Salt grupat în

GROAPA MARIANELOR

MIHAELA DOROBANŢU

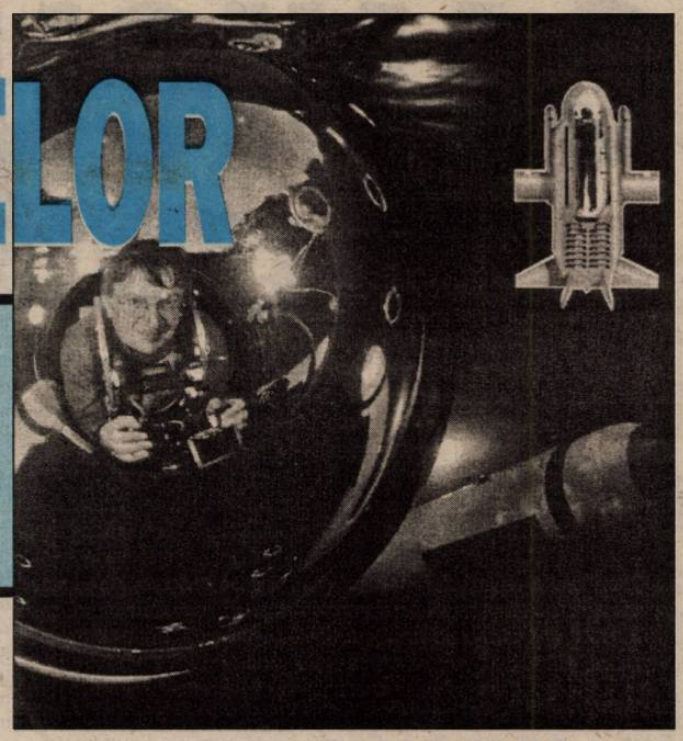

PROIECTE

După încercări nereuşite, a venit vremea altor proiecte de cercetare a adâncurilor extreme.

Colonii submarine

V-aţi gândit vreodată că de fapt omul a încetat încă de acum aproape 40 de ani încercările sale curajoase chiar nesăbuite de a atinge adâncimi din ce în ce mai mari?

Era epoca 1962-1965 a Laboratoarelor Conshelf, construite la aproximativ 10 m în adâncurile Mediteranei şi Mării Roşii de Comandantul Cousteau. A mai urmat casa submarină a companiei germane Grager (capabilă să reziste la presiunile de la adâncimi de 3000-4000 de metri), câteva centre subacvatice ale Marinei americane şi un proiect rusesc pentru un oraş sub Polul Nord, niciodată realizat. Tot ce a supravieţuit a fost Acquarius – baza oceanografică scufundată la 20 m în apele Floridei şi, tot acolo, „Jules Verne" – un hotel submarin la o adâncime de 10 m, pentru şase persoane, care nu are niciodată camere libere. Mileniul care se pregăteşte să înceapă pare însă a prefigura un cu totul alt viitor.

Tehnologia abisală – Zborul... delfinului

„Deep Flight" şi „LEVI – Long Exploration Vehicle of Innerspace", adică „zbor adânc" şi „Vehiculul de explorare îndelungată a spaţiului acvatic" sunt numele care vor marca începutul de secol şi de mileniu. Primul, un submarin care seamănă mai curând cu un avion, va purta spre adâncuri pasagerii; celălalt îi va adăposti în strania lume a adâncimilor extreme. Ţinta principală: Groapa Marianelor, cea mai mare adâncime de pe Terra, 11 km în Oceanul Pacific – dacă Everestul, cel mai înalt vârf, ar fi scufundat acolo, ar mai rămâne încă peste 2000 m „neocupaţi"! Este un submersibil cu aripi fixe, cum îl prezintă creatorul său, Graham Hawkes, care utilizează apa la fel cum un avion utilizează aerul pentru a înainta. Adică, în loc să facă la fel ca predecesorii săi, „înghiţind" sau „eliminând" apă, el „se înşurubează" în ea datorită elicei, ceea ce îl face mult mai manevrabil. Un adevărat „Cessna" al adâncurilor. Condus de pilot... cu un joystick (de altfel aparatul este rodul modelărilor şi studiilor aerodinamice pe calculator), Deep Flight se inspiră din mişcările mamiferelor subacvatice. Delfinii, de pildă, înoată şi înaintează folosind exact această tehnică! Prototipul este construit din răşini sintetice, dar Deep Flight 2 va utiliza o ceramică a cărei formulă este un secret bine păzit al Marinei Americane.

Sfidarea adâncurilor

Încă un lucru se prefigurează de pe acum: cursa adâncurilor va putea avea în secolul XXI aceleaşi consecinţe tehnologice ca şi cursa pentru cucerirea spaţiului cosmic în secolul XX. Iată de ce japonezii s-au şi grăbit să investească 5 milioane de dolari în acest proiect. Datele „aduse la suprafaţă" de Shinkai, un batiscaf mult mai tradiţional, capabil să-şi ducă echipajul până la „doar" 6500 m adâncime, au şi oferit cercetătorilor surprize: fisuri pe marginea plăcii pacifice, posibile surse pentru cutremure iminente care să fie resimţite în Japonia.

Tocmai necesitatea unor observaţii prelungite a determinat crearea Ocean Technology Foundation în SUA, al cărei scop principal este finalizarea bazei submarine LEVI. Prima LEVI ar putea fi construită încă în 2010 lângă Hawaii, „copiind" modelul staţiei spaţiale. La bordul ei, oamenii de ştiinţă ar avea timpul necesar pentru studiile lor. Iar o dată proiectul încheiat, ar urma pur şi simplu demontarea sa şi „mutarea" într-un alt loc. Se pare că secolul care vine este hotărât să nu abandoneze nimic!

Molecula magică a vieţii

DHEA

DORIN MĂRAN

Recentele rezultate ale unui vast studiu realizat de Prof. Etienne-Emile Baulieu au relansat interesul publicului francez pentru DHEA, un hormon de întinerire. În mod paradoxal, fabricanţii nu sunt foarte interesaţi să lanseze pe piaţă această moleculă magică.

Descoperit în 1931, hormonul DHEA a fost mult timp neglijat de endocrinologi care îl considerau un androgen slab. Studiile efectuate în SUA şi Franţa în ultimii ani au demonstrat însă faptul că un nivel scăzut în organism al acestui hormon poate mări riscul apariţiei bolilor specifice vârstelor înaintate. Un aport mărit însă de hormonul DHEA are un efect benefic în creşterea densităţii oaselor, a creşterii secreţiei de sebuum şi a ameliorării calităţii pielii şi, se pare, în creşterea libidoului. În 1998 Prof. E.-E. Baulieu şi-a reluat testele începute în 1995, publicând un nou studiu referitor la DHEA, supranumită şi fântâna tinereţii, care a declanşat o adevărată nebunie mediatică. Nu există nici un dubiu. DHEA este responsabilă de regenerarea anumitor ţesuturi. Francezii sunt gata să încerce această aventură a întineririi dar se izbesc de un embargo greu de înţeles. DHEA nu e comercializată în Franţa. Singura alternativă o constituie achiziţionarea produselor pe bază de acest hormon, din străinătate. În SUA, DHEA e considerată un adaos alimentar şi se găseşte, într-o largă paletă de produse farmaceutice, la vânzare liberă. În Elveţia însă acestea se eliberează numai cu reţetă dar pot fi livrate şi prin colet cu o prescripţie medicală trimisă prin fax sau prin curier. Prof. Baulieu a controlat în laborator 40 de produse farmaceutice pe bază de DHEA de provenienţă americană. S-a constatat că marea majoritate a dozajelor sunt apropiate de cele menţionate pe etichetă. În unele produse s-au descoperit doar urme de DHEA iar în altele, paradoxal, concentraţii de 2 ori mai mari decât cele menţionate. Francezii, interesaţi de varianta autohtonă, trebuie însă să se mulţumească, deocamdată, cu produsele de import. Şi asta pentru că firmele farmaceutice care au dreptul să producă acest hormon nu sunt foarte interesate să-l lanseze în fabricaţie. În primul rând pentru că DHEA nu e considerată drept o invenţie, fiind un produs natural, secretat de glandele suprarenale, şi, ca atare, nu poate fi brevetat. Cel puţin deocamdată.

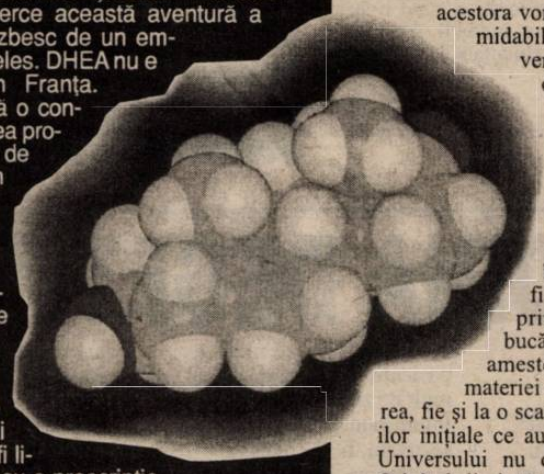

Riscăm soarta ucenicului vrăjitor?

APOCALIPSA DIN ACCELERATOR

MARIAN GRIGORE

Un astfel de proiect este superacceleratorul de ioni grei RHIC (Relativistic Heavy Ion Collider), ce urmează a fi construit la Brookhaven National Laboratory din Illinois (SUA). Un accelerator în care două fascicule de ioni grei (de aur sau plumb) vor fi accelerate în direcţii opuse, până la viteze relativiste (95,5 la sută din viteza luminii), înainte de a fi dirijaţi spre zona de coliziune. Din ciocnirile acestora vor rezulta energii formidabile, de natură a pulveriza literalmente nucleele, generând mii de particule secundare, la temperaturi şi densităţi care vor reproduce oarecum condiţiile extreme ce guvernau Universul la începuturile lui. Va fi un fel de privire prin gaura cheii în bucătăria în care au fost amestecate ingredientele materiei actuale. Dar recrearea, fie şi la o scară infimă, a condiţiilor iniţiale ce au guvernat formarea Universului nu comportă pericole? Oricât de limitată şi infimă spaţial ar fi zona în care se manifestă aceste condiţii, oare nu ştim, din scenariile teoretice elaborate, că tot dintr-o locală şi infimă instabilitate a vidului s-a născut şi Universul nostru, ca unul dintre multele posibile? Nu riscăm, oare, soarta ucenicului vrăjitor?

Întrebarea a fost lansată cât se poate de serios, în numărul din iulie trecut, al prestigioasei reviste „Scientific American", de către Frank Wilczek, un teoretician cât se poate de responsabil de spusele lui. Şi tot în serios a fost luată şi de către directorul laboratorului Brookhaven, care a solicitat nu mai puţin de două echipe de reputaţi fizicieni independenţi pentru a studia problema. Consecinţele posibile erau prea serioase şi grave pentru a fi ignorate. Raportul redactat de W. Buzna, coordonatorul uneia dintre echipe, a identificat trei scenarii catastrofice imaginabile. Astfel, experienţele desfăşurate la RHIC ar putea produce fie ***găuri negre*** (susceptibile să înghită progresiv întreg Pământul), fie o ***„instabilitate a vidului"*** (care s-ar propaga cu viteza luminii în toate direcţiile), fie ***un stranglet,*** (o varietate stabilă de materie stranie,

BIG-BANG

Fizicienii îşi pun mari speranţe legate de orice proiect ce le-ar permite să reconstituie fenomenele produse în acel infim interval iniţial de timp, de după Marea Explozie.

care ar absorbi treptat materia „ordinară", transformând întreaga planetă în acest amestec exotic de quarci stranii, supergrei, a căror existenţă este prevăzută de o teorie de ultimă oră).

Grupul condus de Buzna a conchis destul de uşor că primele două scenarii nu au şanse să devină realitate. Chiar dacă ar fi perfect posibilă generarea unor minigăuri negre, ele ar fi de dimensiuni infime, „evaporându-se" practic instantaneu. În ceea ce priveşte apariţia unei instabilităţi a vidului, deşi nu este complet exclusă, este puternic improbabilă în lumina a ceea ce ştim deja. În fond, dintotdeauna, ioni grei relativişti, sub formă de raze cosmice, au fost implicaţi în coliziuni similare celor prevăzute a se realiza în viitorul superaccelerator, ba chiar în număr cu mult mai mare decât cel ce se va obţine experimental, fără ca vreodată să se fi petrecut catastrofala „instabilitate a vidului". De ce s-ar petrece, atunci, în accelerator?

Asupra celui de al treilea scenariu, referitor la apariţia unui stranglet, o formă stranie şi stabilă de materie formată din quarci supergrei, mult mai masivi decât cei din care este formată materia obişnuită, cele două echipe, cea a lui Buzna şi aceea condusă de A. Dar, de la laboratorul CERN de la Geneva, au ajuns la aceeaşi concluzie liniştitoare. Argumentul a fost găsit tot în coliziunile ce se petrec natural, în particulele din razele cosmice. Suprafaţa Lunii, arată Buzna, conţine destule nuclee grele, cum ar fi cele de fier, care suportă continuu coliziunea particulelor cosmice, în acelaşi mod în care asemenea coliziuni se vor produce şi în noul superaccelerator. Şi totuşi nici un stranglet nu a făcut Luna să dispară. La rândul ei, echipa condusă de A. Dar, pornind tot de la coliziunile petrecute în spaţiul cosmic, arată că dacă s-ar fi produs un stranglet, acesta ar fi intersectat mai devreme sau mai târziu traiectoria unei stele, declanşând o explozie de tip supernova sau creând o stea ultrastrălucitoare, cum nu a fost văzută nici una până acum. Or, o asemenea stea nu a fost observată, iar numărul extrem de redus de supernove (doar câteva într-un mileniu într-o galaxie) sunt elemente ce ne fac să putem considera un asemenea eveniment extrem de improbabil.

Aşadar, riscul legat de RHIC este absolut neglijabil şi Apocalipsa nu va veni de aici. Singurul risc pe care şi-l asumă fizicienii este ca, în ciuda speranţelor, „supa de quarci" să nu se prezinte la apel...

planet@IT

Noi domenii pe Internet

Mulţi sunt cei care s-au plictisit de domeniile Internet ce nu se întrec în imaginaţie şi apelează mereu la sufixe ca „.edu", „.com", „.gov", „.net".. Pentru aceştia, Corporaţia Numelor şi Numerelor Asignate pe Internet (ICANN), care se ocupă de cartea de adrese a Internetului, a luat în discuţie în Japonia acest aspect şi s-a hotărât ca, pentru prima oară din anul 1980, să acorde noi nume de domenii. Prin această hotărâre a ICANN, sufixele web se vor diversifica, iar competiţia dintre companiile care vând domenii pe net va creşte. Clienţii vor avea de ales dintr-o listă mult mai mare de nume, iar căutarea pe domenii de interes pe web va fi mult mai rapidă şi mai uşoară. Pe lângă sufixele votate în 1980 (edu, gov, com, net) şi cele votate în 1990, ce reprezintă abrevierea numelor fiecărei ţări din lume (ro, uk, us, de, ru), se vor adăuga cele votate acum: „.travel" – pentru siturile unde se găsesc informaţii despre vacanţe, călătorii etc, „.banc" – pentru instituţiile financiare, „.shop" – pentru magazinele virtuale şi comerţ electronic. Aceste noi sufixe vor fi introduse gradual, pentru a nu se crea confuzie şi pentru a permite ICANN să observe toate reacţiile şi problemele care apar. O problemă majoră este respectarea legii drepturilor de autor. Cum se va proceda la înregistrarea unor cereri de creare a unor situri cu numele „amazon.shop", „amazon.travel" sau „amazon.banc", provenite din altă parte decât de la fondatorii unicului şi celebrului „amazon.com"? ICANN vede acest gen de acţiuni drept o încălcare a legii dreptului de autor şi consideră mai mult decât necesară găsirea unei soluţii pentru ca marile situri să fie protejate de o „clonare" cu alte sufixe, metodă prin care orice necunoscut poate porni o afacere atribuindu-şi un fals prestigiu.

Şi NASA are Sesame Street

Doi foarte tineri new-yorkezi, dintre care un licean în vârstă de 15 ani, au fost arestaţi şi acuzaţi de a fi pătruns ilegal pe trei computere ale NASA. Două dintre ele aparţineau celui mai important centru spaţial american de producere a rachetelor-robot, proiectate pentru lansarea către planetele Sistemului nostru Solar, cu excepţia lui Pluto. Stâlpul operaţiunii a fost un tânăr de 20 de ani, Raymond Torricelli, eliberat condiţionat, în custodia tatălui său, după ce în luna noiembrie a anului 1999 mai spărsese o dată nişte computere ale aceleiaşi instituţii. După ce a pătruns pe ordinatoarele NASA, doar pentru distracţie, Torricelli a inserat diferite imagini, printre care şi cea a celebrului personaj al programului de televiziune „Sesame Street", Elmo. Deşi Torricelli nu a produs pagube mari, specialiştii în informatică de la NASA au descoperit că tânărul „plantase" pe computerele sparte un program de spionaj cu care putea observa fiecare pas al sateliţilor americani. În plus Torricelli discuta pe larg despre isprăvile sale şi despre randamentul noului său program, împreună cu alţi hackeri, pe programele de discuţie de pe Internet. Pentru ca masa să fie completă, s-au descoperit peste 76.000 de parole şi conturi pe calculatorul piratului, de pe mii de situri din toată lumea. Dacă este găsit vinovat, Torricelli este pasibil de o pedeapsă de maxim 10 ani închisoare şi o amendă de un sfert de milion de dolari. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

CANICULA și științele spirituale

ION TUGUI

Aproape toate doctrinele ezoterice sau pur spirituale planeta pe care trăim este considerată drept o ființă vie, cu legi și reguli precise, care îi asigură durata și funcțiile vitale. Orice amestec artificial în ordinea naturală, fizică și spirituală, a lumii, este considerat un atac la „ființa planetei".

Nemuritorul Pitagora consemna cu multe secole în urmă un adevăr prea des uitat de lumea modernă: „Acordă toată dragostea ta sacrului cuaternar, izvorul natural al cărui curs este veșnic și vei afla până la ce punct lucrurile se separă și până la ce punct ele se unesc. Vei cunoaște, de asemenea, după dreptate, că natura este totul, asemănătoare sieși, încât nu vei mai nădăjdui ce nu este de nădăjduit și nimic nu îți va fi ascuns. Vei ști că oamenii își trag relele prin propria și libera alegere, ei nu știu să vadă nici să audă adevăratele bunuri ce se află lângă ei..."

Și iată că știința modernă, evident, nu neapărat avertizată de Pitagora, va descoperi că lucrările potrivnice naturii, gândite și aplicate de om, pot conduce la distrugerea legilor și rânduielilor din natură. Și actuala canicula este considerată drept un efect al intervenției omenești în ordinea naturală. Dintre atâtea concluzii, voi desprinde una singură. S-a observat în ultimele decenii că formațiunile cristaline ale apei înghețate *nu mai au forme perfecte* și a apărut ceea ce oamenii de știință numesc „defectele de rețea". Ceva mai mult, la fierberea apei formarea „celulelor hexagonale" este și ea deficitară, ceea ce înseamnă o gravă și probabil ireversibilă agresiune a omului împotriva naturii... Studiindu-se în paralel calotele glaciare, la mare adâncime, s-a constatat că doar acestea mai păstrează pe planeta noastră „legea naturală" a normalității. Ce se va întâmpla? se întreabă oamenii de știință. Sunt mai multe răspunsuri, actuala canicula este unul din ele. În Kaballa evului mediu toate cele de mai sus sunt cuprinse într-o ordine de gândire spirituală mai precisă. Se spune că omul este sinteza vieții în *substanță echilibrată*, substanța este rezultatul perpetuu al propriei ei activități și forțe productive; substanța este cuaternară. Sunt pomenite cele patru forme: *activă, pasivă, echilibrată* și în fine, *productivă*. În expresie elementară, substanța este: *foc, aer, apă, pământ*. Toate acestea erau, la început, *lumină*, deci sacrul exprimat în Geneză. Lumina la rândul ei este cuaternară prin înseși manifestările ei – *activă, pasivă, vizibilă, latentă*. Ea nu este nici fluidă și nici vibrație pur și simplu, ci *substanță* inițială, vie, posedând în ea însăși principiul sacru al mișcării proprii...

Catastrofele naturale, resimțite fie prin cicloane, inundații, furtuni, fie prin temperaturi nefirești, canicule sau înghețuri în anotimpuri improprii acestora, sunt considerate drept efecte ale nerespectării de către om a legilor divine. Adevărul este că nu putem combate sau nesocoti afirmațiile de mai sus atâta vreme cât noi simțim efectele fizice. Poate că denumim diferit aceste efecte, refuzându-le aspectul spiritual și sacru, dar este același lucru, deoarece sub diferite denumiri noi suportăm aceleași consecințe ale nesăbuinței civilizației tehnologice.

Fără a misticiza fenomenele meteorologice din ultimul deceniu, spre exemplu, observăm noi înșine că în România, cu specificul ei climatic, temperat continental, începe să nu se mai păstreze această caracteristică, noi pomenindu-ne în ultimii ani cu doar două anotimpuri în loc de patru. Au dispărut primăvara și toamna și ne-am pomenit cu o vară bruscă din care intrăm brusc în iarnă. Consecințele acestei mutații climatice bruște pot fi dintre cele mai dezastruoase, atât pentru vegetația țării, cât și pentru oameni și viețuitoare...

Intuiția pitagoreiană se dovedește genială. Marele învățat nu trăia într-o civilizație scientistă și tehnologică, dar pare că a prevăzut-o mai ales prin efectele ei asupra evoluției planetei noastre. Să-i fi spus zeii despre ce va fi peste milenii?

Dosarul gândurilor comunicante

Sugestia mentală la animale

MIHAELA DOROBANȚU

Ați asistat vreodată la un consult și un tratament medical al unui animal? Dacă nu, vă rog să vă imaginați un medic (foarte tânăr și cu mare dragoste față de animale) încercând disperat să facă o injecție unui motan gata în orice moment să sară și să zgârie. Totul se petrecea acasă, nu la un cabinet veterinar. Stăpânii erau însă incapabili să-l imobilizeze. Medicul, la rândul lui, nu putea și să-l țină, și să-i facă injecția. Atunci, spre stupoarea generală, l-a luat foarte hotărât, l-a așezat pe pervazul unei ferestre deschise și, uitându-se fix în ochii lui i-a ordonat să stea nemișcat. Motanul a înțepenit! Foarte calm, foarte liniștit, cu mișcări sigure și rapide, medicul a făcut apoi injecția. După care l-a mângâiat, „i-a mulțumit pentru cooperare" și l-a invitat să coboare și să se joace cu el.

Sunt două aspecte pe care le relevă această întâmplare absolut adevărtată. În primul rând, ea readuce în discuție metoda hipnotică ca metoda cea mai „demonstrativă", și cu rezultatele cele mai constante. Aplicată la subiecți umani, ea presupune plonjarea mentală a acestora într-un somn hipnotic, cu trezirea mentală care îi urmează. Subiecții convingători sunt însă destul de rari. Pe de altă parte, mai există o metodă care ne oferă date interesante și nu mai puțin convingătoare: sugerarea mentală a unor mișcări ale corpului necontrolate de conștiință. Printre acestea se numără balansări ale corpului în poziție verticală sau chiar diferite reacții fiziologice fidel înregistrate de instrumente familiare cercetării medicale. Avem însă aici de-a face cu formele cele mai primitive de percepție telepatică, situate de obicei sub pragul conștiinței receptorului. Însă, chiar la un nivel superior, sfera subconștientului joacă un rol fundamental, ea constituind primul receptor al mesajului telepatic, transmis în contiuare sferei conștiente, dar de multe ori cu întârziere și „deghizat" în simboluri.

Al doilea aspect este legat de faptul că sugestia mentală nu este apanajul speciei umane. Există animale, atât printre vertebrate, cât și printre nevertebrate, la care se pot distinge forme primitive de comunicare la distanță, cu sau fără ajutorul organelor de simț. Când se întâmplă aceasta? Atunci când o asemenea comunicare devine necesară sau măcar ea este utilă vieții. Energia transmisă este de natură fizică: unde electromagnetice de diverse lungimi, radiații infraroșii, poate și alte forme de energie încă necunoscute.

Înconjurați de baze extraterestre

STRANIILE DEZVĂLUIRI ale doctorului Boylan

DAN D. FARCAȘ

Richard J. Boylan este o figură controversată a ufologiei americane. Posesor al unui doctorat (Ph.D.) în științe, el este psiholog și hipnoterapeut, cercetător, autor a patru cărți în domeniul OZN. În 1997 el a surprins comunitatea ufologilor promovând două cazuri care ne amintesc de unele diversiuni pe care le-am expus în episoade precedente.

Primul caz este cel al colonelului Steve Wilson. Boylan spune că istoria i-a fost povestită de Wilson însuși, înainte de moartea sa prin cancer (provocat?). Ca pilot în războiul din Coreea, rănit grav, apoi căzut prizonier, a avut parte, în ambele cazuri, de o salvare miraculoasă și inexplicabilă. În 1960, de acum căpitan, era la baza *Wright-Patterson*. În 1963 a fost avansat maior și inclus în grupul atașat pe lângă... agenția *Majestic-12*. Cu această ocazie ar fi căpătat acces la faimosul *Hangar 84** unde au fost aduse resturile OZN-ului prăbușit la Roswell. I s-a spus că alegerea sa este datorată și însușirilor paranormale căpătate în Coreea de la invizibilii săi protectori. În 1972 a fost transferat, pentru șase ani, în „Aria 51" din Nevada, în sectorul S-4. Aici, în coasta unui munte, un tunel cobora în adâncul muntelui. La o adâncime pe care i-a fost imposibil s-o precizeze, a văzut un atelier de realizat OZN-uri. A numărat opt prototipuri diferite. Dar marea surpriză a fost o superbă blondă, înată de doi metri și jumătate, capabilă să creeze holograme între degetele mâinii sale, doar prin puterea sa de concentrare. Aceste holograme i-au înfățișat lui Wilson istoria omenirii, poziția noastră printre civilizațiile din Galexie, rolul jucat de Iisus etc.

În decembrie 1980 a devenit ofițer în cadrul unui grup de elită al Beretelor Negre, însărcinat cu recuperarea resturilor unor OZN-uri prăbușite și cu reducerea la tăcere a celor care aflaseră mai mult decât trebuia despre acest subiect. Nu mult după aceasta a fost avansat locotenent colonel și a avut ocazia să afle și mai multe despre organizarea internă a grupului Majestic-12. A identificat chiar doi dintre membrii actuali ai acestui grup: Henry Kissinger, fost ministru de externe american, și Edward Teller, părintele bombei cu hidrogen. Acest grup, spunea Wilson, se consideră mai presus de orice lege, ca și de autoritatea președintelui S.U.A., urmărind „o Nouă Ordine Mondială" în care ei să dețină puterea supremă. După retragerea din armată, Wilson a mai așteptat totuși 15 ani până s-a hotărât, cu riscul vieții, să facă public tot ce știa.

Al doilea caz, nu mai puțin spectaculos, promovat de Dr. Boylan, este cel al lui Michael Wolf. Wolf este, după propriile sale declarații, medic neurolog, doctor în fizică teoretică, consultant, din 1979, pe probleme extraterestre, la Consiliul de Securitate Națională, colonel de aviație etc. Din păcate aceste titluri nu au putut fi dovedite prin documente. El mai afirmă că a fost comandantul grupului *Alphacom*, de pe lângă *Majestic-12*. În această calitate el știa că, mai demult, într-o bază subterană, în care americanii realizau vehicule antigravitaționale cu sprijinul unor omuleți cenușii din Zeta Reticuli, după o neînțelegere, trupele „delta" au deschis focul asupra veneticilor. În încăierarea care a urmat au murit: un extraterestru, doi cercetători și 41 de militari. Incidentul ar fi dus la înghețarea schimburilor cu extratereștrii. Acum grupul *Alphacom* avea misiunea de a relansa negocierile cu extratereștrii.

În momentul în care Wolf a aflat că suferă de un cancer nevindecabil, s-a hotărât să dea totul în vileag. Așa s-a născut cartea sa *The Catchers of Heaven* (1996). Richard Boylan are simpatii și antipatii. Nu va mira probabil pe nimeni că printre simpatiile sale se numără Dan Sherman sau Philip Corso, despre care am vorbit în episoadele precedente, iar printre antipatii, cercetători ufologi de certă seriozitate, care n-au ezitat să-și exprime îndoieli serioase față de istorisirile vehiculate de Boylan.

(Va urma)

** În alte istorii se vorbește, în același sens, de „Hangarul 18".*

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, județul _____. M/30

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Între scepticism și credulitate

MEMORIA DEGETELOR

PAUL IOAN

Uneori, anumite segmente ale memoriei de lungă durată se comportă ca niște seifuri a căror combinație codificată pare inaccesibilă. Și atunci, când poți apela la specialiști cu mare experiență în hipnoza regresivă, constați că mai ai o șansă: în somnul hipnotic poți dezvălui lucruri uluitoare, nebănuite chiar de tine însuți. Larell Gonstone, un om de afaceri londonez, fusese prădat de hoți, în parcarea unui imobil. Printre altele, îi fusese șterpelită și indispensabila agendă telefonică. Pentru un om de afaceri, ar fi fost penibil să-și reia legăturile cu peste 200 de cunoscuți apelând la terțe persoane. Din vorbă-n vorbă, a ajuns la profesorul Roy Kenneth, asociat psihiatru la Universitatea Worcester... După numai trei ședințe, Gonstone i-a „dictat" – în timpul investigațiilor hipnotice regresive – 164 de numere de telefon, dintre care s-au dovedit ulterior a fi corecte 67!

Cum se poate explica o asemenea „minune", având în vedere faptul că niciodată pacientul nu memorase mai mult de zece numere? Întotdeauna se baza fie pe secretară, fie pe agenda electronică. Prof. Kenneth crede că însăși formarea numerelor de telefon reprezintă o involuntară încărcare a memoriei profunde, de lungă durată, datorită concentrării privirii asupra tastelor. De altfel, după trei-patru apelări, se formează un fel de „reflex dobândit al degetelor", ca și cum memoria s-ar deplasa dinspre creier spre ele. Practic, formarea unui număr devine un automatism extrem de interesant: *nu știm să rostim numărul respectiv de telefon, dar putem să-l formăm cu rapiditate și exactitate!*

Acest gen de memorie – numită „robotul de rezervă" sau „memoria degetelor" – încă nu a fost localizat pe creier, dar este foarte probabil ca ea să fie asociată așa-zisei memorii afective. Nu întâmplător, Gonstone a reprodus perfect în special numerele acelor persoane cu care avea relații cordiale, sau cel puțin pe cele ale cunoscuților cu care nu avusese niciodată vreun conflict de interese... Din listă lipsea, curios sau nu, telefonul celular al soției sale!

Duelul ştirilor senzaţionale

DESCOPERIRE EPOCALĂ sau anunţ publicitar?

PAUL IOAN

Şi a fost memorabila zi de luni, 26 iunie 2000. Gata! Descifrarea genomului uman e finalizată. De către cine? Din trei direcţii a sosit acelaşi anunţ epocal. Cel mai consistent, mai gălăgios şi mai devastator pentru concurenţă a fost cel al unui consorţiu având în frunte specialişti din SUA, Marea Britanie, Germania, China, Japonia şi Franţa (conferinţă de presă la Paris), sub a cărui oblăduire lucrează 18 institute de cercetare. Se afirmă că nivelul descifrării ADN-ului este de 85 la sută. Dar, separat două echipe americane – le-am numit „Grupul Casa Albă", căci acolo şi-au ţinut în comun conferinţa de presă – şi o echipă japoneză „trâmbiţează" (revendică) acelaşi lucru. Pe cine să crezi? Cine şi-a făcut „lecţiile" mai conştiincios? Căci în ultimul deceniu al acestui veac, am tot avut de-a face cu...

Petarde de adormit concurenţa?

Prin labirintul secvenţelor genetice ale dublei elice a ADN-ului – „jungla moleculară" moştenită de la părinţi şi care ne caracterizează personalitatea – rătăcesc cu înfrigurare inginerii geneticii. Iar în spatele lor se află sponsorii, adică mari interese financiare ale pieţei sănătăţii omenirii, la fel de înverşunată precum piaţa somonului afumat sau a icrelor negre. Iar inocenta ştiinţă, amestecată cu „şarpele verde" pictat cu preşedinţi ai SUA, a născut o bursă a anunţurilor senzaţionale. Exagerăm? Deloc. Amintiţi-vă de (printre multe altele):

Gena homosexualităţii (sau a orientării sexuale masculine, situată pe cromozomul X). Echipa lui Dean Hamer publica vestea în iulie 1993, în "Science". Dar, în urma contraatacurilor altor geneticieni şi ale psihologilor, Hamer a recunoscut în cele din urmă că rezultatul său este „la limita probabilităţii statistice". Apoi a tăcut.

Gena violenţei sau a „cromozomului X fragil" – englezul Howard Cuckle trăgea această „rafală" în „Sunday Times" (iunie 1991), reluat cu sufletul la gură de „Daily Mail", „La Stampa" etc... După cinci ani, dezminţiri, scuze...

Gena gramaticii sau a „acordului subiectului cu predicatul" (tulburare mentală, incoerenţă a vorbirii) – era februarie 1998. Dar Simon Fischer (de la Oxford) avea să fie „îngropat" de colegii de la Cambridge

Gena cancerului la sân şi în sânge („războiul oncogenelor cu anti-oncogenele", 1997-98), gena obezităţii ('98), *a alpiniştilor* (sau a capacităţii de efort prelungit, tot în '98), *a curajului* sau a cascadorilor (prin inhibarea hipotalamusului, în '99), *a lui Matusalem* („tinereţe fără bătrâneţe", '98), *a alcoolicilor* (sau a rezistenţei la alcool, '99) etc., etc., toate fie reformulate, fie nuanţate, fie retractate după câteva luni sau ani, în urma unor „scandaluri" ştiinţifice.

Cea mai importantă concluzie a analizelor acestui tip de anunţuri pripite implică noţiunea de DETERMINISM GENETIC. „Ora 2000 a maturităţii geneticii" trebuia să scape de această dogmă, conform căreia „orice malformaţie genetică duce la contractarea unei maladii". Şi, pe de altă parte, trebuie să se studieze imprevizibilul IMPACT AL MEDIULUI ASUPRA ACTIVĂRII, DEZACTIVĂRII ŞI MODIFICĂRII MOLECULARE A ZESTREI GENETICE, pe loturi mari de subiecţi. Cu alte cuvinte, chiar dacă venim pe lume cu o „moştenire moleculară" sănătoasă, noxele (inclusiv stresul) ne-o pot „şifona".

Speranţe pentru nepoţi sau strănepoţi?

Finalizarea descifrării genomului uman – cruciadă a orgoliilor, afacere mondializată? Numai timpul ne va răspunde. Toate „taberele" sunt de acord că abia după un deceniu vor fi disponibile teste „complete" pentru nou-născuţi. Iar promisiunile nasc iluzii... Şi, că tot veni vorba de teste, să reamintim pentru posteritate că grupul de societăţi americane „Oncormed & Myriad" anunţa în august 1998 că „ în 2010 se vor putea face teste genetice la domiciliu, la calculatorul personal, asupra predispoziţiei la cancer de sân şi la maladii cardiace, pe baza unei picături de sânge"!

Afacere mondializată? I se mai pare cuiva că exagerăm după „bomba" cu Virusul 2000, care ar fi urmat să dea peste cap ordinatoarele lumii, şi care a burduşit buzunarele „salvatorilor" cu miliarde dolari? Tot pentru posteritate amintim că în 1997, un test oncogenetic costa 2000 de dolari în SUA şi că l-au efectuat (spun statisticile) numai 180.000 de privilegiaţi. În cât timp pune deoparte această sumă un român cinstit? Mai observaţi că această „coridă" se desfăşoară în emisfera nordică. În cea sudică domneşte calmul. Oare de ce?

Ştire de ultimă oră

Grupul „CASA ALBĂ" contraatacă

Francis Collins, reprezentând National Human Genome Research Institute, şi J.Crag Venter, din partea companiei particulare „Celera Genomics" şi-au dat mâinile (cu un zâmbet care nu era al lor) la Casa Albă, invitaţi de Bill Clinton („mediator"? S-a cotrocenizat şi Potomacul?) la o conferinţă de presă comună. „Între noi nu e rivalitate, ci cooperare", au spus ei făcându-ne să ne ştergem o lacrimă din colţul ochilor. În rest, acelaşi anunţ, mai nuanţat:

1. *Durata de aşteptare a tratamentelor genetice va fi de 15-20 de ani;*
2. *Testele s-au făcut pe sângele voluntarilor din 4 etnii: caucazian, asiatic, hispanic şi afro-american, fără a se găsi (ceea ce se ştia demult) vreo diferenţă;*
3. *Sunt catalogate 38 de mii gene principale;*
4. *Viteza mare a descifrării ADN-ului uman s-a datorat finalizării, în mai, a ADN-ului musculiţei de oţet (Drosophila melanogaster).*

Speranţă pentru Mileniul III

SPRE O VIAŢĂ FĂRĂ DURERI

MARIAN GRIGORE

Dintotdeauna, suferinţa, durerea au însoţit omul. Deşi durerea, ca reacţie la o traumă organică, este generală în lumea animală, doar pentru om ea devine suferinţă, prin conştientizare. Şi dintotdeauna oamenii au încercat să o înlăture, fie că este vorba de o „banală" durere de măsele, sau de durerea provocată de o intervenţie chirurgicală, dar şi când au avut de-a face cu mult mai subtilele suferinţe psihice.

De când stomatologul american Horace Wells a descoperit, în 1844, anestezia, mijloacele medicamentoase de tratare a durerii s-au tot perfecţionat, astăzi analgezicele fiind cea mai consumată clasă de medicamente, de cele mai multe ori fără nici o prescripţie medicală.

În ceea ce priveşte suferinţele psihice, chiar mai chinuitoare şi mai greu de suportat decât cele fizice, abia de curând progresele legate de descoperirea existenţei şi a rolului neurotransmiţătorilor au permis o abordare medicamentoasă a acestora. Neurotransmiţătorii, aceste substanţe naturale secretate şi interschimbate în permanenţă de celulele nervoase, guvernează toate procesele cerebrale, inclusiv cele psihice, cum ar fi plăcerea, bucuria, tristeţea, depresia, stresul, dorinţa, frica, agresivitatea, emoţiile, comportamentul etc., etc. Or, cunoaşterea acestor neurotransmiţători a permis deja elaborarea unor medicamente capabile a modula într-o oarecare măsură acţiunea lor, în scop terapeutic. Două medicamente relativ recente au marcat un adevărat salt pe calea obţinerii „fericirii" prin chimie. Este vorba de „Prozac" şi de „Pritaline", primul tratând depresiile, iar cel de-al doilea agitaţia de care sunt cuprinşi în permanenţă „copiii problemă", prea activi pentru a suporta rigorile sistemului educaţional, devenind fără vină surse de eşecuri şcolare. Spre deosebire de droguri, pe care oamenii le-au descoperit şi folosit empiric, începând cu alcoolul, ca sursă de fericire temporară şi iluzorie, aceste noi medicamente permit o utilizare adaptată fiecărui pacient, fără riscurile majore implicate de droguri.

Deocamdată, mai sunt multe necunoscute ce se cer dezlegate, multe procese extrem de sensibile şi complexe ce se cer stăpânite. În primul rând, pentru că aceste noi „medicamente ale fericirii" pot crea, ca şi drogurile, dependenţă. În al doilea rând, pentru că acţiunea lor poate fi antagonistă, încât înlăturând un rău, putem favoriza un altul prin deranjarea fragilului echilibru ce ne guvernează viaţa. De exemplu, un medicament destinat stimulării capacităţilor de învăţare poate declanşa, în paralel, stări anxioase. Sau un altul, menit a stimula imaginaţia, ar putea declanşa coşmaruri.

Dar toate aceste probleme pot fi considerate a fi doar o boală a copilăriei unui domeniu în care cunoaşterea este abia la început.

REŢETA FERICIRII

Cine va reuşi să cunoască şi să stăpânească mecanismele producerii şi acţiunii neurotransmiţătorilor, va reuşi să elimine suferinţa.

Anatomia secundei

Domotica şi „Dintele albastru"

ALEXANDRU MIRONOV

Termenul „domotică" a fost inventat de către scriitorii SF şi înseamnă „tehnologiile casei". Povestirile ştiinţifico-fantastice ale lui Philip K. Dick, de pildă, introduc personaje care... dialoghează cu obiectele şi aparatele din casă, roboţi animaţi de computerul stăpânind căminul cetăţeanului din Mileniul III.

Trec însă, iată, roboţii, mai repede decât am fi crezut, în viaţa noastră cea de toate zilele... şi ne trezim că în noul continent al computerelor, *Internet,* este loc şi pentru roboţii şi aparatele casnice! Căci înzestrate, fiecare cu un cip sau cu un microprocesor, deci cu un minuscul creier electronic, un strop de inteligenţă artificială (I.A.), frigiderul, congelatorul, receptorul de radio-TV, radio şi videocasetofonul, cuptorul cu microunde, aparatura de pe biroul de lucru sunt capabile să se înfrăţească, toate, şi să asculte de „vocea" stăpânului, adică de programul, soft-ul folosit de stăpânul casei – dar nu prin computerul local, ci prin însăşi „reţeaua reţelelor" unde, aflaţi, este loc pentru administrarea tuturor locuinţelor cetăţenilor lumii!

Tehnologia casnică de care vă vorbesc se numeşte „Bluetooth", adică „Dintele albastru" şi înseamnă o adevărată revoluţie căci un mărunt cip în valoare de 5 dolari şi lucrând pe frecvenţa de 2,4 gigahertzi, va desfiinţa cablurile din locuinţe şi prizele din pereţi, înlocuindu-le prin fluxuri de microunde. Dar, extraordinar este faptul că şi alte dispozitive de care nu ne mai putem dispensa – aparatul fotodigital şi camescopul (camera de luat vederi... pentru PC-ul casei), pulm pilot-ul (dispozitivul de conexare la mesajele *Internet)* şi telefonul celular însuşi vor fi legate, prin „dintele albastru", de casă, indiferent de locul în care s-ar afla nomadul cetăţean planetar! (Şi asta cu o cheltuială de energie foarte mică, pentru că cipul lui „Bluetooth" nu e deloc energofag). Evident, totul se petrece via *Internet.*

„O tehnologie, practic, fără limite, deschizând perspective în mai multe sectoare ale noii economii", spune Garry L.Scott, director responsabil cu comunicarea al diviziei *Wireless* (adică: *fără fir*) de la compania transnaţională *Motorola,* unul dintre stăpânii economiei planetare. Iar faptul că tehnologia este acceptată de toată lumea, că se va ajunge repede la un standard universal, i-a făcut pe mulţi „granzi" ai lumii electronice să se alipească consorţiului „Bluetooth": *Ericsson, Intel, IBM, Nokia, 3Com, Toshiba* – nume influente pe care trebuie să le încadrăm acum în gândirea, în mentalitatea noastră nu ca nume de fabrici ci, pur şi simplu, ca nume de „ţări", transversal aşezate pe economia, pe socialul şi – în curând, veţi vedea! – chiar pe viaţa politică a Pământului. Semnificativă este, de altfel, denumirea tehnologiei domotice „Bluetooth, – căci „Dinte albastru" este porecla dată lui Harald, rege al Danemarcei, cel care, la sfârşitul secolului al X-lea, a creştinat ţinuturile peste care domnea.

Revoluţia de care vă vorbeam este comparabilă cu cea pe care a indus-o creativismul, sunt de părere sociologii, căci *e-world,* adică *lumea electronică,* înseamnă, deja, nu o societate viitoare, imaginată de utopişti şi scriitori SF ci, concretă, lumea prezentului, a sfârşitului de secol al XX-lea, lumea în care *Homo faber,* inginerul speciei *Sapiens* a deschis larg toate porţile pentru ca IA să înainteze, în trombă...

E bine de ştiut

CEAIURI
cu două tăişuri

◆Nu mai ascultaţi sfaturile „binevoitorilor" şi nu vă trataţi precum aceştia, ci numai după îndemnurile medicului dv.

Astfel, *infuzia de anason* nu trebuie să fie administrată suferinzilor de ulcer gastric ori celor cu colită.

Ceaiul se prepară de fiecare dată şi se bea proaspăt, altfel fructele de anason devin toxice.

◆Ceaiul de *coada şoricelului:* mai întâi florile se culeg în plină înflorire şi se usucă la loc umbrit şi aerisit. Încărcate de achileină, sub acţiunea unor enzime specifice, aceasta se hidratează şi dă naştere unor uleiuri volatile şi acidului cianhidric, cu efect intens toxic. Această stare se poate constata prin aceea că bolnavul intră în stare de agitaţie, are senzaţia de vomă şi salivează mult.

◆*Măcrişul iepurelui:* consumul excesiv de infuzie din această plantă sau în combinaţie cu alta, poate cauza stări de greaţă şi de vomă. Acidul oxalic din plantă se combină cu calciul din sânge şi cauzează hemoragii..

◆*Vinariţa sau sânzienul de pădure,* folosite în doze mari dau fenomene de intoxicaţii ce se evidenţiază prin dureri de cap şi ameţeli.

◆*Urzica moartă* este planta de la care se folosesc numai florile proaspete, pentru că prin uscare, acestea îşi pierd calităţile vindecătoare.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

ISCODIND ATELIERELE
creatorilor de modă...

...De câteva zile marii creatori de modă şi-au prezentat la Paris colecţiile pentru toamna şi iarna viitoare. Vor fi „en vogue" mătăsurile şi tülurile. Daca privind aceste creaţii aţi fi tentate să credeţi că nu sunt altceva decât un joc al imaginaţiei, Christian Lacroix vă contrazice; afirmând cu convingere că „sunt făcute pentru a fi vândute".

CHRISTIAN LACROIX

JEAN-PAUL GAULTIER

YVAN MISPELAERE

OSCAR DE LA RENTA

Gastronomice

De această dată doamna Chereji Clara, cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, ne oferă câteva reţete rapide:

Salată de vară cu măsline

1 salată verde, 4 roşii, 1 castravete, 6 ouă răscoapte, 10-15 măsline negre şi verzi, 300 g ciuperci, 2 morcovi, 1 ceaşcă sos vinegret, mărar, sare.

Salata spălată se rupe în bucăţi. Castravetele curăţat de coajă se taie în lamele fine, roşiile se taie rondele, iar ciupercile în feliuţe. Se pune totul într-o salatieră şi se amestecă cu sosul vinegret. Se ornează cu ouă tăiate în sferturi, cu măsline şi feliuţe de ciuperci. Se presară cu mărar tocat.

Prăjitură cu caise

6 ouă, 1 pahar zahăr, 1 pahar făină, praf de copt, vanilie, 1/2 kg caise bine coapte.

Se freacă gălbenuşurile cu zahărul, se adaugă praful de copt dizolvat în zeama de lămâie, coaja de lămâie rasă, vanilia şi albuşul bătut spumă, apoi treptat făina, amestecând uşor. Se unge tava cu unt, se presară cu făina şi se toarnă compoziţia iar pe deasupra se aşază jumătăţi de caise una lângă alta, cu coaja în jos. Se coace 30-35 minute la foc potrivit apoi se stinge focul şi se ţine în cuptor 5-10 minute. Se scoate, se lasă să se răcească; se pudrează cu zahăr vanilat şi se taie în bucăţi nu prea mari.

Ghiveci vegetarian

2-3 morcovi, 1 ţelină, 1 pătrunjel, 1 păstârnac, 1-2 cepe, 1 dovlecel, 2 ardei graşi, 150 g fasole verde, 150 g mazăre, 1 vânătă mijlocie, 1 conopidă mică, 2-3 cartofi, 4-5 roşii, 1 pahar vin, 150 ml ulei, sare, cimbru, 1 foaie mică de dafin, mărar şi pătrunjel verde.

Se curăţă toate zarzavaturile şi legumele şi se taie rondele sau cuburi, ceapa şi ardeiul se taie fideluţă. Se fierb legumele într-o cratiţă; se pun mai întâi cele care fierb mai greu, sfârşind cu cele mai fragede şi când sunt aproape fierte se adaugă jumătate din cantitatea de vin, condiment şi verdeaţa tocată mărunt. Se lasă să fiarbă la foc mic până ce scade complet după care se adaugă restul de vin. Se garnisesţte deasupra cu felii de roşii şi se introduce cratiţa la cuptor să se gratineze. Se serveşte fierbinte.

Dosarele frumuseţii

La ce vârstă începem să mergem la
COSMETICĂ?

Foarte des se mai aude încă „nu merg la cosmetică pentru că n-am nevoie, am doar 30 de ani sau nu merg la cosmetică pentru că o dată început tratamentul trebuie să mergi tot timpul altfel „se lasă faţa". Fals.

Cu cât mergi mai devreme la cosmetică este cu atât mai bine. Astfel afli din timp ce tip de ten ai şi cum şi cu ce trebuie să-l îngrijeşti. Este important ca tinerii (fete sau băieţi) să colaboreze cu cosmeticiana fie la nivel de consultaţie fie în cadrul unor „mici tratamente" care îi vor ajuta să aibă un ten normal, echilibrat în toate funcţiile sale. Să luăm exemplul tinerilor cu sindrom seboreic (fond exagerat de sebum).

Pielea acestor tineri este lucioasă cu pori dilataţi, comedoane, chisturi, se descuamează, se îngroaşă, are un colorit gălbui-cenuşiu şi un miros caracteristic neplăcut.

Pentru a evita complicaţiile este bine să contactaţi cosmeticiana – fără a avea prejudecăţi şi teamă. Tratamentul este simptomatic şi urmăreşte combaterea, echilibrarea secreţiei de sebum. Fiecare dintre noi este un „mic univers" şi va beneficia de tratament individual, iar la modul general vă recomandăm câteva sfaturi utile şi uşor de urmat.

– faţa foarte bine curăţată cu săpunuri speciale – demachiante – loţiuni;

– folosirea unor preparate speciale (pe bază de propolis, plante) cu rol de a regla secreţia sebacee;

– tratament de curăţat efectuat de specialist;

– multă mişcare în aer liber;

Evitaţi să vă „autotrataţi" – vă paşte pericolul infectării, al acneei vulgare care o dată instalată vă aduce mari prejudicii.

Până ajungeţi la cosmetician vă propun să urmaţi cu succes câteva reţete simple:

1) mască din albuş bătut spumă în amestec cu 1/2 linguriţă miere şi câteva picături de „acneol";

2) tărâţe de grâu amestecate cu miere şi polen în părţi egale;

3) comprese cu oţet de hrean care se prepară în felul următor: se pune hreanul ras într-o sticlă până la jumătate – se completează cu oţet de mere – se lasă la temperatura camerei 2 săptămâni după care se strecoară şi se adaugă 3 linguri de miere.

Cosmetician
NELI PFEIFFER

GRĂBEŞTE-TE ÎNCET!

Se spune despre unii, nerăbdători să-şi atingă un scop, sărind peste etapele fireşti intermediare: „Se grăbesc ca fata mare la măritat!" Astăzi, când schimbarea mentalităţilor a slăbit considerabil ideea de „cumînţenie", în momentul căsătoriei oficiale a tinerilor, realismul fără echivoc al zicalei rămâne nealterat. Căci vârsta adolescenţilor este nu numai cea a întrebărilor, ci şi a marilor ispite.

Băieţii sunt foarte marcaţi de faptul că trebuie să arate cât mai bărbaţi, copiază obiceiuri devenite comune (fumatul, băutura, limbajul şocant) şi caută să aibă cât mai multe aventuri cu fete. Pentru ele, însă, totul este mult mai complicat. Totul porneşte de la faptul că femeile privesc şi se implică mai profund într-o relaţie de cuplu. Fetele trăiesc mari frământări, dileme puternice atunci când iubitul sugerează sau cere insistent ca legătura sentimentală să fie completată cu cea trupească, şi nu concepţiile „de pe vremea bunicii" ar fi piedicile cele mari. De fapt ce înseamnă concepţii învechite sau moderne? De la Adam şi Eva încoace lumea se împarte la doi, între bărbat şi femeie, iubirea adevărată presupunând acea atracţie filtrată prin toate simţurile umane.

Dar, apare acea nerăbdare a sângelui tânăr, care ne face să rostim mai întâi sentinţe şi apoi să ne gândim la efecte. Graba „la măritat" a fetelor mari, din zicala invocată mai sus, se traduce concret prin acceptul necondiţionat în faţa iubitului. Frecvent, fata regretă clipa de slăbiciune şi rămâne cu o undă de vinovăţie mai accentuată ori vindecabilă în timp. Inutil să ceri unei adolescente de 17 ani luciditate maximă şi... vigilenţă, în momentul greu de controlat al marii decizii, „îi cedez sau nu!" Strategia trebuie elaborată înainte, având un sfătuitor bun (pe mama, sora, poate chiar diriginta proprie, în lipsa unui consilier atât de necesar la vârsta adolescenţei). Nu o dată acceptul fetei vine din dorinţa de a scăpa de complexe induse de societatea noastră atât de contradictorie. Această delicată problemă ţine de mentalitatea generală, trecută prin filtrul propriei personalităţi, care – în formare – trebuie să-şi arate deja forţa, în cazurile esenţiale. Există multe greşeli reparabile, dar tinereţea, ca şi viaţa, o avem o singură dată şi e bine s-o facem cât mai frumoasă...

IOANA POPA

Un pahar cu lapte...

...conţine 2250 mg de minerale, dintre care 300 mg calciu, indispensabil menţinerii masei osoase şi vitamine (A, D, B2, B12 etc.);

■ 8 g de proteine de excelentă valoare nutriţională;

■ 4 g lipide;

■ 12 g de glucide, dintre care 98% îl reprezintă lactoza, cu slabă putere de îndulcire;

■ 220 ml de apă, utilă pentru hidratarea organismului „biciuit" de căldură.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 7
Valabil până pe data de: 6 AUGUST 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Voaletă şi Dantelă Veche

GENERALUL „CORNAPARTE"

„Însoară-te cu o nemţoaică, sunt tari, sunt tandre, sunt proaspete ca trandafirii!", îşi spunea *Napoleon Bonaparte* privindu-şi disprepuitor prima soţie, pe *Joséphine* (1804). Şi, luându-se la harţă chiar cu Papa Pius VII (pe care-l arestează cu tot cu mitră), divorţează şi-o ia pe *Marie-Louise de Habsburg*, cunoscută dintr-un...medalion (1810). Dar în viaţa împăratului există personajul Murat – furnizorul de metrese. *„Fecioare" din Compiègne*, răpitoare şi analfabete (dar cu picioare de Plisetkaia, am spune azi), amestecate cu *Désirée Clary* (viitoare regină a Suediei), cu „gurista" *Giuseppina Grassini* (prestatoare chiar la Scala din Milano), cu năbădăioasa *Carlatta Gazzani*, murdară de spaghetti la gură şi tâfnoasă ca o genoveză de cartier... Dar care din ele l-a însoţit tandră în exilul de pe Sf.Elena? *Maria Walewska*, nevasta contelui Athanase Walewski. Devotată încă din 1808, Maria îl aştepta într-un apartament cochet de lângă Tuileries (unde l-a născut pe Alexandre), între două campanii... Corsicanul n-a mai confundat femeile cu bătăliile decât după Waterloo. Prea târziu. *(P.I.)*

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

■ Surprizele convieţuirii cosmice

Cruzimea unui SUPERSTAR

June, absolventă a unei Academii de Arte Frumoase şi stewardesă pe o importantă linie aviatică americană, tânără şi frumoasă, s-a îndrăgostit de Bryant Gumbel, o stea de televiziune aflată, la zenit şi din punct de vedere al popularităţii, şi al succesului. Apoi s-a căsătorit cu starul tv., iar de curând, Brayant a semnat un contract pentru cinci ani cu bine cunoscuta companie CBS, pentru suma de 25 de milioane de dolari. Problema e că nici June, nici cei doi copii ai lor, Bradley, de 21 de ani şi Jillian, de 16 ani, nu se vor bucura de succesul lui Bryant. Pentru că după 26 de ani de căsătorie, acesta a hotărât să divorţeze. Se întâmplă, veţi spune. Da, doar că după câte se pare, cruzimea superstarului TV nu cunoaşte margini. Deşi se declară foarte ataşat de copiii săi, el a refuzat să le plătească şedinţele de psihoterapie la care au fost nevoiţi să se supună pentru a nu înnebuni din cauza tratamentului la care fuseseră supuşi de către tatăl lor. Jane, soţia, cea care a cerut divorţul nemaiputând să suporte situaţia în care ajunsese căsnicia, are un cont de 7000 de dolari şi încă 14000 la dispoziţie în casă. Dar maşina sa are peste 90000 km la bord şi trebuie reparată, copiii, chiar dacă sunt mari, îşi doresc cadouri măcar de Crăciun, măcar la sărbătorirea majoratului!

Privind fotografiile care îl înfăţişează pe Bryant alături de June şi apoi alături de Hilary, doar partenera se schimbă şi copiii dispar în a doua fotografie. Dar pe chipurile crudului soţ şi a (încă) înfloritoarei sale prietene, parcă se reflectă puţin din încordarea şi tristeţea care se ghicesc pe feţele copiilor rămăşi fără tată tocmai când au mai multă nevoie de el... *(M.D.)*

CĂDERE LIBERĂ cu paraşuta lui da Vinci

Leonardo da Vinci nu a rămas în istorie doar ca unul dintre cei mai mari artişti din lume ci şi ca unul din marii ingineri al lumii. Alături de ingeniosul aparat de zburat care n-a reuşit să se avânte în văzduh, Leonardo a proiectat în urmă cu 500 de ani o paraşută care s-a dovedit a fi funcţională. Englezul Adrian Nicholas a urmat întocmai proiectul savantului italian construind paraşuta, în formă de piramidă, cu uneltele şi din materialele care existau în anul 1483. Chiar şi pânza din canava a realizat-o manual şi nu mecanic cu ustensile moderne. Pânza era folosită de obicei ca suport al picturilor în ulei. Autorităţile nu i-au permis englezului să folosească paraşuta întrucât nu exista nici un studiu, nici o experienţă care să confirme securitatea zborului, o cădere cu o astfel de paraşută fiind extrem de riscantă mai ales în cazul unor vânturi puternice. Nicholas nu s-a lăsat intimidat de embargoul autorităţilor, testându-şi modelul în Africa de Sud unde nu există nici un fel de interdicţii legate de acest tip de zbor. A închiriat un balon cu aer cald, s-a agăţat cu paraşuta de nacela balonului şi când a ajuns la înălţimea de 3000 de metri a tăiat sforile de legătură. Căderea a fost cât se poate de lină. Englezul a ajuns pe pământ viu şi nevătămat, demonstrând că Leonardo a făcut calculele cât se poate de exact. *(D.M.)*

UN VĂDUV TIPIC....

Ţapul Biţă a rămas văduv. Grav, pentru un animal vestit pentru apucăturile lui „musulmane", gata oricând să se ia în coarne cu orice rival pentru a-şi spori şi apăra haremul. Dar Biţă n-a avut această soluţie, întrucât stăpânii săi, respectiv familia Radu, din Ploieşti, a fost nevoită să-i sacrifice consoarta, cât şi urmaşii, pentru celebrarea unui anume eveniment. Aşa a ajuns Biţă, morocănos şi neconsolat, să fie acceptat în familie pentru a-şi mai ogoi suferinţa până ce-i va veni şi lui rândul sau până ce stăpânii îi vor găsi o nouă consoartă. Deocamdată, ca orice văduv, s-a retras în sine, dormind într-un colţ al camerei de zi, deschizând din când în când câte un ochi spre a privi la televizor. Şi totul a mers aşa până ce a descoperit una dintre plăcerile care mai îndulcesc viaţa văduvilor: cafeaua. Ţapul nostru manifestă o predilecţie deosebită pentru această băutură amară, pe care o savurează, fierbinte sau rece, cu tot cu zaţ. Cunoscuţii familiei Radu se întreabă cât va mai trece până ce va descoperi şi... ţigara. *(M.G.)*

O altă LUME

O incredibilă acţiune a fost declanşată de postul TV CBS care a propus celor dornici de o aventură ieşită din comun: să fie abandonaţi într-o junglă din Borneo şi să caute să reziste cât mai mult timp asigurându-şi personal mijloace proprii de adăpost şi hrană. S-au găsit 16 persoane care au acceptat pe propria lor răspundere să participe la această acţiune, urmând ca desfăşurarea întrecerii să fie făcută publică în fiecare zi pe baza datelor furnizate de trimişii postului. Învingătorul va primi un premiu în valoare de un milion de dolari.

Pentru prima oară în istoria cazinourilor din Las Vegas, s-a acceptat ca un pastor protestant să fie prezent acolo pentru a veni în mod spiritual în sprijinul jucătorilor de hazard (probabil în ajutorul celor care îşi pierd averile).

Un medic cardiolog din Texas a fost condamnat la o despăgubire de patru milioane de dolari pentru că a eliberat o reţetă indescifrabilă care a determinat un farmacist să-i ofere un medicament greşit ceea ce a dus la moartea pacientului.

Un spiritual juriu compus din oameni de ştiinţă (şi chiar laureaţi ai premiilor Nobel), atribuie anual un premiu acelor persoane care se „remarcă" prin realizări ridicole şi fără utilitate. Ultimii câştigători se numesc Charl Fourie şi Michele Wong din Africa de Sud care au brevetat un „original" sistem antifurt de maşini care constă în faptul că atunci când un hoţ vrea să fure o maşină şi ajunge aproape de ţintă, automobilul respectiv este cuprins de un... foarte puternic foc...

Costă doar 38 de dolari pentru orice cetăţean să poată expedia spre Lună un mesaj destinat unor extratereştri. Fiecare mesaj va fi înregistrat pe un disc special denumit „Eternity" şi va fi depus de un modul „Lunar Retriever" care va fi lansat spre satelitul nostru în 2002. *(Gh.R.)*

Viaţa bate TOBA FILMULUI

◆ *Un băiat (care conform declaraţiilor celor prezenţi) nu avea mai mult de 10-12 ani, a pătruns într-o agenţie din oraşul Seattle, înarmat cu un pistol, şi i-a obligat sub ameninţarea armei pe toţi funcţionarii şi clienţii să-i înmâneze o sumă de bani, după care a dispărut. Din nefericire, telecamerele de supraveghere nu au reuşit să-l filmeze.*

◆ *Alison Maddex şi Dan Gluck, cunoscuţi întreprinzători, au deschis în Manhattan un muzeu original denumit „MoSex" cu exponate care nu mai este necesar să le prezentăm. Audienţa vizitatorilor a consemnat succesul de public, dar în acelaşi timp a stârnit dezaprobarea altora...*

◆ *Un concurs de frumuseţe prezentat la un post TV american şi intitulat „Cine vrea să se mărite cu un miliardar" (câştigătoarea urmând să se căsătorească fără ca să-l cunoască în prealabil pe viitorul soţ) a avut ca gazdă o „expertă" în materie: Marla Maples, fosta soţie a multimiliardarului Donald Trump.*

◆ *În statul Oregon s-a declanşat o vie polemică în urma faptului că la un post TV a fost prezentat un film realizat de un adept declarat al eutanasiei, în care erau precizate medicamente (fără reţete ale medicilor) la care se poate recurge în vederea sinuciderii fără dureri...*

◆ *În mass-media au fost prezentate concluziile unei comisii guvernamentale care a publicat rezultatele unei anchete în SUA din care a reieşit faptul că în anul 1999 existau peste trei milioane de persoane (în mod special copii) care nu aveau adăpost, adică o locuinţă. Comisia respectivă consideră că este o constatare paradoxală, fără precedent, în ciuda unui boom economic nemaiîntâlnit în SUA...* (Gh.R.)

■ Donator fără voie

MORTUL nu mai avea rinichi, inimă şi ficat!

Când trupul tânărului Miguel Quispe, în vârstă de 22 de ani, mort într-un accident în Argentina, a fost adus acasă, la Cochabambo, în Bolivia, familia a fost confruntată cu câteva date cutremurătoare, comunicate de colectivul care a realizat autopsia locală. Trupul fusese returnat fără cornee, rinichi, inimă şi ficat. Se pare că legea argentiniană permite acest lucru, fără consimţământul familiei. Consulatul bolivian a protestat însă, deoarece legea a fost aplicată nu unui argentinian, ci unui cetăţean străin. Comisia pentru drepturile omului doreşte explicaţii concrete, vrând să ştie dacă tânărul se afla cu adevărat în moarte clinică şi în ce mod au fost prelevate organele.
Familia n-ar fi avut nimic împotriva cedării acestora, dar modul în care s-a procedat trezeşte o mulţime de suspiciuni. *(I.S.)*

■ Pasiunea care ucide

VULCANOLOGI CĂZUŢI LA DATORIE

Soţii Kraft, Karine şi Ugo, erau geofizicieni. Atunci când, după zece ani de căsnicie, au înţeles că nu pot avea copii, şi-au dedicat viaţa exclusiv studierii vulcanilor activi. Timp de aproape un sfert de veac, ei îşi plasau mica tabără de corturi (pentru ei şi pentru instrumentele de observare) acolo unde pământul intra în zbucium şi-şi arunca nervos la suprafaţă măruntaiele incandescente.

Ugo şi Karine înfruntaseră de atâtea ori moartea, încât devenise foarte greu pentru ei să mai ţină cont de avertismentele infernului terestru. Nu o dată, temperaturile uriaşe şi lava ucigătoare le-au provocat suferinţe îndelungi şi răni îngrozitoare. Marile spitale din zonele „Pacificului de foc" (lanţul vulcanic cel mai vehement la ora actuală) îi găzduiseră de multe ori. De fiecare dată, această echipă unică de vulcanologi-cascadori o lua de la început, dar nu oricum. Colaborau strâns cu specialişti în echipament de protecţie... Atât de strâns, încât ajunseseră să comande o *ambarcaţiune de „navigat" pe lava fluidă* (ca-n romanul lui Jules Verne), pentru a se apropia cât mai mult de coşul vulcanic şi a preleva mostre de gaze şi a-i filma clocotul

dantesc. O asemenea provocare la duel – de-a dreptul prometeică – le-a semnat biletele de călătorie spre veşnicie... Anul trecut, soţii Kraft se aflau pe vârful coamei vulcanului Kao din Hawaii. Acesta, mâţă blândă, nu mai erupsese de peste o sută de ani. Dar, la un moment dat, au început cutremurele. La început timide, apoi din ce în ce mai violente. Conform experienţei lor, lava urma să ţâşnească în toată splendoarea ei abia după 12-24 de ore. Însă n-a fost aşa. Furia lui Kao s-a dovedit a fi grăbită şi devastatoare. Nici n-au mai avut timp să reacţioneze în autoapărare. La altitudinea de 1600 de metri, mistuitoarele şi furibundele viscere minerale, înfometate de tot ce este viu, le-a acaparat trupurile (fotografia îi surprinde chiar pe umerii ucigaşului Kao). *(P.I.)*

ŞERIFUL DE LA SALT LAKE CITY a pus la dispoziţia celor care doresc (bineînţeles contra cost!) să petreacă un număr de zile îmbrăcaţi în uniforma deţinuţilor, închişi în celule, acceptând să respecte toate regulile prevăzute în programul obişnuit al închisorii care este foarte sever. Orice abatere este sancţionată cu o pedeapsă care urmează să le fie aplicată şi lor. Se afirmă că „motelul" improvizat este tot timpul ocupat...

ÎNTR-UN AN, o elevă în vârstă de 13 ani a contabilizat 101 absenţe la lecţiile de la şcoală şi 7? abateri de la disciplină. Din aceste motive, mama ei, Mindy Pearl Viera, din Miami, a fost arestată pentru instigare şi delincvenţă. Ea reprezintă una din primele victime ale noii şi severei normative intrate în vigoare în statul Florida, menită să combată plaga absenteismului în şcoli.

DUPĂ UN ACCIDENT STRADAL, în urma căruia pretinde că a suferit de o gravă formă de amnezie (dar care zice el că i-a trecut), un cetăţean s-a recomandat... Joseph F.Kennedy. Adevărul e că acesta-i numele său, numai că omul mai pretinde că s-a născut în urma relaţiei dintre JFK şi Marilyn Monroe. Ba mai consideră că are şi drept la moştenire: „mama mi-a lăsat mie toate bunurile, testamentul «oficial» fiind un fals"... (Gh.R.)

Săptămâna 28 iulie - 3 august

TV ROMANIA

MARTIN SCORSESE
ROMANIA 1
marți, 22.40

VINERI 7.00 Telematinal 13.00 Drumul spre Europa 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.00 Pentru dvs., doamnă! 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.30 Serial: „Farmece" 23.15 Film: „Miss Marple: Oglinda spartă" (Marea Britanie, 1992).

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 9.45 Serial: „Zorro" 11.35 Film: „Mulțumesc pentru tot" (Italia, 1998) 13.00 Serial: „Mare schimbătoare" 14.00 Arca Marinei 17.15 Serial: „Dinastia Strauss" 18.10 Teleenciclopedia 19.10 Serial: „Hotelul Payne" 19.35 Serial: „Carol și compania" 20.00 Jurnal 20.30 Callatis 2000 22.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.45 Film: „Neguțătorul lui Venus" (SUA, 1998).

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.25 Kiki Riki Miky 10.35 Desene animate 11.00 Viața satului 14.00 Național TV Bingo Liberty 17.00 Serial: „Ai vrea tu!" 17.30 Spectacolul lumii 19.10 Serial: „Justiție militară" 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Fortăreața" (SUA, 1996). Cu: Sean Connery, Nicolas Cage 22.55 Callatis 2000.

LUNI 12.00 Callatis 2000 (r) 14.15 Ciberfan 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă 21.45 Cu ochii'n 4 22.35 Serial: „Cazuri ciudate" 23.40 Estival Jazz.

MARȚI 7.00 Telematinal 11.55 TVR Cluj-Napoca 13.00 Drumuri spre Europa 14.15 CiberFan 14.30 Repere sacre 15.30 Convietuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.00 Medicina pentru toți 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Felicity" 22.40 Telecinemateca: „Regele comediei" (SUA, 1983). Regia: Martin Scorsese.

MIERCURI 7.00 Telematinal 11.35 TVR Cluj-Napoca 14.15 CiberFan 16.20 O vedetă... populară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Felicity" 22.20 Film: „Brigada FBI" (SUA, 1999). Cu: Scott Bakula.

JOI 7.00 Telematinal 11.20 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.00 Convietuiri 16.00 Evrika! 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Felicity" 23.05 Teatrul Național TV prezintă: „Cabina de montaj" 0.00 Rock la miezul nopții.

tvr2

VINERI 9.35 Trupa DP2 13.00 Desene animate 14.00 Toți, împreună 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Grădina lui Cupidon 21.15 Afaceri la cheie 22.10 Film: „Ochii minții" (SUA, 1992) 23.40 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 9.30 Osia lumii 10.00 Film: „Călătoria lui Natty Gann" (SUA, 1985) 13.15 Șerpii din Africa 14.15 Serial: „Un înger adolescent" 14.50 Atlas 15.20 Ghidul călătorului independent 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.45 Serial: „Lumini și umbre" 20.25 Un secol de cinema 21.15 Serial: „Primul val" (ep.1) 22.10 Serial: „Star Trek – Voyager" 23.00 Film: „Nestor Burma" (Franța, 1997).

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Supraviețuitorii din lumea animalelor 12.10 Arca lui Noe 13.55 Desene animate 14.20 Serial: „Un înger adolescent" 15.20 Ghidul călătorului independent: Malta 16.45 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.25 Film: „Vară indiană" (SUA, 1993) 21.10 Serial: „Primul val" 22.00 Desene animate 22.25 Teatrul Național TV prezintă: „Idolul și Ion Anapoda" de George Mihail Zamfirescu. Cu: Leopoldina Bălănuță.

LUNI 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.50 Film: „Ediție limitată" (Franța, 1997) 21.15 E dreptul tău! 21.45 Sport Plus 23.10 Bucuriile muzicii.

MARȚI 8.35 Toți, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Credo 20.45 Spațiu francofon 21.15 Plus 2000 22.15 Serial: „Poliție judiciară" 23.10 Omul și muzica.

MIERCURI 8.35 Toți, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 15.45 Antologia jocului popular 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Film: „Zâmbet de soare" (România, 1988). Cu: Mircea Diaconu 21.15 Mit și istorie 22.15 Serial: „Poliție judiciară" 23.10 Omul și muzica.

JOI 8.35 Toți, împreună 9.20 Antologia jocului popular 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnișoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Crooklyn" (coprod., 1994) 21.15 Turnul de control 22.25 Serial: „Poliție judiciară" (ultimul ep.) 23.20 Enigmatica Terra 23.50 Armonii clasice.

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 18.35 Impact 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Prietenii lui Eddie Coyle" (SUA, 1973) 22.00 Film: „Plantația" (SUA, 1980, partea I) 0.00 Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 14.30 Exploziv 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Imagine în oglindă" (SUA, 1993) 22.00 Film: „Plantația" (partea a II-a) 0.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 Serial: „Will și Grace" 12.30 Cinemagia (r) 15.00 Serial: „Frasier" 15.30 Serial: „Poză la minut" 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.35 Impact 19.00 Perechea potrivită 19.30 Film: „Condamnat pe Pământ" (SUA, 1988) 21.30 21 22.00 Film: „Plantația" (partea a III-a).

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „justiție militară" 20.00 Film: „Îngeri căzuți" (ultima parte) 23.00 Serial: „Gânduri ucigașe".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Umbrele trecutului" (SUA, 1989) 22.00 Mare distracție mare! 23.00 Serial: „Gânduri ucigașe".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvați de clopoțel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Raven" 20.00 Film: „Un criminal printre noi" (SUA, 1990) 22.00 Mare distracție mare! 23.00 Serial: „Gânduri ucigașe".

BRIGITTE NIELSEN
PRO TV
sâmbătă, 17.00

acasa

VINERI 10.00 – 12.00 Reluări 12.45 Serial: „Guadalupe" 14.15 Serial: „Antonella" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Ticăloasa" (coprod., 1979). Cu: Joan Collins 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.05 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Carny" (SUA, 1980). Cu: Jodie Foster 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

DUMINICĂ 12.30 Acasă la români 14.00 Serial: „Verdict: crimă!" 15.00 Film: „Ce baftă!" (Marea Britanie, 1957). Cu: Norman Wisdom 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Micuțele doamne" 20.50 Film: „Crimă de videotecă" (SUA, 1978). Cu: Peter Falk 22.10 Film: „Umbre în soare" (partea a II-a) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

LUNI 10.00 – 11.30 Reluări 12.45 Serial: „Guadalupe" 14.15 Serial: „Antonella" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 21.55 Film: „Sharky nu iartă" (SUA, 1981). Cu: Burt Reynolds 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MARȚI 10.00 – 12.00 Reluări 12.45 Serial: „Guadalupe" 14.15 Serial: „Antonella" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 21.55 Film: „Povești extraordinare" (coprod., 1968). Cu: Brigitte Bardot, Alain Delon 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.00 Reluări 12.45 Serial: „Guadalupe" 14.15 Serial: „Antonella" (ultimul ep.) 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Tigrul de hârtie" (Marea Britanie, 1975) 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

JOI 10.00 – 12.25 Reluări 13.20 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Știrile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieții mele" 22.00 Film: „Bătrânul și marea" (SUA, 1958). Cu: Spencer Tracy 0.00 **PRO TV INTERNAȚIONAL.**

SPENCER TRACY
ACASĂ
joi, 22.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" 12.25 Film: „Vânător alb, inimă neagră" (SUA, 1990). Cu: Clint Eastwood 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Al șaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „La limita imposibilului" 21.00 Serial: „Profiler" 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Vacanța Mare 23.00 Serial: „Doi polițiști și jumătate" 1.15 Film: „Soția guvernatorului" (Marea Britanie, 1987). Cu: Hugh Grant.

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.25 Serial: „Conor viteazul" 9.15 Serial: „Lois și Clark" 10.15 Film: „Mica eroină" (SUA, 1934). Cu: Shirley Temple 11.40 Serial: „Alesul inimii" 12.15 ProMotor 14.00 Serial: „Știrea zilei" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Benny Hill" 15.30 Serial: „Hercule" 17.00 Film: „Rocky 4" (SUA, 1985). Cu: Sylvester Stallone, Brigitte Nielsen 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Film: „Atracție fatală" (SUA, 1987). Cu: Michael Douglas, Glenn Close 23.40 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viață de polițist" 0.30 Film: „Fără perdea" (SUA).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriașul Harry" 12.00 Profeții despre trecut 13.00 Serial: „Beverly Hills" 15.00 Formula 1: Marele Premiu al Germaniei 16.45 Superbingo 19.00 Știrile PRO TV 19.30 Film: „Femeia fatală" (SUA, 1991) 21.20 Film: „Hărțuirea" (SUA, 1992) 23.00 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viață de polițist" 0.30 Film: „Club Alex" (SUA).

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Al șaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Dragoste de frate" (SUA, 1992) 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Înapoi în viitor" (SUA, 1985) 1.00 Serial: „Doi polițiști și jumătate" 2.30 Film: „Deșertul groazei" (SUA, 1994).

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al șaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Protectorii" 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Pierduți în timp" 0.45 Serial: „Doi polițiști și jumătate" 2.00 Film: „Barton Fink" (SUA, 1991).

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" 14.20 Serial: „Specialiștii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al șaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Slab de inimă" (SUA, 1990) 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Grăsanul și Băiețelul" (SUA, 1989) 0.45 Serial: „Doi polițiști și jumătate" 2.15 Film: „Amelia Earhart: Ultimul zbor" (SUA, 1994).

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" 12.15 Film: „Strada" (SUA, 1987). Cu: Demi Moore 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al șaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Inimă de foc" (SUA, 1997) 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Nemuritorul" (coprod., 1986). Cu: Christopher Lambert, Sean Connery 0.45 Serial: „Doi polițiști și jumătate".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineți LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Măscăriciul" (Franța, 1980). Cu: Jean-Paul Belmondo 15.00 Serial: „V.I.P." 16.00 Serial: „Lawless" 17.20 Serial: „Granițele iubirii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Curierul" (SUA, 1986) 22.30 Atletism: Golden League 0.00 Atletism 1.00 Film: „O față isteață" (SUA, 1987). Cu: Patricia Arquette.

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Ce-a văzut Luna" (Australia, 1990) 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Omul orchestră" (coprod., 1970) 13.00 Serial: „În căutarea gloriei" 16.00 Serial: „A treia planetă de la Soare" 16.30 Clanul Popeștilor 17.30 Serial: „Granițele iubirii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Vijelia albă" (SUA, 1996). Cu: Jeff Bridges 22.00 Serial: „Misiune sub acoperire" 23.00 Party Time 0.00 Film: „Pericol în deșert" (SUA, 1993) 2.00 Film: „Nuntă însângerată" (coprod., 1973).

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Film: „Promisiune cu bucluc" (Marea Britanie, 1954) 10.30 Desene animate 12.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 13.00 Serial: „În căutarea gloriei" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Film: „E rândul meu" (SUA, 1980). Cu: Michael Douglas 18.00 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Pasiune ucigașă" (SUA, 1996) 1.00 Film: „Zbor de noapte spre Moscova" (coprod., 1972) 2.30 Film: „Cyber Zone" (SUA, 1995). Cu: Marc Singer.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineți LaTine 10.10 Desene animate 11.00 Serial: „Moloney" 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Parteneri în dragoste" (SUA, 1992) 15.00 Serial: „V.I.P." 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Film: „Întoarcerea Panterei Roz" (SUA, 1976) 22.45 Film: „Programat pentru distrugere" (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Pericol iminent" 2.00 Serial: „Camila" 5.30 Serial: „Trei destine".

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineți LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Dacă e marți, e Belgia" (SUA, 1969) 15.00 Serial: „V.I.P." 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Film: „Hotel particular" (SUA, 1985). Cu: Johnny Depp 22.45 Film: „Bulevardul romului" (coprod., 1971). Cu: Brigitte Bardot 1.00 Serial: „Pericol iminent" 2.00 Serial: „Camila" 5.30 Serial: „Trei destine".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineți LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Ce-a fost a fost..." (SUA, 1985) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Film: „Ivana Trump – drumul spre fericire" (SUA, 1996) 22.45 Film: „Luptând cu focul" (SUA, 1997) 1.00 Serial: „Rezervația" 2.00 Serial: „Camila".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineți LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Omul sandviș" (Marea Britanie, 1966) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Suflet rebel" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sub soarele Africii" 22.30 Joi TeleEurobingo 2 23.50 Film: „Viața în minciună" (SUA, 1994) 1.30 Serial: „Cronici paranormale" 2.30 Serial: „Camila".

JEAN-PAUL BELMONDO
ANTENA 1
vineri, 13.15

TELE 1 abc

VINERI 7.00 Bună dimineața, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Tinerețe fără bătrânețe 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 În justiție 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.00 Gura lumii 21.00 Senzațional 22.00 Țara de dincolo de București 0.00 Tentații 0.30 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Țara spiridușilor 11.00 Țara de dincolo de București (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Concert 10.00 Domino (r) 12.00 Lumea în clipa 2000 (r) 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forța destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Îți mai aduci aminte, doamnă? 21.00 Senzațional 22.00 Cenaclul „Totuși iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineața, România 11.00 Senzațional (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.15 Gura lumii 21.00 Senzațional 22.00 Ofsaid 0.15 Nopți albe.

MARȚI 7.00 Bună dimineața, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Tinerețe fără bătrânețe 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.15 Gura lumii 21.00 Senzațional 22.00 Măștile puterii 0.00 Nopți albe.

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, România 9.00 – 14.00 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Documentar 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.15 Gura lumii 22.00 Reporter TELE 7 22.30 Telemedicina 0.00 Nopți albe 1.15 Concert.

JOI 7.00 Bună dimineața, România 9.00 – 14.30 Reluări 15.30 Tinerețe fără bătrânețe 17.00 Dați vina pe Corina 18.00 Cutia muzicală (r) 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.15 Gura lumii 21.00 Senzațional 22.00 Linia întâi 0.00 Nopți albe 1.15 Concert.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Scenaristul

UN MAGICIAN DESEORI UMILIT

La 68 de ani, după 35 de ani de experienţă, scenaristul WILLIAM GOLDMAN este considerat un magician al „poveştilor" scrise pentru marele ecran. Mulţi îl consideră artizanul „din umbră" al celor mai mari succese repurtate de Arnold Schwarzenegger, Clint Eastwood, Mel Gibson... William Goldman este autorul scenariilor pe seama cărora s-au născut „Butch Cassidy..." (1969), „Marathon Man" (1976), „Oamenii preşedintelui" (1976), „Misery" (1990), „Chaplin" (1992), „Maverick" (1994), „Puteri depline" (1997), „Elisabeth Campbell" (1999).

Jean Gabin spunea că un film bun trebuie să aibă trei ingrediente: o poveste bună, o poveste bună şi, în sfârşit, o poveste bună. În ce-l priveşte pe William Goldman, pe măsură ce-a avansat în vârstă, a ajuns la aceeaşi concluzie, după cum el însuşi mărturiseşte. Dar iată câteva dintre comentariile pe care W. Goldman le face despre scenarii, filme şi bani...

Scenariul, ingredientul principal

● Ba chiar crucial, pornind de aici, totul e posibil. În caz contrar, poţi să dispui de cel mai mare buget din lume, de cele mai impresionante staruri de pe planetă, nu iese nimic. Am văzut de curând „Matrix". Nu e genul meu de film, dar recunosc, funcţionează datorită efectelor speciale şi, nu în ultimul rând, datorită poveştii care te ţine în priză.

● Sunt multe filme americane care se bazează îndeosebi pe scene formidabile de cascadorie, pe tot felul de efecte speciale, care au succes la public, dar nici unul dintre acestea nu este şi cred că nu va fi vreodată recompensat cu un Oscar. De altfel, scenariile bune pentru filmele de acţiune sunt extraordinar de greu de scris.

Regula jocului: fără crize de personalitate

● În America, scenariile sunt lucrate, apoi refăcute de zeci de ori pentru a fi acceptate de un studio. În Europa, în schimb, scenariştii au mână liberă, ei scriu cum vor ei. La Hollywood, dintotdeauna s-a lucrat mult pe scenarii. Încă din anii '30, studiourile aveau contracte cu scriitori, fie pentru scenarii originale, fie pentru refacerea şi îmbunătăţirea celor mediocre. În general, în cazul filmelor care costă foarte scump, producătorii vor scenarii cât mai solide cu putinţă.

● La Hollywood, eşti obligat să-ţi laşi la vestiar ego-ul, să admiţi că numeroase alte persoane au dreptul să intervină pe textul tău. După ce depui textul şi ţi se spune „Mulţumesc" e mai mult ca sigur că acesta e dat unei alte persoane pentru a fi... îmbunătăţit. Face parte din joc. Eu mi-am început cariera ca romancier, aşa că metoda aceasta mă agasa la culme cândva. De altfel, mulţi regizori de la Hollywood au debutat ca scenarişti, apoi, pentru că au dorit să aibă mai mult control asupra muncii lor, au virat-o către regie.

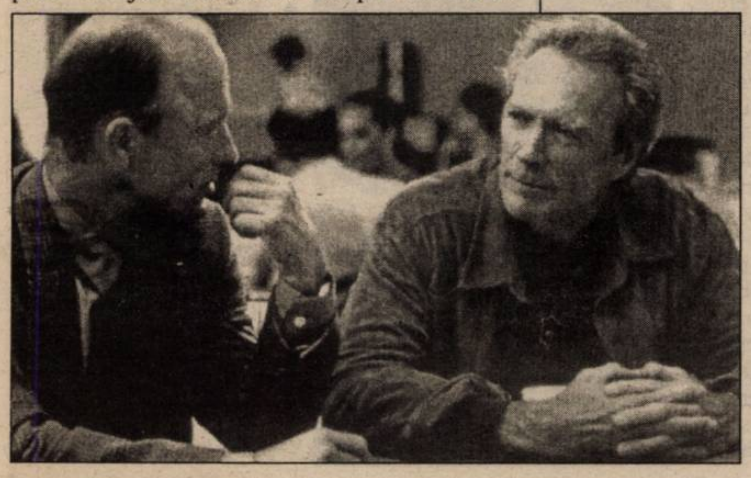

Copilul cu şapte moaşe

● Producătorul, prima persoană importantă implicată în proiectul unui film, este şi cel care cere rescrierea scenariului. Mi se pare normal în măsura în care în mod real el are de-a face cu arta cinematografică. Din nefericire, există prea mulţi oameni care pretind că fac producţie, deşi n-au nici o tangenţă cu aşa ceva, sunt doar prieteni ai actorilor care se dau producători. Sau oameni care bagă bani într-un film şi doar pentru asta îşi arogă titlul de producători. Ca regulă generală, producătorul adevărat vine şi cu ideea filmului pe care o prezintă unui scenarist. Acesta scrie povestea, reface unele pasaje conform dorinţei producătorului şi, ulterior, mai poate face şi alte schimbări, la cererea regizorului. Când alegerea actorilor este şi ea definitivă, mai pot interveni alte modificări, cerute de aceştia. Nu sunt lucruri grave atâta timp cât nimeni nu se atinge de fapt de inima poveştii. Când toată lumea e interesată să iasă un lucru bun chiar iese. Dar există şi varianta filmelor ratate, ale căror scenarii au fost modificate din raţiuni nejustificate, subiective, şi, de ce să nu recunoaştem, asta se întâmplă foarte des.

● Statutul scenaristului este unul... de mijloc: el nu este doar un simplu angajat plătit pentru munca lui, dar nici nu are primul şi ultimul cuvânt de spus asupra textului. Eu, care am obiceiul să spun ce gândesc, am păţit de multe ori ca exact înainte de începerea filmărilor să-mi fie retras scenariul. În acel moment în care apar modificări de ultim moment, făcute doar pentru a-i satisface capriciile cine ştie cărei vedete, şi care nu au nimic de-a face cu interesul intrinsec al filmului.

Muncă de „negru"

● În trecut, se obişnuia frecvent ca mai mulţi scenarişti să lucreze la acelaşi scenariu, fără ca acest lucru să constituie o problemă. Nu toţi erau trecuţi pe genericul filmului. Aşa se explică de ce numele meu nu a apărut pe genericul unor filme cum ar fi „The Last Action Hero" (cu Arnold Schwarzenegger) sau „Creaturile feroce" (continuarea producţiei „Un peştişor numit Wanda"). În prezent, când se practică drepturile derivate pe seama casetelor şi a televiziunii, lucrurile stau altfel. Toţi cei care participă mai de aproape sau mai de departe la realizarea unui film se bat „să-l semnezé" pentru a câştiga cât mai mulţi bani. În ce mă priveşte, în ciuda contribuţiei mele, n-am fost creditat pentru „The Last Action Hero", ci pentru „Gandhi" unde n-ar fi trebuit să fiu. Dar asta este o decizie care aparţine societăţii Actors Guild, care citeşte versiunile succesive ale scenariilor şi cuantifică cine ce a făcut. Când există mai mulţi scenarişti, aceasta decide cine va apărea pe generic. Dacă ar fi lăsat la aprecierea producătorului, fără îndoială că acesta ar pretinde că el este în totalitate autorul scenariului şi n-ar credita pe nimeni altcineva.

Să-i dăm publicului ceea ce vrea?

● În Statele Unite, lansarea filmelor în cinematografe e precedată de proiecţii în care se testează dacă pelicula respectivă e pe gustul publicului. Dacă, de exemplu, spectatorii nu agreează finalul, acesta se rescrie, iar filmul se refface. Dintr-un anumit punct de vedere nu mi se pare o metodă rea. De multe ori, la aceste proiecţii îţi dai seama de imperfecţiuni, de scene inutile sau prea lungi sau prost lucrate... Când filmul apare în cinematografe, publicul dă oricum verdictul, dar atunci e prea târziu. Rectificările dinainte nu mă deranjează. Nu trebuie să uităm nici banii care se bagă într-un film. Bugetul mediu la Hollywood este de 50 milioane de dolari. Când am turnat „Butch Cassidy" am avut la dispoziţie 4,5 milioane; chiar dacă triplăm suma de atunci, cifra obţinută e ridicolă în comparaţie cu cheltuielile de acum. La acest... tarif, producătorii nu sunt dispuşi să rişte.

Industria filmului, o afacere riscantă

● Diferenţa între cinematografia europeană şi cea americană este că prima se ambiţionează să facă artă; dacă are şi succes, cu atât mai bine. La Hollywood e invers. Michael Eisner, patronul companiei Disney, spunea de curând: „Nu sunt în această afacere pentru a face artă, ci pentru a câştiga bani pentru acţionarii mei". Şi are dreptate. Scopul oricărei întreprinderi este de a prospera. Nu contează că fabrici pantofi sau că faci filme.

● Majoritatea filmelor merg în pierdere. Când mi-am început cariera de scenarist, prin 1965, studiourile realizau 80% din cifra lor de afaceri din încasările cinematografelor din teritoriile americane. Astăzi, abia dacă fac 20%. În acest context, produsul trebuie să placă întregii lumi, nu doar americanilor. Eu îi sfătuiesc pe tinerii scenarişti să meargă să vadă un film de trei ori în aceeaşi zi. Oricine poate face această constatare: la matineu, îl vezi şi crezi că îţi place; la ora 16 îi descoperi punctele slabe; seara, nu-l mai suporţi şi preferi să te uiţi la reacţia celorlalţi spectatori: momentele în care râd, se plictisesc, sunt emoţionaţi etc. Este un exerciţiu pe care eu continuu să îl fac şi cu propriile mele filme. Publicul are întotdeauna dreptate.

Happy-end-ul, o tragedie pentru scenarişti

● Tradiţionalul happy-end american este chinul cel mare pentru scenarişti. Pe seama acestui lucru se fac numeroase glume, spunându-se că Hollywood-ul nu-i va permite niciodată Annei Karenina să se sinucidă. Proiectele pentru filmele fără happy-end sunt bine cântărite înainte şi pot fi considerate excepţii. „Philadelphia", de exemplu, are explicaţia lui: regizorul Jonathan Demme repurtase un mare succes cu „Tăcerea mieilor", iar actorul principal, Tom Hanks, era deja un star. În plus, filmul nu a necesitat cheltuieli mari. Recentul „American Beauty" se numără de asemenea printre excepţii din acest punct de vedere.

Marfă de vânzare

● Scenariul este considerat o marfă care se vinde şi se cumpără. Ca regulă generală, în prezent, un scenariu bun se cumpără cu 1 milion de dolari. Scenaristul şi totodată regizorul filmului „Al şaselea simţ" a semnat însă un contract de 10 milioane de dolari pentru următorul său film, 5 pentru scenariu, 5 pentru regie. Este cifra maximă de care am auzit vreodată vorbindu-se. Dar şi pentru suma de 1 milion de dolari piaţa de scenarii este extrem de competitivă. Mulţi vor să fie scenarişti, deşi aceasta este o meserie cu particularităţile ei. Eu am aşteptat 35 de ani pentru a-mi vedea pe ecran primul scenariu pe care l-am scris, dar în acest timp mi-am descoperit disponibilităţi pe care nu le bănuiam. În fond, istoria Hollywood-ului este pavată cu mari scriitori al căror talent şi-a frânt dinţii în scriitura specifică scenariilor. Un scenarist bun trebuie să ia în calcul camera de filmat care captează totul foarte repede. Un excelent romancier ca John Updike va putea oricând să scrie zece pagini despre încăperea în care mă aflu acum, dar din punct de vedere cinematografic asta începe într-o secundă.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Memento

31 iulie – în anul 1927 s-a născut Dan Deşliu

1 august – în anul 1944 a murit Liviu Rebreanu

2 august – în anul 1891 s-a născut compozitorul, dirijorul şi pianistul Mihail Jora, iar în anul 1895 s-a născut criticul de film D.I.Suchianu

5 august – în anul 1922 s-a născut Marin Preda, iar în anul 1929 s-a născut Catinca Ralea

6 august – în anul 1819 s-a născut Nicolae Filimon, iar în anul 1897 s-a născut cântăreţul de operă Dimitrie Onofrei

Mai sunt

157

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP

31.07 - 6.08

BERBEC (21.03-20.04): Veşti bune din toate direcţiile, cam aşa arată lucrurile în constelaţia dv. Trandafiriul care domină în perioada aceasta trebuie înţeles ca o şansă acordată iniţiativelor dv. în domeniul profesional şi sentimental. Într-adevăr, Venus şi Mercur (dragostea şi afacerile) se află în poziţie reciprocă excelentă.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară face nazuri, are meandre atât de încâlcite, încât e greu să distingi între şansă şi ghinion. Oricum, spre finele perioadei lucrurile se limpezesc şi se pare că la începutul săptămânii viitoare veţi primi bani. Pe de altă parte, mici probleme familiale se pot ivi miercuri sau joi.

GEMENI (22.05-21.06): Veţi călători mult, aflându-vă sau nu în vacanţă. Sub influenţa lui Uranus, vă atrage acum aventura şi căutaţi imprevizibilul (în dragoste şi/sau carieră) cu orice preţ. Dar având în vedere poziţia Soarelui faţă de Lună, se pare că veţi întâmpina obstacole mai mari decât vă imaginaţi.

RAC (22.06-22.07): Trei evenimente interesante par a se petrece în constelaţia dv., unul mai picant decât celălalt. Din fericire, chiar dacă toate trei vă vor lăsa un gust amar, vor reprezenta experienţe de viaţă binevenite. În esenţă, este vorba de luciditatea cu care vă alegeţi amiciî şi cât de mult merită încrederea dv.

LEU (23.07-22.08): Cel mai remarcabil aspect al acestui interval este ascensiunea galopantă a curbei financiare şi scăderea sub normal a celei emoţionale. Marţi sau miercuri veţi primi o sumă consistentă de bani, însă relaţiile în cuplu vor avea de suferit, temporar. Orgoliile sunt gata de „atac", iar scânteile vor ţâşni ca la polizor.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară tinde să spargă zidul norilor – iată care ar fi imaginea, uşor hiperbolizată, a situaţiei financiare din această săptămână. Afacerile merg strună, vă încasaţi câteva datorii şi poate şi ceva pe deasupra. Pe de altă parte, lucrurile la serviciu se cam încâlcesc, aşa că mai bine plecaţi în vacanţă.

BALANŢA (22.09-22.10): A venit momentul – după aspectul pe care-l face Jupiter cu Soarele – să vă gândiţi la sanie în plină vară. Spiritul dv. prevăzător vede mult înainte, aşa că veţi lua câteva decizii importante pentru viitorul îndepărtat. Dar aţi cam uitat de dragoste şi de cuvântul acela mereu indexat... Tandreţe!

SCORPION (23.10-21.11): Curba afectiv-emoţională este cea mai interesantă acum şi pare să sugereze o criză în relaţiile cu partenerul. Lucrurile stau mai grav cu cei născuţi în primul decan al zodiei, care vor avea lungi şi aprinse discuţii, fără vreun rezultat concret. Situaţia financiară nu-nfloreşte deloc.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Feriţi-vă de un ghinion miercuri sau joi, căci poziţia lui Saturn faţă de Soare indică o gafă (în mediul profesional) cu urmări materiale imprevizibile. Pentru cei născuţi în ultimul decan al zodiei, se întrevede o vacanţă de vis, departe de casă, acolo unde nu „bate" nici un celular.

CAPRICORN (21.12-19.01): Jupiter vă fredonează, parcă în stilul lui Zavaidoc „gură de aur" un cântec de ducă irezistibil. Se pare că, într-adevăr, randamentul la serviciu scade substanţial şi nevoia de relaxare şi visare cu ochii deschişi vă cotropeşte ireversibil. Ar fi timpul, deci, să vă reîncărcaţi bateriile la Soare.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate curbele astrale principale se află peste normal, semn că nu vă paşte nici o primejdie de nicăieri. Şi totuşi, curba psihicului este, în primele zile, uşor oscilantă, fapt care poate însemna fie ezitări în faţa unei decizii importante, fie relaţii mai puţin agreabile cu cei din jur.

PEŞTI (19.02-20.03): Nimic nou pe frontul financiar, ba chiar un oarecare regres, trecător, în prima jumătate a săptămânii. Din punct de vedere afectiv, lucrurile par să intre pe făgaşul cel bun. Relaţiile cu partenerul se înzdrăvenesc, iar o bucurie ivită în sânul familiei vă ridică moralul pe culmi nebănuite.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Valeria Seciu, Cornel Dinu, Dan Grigore, Louis des Funès, John Houston, Robert Mitchum, Geraldine Chaplin, Peter O'Toole, Anton G.Rubinstein, Percy Bissche Shelley (poet englez), Guy de Maupassant, Paul Claudel. (P.I.)

Serisori primite

G. Rada, Câmpulung Moldovenesc: Am primit scrisoarea Dv., dar, deocamdată, ea nu a ajuns la destinatarul dorit de Dv... Când va trece pe la redacţie colaboratorul nostru, i-o vom înmâna şi vă vom comunica răspunsul D-sale tot în această rubrică!

Elena Ispas, Piatra Neamţ: Aşa cum ne-aţi obişnuit, răspunsurile Dv. sunt excelente! Şi tot ca de obicei, sincere felicitări pentru cultura Dv. generală!

Becker Lenke, Braşov: Am primit broşura scrisă de Dv. – pentru care vă mulţumim călduros! – şi mărturisim, la o repede ochire ni s-a părut a fi extrem de interesantă, cu multe idei originale. Unele dintre acestea, abia destul de recent au început să fie studiate de către fizicieni şi cosmologi, dobândind statutul de ipoteze ştiinţifice. Iar altele probabil că mai au de aşteptat ceva vreme pentru ca oamenii de ştiinţă să demonstreze dacă pot fi sau nu validate ştiinţific... Vă felicităm din inimă pentru acest eseu cu certe valenţe filosofice!

Sorin Sofian, Comăneşti: Am înmânat scrisoarea Dv. redactorului nostru care are în sarcină elaborarea rubricii respective!

Bodar Andraş, Hunedoara: Vă mulţumim pentru interesantele sugestii pe care ni le-aţi transmis în scrisoarea Dv.! Vom căuta, în limita posibilităţilor actuale, să ţinem seama de ele şi să le materializăm!

Maria Z. din Arad: Din păcate nu dispunem de coordonatele cărţii solicitate de Dumneavoastră. Vă putem recomanda alte două lucrări în care vă puteţi informa asupra subiectului care vă preocupă. Este vorba de *„Telepatia" de Eugen Celan (Ed. Teora 1993) şi „De la normal la paranormal" de Adrian Pătruţ (Ed. Dacia 1993).*

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

Pensionarea anticipată

Doamnei Honciuc Ştefania, Suceava

Pensionarea anticipată este prevăzută de Legea nr.2/1995, care însă va fi derogată la data intrării în vigoare a noii legi a pensiilor nr.19/2000 şi anume la 1 aprilie 2001.

Potrivit Legii 2/1995, persoanele care au vechime integrală în muncă pot solicita ieşirea la pensie cu până la 5 ani înainte de împlinirea vârstei prevăzută de lege pentru pensionarea la cerere.

Aceste prevederi se aplică numai persoanelor care au beneficiat de ajutor de şomaj şi de alocaţie de sprijin pe durata maximă prevăzută de lege şi care nu realizează venituri din activitate salariată sau alte venituri cu caracter permanent. Vârsta de pensionare nu poate fi mai mică de 55 de ani pentru bărbaţi şi de 50 de ani pentru femei.

În ceea ce priveşte persoanele care au lucrat în grupa I şi II de muncă, acestea beneficiază de reducerea vârstei legale de pensionare şi de majorarea vechimii în muncă. Majorarea vechimii se face prin echivalarea unui an de muncă în gr. I cu 1 an şi 6 luni şi a unui an de mancă în gr. II cu 1 an şi 3 luni.

Astfel, bărbaţii şi femeile care au lucrat 20 ani în gr. I de muncă pot fi pensionaţi la împlinirea vârstei de 52 ani bărbaţii şi 50 ani femeile, iar bărbaţii şi femeile care au lucrat în gr. II de muncă pot fi pensionaţi la împlinirea vârstei de 57 ani bărbaţii şi 52 femeile.

Totodată, legea dă posibilitatea ca, la cererea lor, aceste persoane să poată fi pensionate la împlinirea vârstei de 50 ani bărbaţii care au lucrat în gr. I şi 55 cei care au lucrat în gr. II şi la împlinirea vârstei de 50 ani femeile care au lucrat în gr. I sau II de muncă.

Din actele trimise de dv. se pare că nu vă încadraţi în nici una din cele două situaţii expuse, întrucât nu aveţi vârsta minimă necesară pentru a solicita ieşirea la pensie, chiar dacă aveţi vechime integrală în muncă.

În privinţa carnetului de muncă, vă precizez că nu este specialitatea mea completarea carnetelor de muncă şi ca atare nu vă por furniza amănuntele pe care le solicitaţi.

Avocat NELI PĂDURARU

Curiozităţi

...într-un mormânt din sudul Chinei s-a găsit o hartă veche de circa 21000 ani? Harta, un pătrat de mătase cu latura de 96 cm se referă la o zonă în suprafaţă de zeci de mii de kilometri pătraţi. Pe ea se pot distinge denumirile a 80 de oraşe şi localităţi şi 30 de râuri, drumuri şi munţi. Cercetătorii au rămas uimiţi când au constatat că la executarea hărţii în cauză s-a utilizat o tehnică aproape identică cu metodele moderne topografice.

...dintre animalele din ţara noastră, specific hibernante, ariciul cade într-un somn adânc începând din toamnă, când temperatura mediului ambiant a scăzut la 15 grade, după ce vara şi-a făcut acumulări masive de grăsime. Dacă iernile sunt aspre el îşi sapă galerii foarte adânci, din care iese primăvara, extrem de slăbit. Imediat după trezire devine foarte activ, atât ziua, cât şi noaptea.

IOANA POPA

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

De ce nu înfloresc hortensiile tinere?

Semnatarii câtorva scrisori sosite pe adresa redacţiei se plâng de acelaşi necaz: hortensiile nu se dezvoltă frumos şi, cel mai grav, nu dau nici un semn că vor avea flori, deşi când le-au cumpărat au primit toate asigurările că sunt foarte productive din acest punct de vedere. Care poate fi explicaţia?

Cu siguranţă, ele nu se bucură de o îngrijire corectă, care trebuie să înceapă din primăvară şi să continue până în plină vară. Primăvara, după trecerea pericolului brumelor, hortensiile tinere se pot scoate afară şi obligatoriu se efectuează ciupitul care favorizează ramificarea (ruperea vârfului). Dacă planta e tânără, rezultată din butaşi (şi relativ dezvoltată până în luna aprilie) poate să suporte chiar două ciupiri. Plantele ciupite o singură dată ajung să formeze 2-3 ramificaţii, iar cele ciupite de două ori până la 5 tulpini care vor da naştere la flori. La ciupire se lasă pe lăstar două internoduri. Ultima ciupire se face între 20 iunie şi 5 iulie, astfel încât plantele să aibă talia ideală la sfârşitul verii când are loc formarea bobocilor. Cu cât butăşirea s-a efectuat mai devreme, iar ciupirea la fel, cu atât planta are o perioadă de creştere mai lungă şi va fi mai bine dezvoltată, cu inflorescenţe mari.

În iunie-iulie se fac fertilizări, cu aport mai mare de azot, pentru a susţine creşterea plantei. În luna august nu se mai dau îngrăşăminte.

În perioda formării mugurilor florali (august-septembrie), dacă se doreşte colorarea florilor în albastru, se pot face şi tratamente cu substanţe pe bază de aluminiu şi potasiu (2,5 – 5g/l apă).

Dacă planta nu va înflori totuşi anul acesta pregătiţi-o pentru anul viitor. În toamnă, va avea nevoie de încă o lucrare obligatorie, e vorba de defoliere. Dacă hortensia este în ghiveci, e bine să fie ţinută afară, să o prindă primele brume, în urma cărora se va declanşa căderea naturală a frunzelor. Defolierea se poate face şi chimic, cu o substanţă specială care se găseşte în comerţ (de exemplu la „Metro"). Defolierea plantelor trebuie să fie totală şi pentru că frunzele pot constitui, în perioada de iernat, surse de infecţii cu diferite boli, abia după defoliere, planta se poate pune la iernat, la răcoare, pentru o perioadă de repaus. În primăvara următoare va avea toate şansele să revină la viaţă plină de vitalitate şi, cu o îngrijire corespunzătoare, să nu mai fie „stearpă" în privinţa florilor.

Alte câteva precizări: ◆ Hortensia este o plantă de climă temperată, preferă temperaturile de 15-17 grade C, motiv pentru care unele soiuri suferă la călduri mari şi îşi manifestă disconfortul printr-o ramificare mai anemică şi prin lipsa florilor. De aceea, vara necesită stropiri de răcorire, dar nu în bătaia toridă a soarelui de peste zi, ci spre orele înserării, când e mai răcoare sau, peste zi doar dacă e amplasată într-un loc cu semiumbră. ◆ Formarea mugurilor florali (care se vor dezvolta în anul următor) are loc la sfârşirul verii şi începutul toamnei. Puţine inflorescenţe se formează la temperaturi mai mari de 22 grade C. ◆ Între mărimea plantei şi ghiveci (dacă e aleasă această variantă de plantare) trebuie menţinut un raport convenabil, care să permită aprovizionarea hortensiei cu apă, planta fiind foarte sensibilă la lipsa de umiditate. *(A. Popescu)*

Verificaţi-vă cunoştinţele

Privighetori

1) Unde în lume sunt răspândite privighetorile?
2) Cine a scris povestea alegorică „Privighetoarea şi trandafirul"?
3) Cine a compus muzica operei în trei acte „Privighetoarea"?
4) Ce prozator român a scris povestirea „Privighetoarea"?
5) În ce poezie de Vasile Alecsandri florile, gâzele şi alte mici necuvântătoare se adună „în poiana tăinuită" pentru a asculta concertul oferit de privighetoarea, revenită în ţară după iarna lungă şi rece?

Răspunsurile din numărul trecut

1) „Turnul vânturilor" se află în Grecia, la Atena, construit cu circa două secole î.Ch. 2) Romanul „Vânt de Răsărit, vânt de la Apus" a fost scris de prozatoarea americană Pearl Buck (1892-1973 – premiul Nobel 1938). 3) Muzica operetei „Vânt de libertate" aparţine compozitorului Isaak Osipovici Dunaevski (1900-1955). 4) Vântul Mare bate în ţara noastră dinspre creasta Munţilor Făgăraş spre ţara Oltului. 5) Interpreta rolului principal feminin din filmul „La răscruce de vânturi" realizat în 1930, a fost actriţa britanică Merle Oberon.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Mirela Cristea* – Craiova; *Cristina Ioan* – Blaj; *Suzana Costin* – Iaşi; *Cireşica Ionescu* – Bucureşti; *Violeta Ispas* – Târgovişte; *Ion Vlad* – Târgu Mureş; *Cornel Mirescu* – Bucureşti.

Ion Bunu – Craiova. Vă mulţumim pentru aprecieri. În ceea ce priveşte solicitarea dumneavoastră nu vă putem ajuta cu mare lucru dar puteţi încerca la Biblioteca Engleză sau o altă bibliotecă deţinând colecţii complete de National Geografic.

Kolea Kureliuc – Măriţeia Mică. Aveţi dreptate şi ne cerem scuze. Cititoarea respectivă nu era din Măriţei ci de pe strada Mărăţiei – Piatra Neamţ. A fost un plic desfăcut neglijent şi scrisul de mână... În ceea ce priveşte rubrica noastră încercăm să satisfacem un număr cât mai mare de cititori şi sperăm că treptat-treptat ne vom înţelege şi cu dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

CE-A CUMPĂRAT?

Un client s-a prezentat în faţa unui producător de verdeţuri. După ce le-a pipăit şi mirosit aproape pe toate răvăşind aşezarea lor a plecat. Confruntaţi cele două desene şi încercaţi să aflaţi ce-a cumpărat acest năbădăios client. *(Gh.R.)*

A cumpărat unul dintre cele trei zarzavaturi cu câte trei frunze albe care în primul desen se află în a doua cutie, lângă lămâi.

Umor

Toate ciupercile pot fi mâncate?
– Toate, însă unele dintre ele doar o singură dată!

Bunico, e adevărat că cine mănâncă morcovi are vederea bună?
– Bineînţeles! Ai văzut tu vreun iepure cu ochelari?

Profesorul scrie pe tablă 2:2 şi-l întreabă pe un elev care e rezultatul.
– Scor egal! strigă acesta.

Un controlor de tren găseşte un scoţian fără bilet şi-l ameninţă:
– Dacă nu plătiţi imediat amenda vă arunc geamantanul pe geam!
– Doar nu vreţi să-mi omorâţi copilul! strigă disperat scoţianul.

Gardianul deschide uşa celulei şi spune:
– Aveţi o vizită!
– Spune-i că nu sunt aici!

Faceţi mult sport?
– Foarte mult! În fiecare dimineaţă la ora 5 sar pe fereastră şi alerg un kilometru şi jumătate, până în locul unde mi-am parcat maşina.
– Dar de ce aşa devreme?
– Pentru că atunci se întoarce bărbatul secretarei mele din schimbul de noapte.

Un bărbat telefonează la poliţie:
– Veniţi repede! Am descoperit în biroul meu o bombă cu ceas! Ce să fac?
– Merge ceasul?
– Sigur!
– Atunci o să venim, dar cât merge ceasul nu aveţi de ce să vă faceţi griji!

Cuptor

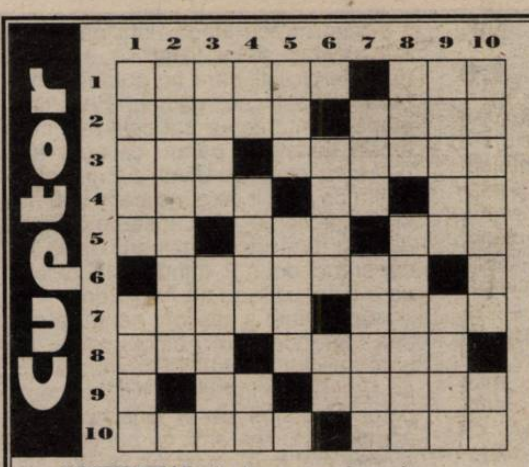

ORIZONTAL: 1) Actor american, interpretul principal din filmul „Născut pe 4 iulie" (Tom) – Zodie cuprinsă între 22 iunie şi 22 iulie (nom.). 2) Actor francez, care îşi face debutul în cinematografie cu filmul „Întâlnire în iulie" (Maurice) – Prefix pentru „aer". 3) Din cămin! – Se naşte pe 6 iulie 1944, la Roseţi, acest poet român (George) 4) Lipsită de transparenţă – 2-3 iulie! – La mers! 5) Din iulie în iulie – Pseudonim al poetului Alex. Macedonski, autorul poeziei „Noapte de iulie" – Abr. Pentru „calcul" (Milit.). 6) Îi aparţine poezia „Iulie" (Mihai). 7) Cunoscut istoric, critic literar şi eseist român, care din iulie 1913 devine redactor al revistei „Literatorul" (Tudor) – Marcă de autoturisme din Germania. 8) Aici – Luna iulie în cadrul ciclului anual. 9) Începe luna lui cuptor! – Semnează regia filmului „Născut pe 4 iulie" (Oliver). 10) În acest volum, George Ţărnea include poemul „Iulie" – Comediant (fig.).

VERTICAL: 1) Autorul poeziei „21 iulie 1969" (Mihail) – Anotimp din care face parte luna lui „Cuptor". 2) „Sosesc ...", volum în care Alex. Raicu include poezia „Drum în iulie". 3) Împreunat – În 1963 publică poezia „Drum în iulie" (Alex.). 4) Cămaşă – Semnează tabloul „Bătălia românilor cu turcii în insula Sf.Gheorghe" (Theodor) – Luat la mijloc! 5) Verbul unui pierde-vară – Moşneag (pop). 6) Semnatarul volumului de proză „Zile de iulie" (Ştefan) – Campion. 7) Ablativ (abr.uz.) – „...de iulie", poezie de Maria Banuş (pl.). 8) Reorganizat de la început! – Iulie (pop.). 9) Volum în care scriitoarea americană Sylvia Plath publică poezia „Maci în iulie" – Mică insulă daneză. 10) Deţine rolul principal în filmul „Întâlnire în iulie" (Nicolae) – Edmond Deda.

DICŢIONAR: CLC, AIUS, ABL, REO, EENO.

GEORGETA FLORENŢA
Bârlad

Soluţia careului **„ESTIVALĂ"**

Orizontal: **CALDUROASA - ARSITA - CER - NAI - ICI - CA - IM - PLOAIE - CAL - AR - ARS - U - ET - ERZAT - LITORAL - TR - ASTRAL - BOA - RE - INAR - RN - ARIDA - AVID.**

PAR(anormale) de To PAN

Ştiaţi că...

◆ *...merişorul sau cimişirul este un arbust mic, totdeauna verde, cultivat ca plantă decorativă? Lemnul compact şi dur este întrebuinţat în strungărie şi xilografie.*

◆ *...în 1930 a fost creat la Lugoj Conservatorul popular de artă al cărui director a fost Filaret Barbu? El a înfiinţat aici un curs permanent de dirijori de coruri şi fanfare sătesti.*

◆ *...cresonul este o plantă ierboasă folosită în alimentaţie, fiind originară din sudul Europei? Seminţele ei sunt folosite ca ingredient în prepararea muştarului.*

◆ *...Pantagruel, eroul romanului lui Rabelais „Gargantua şi Pantagruel", este un uriaş cu o nestăvilită poftă de mâncare şi băutură? Cu timpul se transformă într-un rege generos şi optimist, mare admirator al scriitorilor şi filosofilor antici.*

◆ *...în folclorul popoarelor nordice, în special la celţi, exista un rege al zânelor, al pădurilor şi apelor? Acesta se numea Oberon.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„FAST"

FIRI / AMÂNARE	T	AGRICOLĂ / MOD DE GÂNDIRE	A	LACOM / DIN RIGA!	A	POLIŢIŞTI / CÂINELE DELTEI	C	ACCEPT / OPRITE	A	DE SEARĂ / ALĂTURAT	
T	E	R	G	I	V	E	R	Ş	A	R	E
TIVIT / VALIDĂ	M	A	R	G	I	N	I	T	AMAR! / MOMITE	A	M
A	P	T	A	LINĂ / ŞOIVĂITOARE	D	O	M	O	A	L	E
IRLANDA / TEROARE	E	I	R	E	PE FURIŞ! / AMAN!	T	I	P	T	I	L
G	R	O	A	Z	A	A POVESTI / NAVĂ	N	A	R	A	A PUNE ÎN PERICOL
2000 / IUBIT	A	N	CULTĂ	I	N	V	A	T	A	T	A
A	M	A	N	T	TRIAT / RĂU SPANIOL	A	L	E	S	ADEVĂRAT	
DÂNSUL / ALIANŢE	E	L	FRIPŢI BINE	A	R	S	I	EPOCI / LOCUL I	E	R	E
U	N	I	R	N	I	CASĂ! / ULTIMUL NERV	S	A	DIN BENĂ! / CURĂ!	E	N
ŢESE! / ONORABILĂ	T	S	CHINUIT	T	O	R	T	U	R	A	T
X	E	T	X	A	TIP DE INFECŢIE	V	I	R	A	L	A

Dezlegarea integramei **„FALSET"**

Orizontal: P - A - S - I - P - S - FERMECATOARE - READUS - STER - USAR - TACTICA - ELAN - NAIST - EVITATA - LE - M - EZITARE - RIO - ORA - URECHIAT - ETERI - RAITA - INOTA - MAL - AN - TRA CINTECE - GAINARI - APEL.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	14500 LEI	❑ 4 LUNI	61500 LEI
❑ 2 LUNI	29000 LEI	❑ 5 LUNI	76000 LEI
❑ 3 LUNI	47000 LEI	❑ 6 LUNI	94000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SPORT FLASH

S-au dat tricourile la „Le Tour”.

Ediția 87 a Turului Franței s-a încheiat duminică, prin etapa 21, desfășurată pentru prima oară în istorie exclusiv în Paris. A câștigat-o Zanini, ciclist al echipei Mapei, o victorie de palmares ce îi va rămâne mult timp în amintire. Însă eroul celei mai prestigioase competiții cicliste mondiale din lume este Lance Armstrong, tricoul galben al Turului, un sportiv pe care îl putem asemui prin tenacitatea, inteligența și forța sa cu Miguel Indurain.

Bolnav de cancer cu câțiva ani în urmă, vindecat miraculos, revenit

Armstrong are puterea să râdă la sfârșitul „Le Tour”

practic în lumea sportului de pe patul de spital, texanul s-a refăcut încet-încet, pentru ca acum să se afle la cea de-a doua victorie consecutivă în „Le Tour”, confirmând faptul că victoria sa de anul trecut nu a fost nicidecum o întâmplare sau un cântec de lebădă. În urmă cu zece ani, tot un texan, Greg Lemond, intra în Cartea Recordurilor, după ce câștigase două tricouri galbene consecutiv în „Marea Buclă”. Iată că acum, un alt american, cu un nume ce pare a fi predestinat succesului și curajului, Armstrong, reușește să termine la o diferență de 6 minute și 2 secunde de cel de-al doilea clasat, germanul Jan Ullrich.

Interesant este faptul că sportivul de la US Postal nu a avut un traseu fulminant în clasamentul Turului: el a câștigat doar o singură etapă, cea de la Mulhouse, a mai reușit un loc doi la Hautacam și o clasare în top la Ventoux. A știut însă foarte bine să profite de aceste clasări bune de etapă și și-a păstrat ulterior avantajul de timp printr-o strategie matematică simplă: s-a aflat mereu lângă principalii contracandidați și i-a lăsat să evadeze doar pe cicliștii care nu puteau emite pretenții la tricoul galben. Penultima etapă de munte i-a dat cele mai mari emoții texanului, pentru că nu a mai putut ține pasul cu Ulrich și Pantani pe panta de sfârșit de o înclinație infernală, în medie de 10%. Însă timpii finali nu i-au furat tricoul galben, Ulrich recuperând doar 2 minute din cele 7 care îl despărțeau de Armstrong.

Eric Zabel a câștigat pentru a cincea oară consecutiv tricoul verde, record absolut al Turului Franței. Santiago Botero, de la echipa Kelme, câștigător al etapei de la Briancon, și-a adjudecat tunica albă cu puncte roșii, a celui mai bun cățărător, iar Francisco Mancebo, de la Banesto, este cel mai bun ciclist tânăr de anul acesta, îmbrăcând tricoul alb. Titlul de cel mai combativ ciclist și tricoul roșu i-au fost acordate lui Erik Dekker, triplu câștigător de etapă. Toate aceste distincții sunt câștigate pe baza punctelor acumulate în clasamentele intermediare din etape. Kelme a fost aleasă cea mai bună echipă din Tur.

Spectacol la clasa 500.

În orașul german cu un nume mai dificil de pronunțat decât povestea cu capra care crapă piatra-n patru, Hohenstein-Ernstthal, a avut loc o nouă etapă de Mare Premiu la motociclism.

Barros, cel mai abil pilot din MP al Germaniei

La clasa 500cc, suspansul a fost cuvântul ce poate descrie cel mai bine lupta văzută din afară dintre brazilianul Alex Barros și italianul Valentino Rossi. Barros părea să fie învins după ce tânărul italian reușise să îl depășească și să preia conducerea cu 5 ture înainte de final. Brazilianul de la Honda nu s-a deconcentrat și i-a plătit lui Rossi printr-o depășire spectaculoasă, când mai erau numai 2 ture până la final. Cei doi au terminat la o diferență de 0,078 secunde, iar cel de al treilea clasat, Kenny Roberts, de la Suzuky a ajuns la 0,864 secunde față de învingător. Roberts conduce în clasamentul piloților cu 161 de puncte și este urmat cu 123 de Carlos Checa.

VADIM G. CUȘNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

Dr. SILVIU MĂNESCU, medic specialist neurolog, Spitalul Universitar București

– Domnule doctor, aveți o meserie frumoasă și spectaculoasă, dar în același timp îngrozitor de dificilă. Ce v-a determinat să alegeți tocmai această ramură a medicinii?

–A fost în primul rând pasiunea care mi-a fost trezită încă din copilărie de către tatăl meu, el însuși medic în Câmpulung. El a făcut meseria cu pasiune, dar, din nefericire, n-a putut îmbrățișa cariera universitară. Nici eu n-am putut realiza acest lucru, deocamdată, deci putem spune că, fiind vorba și de tradiție, am respectat-o pe toate planurile.

– Lucrați în condiții foarte grele! Am remarcat acest lucru încă de anul trecut, când în acest spital a fost readusă la viață, ca să zic așa, o persoană foarte apropiată mie, numai datorită lui Dumnezeu și îngrijirilor deosebite ale doctoriței Ioana Mândruță, Cristina Aura Panea și inimoasa doctoriță rezidentă Camelia Timu. M-am întrebat atunci și mă întreb și acum chiar, cum faceți să depășiți aceste condiții, pe care eu le asemăn cu cele de front?

– Este mult spus condiții de front într-un spital de urgență în care există multă aparatură modernă – și mă refer în special la tomograf. Desigur că avem multe greutăți, care țin în primul rând de bani, pe care încercăm să le depășim.

«Încercăm în fiecare zi să învingem moartea»

– Eu m-am referit, în mod deosebit la confruntarea cu moartea, confruntare care, ca și pe front, apare în fiecare moment.

–Aveți dreptate. Încercăm în fiecare zi să învingem moartea și să oferim bolnavului viața – care este gata să se stingă –, apoi să-l redăm familiei, societății și, dacă se poate, chiar locului de muncă. Dacă nu se întâmplă așa, nu e vina noastră.

– Această confruntare cu moartea nu vă abrutizează, nu vă creează un sentiment al inutilității?

– Nu, de vreme ce reușim să ne facem datoria, să vindecăm sau cel puțin să ameliorăm. Când cu un efort supraomenesc reușim să rezolvăm un caz disperat, aceasta ne dă încredere în viață.

– Știu că sunteți un om foarte ocupat, că profesia vă absoarbe aproape tot timpul dar mai aveți timp și pentru altceva?

– Fac parte dintre cei care se preocupă intens de cunoscutele organizații nonguvernamentale din Câmpulung și anume „Sinergii muscelene” și „Societatea medicilor musceleni” și trebuie să știți că din zona noastră s-au ridicat foarte mulți doctori și chiar personalități de vază ale țării. Chiar zilele acestea s-au desfășurat serbări ale municipiului Câmpulung care-l are ca patron spiritual pe Sfântul Ilie.

– Aveți vreun hobby?

– Am fost un filatelist înverșunat, dar ceea ce consider adevăratul meu hobby este pictura. Sunt un pictor amator care găsește în artă nu numai relaxare, ci și imense satisfacții.

– Ați dori ca fiica dumneavoastră să îmbrățișeze aceeași meserie?

– Mă gândesc mult la asta cu toate că fiica mea, Ilinca, nu are decât 13 ani. Aș fi mândru ca ea să continue tradiția familiei deși știu că o așteaptă o muncă imensă! Poate și de aceea îmi doresc să reușesc în cât mai multe cazuri, ca să devin pentru ea exemplul pe care l-a constituit tatăl meu pentru mine.

IRINA STOICA

TROTINETA cu motor...

...are toate șansele să devină mijlocul de transport al... pietonilor mileniului următor. Deosebit de practică, ea face deja furori pe străzile din New York, Londra sau Paris. Inventatorul așa-zisului microscuter (așa l-au botezat americanii) este un inginer elvețian care muncește într-o fabrică de aluminiu. Ideea i-a venit într-o pauză de masă când a fost nevoit să alerge într-un suflet de la un magazin la altul ca să cumpere cârnăciorii preferați de el pentru prânz. Complet depășit de succesul enorm al invenției sale, autorul preferă deocamdată anonimatul, nefiind pregătit pentru ipostaza de... persoană publică. Trotineta are un design foarte plăcut, e ușor de condus, practică, rapidă, silențioasă, pliabilă și ușor de transportat în metrou (are 2,7 kg și intră într-un rucsac), are o bună stabilitate și ia perfect virajele. *(A.P.)*

Incredibilul ECHILIBRU CANIN

Don Revis, un mare iubitor de câini din California, observase că „lupii” săi sunt cam apatici, nu mai mâncau, nu se mai jucau – fără să fie bolnavi. Consultase mai mulți veterinari, dar degeaba. Și atunci, având în vedere că locuia lângă țărmul oceanului, i-a venit ideea de a le încerca aptitudinile de schiori pe apă. La început, le-a prins labele cu cureluțe de planșeu, dar apoi a constatat surprins că Snoopy, Rocky și Tim nu au nevoie de nici un sprijin. Cei trei ciobănești germani, fără nici un antrenament, își păstrează admirabil echilibrul și la cele mai dure curbe și la valurile dezordonate. Dulăii rezistă la curse îndelungi, în largul Pacificului, cu „zâmbetul pe față”. *(P.I.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Louis Caballerano, un hispano-american simpatic din Texas, după ce a văzut că nici o meserie ca lumea nu se leagă de el, s-a specializat în arta deghizării. El confecționează peruci și măști de cauciuc, la comandă, chiar și după fotografii. Majoritatea clienților lui sunt puși pe farse, ori participă la mitinguri sportive sau electorale. Dar cea mai mare realizare a lui a fost ajutorul pe care l-a dat poliției, care căuta doi spărgători de bănci mascați în... Stan și Bran. Louis le-a ținut minte chipurile, căci bandiții cumpăraseră măștile de la el.*

◆ *Mario Caneverra a ajuns de râsul bărbaților din Spania, atunci când a fost bătut măr, în public, de nevasta lui, Rosa. La un bal mascat din Sevilla, Mario avusese nefericita idee să se „costumeze” în ... falus, după moda tradiționalei sărbători japoneze de la începutul lui septembrie. Furia Rosei a fost cu atât mai mare, cu cât după 15 ani de căsnicie, bărbatul nu „reușise” să-i facă nici un copil...*

◆ *Cu geanta diplomat în mână, cravata legată direct pe mărul lui Adam și cu pălărie pe cap, Dean Masket s-a prezentat la serviciu așa cum îl făcuse muma lui, cu 34 de ani în urmă. Dean protesta astfel împotriva concedierii lui abuzive – avusese proasta inspirație de a comenta în public decolteul abisal a soției șefului. Dar, culmea toleranței! Patronul l-a iertat, căci clienții respectivei firme de avocatură s-au înmulțit subit, toți întrebând de „domnul fără bani de haine”.*

(P.I.)

În numărul viitor

■ Cum comunicăm cu E.T. ■ Diamantele de pe Neptun ■ Siesta, o pauză binevenită ■ Păsările au „vorbit” înaintea omului? ■ Pântecul mamei – sală de operație ■ Theba, marea comoară a Egiptului ■ Hugh Hudston, un regizor englez cu înțelepciune orientală ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: CRISTIAN TOPAN, caricaturist ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN” caută AGENȚI DE PUBLICITATE din întreaga țară. Se oferă condiții avantajoase. Pentru relații, cei interesați pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

PĂMÂNTUL o capodoperă văzută din cer

SPANIA. 43º 24' nord - 2º 91' vest. Conceput de arhitectul californian Frank O. Gehry pentru a evoca tradiția construcției navale din Bilbao, Muzeul Guggenheim, înălțat pe o structură de oțel, combinată cu sticlă, piatră de calcar și titan, i-a sugerat artistului fotograf Yann Arthus-Bertrand, din unghiul din care a surprins imaginea, o lucrare cubistă semnată de... Braque. (A.P.)

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L., București, Piața Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN”!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAȚI!!

Abonarea, acum, direct la redacție vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale prețului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacția „Magazin” îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde și alte informații utile.

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 480 • ANUL XLIII • 3 AUGUST 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 31 (2230)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

3 AUGUST

1830 Inventatorii englezi T.Hancock şi C. McIntosh realizează primele materiale textile impermeabile, mantalele de ploaie.

1912 Scriitorul englez de origine poloneză Joseph Conrad (1857-1924) inventează sacul de dormit.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1811 Inventatorul american Elisha Graves Otis, cel care a montat primele ascensoare pentru persoane la New York, în 1857.

Combustibilul secolului XXI

Prima „FABRICĂ DE ANTIMATERIE"

O ştire epocală pentru fizica secolului următor ne parvine de la CERN (Centrul european de cercetări nucleare): prima fabrică de antiprotoni va fi operaţională în curând. Antiparticulele, având aceleaşi caracteristici precum particulele, dar sarcină electrică opusă, sunt produse în urma unor reacţii (coliziuni de particule subatomice) extrem de energicé şi pot fi foarte greu stocate şi „manipulate" (la vid foarte avansat şi temperaturi în preajma lui zero absolut). *Importanţa antiparticulelor este covârşitoare deoarece, din reacţia cu particulele obişnuite, rezultă o energie colosală, de o mie de ori mai mare decât la actuala fisiune nucleară! (Practic, toată masa reactantă se transformă în energie).*

Piesa esenţială a „fabricii de antiprotoni" este Deceratorul, adică acel ansamblu care „îmblânzeşte" antiparticulele, putându-le astfel folosi eficient la sinteze de antimaterie. Acesta este marele pas spre tehnologia unei „combustii" controlate pentru un viitor „motor" de vehicul cosmic. *(P.I.)*

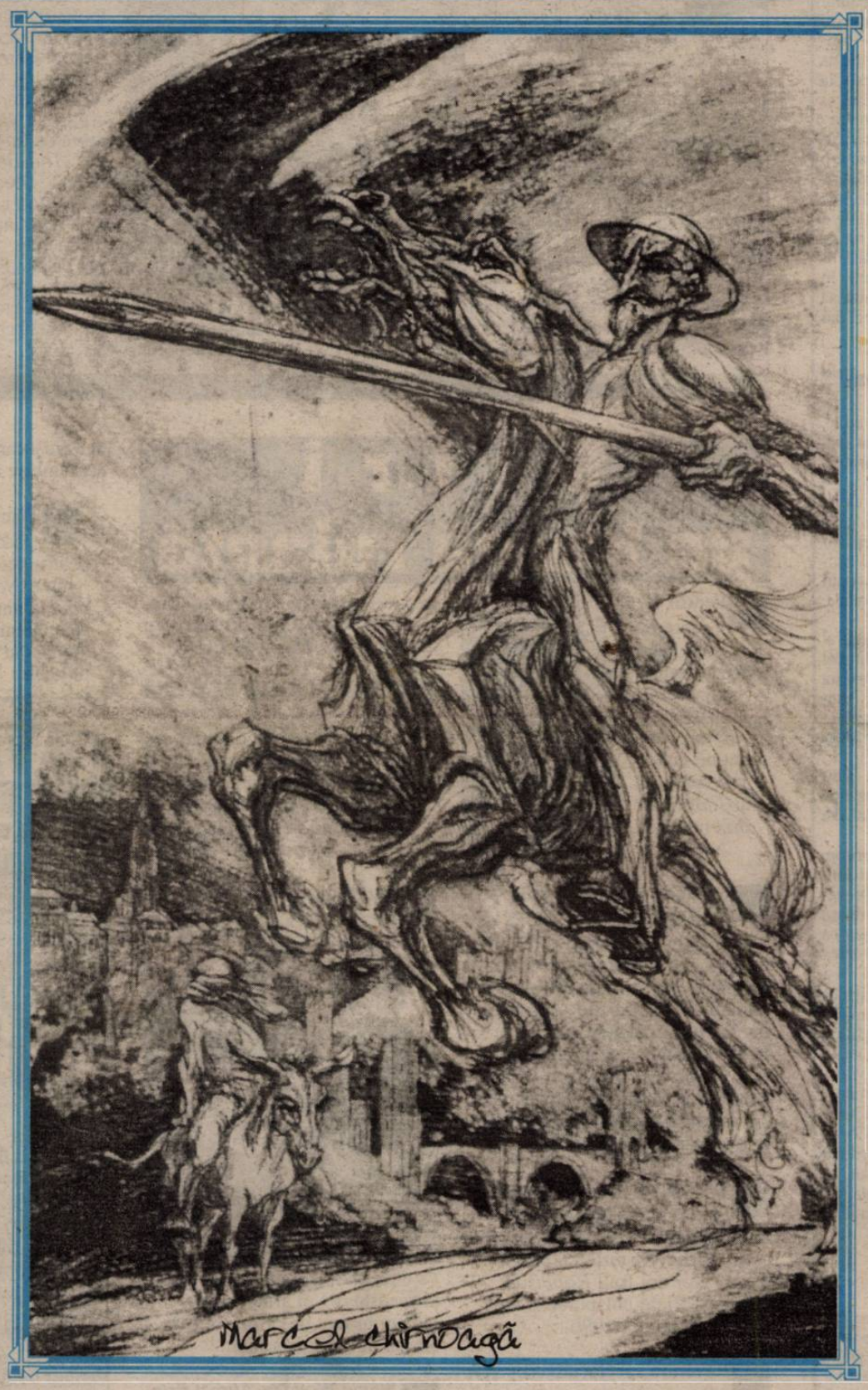

Arhipelagul Kerguelen

LOCUL UNDE PLOUĂ ŞI NINGE PE ORIZONTALĂ

PÂNTECUL MAMEI

sală de operaţie

THEBA

marea comoară a Egiptului

Cum comunicăm cu

E.T.

o pauză binevenită

femina club

VITAMINELE

în cosmetică

HOROSCOP

Premieră în medicina asistată de calculator

ROBOŢII ŞTIU SĂ ÎNCHIDĂ O OPERAŢIE!

Sistemul chirurgical „da Vinci" – ce-şi propune dirijarea unor braţe robotizate de la distanţă – a avut săptămâna trecută două premiere importante, după zece ani de la instalare în patru spitale din SUA. La Richmond, un sistem „da Vinci" a cusut operaţia efectuată unei femei de 35 de ani, Kimberly Briggs. La San Francisco, prin acelaşi sistem de ghidare (s-a precizat că „medicii au stat la 1,2 metri de robot, acţionând doar asupra tastelor calculatorului") a reuşit coaserea unei tăieturi făcute pe pieptul unui pui de găină. Trebuie menţionat că există o concurenţă benefică între sistemul „da Vinci", sistemul „Zeus" şi alte tehnici asemănătoare folosite şi în Germania. Sunt menţionate operaţii laparoscopice (înlăturarea pietrelor la ficat, vezică etc. cu ajutorul laserului) şi intervenţii de plasare a unor mini-dispozitive de activare a inimii. Ceea ce se aşteaptă în viitorul apropiat este intervenţia de la mare distanţă, în special în micro-chirurgie – acolo unde mâna omului poate greşi cel mai uşor. *(P.I.)*

Idoli

HUGH HUDSON

un regizor englez, cu înţelepciune orientală

Biblioteca Judeţeană

cartea albă

În umbra sectelor

Casa editorială „Curierul Dunării" din Bucureşti este prezentă pe piaţa cărţii cu o traducere a lucrării lui Jean-Paul de Longchamp intitulată „În umbra sectelor", o carte scrisă de analistul francez în anul 1984. Ion Musceleanu, care este autorul versiunii româneşti, spune în prefaţă: „Scopul ce şi-l propune această carte este de a îndemna (cititorul) la reflexie. Autorul vrea să prezinte o lume a tenebrelor, o lume a întunericului, pe care a cunoscut-o sau cu care a luat contact indirect, în căutările sale de biserici ascunse, de aşa-zişi profeţi, iluminaţi de o flacără sumbră, de care nu trebuie să te apropii niciodată". Ba, e vorba uneori chiar de escroci gata să nenorocească indivizi nevinovaţi dar creduli în folosul propriei bunăstări. Uneori te simţi tentat să zâmbeşti, minunându-te de câtă prostie e în lume, dar zâmbetul acesta este amar.

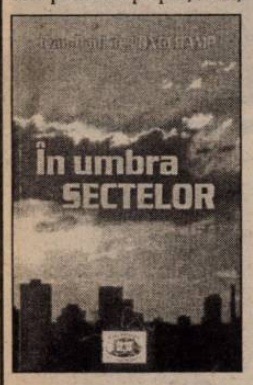

Ştiţi în ce zi cade „sfârşitul lumii"?

Ca să fie bine înţeleasă această carte despre secte, aşadar despre o problemă care astăzi devine tot mai acută şi pusă sub observaţie de Consiliul Europei, autorul francez începe cu trei precizări esenţiale:

„1. Prin termenul sectă folosit în această carte, spune Jean-Paul Longchamp, se înţelege orice grup sau orice comunitate, indiferent de numărul adepţilor acestora, care, pe bază de interpretări proprii ale anumitor texte din unele cărţi sfinte, folosesc concepţii sau practici ce nu aparţin bisericilor tradiţionale, instituţionalizate.

2. Sectele sunt tratate din punctul de vedere al doctrinei, concepţiilor şi practicilor lor şi nu din cel al statutului lor juridic. În întreaga lume există comunităţi ce, din punct de vedere teologic, sunt considerate secte, dar, în unele ţări, ele beneficiază de statut juridic ca al celorlalte culte. Membrii acestora provin şi de la bisericile tradiţionale.

3. Faptele descrise în prezenta lucrare sunt absolut autentice, chiar dacă uneori ele par amuzante, iar cititorul va fi obligat să zâmbească. Zâmbetul său este în mod sigur amar. Din nefericire."

Incursiunea pe care Longchamp o face printre sectele mai vechi sau mai noi este de-a dreptul fantastică. Fie că-i aminteşte pe „vizionarii" care prevedeau sfârşitul lumii (unul dintre aceştia a fost William Miller care a făcut nişte calcule din care reieşea că sfârşitul lumii va fi exact în anul 1843. După trecerea anului, el a anunţat o altă dată: 21 martie 1844. N-a fost nici atunci, dar aşa se năştea secta adventiştilor şi... o nouă dată a sfârşitului lumii: 22 octombrie 1844. Cum nu s-a întâmplat nimic nici atunci, Miller, asemenea „profesorului" Hâncu de la noi, şi-a văzut de treabă şi de afacerile sectei sale), fie că este vorba de secte cu fluturi şi îngeri, fie de „profetul domnului" Jim Jones care a forţat sinucideri colective, sau secta Moon, sau Biserica de Scientologie, sau de „Copiii lui Dumnezeu" sau despre secta care adoră ombilicul şi puritatea umană, despre adoratorii cepei, sau, în fine, despre „Îngerul Maroni" şi preotesele sale, de fiecare dată e vorba de impostori care deţin arta de a face prozeliţi.

Pregătind adepţii pentru Judecata de apoi

Iar aceşti impostori şi prozeliţii lor, cum se vede treaba, au exista şi în secolele trecute, dar şi în zilele noastre. Iar sectele nu numai că proliferează, dar unele sunt adevărate instituţii mondiale, cum ar fi cazul sectelor milenariste, care anunţă sosirea într-o zi sau alta a lui Hristos pe Pământ, cum ar fi secte ca Martorii lui Jehova sau Copiii lui Dumnezeu ca să nu mai vorbim de secta adventiştilor, care îşi pregătesc zi de zi adepţii pentru Judecata de Apoi. În fond, de ce nu, când grădina Domnului este atât de vastă...

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Inti-illimani- The Best Of

Am primit de peste Atlantic, de la casa *Green Linnet Records* (www.greenlinnet.com) o excelentă compilaţie (lansată oficial în State pe 6 iunie) a celui mai bun şi longeviv grup chilian – *Inti-Illimani*, cel mai reprezentativ pentru sound-ul Americii de Sud. Format la Santiago, grupul are o vechime de 30 de ani şi o bună perioadă (cea a dictaturii lui *Pinochet*) a activat în exil. Celor pentru care sound-ul Americii de Sud înseamnă mai mult decât *Thalia*, *Oreiro* şi alte steluţe similare, le spun că *„The Best Of Inti-Illimani"* reprezintă o mostră de valoare a folk-ului sud-american, acesta fiind pigmentat de jazz, clasic şi latino, rezultatul fiind o introducere extraordinară în muzica unui grup (dar şi a unei regiuni) care va rămâne, fără îndoială, în istorie! Veţi constata că acel *„El Condor Pasa"* al lui *Simon & Garfunkel* sună palid pe lângă ceea ce vă oferă chilienii: ritmuri fantastice, liniştea Anzilor, detaşare, toate acestea într-o orchestraţie fabuloasă! Dacă (şi) la această oră albumul *„Supernatural"* al lui *Santana* continuă să troneze în *Billboard*, vreau să vă spun, fără a mă teme că aş putea fi contrazis, că *„The Best Of Inti-Illimani"* merită aceeaşi soartă... Vă recomand să vizitaţi şi site-ul lor – www.inti-illimani.cl – unde puteţi afla amănunte şi despre celelalte albume ale trupei care a promovat adevărata muzică sud-americană, cea premergătoare conchistadorilor de tot felul, de la cei ai Evului Mediu, la cei ai secolului XX...

Tolba cu SCRISORI

Petrina Ristea – Bucureşti: Nu ştiu dacă rugămintea mea, de a scrie mai citeţ definiţiile careurilor trimise de dvs la redacţie, este chiar „stupidă" (ca să vă citez...). Tot ce v-am cerut a fost să renunţaţi la brizbrizurile ataşate literelor! şi, ca să vă citez din nou, *Dalida* nu poate cânta ca *Tina Turner* dar dvs omiteţi faptul că lumea înţelege perfect atât ceea ce a cântat regretata *Dalida*, cât şi ceea ce cântă *Tina Turner*, fără a fi nevoie de o prelucrare a sound-ului... Referitor la ultimele careuri vă spun că am reţinut „Nuanţele" dar nu şi „Creatori, personaje şi operele lor", din cauza unei greşeli tehnice (îngrilarea la doi orizontal a cuvântului UMILUL, este drept, aţi încercat să-l trageţi la temă...,dar l-aş fi acceptat doar dacă făcea parte din titlul vreunei opere literare. Definiţia dvs: „formulă de respect folosită în romane sau teatru, ca semn de respect", nu m-a convins...). Sper că nu-mi veţi scrie spunându-mi că aş avea acum ceva împotriva dvs! Vă aştept oricând cu noi careuri...

Marian Stoica – Urziceni: Îţi mulţumesc pentru informaţiile despre *Cappella*. După cum ai observat, între timp am rezolvat problema! Hai acum să vedem ce facem cu întrebările tale: 1) despre *Double You* nu am găsit mai nimic. 2) la *U96* au fost mai multe soliste 3) la *Corona* te-aş putea ajuta cu discografia/singles (la fel şi la *U96*...) 4) Evident, ar fi posibilă o rubrică de techno, singura problemă o reprezintă spaţiul de care dispun...

Ştiri pe bandă rulantă

Pentru 12 septembrie casa *MCA* a anunţat lansarea unui set de 4 CD-uri care conţine material sonor al lui *Jimi Hendrix* needitat vreodată.

Şturlubaticul *Bobby Brown* se odihneşte timp de 75 de zile în închisoarea din Forth Lauderdale, din Florida, în urma condamnării pentru violenţă şi conducere în stare de ebrietate. Incidentul/accidentul s-a petrecut în 1998. Din păcate, nici consoarta sa – *Whitney Houston* – nu se simte prea bine, problemele sale cu drogurile ţinând prima pagină în presa de peste Atlantic...

The Black Crowes au semnat un important contract de distribuţie cu *V2*, o ramură a casei *Virgin Records* cu care trupa celor doi fraţi *Robinson* (*Chris şi Rich*) colaborează încă de la debutul din 1990...

Revenire spectaculoasă pentru trupa *Eternal*, cu încă un Number One hit în topul britanic - *„You See The Trouble With Me"*, care repetă performanţa, din trecutul nu tocmai îndepărtat, înregistrată de nurliile britanice cu *„I Wanna Be The Only One"*.

Rapperul *Snoop Dogg* (*fost Snoop Doggy Dogg*...) continuă să se afle în colimatorul poliţiei, de această dată copoii găsind 300 de grame de marijuana în autobuzul de turneu al rapperului, fără a-l putea însă incrimina pe acesta...

Vedeta celor de la *Boyzone* –*Ronan Keating* – se pare că

va deveni din ce în ce mai solo, la această oră el aflându-se într-un turneu de promovare a albumului său de debut...

Stevie Wonder, *Ahmet Ertegun* şi *Marvin Gaye* vor fi celebraţi la a 11-a ediţie a *Rhythm & Blues Foundation Pioneer Awards* care va avea loc pe 6 septembrie în Manhattan Center.

Comeback pentru veteranul *Neil Young*, noul său album numindu-se *„Silver And Gold"* şi apărând sub semnul casei *Reprise*.

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Albume: Timeless vol. 2 (octombrie, 1999) ● Michael Bolton / Everyday of my life (iulie, 1999) ● Soul provider / Timeless (The Classics) / One thing (octombrie, 1998) ● A Merry Christmas in Vienna (octombrie, 1997) ● All that matters (octombrie, 1997)

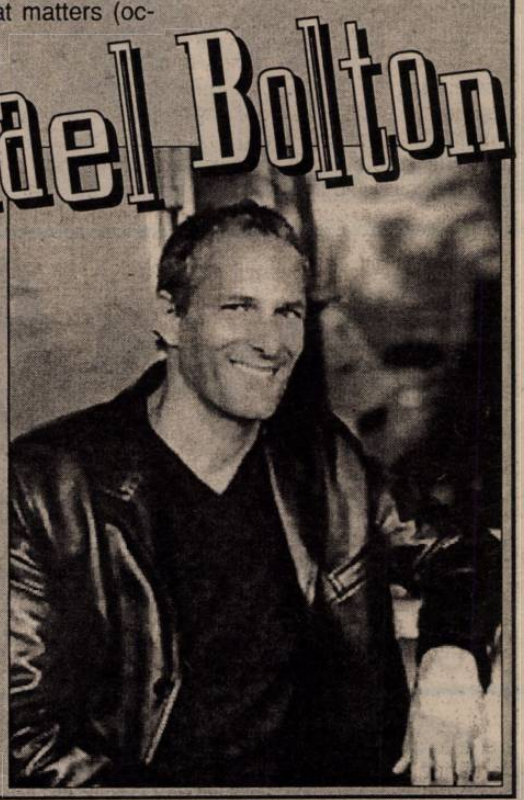

● This is the time – the Christmas collection (octombrie, 1996) ● The one thing (octombrie, 1993) ● Michael Bolton / Everybody's crazy / The Hunger (iunie, 1993) ● Timeless vol. 1 (septembrie, 1993) ● Everybody's crazy / Michael Bolton (iunie, 1992) ● Everybody's crazy (aprilie, 1991) ● Time, love and tenderness (martie, 1991) ● The Hunger (iulie, 1990) ● Michael Bolton (iunie, 1983).

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE: ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*; *GEORGE CUŞNARENCU - Administrator*; *PAUL IOAN - Administrator*

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21 Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU: Responsabil de număr: Paul Ioan; Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL: Liliana Suciu, Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei) • 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE: ECATERINA BĂTRÂNEANU *Preşedintă a Consiliului de Administraţie* Tel./Fax: 224.39.96; GEORGE CUŞNARENCU *Redactor şef* Tel.: 222.51.11; ADRIAN HOAJĂ *Secretar general de redacţie* Tel.: 222.51.11; DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: „MAGAZIN" Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Şocul unor întâlniri aşteptate

Cum comunicăm cu E.T.

MIHAELA DOROBANŢU

Cercetătoarea Valeria Ascheri şi-a dedicat teza de doctorat investigării modurilor de comunicare cu posibile civilizaţii extraterestre.

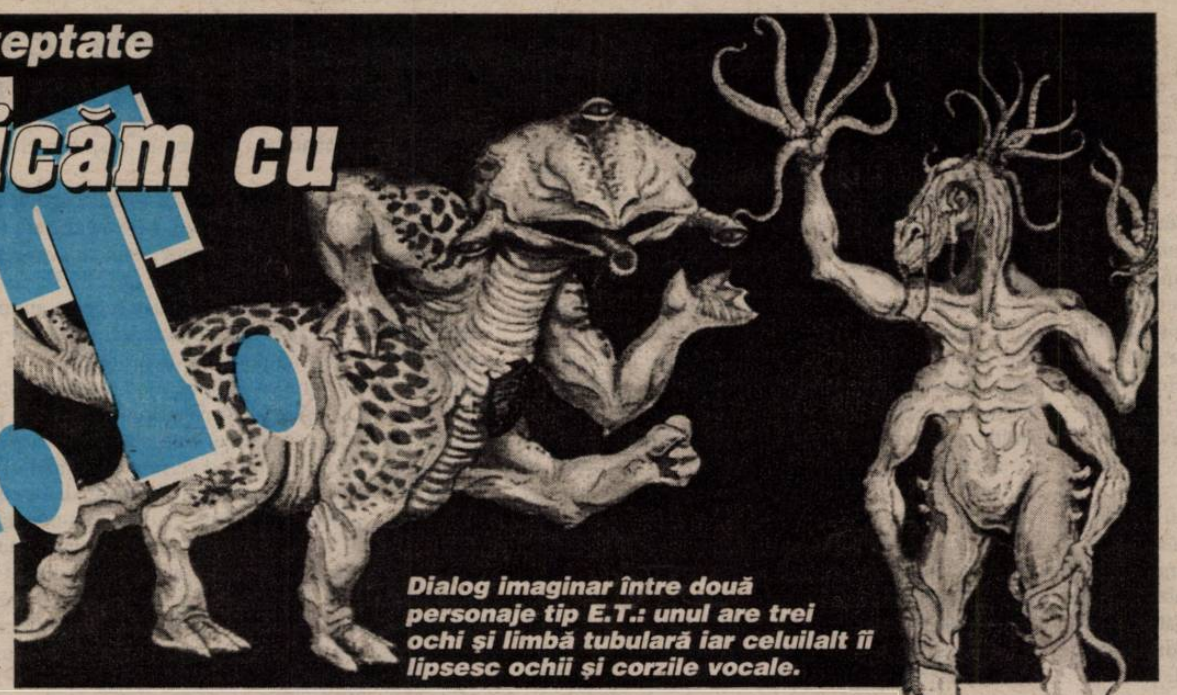

Dialog imaginar între două personaje tip E.T.: unul are trei ochi şi limbă tubulară iar celuilalt îi lipsesc ochii şi corzile vocale.

Oamenii au recurs la tehnica „dicţionarului ilustrat" atunci când au încercat să comunice, deocamdată fără adresă, în imensitatea spaţiului cosmic existenţa şi caracteristicile noastre. Amintiţi-vă celebra plachetă care a plecat o dată cu Pioneer 10 sau de imaginile transmise de marele radiotelescop de la Arecibo. Mai mult, Adrian Berry, om de ştiinţă şi scriitor, a imaginat un limbaj tip poştă electronică, alcătuit doar din imagini („icoane") construite însă în aşa fel încât să transmită şi diferenţe lingvistice. Ce te faci însă atunci când este vorba de elemente de floră şi faună total necunoscute de una din cele două lumi? În acest caz s-a sugerat transmiterea de mesaje mixte: imagini şi explicaţii, adică un dicţionar galactic ilustrat. Nici această soluţie nu este una ideală, pentru că „primitorul" înţelege semnele conform culturii sale, lucru care se întâmplă şi pe Terra, unde, de pildă în Noua Guinee, unele triburi îl reprezintă pe om ca un triunghi mare cu o serie de triunghiuri mai mici în loc de cap şi membre.

Nici recurgerea la un „alfabet" constituit din sunete (sondele spaţiale Voyager duc cu ele două discuri în casete de aur având imprimate pe ele zgomote, voci terestre şi diferite fragmente muzicale). Aceasta pentru că există posibilitatea ca „ei" să interpreteze sunetele drept imagini şi invers!

Concluzia? Probabil că pentru a înţelege într-adevăr un mesaj extraterestru, acesta va trebui să fie transmis cu adresă precisă *nouă*, conceput adică în conformitate cu nivelul nostru cultural. Cum se exprima foarte plastic astrofizicianul Claudio Maccone, este sigur că debarcând pentru prima oară în America, Columb nu s-a adresat băştinaşilor folosind versuri din Divina Comedia a lui Dante!

La hotarele „MARELUI UNIVERS"

ADRIAN HOAJĂ

Partea interesantă a acestei noi teorii a „inflaţiei eterne", după cum a botezat-o Andrei Linde, este că fiecare nou univers pare să-şi aibă propriul câmp scalar. Consecinţa? Fiecare câmp scalar ar avea propria energie şi astfel poate da naştere unui univers cu o geometrie şi constante fizice diferite. Ne putem imagina, astfel, că în unele universuri ar putea exista mai mult de trei dimensiuni spaţiale sau că viteza luminii ar putea fi superioară barierei celor 300.000 km/s.

Întrebări, întrebări...

Oricât de fermecătoare ar fi această teorie – păcat că numai pentru fizicieni, astrofizicieni şi cosmologi, singurii care se bucură de existenţa ei! –, ne putem întreba, pe bună dreptate, dacă va putea fi vreodată şi demonstrată cu ajutorul observaţiilor. Ei bine, se pare că sunt slabe speranţe pentru o asemenea minune. Pentru a observa urmele inflaţiei, ar trebui să privim în imediata apropiere temporală a clipei naşterii Universului „nostru", mai precis, la numai o fracţiune de secundă. Or, cea mai veche imagine care ne este accesibilă din Univers e oferită de radiaţia cosmologică de fond, emisă cu mai bine de 300.000 de ani după Big Bang, în momentul în care lumina s-a eliberat de materie şi a putut să se propage liber în spaţiu-timp pentru a ajunge până la noi. Şi totuşi, în 1992, satelitul COBE a analizat temperatura acestei radiaţii şi a descoperit uşoare variaţii ale acesteia. Astrofizicienii au interpretat aceste variaţii ca reprezentând posibile amprente ale fluctuaţiilor cuantice ale Universului primordial. Dacă sateliţii Map şi Planck, urmaşii lui COBE, vor confirma acest rezultat, atunci teoria inflaţiei va primi acel „punct de sprijin" care va face ca şi „inflaţia eternă" să fie nu numai posibilă, ci chiar şi adevărată!

Dar să zicem că totul e bine, frumos şi adevărat. Vom putea şti într-o bună zi cum arată aceste alte universuri diferite de Universul „nostru"? Iată răspunsul lui Andrei Linde: „Distanţa dintre două universuri este atât de uriaşă, încât sunt slabe speranţe că vom putea traversa vreodată frontiera dintre ele. Şi chiar dacă am reuşi s-o străpungem, vom muri instantaneu, pentru că particulele din care suntem alcătuiţi nu există în acest alt univers"... Cu alte cuvinte, tot ce putem şti despre ele e că există, că ne sunt inaccesibile şi că, în cel mai fericit caz, presupunând că la frontiera propriului nostru Univers ar putea exista o fereastră prin care vom izbuti să privim „afară", fie vom zări luminile altor universuri aflate la depărtări inimaginabile – dacă or exista fotoni! –, fie nu vom zări nimica, numai o noapte fără capăt – dacă ochii şi instrumentele noastre de observaţie nu vor fi în stare să perceapă ceea ce nu ne este dat nouă, muritorilor, să privim. Adică faţa Adevăratului Univers... Oricum ar fi, rămâne o întrebare la care nimeni nu ştie şi probabil nici nu va şti vreodată să răspundă: cum s-a născut prima bulă? Altfel spus, cum şi de ce a avut loc PRIMUL Big Bang?... Tare mi-e teamă că prietenul meu, astronomul, avea cândva dreptate: „Bietul genial matematician Cantor a înnebunit tot jonglând în calcule cu infiniţii. Iar noi, oricât de multe vom şti şi oricât de departe vom ajunge, tot nu vom afla vreodată răspuns la toate provocările lumii în care trăim. Spune-mi cum, când şi de ce 1,99...9 se transformă în 2,0...0? De unde vine acel 0,00...01 de care este nevoie?" N-am ştiut să-i răspund...

Diamantele de pe NEPTUN

EL DORADO COSMIC

Cu puţină vreme în urmă, o ştire ştiinţifică titra pagina întâi a multor ziare din lume: pe Neptun plouă cu diamante.

MARIAN GRIGORE

Departe de a fi doar o metaforă menită a excita imaginaţiile sensibile la ideea existenţei unui El Dorado cosmic, ştirea se baza pe datele experimentale obţinute de un colectiv de cercetători de la Universitatea Berkeley, din California, sub conducerea Laurei Benedetti. Performanţa a fost posibilă prin folosirea unui dispozitiv destul de simplu, în esenţă, dar care permite reproducerea condiţiilor ce domnesc la o adâncime de 7000 kilometri sub suprafaţa acestei planete gazoase, lipsită de scoarţă. Dispozitivul este o presă, respectiv un fel de menghină ale cărei fălci (ce pot fi ţinute în palma unei singure mâini) sunt construite din câte un cristal de diamant – materialul cu cea mai mare duritate cunoscută şi fiind, în plus, transparent. Cu ajutorul acestei prese se pot obţine într-o incintă de doar câţiva microni cubi (cât volumul realizat prin perforarea unui metal cu un vârf de ac) presiuni de peste un milion de atmosfere, iar prin iradierea prin transparenţa diamantului cu o rază laser ce emite în infraroşu se pot realiza temperaturi de câteva mii grade Kelvin (măsurate de la zero absolut), superioare celor înregistrate la suprafaţa Soarelui (circa 6000 grade K). Fenomenele ce se produc în cavitate pot fi urmărite direct, prin transparenţa diamantului.

Într-o asemenea incintă a fost plasat cu un eşantion de metan, hidrocarbură existentă din abundenţă în structura planetei Neptun (formată din hidrogen, heliu, carbon, azot şi oxigen). La o presiune de 400 mii atmosfere şi la o temperatură de circa 3000 grade K, în cele 150 micrograme de metan au apărut grăunţe de circa 30 microni diametru, a căror structură chimică şi cristalografică, studiată la faţa locului prin spectroscopie şi difracţie cu raze X, s-a dovedit a fi caracteristică diamantului.

Rezultatul în sine nu a constituit o surpriză, întrucât echipa de cercetători nu făcuse altceva decât să găsească mijloacele experimentale necesare verificării unei previziuni teoretice anterioare. În 1997, Francesco Ancilotto şi colegii săi de la centrul de fizică din Trieste (Italia) au simulat pe calculator comportamentul a 16 molecule de metan, menţinute la presiuni înalte timp de câteva picosecunde (milionimi de milionimi de secundă), ajungând la concluzia că metanul, în aceste condiţii, se transformă mai întâi în alcani (molecule mai grele, cu mai mulţi atomi de carbon), înainte de a se disocia, generând hidrogen şi grafit. Diamantul însă, conform acestei modelări, apărea abia dincolo de o presiune de 3 milioane de atmosfere...

Aşadar, experienţa realizată recent s-a soldat totuşi şi cu o surpriză, legată de apariţia diamantului la o presiune inferioară cu mult celei prevăzute prin modelare pe calculator, respectiv de „doar" 400 mii atmosfere. Diferenţa este de proporţii, dar ea se explică prin timpul considerabil mai lung în care eşantionul a fost menţinut la presiuni ridicate, un timp ce apropie condiţiile experimentale de cele reale, existente în atmosfera planetelor gazoase, precum Jupiter, Saturn, Uranus şi Neptun.

Pulberea de diamant ce se formează permanent pe Neptun, la o adâncime de 7000 kilometri, aşa cum rezultă din această experienţă, explică parţial şi o altă enigmă, respectiv faptul că Neptun radiază în spaţiu mai multă energie decât primeşte de la Soare. Explicaţia poate consta în faptul că „ploaia de diamante" ce cade spre centrul planetei se traduce prin eliberarea unei mari cantităţi de energie gravitaţională care se adaugă celei reflectate de gigantica planetă.

planet@IT

FBI spionează oficial pe Internet

FBI-ul a lansat un sistem de monitorizare a transferurilor pe Internet, numit „Carnivore", ce acţionează pe web cu aceeaşi eficienţă pe care o are ascultarea unui telefon. Cu alte cuvinte „securiştii" americani doresc să prelungească lesa cu care strunesc poporul american în viaţa reală şi în spaţiul virtual. Acum FBI-ul încearcă să îi convingă pe americani că monitorizarea şi citirea tuturor emailurilor este bună şi benefică pentru toată lumea şi că nu este nicidecum o intruziune în viaţa privată! În plus, ne asigură băieţii de la Birourile Federale de Investigare, acest minunat „Carnivore" poate, într-adevăr, să înregistreze emailurile, dar este atât de inteligent conceput încât informaţii confidenţiale despre transferuri bancare sau comerţ electronic vor fi ignorate şi că nu vor apărea în bazele de date care sunt minuţios studiate de funcţionarii cu mâneci albe. Este clar că de acum fiecare pas de pe net va fi atent studiat şi folosit în favoarea FBI, pentru că locul de muncă al lui Scully şi Mulder nu se evidenţiază defel prin corectitudine sau acţiuni în favoarea omului simplu. FBI-ul a abuzat nu o dată de autoritatea sa, iar cele mai mari controverse şi afaceri murdare ale SUA, printre care şi asasinarea unuia dintre cei mai mari preşedinţi, J.F. Kennedy, au mari şanse de a purta aceleaşi trei iniţiale: FBI. „Carnivore" este liber pe Internet, iar dezbaterile de etică ce au loc acum în SUA sunt doar pentru a obişnui lumea cu gândul că este spionată în interesul ei, un fel de praf în ochi, pentru că FBI nu va renunţa în nici un chip la o astfel de sursă eficientă de control. Încet-încet ne dăm seama că „Securitatea" lui Ceauşescu era un fel de jucărie pe lângă cea din SUA democrată a anilor 2000...

O nouă „greşeală" a Microsoft?

O firmă argentiniană a descoperit un nou defect al programelor Microsoft Outlook şi Outlook Expres, folosite de multă lume pentru citirea emailurilor. Ca şi în cazul Internet Explorer, Microsoft s-a arătat foarte surprinsă de acest bug, începând imediat să caute soluţii ca să îl repare. Din nou, din greşeală şi incompetenţă, Microsoft a lăsat o posibilitate ca poşta electronică să poată fi citită de unele persoane cu anumite cunoştinte de programare. Cum funcţionează acest bug? Un specialist care ştie de eroarea Outlook trimite prin poşta electronică un cod, care o dată încărcat de pe server îl ajută pe hacker să facă orice în computerul client, de la a citi orice document, până la modificarea şi copierea oricărui fişier. Noutatea este că mesajul care conţine codul nu trebuie nici măcar citit sau deschis de către victimă, simpla încărcare a sa împreună cu celelalte emailuri prin intermediul Outlook, fiind fatală. Deja este hilar cum Microsoft încearcă să ne convingă din nou de inocenţa sa. Cum este posibil ca o altă firmă argentiniană să semnaleze erori grave de securitate lui Microsoft? Dacă Microsoft are programatori aşa de incapabili, care nu sunt în stare să descopere greşelile propriilor programe, ar trebui ca firma americană să se desfiinţeze de tot, nu numai să se împartă în două, pentru că astfel vom avea mai multe locuri de unde să ne păcălim, în loc de unul, cum este acum... Ce s-ar întâmpla dacă 100 de milioane de oameni, pentru că acesta este numărul aproximativ al celor care sunt afectaţi de acest bug, ar da în judecată Microsoft, cerând daune de 100 de dolari de persoană? (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

SPIRITE RELE SAU EFECTE FIZICE?

ION ŢUGUI

Cu câteva săptămâni în urmă am asistat la proiectarea unor imagini de tip *poltergeist* (duhuri zgomotoase, violente, cam asta ar însemna într-o tălmăcire aproximativă) în casa unui preot tânăr din localitatea Cib, judeţul Alba. Fenomenele surprinse de aparatul de filmat au uimit toată ţara. La faţa locului au sosit reporteri de presă şi de televiziune; evenimentul mediatizat a trecut şi peste graniţele ţării. Fiind vorba de locuinţa unui preot, evenimentele paranormale au căpătat de îndată un conţinut special...

Ce poate fi mai şocant şi mai incredibil decât să vezi un ou de găină urcând singur din curte pe treptele casei până în prag, un ou autonom în mişcare şi sigur de sine, silenţios şi precis în mişcare, sau să vezi obiecte renunţând la propria lor greutate şi mutându-se singure dintr-un loc în altul, apoi să vezi cum pânza canapelei începe să facă valuri de parcă pe dedesubt ar trece dintr-un capăt în altul un şarpe boa...

Suita fenomenelor de tip poltergeist reţinute de martori şi de aparatul de filmat este impresionantă. Nu au lipsit nici efecte generate de o sursă nevăzută, efecte net iraţionale, care scapă oricărei raţiuni sau sfidează legile fizice: s-a manifestat acolo şi psihotelekinezia – capacitatea cuiva de a muta obiecte din loc prin simpla privire şi concentrare mentală. Ultimul fenomen este bine cunoscut în literatura parapsihologică, dar asocierea acestuia, în „cazul Cib" cu alte evenimente paranormale stranii a tulburat profund întreaga zonă...

Dominante în acest context au fost speculaţiile cu caracter mistic şi religios. Evit transcrierea lor aici pentru că nu am dreptul să calific acurateţea sau impuritatea religioasă a unui preot sau a unor enoriaşi. Dar trebuie spus că aceste evenimente de tip poltergeist nu sunt singurele în ultimii ani în ţara noastră. Unul petrecut cu câţiva ani în urmă în judeţul Dolj s-a dovedit şi mai şocant. Imaginaţi-vă un copil de doar doi ani care reuşeşte, nimeni nu ştie cum, să ia o Biblie de pe masă şi să o îngroape, fără să se fi deplasat din pătuţul lui, în curtea casei, unde a şi fost găsită şi dezgropată de părinţi...

S-a acceptat de către unii observatori ideea unui „fenomen de diavolizare"; alţii consideră că ar fi vorba despre avertismente date de puteri din afara oamenilor, cu un anumit scop, cu o tendinţă încă secretă. S-au luat în seamă şi alternative mai mult sau mai puţin ştiinţifice. Acestea din urmă s-au adresat unor specialişti în geofizică şi chimie. Au fost acuzate de producerea fenomenelor anomaliile magnetice sau gravitaţionale existente, probabil, în străfundul pământului, în dreptul respectivei case parohiale.

Dar aceste argumente nu au fost acceptate nici de către specialiştii în domeniu, care au afirmat limpede că anomaliile citate nu pot produce evenimentele paranormale care au avut loc la Cib. S-a recurs şi la supoziţia după care, din cauza secetei, anumite substanţe din sol ar fi fost distruse, lăsând locul respectiv fără o cortină naturală de protecţie (?) şi aşa mai departe. În fine un argument nu mai puţin ştiinţific poate fi şi acela legat de capacităţile cuiva psihotelekinetice (cazul Geller este bine cunoscut)...

Până în momentul când scriu aceste rânduri fenomenul de la Cib nu a fost deslușit, dar trebuie adăugat că în directă legătură cu ceea ce s-a întâmplat acolo au început să se petreacă evenimente stranii de altă natură, cum ar fi un accident de maşină misterios, aproape de locul respectiv, o stare de rău a oamenilor din jur, un incendiu inexplicabil în vecinătatea casei respective, neputinţa unor oameni de a ajunge la faţa locului, tot felul de obstrucţii şi întâmplări nejustificate etc. etc.

Dacă acceptăm „fenomenul diavolizării", atunci el a fost pus în scenă perfect! Un abur misterios a deschis Biblia sub privirile îngrozite ale martorilor, iar cineva a citit pe pagina luminată versetul din Apocalipsă care se referă la *Fiară,* 666!

Înconjuraţi de baze extraterestre

Winston Churchill interesat de OZN-uri

DAN D. FARCAŞ

După spectaculoasele observaţii de OZN-uri pe cerul capitalei americane (în 19 şi 26 iulie 1952), primul ministru britanic *Winston Churchill* a cerut informaţii, privind acest subiect, Ministerului Aerului şi Lordului Cherwell. Într-o minută din 28 iulie 1952 el scria: „Despre ce este vorba în toată tevatura asta cu farfuriile zburătoare? Ce ar putea să însemne? Care este adevărul? Aş dori un raport, la o dată care vă convine". Răspunsul pe care l-a primit Churchill, peste circa două săptămâni, era liniştitor: toate observaţiile OZN sunt fenomene naturale, aeronave, păsări, baloane, iluzii optice, halucinaţii sau farse. Aceasta este şi părerea americanilor.

Azi se ştie că autorităţile americane dispuneau, la momentul respectiv, de circa 1500 de rapoarte privind observaţii OZN (mai exact de 843 pentru anii 1947-1951 şi 1501 în tot anul 1952), dintre care *Air Force* recunoştea că 20% nu puteau fi explicate prin nimic cunoscut. Era imposibil ca britanicii să nu fi cunoscut aceste concluzii. În plus, aşa cum recunoştea colonelul de aviaţie *Harold B. Collins,* care a fost director-delegat pentru informaţii în cadrul Ministerului Aerului al Marii Britanii, între anii 1950-1953, englezii înşişi dispuneau, în 1954, de un număr considerabil de rapoarte OZN, dintre care 35% au putut fi eliminate imediat, prin explicaţii obişnuite, alte 25% aveau *probabil* o explicaţie similară, 30%, deşi nu aveau explicaţie, proveneau dintr-o singură sursă sau din mai multe dar puţin credibile.

Documentul trimis lui Winston Churchill era deci, voit sau nu, o dezinformare. Aşa cum au observat diferiţi analişti, a fost de altfel singurul document oficial, provenind de la armata britanică, în care se pretindea că se cunosc explicaţiile *tuturor* observaţiilor OZN. De altfel, în decembrie 1953 forţele aeriene britanice vor introduce o procedură strictă de raportare a observaţiilor OZN, de către personalul propriu, paralel cu obligaţia de a nu discuta aceste observaţii cu nimeni în afara oficialităţilor în drept.

Alte personalităţi au fost, de asemenea, interesate de subiect. Prinţul Philip, duce de Edinburgh, a făcut de mai multe ori comentarii în sensul existenţei fenomenului, atestat de „dovezi provenind de la martori de încredere". Un alt membru al familiei regale britanice care a arătat un timp îndelungat interes faţă de fenomenul OZN a fost Lordul Louis Mountbatten, comandantul suprem al forţelor aliate din Asia de sud-est în timpul celui de al doilea război mondial şi şef al Statului Major al Apărării din 1958 în 1965. În februarie 1955 se pare că un OZN a aterizat pe domeniul său din Broadlands, în Hempshire. Mountbatten a interogat personal martorii, dând şi o declaraţie scrisă, în acest sens, asupra cazului.

În ianuarie 1979, în Camera Lorzilor a avut loc o discuţie furtunoasă despre importanţa fenomenului OZN. Printre protagonişti s-au aflat Lordul Peter Hill-Norton, fost amiral comandant al marinei militare britanice, fost şef al Marelui Stat Major între 1971-1973 şi preşedinte al Comitetului Militar NATO şi Lordul Brinsley Le Poer Trech, Conte de Clancarty. Hill-Norton era convins nu doar de realitatea OZN-urilor ci şi de importanţa studierii naturii lor, având în vedere potenţiala ameninţare pe care ele ar putea-o reprezenta la adresa securităţii naţionale, iar Lordul Clancarty întreţinea bune relaţii cu principalele asociaţii pentru studiul OZN-urilor din Marea Britanie. Cei doi au înfiinţat, la scurt timp după aceea, un Grup de Studiu al OZN-urilor în cadrul Camerei Lorzilor, cu membri aparţinând tuturor partidelor, grup care la ora actuală din păcate nu mai funcţionează.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL___, LUNA____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc.____, et.____, ap.____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/31

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

Factorul lipsă!

MIHAELA DOROBANŢU

Dacă existenţa transmisiei la distanţă a unor sugestii este acceptată de majoritatea cercetătorilor, o problemă rămâne încă nerezolvată: CUM se realizează ea? Care este „factorul" care mijloceşte această transmisie? Materialismul, care de timp îndelugat constituie o componentă importantă a gândirii şi cercetării ştiinţifice, afirmă drept indubitabilă natura energetică a acestui factor.

Ipoteza electromagnetică, de exemplu, formulată acum aproape o sută de ani, nu a fost convingător demonstrată nici în prezent. Aceasta pentru că nu s-a observat nici o blocare a sugestiei de obstacole metalice, ceea ce ar fi trebuit să se întâmple în cazul unor lungimi de unde electromagnetice mici sau medii, nici o slăbire a intensităţii, dacă am fi avut de a face cu unde de lungimi mari. Experienţe minuţioase şi îndelungate, efectuate sub strict control ştiinţific în laboratoare de fizică, au dat rezultate identice (şi oricum foarte interesante) atât pentru subiecţi liberi, cât şi pentru subiecţi „ecranaţi".

Şi atunci? Pentru a răspunde la această întrebare capătă o importanţă deosebită experienţele de transmisie a sugestiei mentale la distanţe mari, de ordinul sutelor şi chiar miilor de kilometri. Motivul este simplu: dacă factorul de transmisie este de natură energetică, atunci efectul, rezultatul unei experienţe, trebuie să scadă proporţional cu pătratul distanţei (dacă receptorul „se mută" la distanţă de două ori mai mare, efectul sugestiei trebuie să devină de patru ori mai mic). Dar nici un asemenea efect nu a fost observat. Ceea ce înseamnă fie că semnalul nu este de natură energetică, fie că posedăm în creierul nostru structuri care „maschează" legea „pătratelor inverse".

Prima ipoteză este inacceptabilă pentru un materialist.

În ceea ce o priveşte pe cea de a doua, instalaţii de acest tip chiar există şi sunt folosite în tehnica radio. Există o lege bine cunoscută fiziologilor (şi nu numai lor), valabilă şi în cazul unor fenomene cerebrale, denumită legea „totul sau nimic", care de pildă duce la egalizarea răspunsurilor fiziologice la diverse excitaţii, indiferent că sunt slabe sau puternice.

Şi dacă revine ipoteza energetică (implicând unde kilometrice, căci cele medii sau scurte sunt excluse de experienţele deja efectuate cu blocarea inductorilor)? Aceasta va ridica o nouă problemă: cea producţiei de către materia cerebrală (materia cu cea mai înaltă organizare cunoscută în prezent) a unui factor de natură încă necunoscută, care să faciliteze propagarea la orice distanţă şi pătrunderea prin orice obstacole. După cum le este cunoscut fizicienilor, neutrinii şi undele gravitaţionale au asemenea proprietăţi, dar nimeni nu a putut până acum să stabilească vreo legătură a acestora cu activităţile cerebrale...

Între scepticism şi credulitate

Poltergeist - un fel de Bulă ajuns la maturitate artistică

PAUL IOAN

Încă de acum nouă decenii, „Encyclopedia Britannica" compara aşa-zisul efect Poltergeist cu dopurile de şampanie ale familiei Lloyds. Prin glasul autorizat al fizicianului şi filosofului englez Andrew Lang, „duhul zgomotos şi violent" devenea în sfârşit ceea ce este în realitate, adică presiunea dintr-o sticlă ţinută la o temperatură prea mare pentru zglobiul bioxid de carbon din interior.

„Mulţimea are nevoie de poltergeist ca mireasa de centura de castitate", spunea şi Voltaire, care exemplifica: „ Ieri dimineaţă n-am putut să scriu nici un rând. De ce? Florile din ghivece începuseră să strănute atât de tare, încât am închis fereastra să nu le tragă curentul"...

Sigmund Freud nu vedea *direct* în poltergeist partenerul sexual pus pe şotii, iscat din frustrările femeilor şi bărbaţilor în căutare de alte plăceri „adiacente", ci îl portretiza *indirect* prin nevoia bărbaţilor din unele triburi polineziene de a se culca mai întâi cu soacra, pentru a-şi cunoaşte viitoarele neveste!

Poltergeist este un fel de Bulă ajuns la maturitate artistică. E conştient că nu se poate manifesta în mediile cu nivel cultural acceptabil, chiar şi într-o societate aflată în derivă, şi atunci devine eroul ce ţine discursuri în compartimente cu navetişti somnoroşi, sau seara pe prispă, acompaniind spartul seminţelor de floarea-soarelui. Bulă-poltergeist nu mai e nătăfleţul „ceauşist", căutându-şi penarul sub fusta profesoarei de franceză, acum el cheamă televiziunea (?) la meciul duhuri rele contra ignoranţă, filmează canapele care fermentează diabolic şi pune la treabă nevinovaţi absolvenţi de seminar, aduşi pe sus de mulţime. Bulă-poltergeist e isteţ. Ne scoate din monotonie după „Euro 2000", şi nu în timpul lui, căci atunci nu l-ar fi luat nimeni în seamă. Deci ne va mai înviora după Olimpiada de la Sydney, poate de „ziua recoltei".

Față în față cu dezastrele naturale

În România, birocrația învinge ecologia

PAUL IOAN

Din toate colțurile lumii – și mai ales din anumite zone strategice pentru controlul sănătății vieții pe Terra – se acumulează informații din ce în ce mai alarmante la organismele specializate ale ONU. Acestea privesc, în esență, relația directă între poluare și încălzirea globală a Terrei.

Lunca Dunării în agonie

Observând astfel lucrurile, la scară mondială și națională, impresia obiectivă este că față de ce se întâmplă la noi există un interes concret mult mai mare manifestat de organismele științifice și finanțatoare externe și de autenticii specialiști, decât de cei ce au puterea de decizie. Un recent și elocvent exemplu în acest sens este întâlnirea dintre miniștrii mediului din România, Bulgaria, Moldova și Ucraina, având drept generic „Coridorul verde" al Dunării. Programele stabilite privesc protecția ecologică prezentă și viitoare. Însă iată că din documentele finale privind partea românească lipsesc zone cu situație ecologică gravă – cunoscute de specialiștii de la fața locului, dar ignorate de guvernanți.

Cum se face că nu sunt prioritare pentru restaurare (renaturare) – și implicit pentru investiții autohtone și externe – unele importante sisteme de bălți care ar împiedica deșertificarea Câmpiei Române, ar crește producția de pește și zestrea de apă pentru irigații? Printre zonele strategice date uitării se află, culmea!, și Insula Mare a Brăilei – zonă unde roiesc afacerile agricole (factorul economic triumfă, am spune eufemistic) țin seama de ziua de azi, fără grija ecologică a zilei de mâine.

Magnifice hârtii la dosar, realitate dezolantă

Având în vedere că încă din anii '50, savanți precum Grigore Antipa și Gheorghe Ionescu-Sișești atrăgeau atenția asupra pericolului îndiguirilor generalizate în Lunca Dunării și a trecerii aici la agricultura intensivă, și că – fapt foarte bine cunoscut de autorități – Balta Mare a Brăilei aducea venituri de câteva milioane de lei la hectar înainte de îndiguire, iar după (astăzi) nici măcar 1 milion la ha – putem concluziona că birocrația (întruniri la vârf, stive de măsuri ce ignoră realitatea și strigătele de alarmă ale ecologiștilor români) a ieșit, deocamdată, învingătoare în absurdul meci contra naturii.

Degeaba se vorbește și se parafează documente, dacă *deșertificarea Luncii Dunării continuă, iar rolul hidrologic al Dunării nu mai există datorită izolării fluviului de zonele pe care altădată le uda și care-î preluau și viiturile.* Degeaba stilouri cu putere de decizie iscălesc tratate internaționale, când reîmpădurirea Luncii Dunării se face doar în proporție de 20-30 la sută, iar toate consecințele neglijării renaturării firești a regiunilor din aval se regăsesc în distrugerea biodiversității Deltei Dunării și a litoralului Mării Negre. Nu s-a înțeles nici astăzi că supraexploatarea (ca să nu spunem abuzurile economice cu profituri aducătoare de moarte ecologică) resurselor naturale din zona „Dunării de Jos" vor lăsa generațiile imediat următoare în fața unei situații dezolante, cu consecințe iremediabile...

...Și iar vor veni secete înverșunate, nepereche, iar se vor lua interviuri și se vor ridica umeri neputincioși, ca și cum aberațiile meteorologice și climatice n-au nici o legătură cu degradarea sistematică a naturii, cu lipsa de precipitații în Câmpia Română, cu reglarea naturală a regimului pluviometric și umidității solului aflat în plin proces de erodare și deșertificare etc., etc. Fluviul Dunărea și ecosistemele lui, aceste daruri providențiale al naturii României, par niște mine de diamant în care buldozerele lăcomiei patrulează necontenit, fără să ia în seamă rănile lăsate în urmă.

☛ În cadrul recentului acord internațional „Coridorul Verde" (iunie 2000), pentru Balta Mare a Brăilei și Balta Ialomiței (totalizând 150 mii hectare) *nu* se prevăd măsuri de RENATURARE ☛ Înainte de amenajările agro-industriale, *numai* producția de pește a Insulei Mari a Brăilei asigura necesitățile interne (8,3 mii tone), iar icrele sturionilor aduceau mari venituri prin export ☛ Pădurile din Lunca Dunării au fost aproape complet defrișate, apoi, după distrugerea ecosistemelor, au fost plantați... *plopi „euroamericani"*, în special specii canadiene ☛ Înainte de îndiguiri, Balta Mare a Brăilei aducea un venit de *6,5 milioane lei/ha*, iar astăzi doar *0,39 milioane lei/ha!*

CREȘTE *temperatura medie anuală!*

Urmările efectului de seră (încălzirea progresivă a Terrei, creșterea temperaturii medii anuale cu 0,5-1 grad Celsius față de anii '50) sunt agravate de poluarea vertiginoasă a biosferei. Bilanțul catastrofelor naturale, efectuat trimestrial de organismele ONU, este mai mult decât alarmant: 67 la sută din fauna globului parcurge un moment critic.

Coralii

Coralii, animale specifice mărilor calde, trăitoare în colonii (recifuri) de polipi cu schelet calcaros, suferă de o boală incurabilă, generată de efectul combinat al creșterii temperaturii apelor și a nivelului noxelor. Biologii au propus drept soluție de urgență transplantarea de polipi tineri (10 cm înălțime), al căror cost este de 300 mii dolari/hectarul de coral.

Balene

Temperaturile crescânde conduc indirect și la perturbări ale câmpului geomagnetic. Se constată o tot mai mare derută în traseele unor *păsări migratoare* (berze negre, cormorani de coastă, pescărușii nordului etc.), al căror habitat dedicat cuibăritului și raidurile pentru asigurarea hranei sunt modificate fără o logică anume, în dauna supraviețuirii lor. Același fenomen este din ce în ce mai des întâlnit și la *familiile de mamifere marine* (balene, cașaloți, delfini), dar și la coloniile de *languste* din nord-vestul Atlanticului – al căror marș pe direcția nord-sud era altădată un „ceasornic" al schimbării anotimpurilor. *(P.I.)*

Speranțe pentru Mileniul III

GENOMUL UMAN
între hartă și cartă

SENZAȚIONAL

Harta genomului uman a fost descifrată. O realizare care ar putea fi cea mai mare realizare a mileniului... următor

MARIAN GRIGORE

Abia de-acum înainte vor fi delimitate exact genele fiecărui cromozom (doar doi dintre cei 46 de cromozomi beneficiind de o asemenea cunoaștere în amănunt în prezent), precum și numărul total de gene existente în genomul uman, număr care variază astăzi, în funcție de diferitele estimări, între 30000 și 150000. Abia ulterior, în următorii 15-30 de ani, se va stabili pentru fiecare genă în parte funcția (sau funcțiile) pe care o (le) îndeplinește.

Speranțe...

◆ Fiecare individ, datorită formulei sale genetice unice, poartă în nucleele celulelor sale genele care i-au condiționat existența, ca individ, cât și evoluția sa viitoare. Cunoașterea structurii și acțiunii genelor va permite în viitor elaborarea unui soi de „buletin de analiză și prognoză" personalizat, de natură a facilita medicilor stabilirea unor strategii terapeutice pentru fiecare pacient în parte, iar producătorilor de medicamente, posibilitatea producerii unor combinații medicamentoase „la comandă", în funcție de datele conținute în acest buletin.

◆ Încă de la naștere (ba chiar înainte!) va putea fi cunoscută predispoziția genetică a unui individ de a dezvolta anumite boli (cum ar fi cancerul sau diabetul) sau de a prezenta o sensibilitate deosebită la anumiți germeni infecțioși sau la anumite substanțe.

◆ Cunoașterea exactă a genelor și a variantelor lor anormale, nocive, va permite elaborarea unor terapii genetice adecvate, apte a „repara" sau înlocui genele defecte sau lipsă.

◆ În fine, va fi redus la maximum hazardul avorturilor terapeutice, indicate în cazurile în care medicul constată existența unei anomalii genetice fetale care **ar putea** (dar nu există nici o siguranță absolută) da naștere unor ființe inapte pentru supraviețuire, grav handicapate.

...și temeri

◆ Cel mai vizibil și imediat element îngrijorător legat de descifrarea genomului constă în posibilitatea creării unei bănci de date mondiale în care fiecare individ să fie fișat și identificat pe baza formulei sale genetice. Dincolo de acest aspect, se pune problema de a ști cine și în ce scop ar putea avea acces, la o asemenea bază de date.

◆ Cunoașterea portretului genetic personal ar putea oferi patronilor selectarea personalului nu doar după aptitudinile dobândite, ca urmare a experienței și formării profesionale, ci mai ales în conformitate cu aptitudinile pe care le relevă subiectul prin genele sale (rezistență fizică, de exemplu, ori inteligență de un anume tip, ori capacitate de reacție rapidă etc.). Ar fi evident o formă de limitare a posibilităților neîngrădite de afirmare ce trebuie asigurate oricărei ființe umane.

◆ Mai grav, încă, studiile genetice moderne au pus în evidență predispoziția unor populații întregi (cu o structură genetică asemănătoare) la anumite boli sau la acțiunea nocivă a unor substanțe. Ar fi deci posibilă conceperea unor arme (biologice, chimice etc.) selective pe criterii genetice, respectiv rasiale. Holocaustul împotriva evreilor ar părea prin comparație o simplă treabă de amatori, lipsită (cum a și fost de fapt) de orice suport științific.

În loc de concluzie

Drept urmare, se impune cu tot mai multă acuitate elaborarea, în paralel cu harta genomului, a unui corpus de legi ce ar putea fi reunit sub denumirea generică de ***„Cartă a genomului uman"***, menită a reglementa, moral, juridic și profesional utilizarea cunoștințelor din domeniul geneticii, o știință care ar putea genera pericole pentru specia umană chiar mai mari decât cele deja generate de fizica nucleară.

Anatomia secundei

Continentul T.I.

ALEXANDRU MIRONOV

T.I., adică Tehnologiile Informaționale – este un voinic care crește, ca în basme, cu viteza gândului – mai ales apariția *Internet*-ului, a rețelei tuturor rețelelor de computere (familiarul, deja w.w.w.-World Wide Web) fiind momentul de la care se poate vorbi de un adevărat nou continent al Pământului. Continent virtual, firește. Iată câteva știri proaspete sosite de pe „Continentul T.I.".

Căutătorii inteligențelor extraterestre, ai vieții pe alte planete, ai altor sisteme solare, profită, mai nou, de www, pentru că programul specific SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence) a venit cu o găselniță formidabilă: oferă amatorilor secvențe înregistrate de radiotelescoape ce caută planete îndepărtate, iar împătimiții căutători ai lui E.T. preiau, fiecare, bucățele – adevărate ace în carul cu fân cosmic – le procesează, la PC-urile proprii, și mai limpezesc câte un punct din harta tridimensională a cerului. Mai mult, la inițiativa unui grup de astronomi profesioniști, astronomilor amatori li s-au oferit chiar mijloace de calcul, *Internet*-ul însuși căutând, printr-un program foarte sofisticat, computere sau PC-uri care „dorm", nefolosite, dar care pot fi folosite, cu aprobarea proprietarilor, de către căutătorii vieții în univers. Așa se face că rețeaua rețelelor nu are clipe de liniște, lucrând în randament ridicat.

Ideea a fost preluată și de alții, profitând de accesul la informațiile stocate în linie, pe care, practic, oricine îl poate avea. Centrul Național Francez de Cercetări Științifice (CNRS) încearcă, de pildă, să transforme orice computer de pe teritoriul său într-o unealtă mereu aflată în alertă, în funcțiune, prelucrător de date pe care, altfel, fizica particulelor, biogenetica, climatologia nu le-ar vedea niciodată descifrate, sintetizate, legate în inventare și teorii. Participă la aventură, deocamdată, rețelele de computere din universități și din noile industrii. Noi programe expert vor conecta însă, informatic, domenii de înaltă știință și tehnică, cu rezultate care, probabil, vor depăși toate așteptările.

Crește exponențial vânzarea de aparate de fotografiat numerice. Fără peliculă, fără a avea nevoie de un reglaj, aparatul foto bazat pe biți și pixeli „prinde" imaginile dorite – preprogramate, bineînțeles –, le redă pe orice PC și la imprimanta – eventual color – a P.C.-ului și, amănunt important, le poate expedia, prin Internet, direct acasă, pe PC-ul „fotografului digital", pentru înmagazinare, sau la orice altă rudă sau prieten al acestuia – cu condiția să aibă PC și acces la *Internet*. Cu o finețe de 3,34 pixeli (unități de imagine), aparatul QV-3000 EX, fabricat de firma *Casio* devine astfel o serioasă amenințare la adresa tehnologiilor bazate pe film fotografic. Cu 35% vânzări aparate digitale, *Internet*-ul pare a cuceri, iată, un nou domeniu – mai ales că un „album foto" digital înseamnă acum o dischetă de memorare pe care se pot stoca zeci, chiar sute de fotografii digitale.

Nici domeniul televiziunii nu este ocolit, *camescoapele* – camerele de luat vederi digitale – devenind tot mai performante și, prin scăderea continuă a prețului, democratizându-se constant. Amatorii filmează cu aparate cântărind doar câteva sute de grame și își pot apoi vedea înregistrările pe orice PC de putere rezonabilă.

Telefonia mobilă îmbrățișează tot mai avid *Internet*-ul, tehnologia numită WAP (Wireless Application Protocol), permițând accesul „celularelor" noastre, prin telefonia fără fir, la operatori specializați ai „rețelei rețelelor". În acest fel, folosind telefonul mobil în procedura WAP, vest europenii – înaintea americanilor! – pot beneficia de servicii bancare, achiziționează bilete de avion sau obțin informațiile pe care fabuloasa w.w.w. le pune, oricui, la dispoziție.

În sfârșit, aflați că la Muzeul de Științe din Londra, s-a terminat de construit și imprimanta calculatorului mecanic al lui Charles Babbage, primul computer imaginat vreodată! Oare cum și-ar privi acum ilustrul matematician englez al secolului al XIX-lea revoluționara sa mașinărie? Și oare ce ar înțelege el, aflând că o altă invenție englezească a concetățeanului său, Tim Berners Lee, rețeaua rețelelor de computere, adică, *Internet*-ul nostru cel de toate zilele are, în zilele noastre, nu mai puțin de 340000000 de utilizatori?

Pregăteşte-te PENTRU VIITOR

Un proverb spune: „Există trei lucruri pe care dacă un om nu le ştie îi scurtează viaţa: ceea ce îl depăşeşte, ceea ce nu-i ajunge şi ceea ce este tocmai ce trebuie". Marea majoritate a absolvenţilor – de şcoli profesionale, studii liceale, studii superioare – se confruntă cu o asemenea situaţie proverbială, deconcertantă din mai multe motive. Este cunoscut faptul că numărul diplomelor depăşeşte pe cel al locurilor de muncă, iar noţiunea de competiţie îşi are originea chiar aici. În forma în care se află economia azi, haotică, neperformantă şi consumatoare de subsidii din bugetul naţional, piaţa jole-urilor are puţini de oferit. De unde rezultă că un absolvent tânăr se simte limitat în căutarea unui loc de muncă potrivit aspiraţiilor şi pregătirii sale. Mai mult încă, el nu are posibilitatea – într-o piaţă relativ mică la această oră – să se verifice şi să se rutineze în interviuri, aceasta fiind o practică ce are o istorie destul de recentă în cultura noastră, după de-functa repartiţie (amar trăită de mulţi dintre noi). Absolventul se simte încă şi mai limitat, dacă studiile sale nu sunt universitare, acestea constituind – teoretic – premisa unei mari adaptabilităţi. Indiferent de cât de generoasă sau nu poate fi piaţa job-urilor, pregătirea interviului, în vederea ocupării unui post, trebuie să fie întotdeauna o operaţiune extrem de importantă.

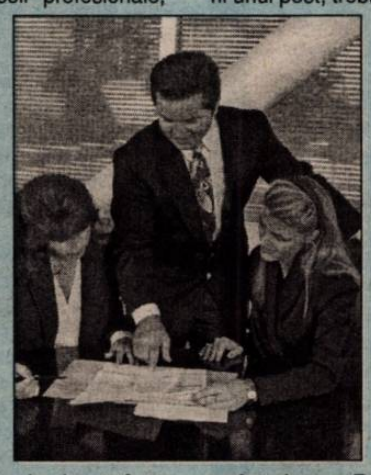

E bine de ştiut că succesul unui interviu nu este în mod obligatoriu asigurat de existenţa unei diplome şi chiar de pregătire profesională complementare şi poate la fel de importante sunt abilitatea de a exprima ceea ce crezi că poţi face pentru compania sau firma respectivă şi impresia care o faci persoanei respective.

Ce vreau? Aceasta nu este pur şi simplu o întrebare. Raţiunea ei constă în aceea că trebuie să pună în mişcare un proces de autoevaluare. Înseamnă voinţa de a deveni ceea ce îmi propun să devin şi implică definirea scopului sau a ţintelor pe care vreau să le ating.

Pregătindu-ne pentru viitor şansa de a alege tu şi nu cea de a fi ales poate deveni realitate.

IOANA POPA

Indiscreţii

Cuvinte dulci

Claudia Schiffer a fost recent invitată la un turneu de tenis organizat de Buckingham Palace, dar a preferat câteva ceasuri de tandreţe alături de producătorul Tim Jefferies. Celebrul top-model îşi împarte timpul între filmările pentru noi filme şi marea pasiune pentru Tim. Este posibil ca într-o zi prinţul său să-i ofere cel mai frumos rol, acela de... soţie.

Cântând în ploaie

La 41 de ani, John McEnroe, fostul campion de tenis, nu şi-a pus încă racheta în cui. Numit din iarnă căpitan al echipei americane de tenis, John McEnroe este fericit să-şi răsfeţe fetiţa. Indiscreţii l-au surprins purtând-o pe umeri pe micuţa Anna, pe străzile Londrei. De sub umbrelă, Anna l-ar putea face chiar să cânte în ploaie...

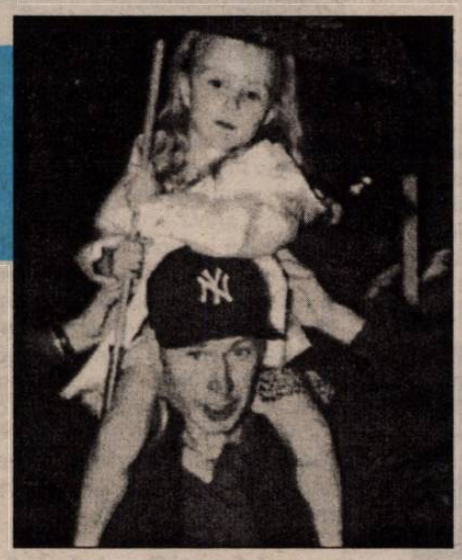

Gastronomice

Şi în această săptămână vă oferim câteva reţete sugerate de doamna Chereji Clara din Vişeul de Sus.

Roşii umplute cu carne de pasăre

6 roşii, carne de pasăre (rămasă de la supă sau de la friptură), de preferinţă piept, 4-5 ciuperci fierte, 2 linguri maioneză, pătrunjel verde, sare.

Se spală roşiile, se taie un căpăcel, apoi cu o linguriţă se scoate mijlocul, se presară puţină sare şi se aşază pe un fund de lemn cu gura în jos ca să se scurgă. Cât timp se scurg, se taie carnea de pasăre în cubuleţe foarte mici, se amestecă cu ciupercile, tăiate tot cubuleţe sau lamele, cu maioneză şi cu sarea necesară. Cu compoziţia rezultată se umplu roşiile şi se aşază pe un platou se garnisesc cu frunzuliţe de pătrunjel.

Chifteluţe de ficat

500-600 g ficat, 1 ceapă, 1 felie mare de pâine, 2 ouă, 4 linguri ulei, 2 linguri pesmet, 2 linguri făină, sare, piper, verdeaţă tocată.

Se fierbe ficatul în apă clocotită se lasă să se răcească şi se trece de două ori prin maşina de tocat împreună cu ceapa şi pâinea înmuiată şi stoarsă bine. Se amestecă un ou crud, sare, piper şi verdeaţă. Se fac cu mâna chifteluţe, se trec prin făină, prin ou şi apoi prin pesmet. Se prăjesc în ulei încins. Se servesc, cu cartofi, salată verde, calde sau reci.

Zacuscă de peşte

1,500 kg peşte, 1 morcov, 1 pătrunjel, 2 cepe potrivite, 500 g roşii, 150 ml ulei, 1 lingură făină, 1 castravete mic murat, 1 foaie de dafin, 10-12 boabe piper, sare.

Se curăţă peştele, se spală repede, se taie felii, se sărează şi se zvântă într-un ştergar. Feliile de peşte se dau apoi prin făină şi se prăjesc în ulei încins. Separat se fierb în puţină apă castravetele murat, morcovul, pătrunjelul, tăiate felii. Roşiile se fierb, se zdobesc şi se amestecă cu zarzavaturile fierte. Ceapa prăjită uşor în ulei se toarnă peste celelalte ingrediente. Se potriveşte de sare şi se dă în câteva clocote. Se adaugă apoi feliile de peşte, dafinul, boabele de piper şi se mai ţine puţin pe foc. Se dă deoparte şi se serveşte rece.

Salată de august

4 felii pepene galben, 4 felii pepene verde, 2 pahare boabe de struguri (de preferinţă tămâios), 8 prune foarte coapte, 1 pahar zahăr pudră, ½ kg frişcă, ¾ linguri rom sau coniac, coajă de lămâie, puţină scorţişoară pisată.

Atât pepenele galben cât şi cel verde se curăţă de coajă, şi se taie în cuburi, care se pun în salatieră. Boabele de struguri se spală bine, se pun la scurs într-o strecurătoare şi apoi se adaugă cuburile de pepene. Prunele se spală cu apă rece se pun într-un tifon, se introduc pentru câteva clipe într-un vas cu apă clocotită, apoi într-unul cu apă rece. Prin alternarea apei reci cu apă fierbinte, coaja prunelor crapă şi se curăţă uşor. Se curăţă prunele de coajă, se taie în două se scot sâmburii, se taie în sferturi, se pun laolaltă cu celelalte fructe, se stropesc cu rom sau coniac şi totul se amestecă bine dar cu grijă, ca să nu se sfărâme fructele. Se amestecă într-un castron frişca, zahărul, scorţişoara pisată şi coaja rasă de lămâie, după care această compoziţie se pune peste amestecul de fructe. Salata se ţine puţin la rece înainte de a o servi.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Dosarele frumuseţii

Vitaminele în cosmetică

Vitaminele sunt substanţe organice fără valoare energetică, dar indispensabile organismului uman. Organismul nostru nu are capacitatea de a le sintetiza în cantitate suficientă, de aceea este necesar un aport extern fie prin alimentaţie, fie direct.

Din punct de vedere fizico-chimic, vitaminele sunt clasificate în mod tradiţional în două grupe după gradul lor de solubilitate: astfel distingem vitaminele hidrosolubile şi vitaminele liposolubile, ele fiind în total 13 dintre care 9 hidrosolubile şi 4 liposolubile.

Despre eficienţa vitaminelor în plan cosmetic au fost multe dispute ştiinţifice, mult scepticism, acestea ajungând la concluzia că: „vitaminele aplicate pe piele traversează pătura cornoasă şi pătrund până în derm".

Vitamina A (retinol) acţionează asupra supleţii pielii, regularizează creşterea celulelor epidermice, intervine în procesul de keratinizare, favorizează cicatrizarea cutanată, întreţine vitalitatea dermului. Carenţa vitaminei A provoacă uscarea pielii tradusă printr-o hiperkeratoză cu o piele rugoasă şi dură.

Vitamina E (tocoferol) este prezentă în germenele de grâu. Este un anti-oxidant natural datorită proprietăţilor sale anti-radicale. Menţine integritatea ţesuturilor fiind o adevărată fortăreaţă împotriva toxinelor.

Vitamina C (acidul asorbic) este folosită frecvent în cosmetică datorită numeroaselor proprietăţi: luptă contra formării radicalilor liberi, stimulează sinteza de colagen, inhibă sinteza de melanină. Vitamina C este utilizată în tratarea tuturor tipurilor de piele, dar cu precădere pentru pielea grasă pentru că permite mărirea acidităţii ceea ce limitează proliferarea bacteriană.

Vitamina F este încă dezbătută în plan cosmetic. Ea este reprezentată de acizi graşi esenţiali nesaturaţi ca acidul linoleic şi acidul linolenic. Este utilă în lupta contra uscăciunii pielii prin reducerea procesului de deshidratare cutanată. Ca urmare, suplimentarea vitaminică este o realitate şi în acelaşi timp o necesitate în cosmetică.

O excelentă sursă de vitamine sunt produsele stupului: mierea, lăptişorul de matcă, polenul care pot fi folosite atât ca suplimenţi alimentari cât şi aplicate pe piele în felurite amestecuri.

NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 8
Valabil până pe data de: 10 AUGUST 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

ENIGMATICELE MIRODENII

Condimentele, dincolo de gustul aparte dat diverselor preparate, au şi alte virtuţi. Acestea dau omului o mai mare putere de concentrare, stimulează circulaţia sanguină şi apetitul. Hipocrate aprecia virtuţile piperului şi ale scorţişoarei dar, cu mult înainte, un vestit împărat chinez scria la anul 3000 î.Ch. „Cartea mirodeniilor".

Plantele aromate conţin în formule concentrate: uleiuri eterice, principii amare etc. Sunt substanţe care dau gust plăcut preparatelor, măresc cantitatea de salivă, de sucuri gastrice, reglează procesul de asimilarea substanţelor nutritive, vitaminelor şi combat balonările. Miraculoasele ceaiuri indiene sunt fie liniştitoare pentru suflet, fie aducătoare de energie. Astfel:

Anasonul activează digestia, este antiinflamator şi antispastic, calmează tusea. În plus, anasonul alungă stresul, eliberând sufletul de tensiuni.

Ardeii iuţi (mingiuţe) omoară bacteriile, au rol deosebit în activarea circulaţiei şi a digestiei, fac să scadă febra. În plus, această specie de ardei combate timiditatea.

Feniculul face ca balonările să fie eliminate rapid, dă ritm digestiei, eliberează căile respiratorii. În plus, întăreşte nervii şi alungă insomniile. Se consumă sub formă de infuzie ori se pune în aluatul pentru pâine.

Ghimbir: Ridică puterea de apărare a organismului, fortificând sistemul imunitar, dezintoxică, reduce balonările, opreşte răcelile şi destinde stările de tensiune nervoasă.

Kardoman, acest vestit condiment asiatic, ridică puterea de circulaţie, face respiraţia proaspătă, reduce balonările şi efectul negativ al cafelei. În plus, întăreşte memoria.

Coriandrul ajută digestia, reglează scaunul, alungă migrenele şi epuizarea. În plus, combate stările depresive.

Cuişoarele sunt depurative, antibacteriene, calmează durerile şi face bine digestiei.

Chimenul potoleşte crampele şi balonările, împrospătează respiraţia, alină suferinţele aparatului respirator. În plus aduce mereu o stare de relaxare şi de calm.

Nucşoara fortifică ficatul, îl dezintoxifică, reduce stările inflamatorii. În plus, linişteşte nervii.

Piperul stimulează digestia, măreşte asimilarea substanţelor nutritive din alimente, activează circulaţia, alungă stările de constipaţie şi de răceală. În plus, combate oboseala, lipsa de concentrare şi depresiile.

Şofranul întăreşte inima, alungă durerile de ciclu şi stările de epuizare. Are şi o bună acţiune afrodisiacă, pentru ambele sexe.

Scorţişoara face bine activităţii cerebrale, echilibrează emoţiile, întăreşte memoria.

Vanilia ajută formidabil sistemului imunitar şi mai ales alungă micozele din organism. Zahărul vanilat are doar o aromă artificială. Iată de ce vă sfătuim să folosiţi vanilie naturală.

Dr. VALERIU MANTA

Voaletă şi Dantelă Veche

Emasculat din cauza iubirii

Héloise Fulbert, nepoata cardinalului de Paris, este singura femeie din lume al cărei iubit a fost emasculat din cauza legăturii amoroase. Tragicul îndrăgostit e chiar unul din cei mai mari filosofi francezi, precursor al lui Descartes, *Pierre Abélard (1079-1142)*. Trăind sub pulpana intransigentei biserici romano-catolice a secolului XII, cei doi s-au iubit nebuneşte (ea având 18 ani, el 40), până când ultradogmaticul Bernard de Clairvaux (adversar de idei al „liberalului" Pierre) i-a descoperit şi i-a aruncat pe amândoi în ascetica viaţă monahală. Héloise apucase să-l nască pe Astrolab, fiu preluat de familia „indignată". Călugării i-au tăiat cu forţa bărbăţia lui Pierre, însă corespondenţa dintre ei n-a încetat până la moarte. S-au mai întâlnit doar în criptele din celebrul cimitir parisian Père Lachaise. „Istoria nefericirilor" este una din capodoperele iubirii tragice, semnată Pierre Abélard. *(P.I.)*

DOCTORUL casei

ANTRAXUL

ANTRAXUL (boală cunoscută şi sub denumirea de dalac sau cărbune) este o maladie infecţioasă a animalelor şi transmisibilă la om. La animale, boala se înregistrează pe toată suprafaţa globului, deşi se întâlneşte mai frecvent în ţările agricole şi cu industrie ce prelucrează produse animale (carne, lână, piei, păr, făină de oase). Antraxul se manifestă sub două forme principale: extern (la nivelul pielii) sau intern (la nivel visceral) - pulmonar, digestiv sau meningean.

În cazul animalelor, rezervorul de infecţie cu *Bacillus anthracis* îl reprezintă solul sau apele, contaminate la rândul lor prin intermediul produselor patologice ale animalelor bolnave: fecale, mai ales sanghinolente, urină, secreţii faringiene şi sângele animalelor sacrificate. În ceea ce priveşte transmiterea la om, aceasta se produce prin contact direct cu animalele bolnave sau cu produsele acestora, infecţia cutanată instalându-se pe calea unei mici răni, superficiale a tegumentelor. O altă cale de contactare a infecţiei este cea respiratorie, prin inhalarea de spori de bacili de antrax, mai ales în cazul muncitorilor din industria de lână sau de oase. Şi calea digestivă poate să reprezinte calea de intrare a bacilului în organism, prin consumarea de carne infestată, insuficient prelucrată termic.

ANTRAXUL EXTERN este cea mai frecventă formă de manifestare a acestei boli, reprezentând 95-98 la sută din totalul cazurilor de antrax uman. Infecţia se face la nivelul unei mici eroziuni cutanate, mai ales pe părţile descoperite ale pielii: faţă, gât, membre. Incubaţia durează în medie 2-3 zile, cu limite între 1 şi 7 zile. Pe piele, la locul de pătrundere a infecţiei, apare o pată roşie, uşor proeminentă, de 2-4 mm diametru, însoţită de mâncărime. De cele mai multe ori, acest element nu este luat în seamă. În 24 de ore, se formează o veziculă (o băşicuţă) cu un conţinut seros, sanghinolent. Apoi, vezicula se sparge. În ziua următoare, locul se transformă într-o crustă brună, neagră, nedureroasă. Sub ea, se formează o umflătură dură, iar în jur apare o coroană de vezicule de dimensiunea bobului de linte. De jur împrejurul acestora, pe o distanţă variabilă, de la câţiva centimetri până la zeci de centimetri, se formează o umflătură moale, gelatinoasă, ale cărei margini se pierd pe nesimţite în ţesutul sănătos. Zona afectată este puţin dureroasă chiar şi la palpare. Ganglionii din apropierea regiunii afectate se umflă şi ei puţin şi sunt uşor dureroşi.

În afară de această manifestare locală a infecţiei, apar şi semne generale: febră în jur de 38 de grade C., dureri de cap, lipsa poftei de mâncare, insomnie, frisoane.

ANTRAXUL INTERN, indiferent de localizare (pulmonar, digestiv, meningeal) este o formă de boală deosebit de periculoasă, deseori putându-se solda cu deces.

ANTRAXUL PULMONAR este de obicei o infecţie profesională şi apare în special la muncitori din industria lânii; se caracterizează prin debut brusc, cu semne asemănătoare celor din pneumonie sau bronhopneumonie, fiind prezente şi expectoraţia abundentă cu firişoare de sânge, senzaţia de sufocare în momentele de criză şi o stare generală foarte proastă. Vindecarea acestei forme de antrax este foarte dificilă. Există situaţii când bolnavul decedează în 2-3 zile de la primele semne de boală.

ANTRAXUL DIGESTIV se poate manifesta fie la nivelul amigdalelor (caracterizat prin ulceraţie şi umflare a amigdalelor), fie la nivel intestinal (manifestat sub forma unei enterocolite acute severe, cu febră, dureri abdominale, vărsături, scaune sanghinolente). Boala este deosebit de gravă, deoarece în 4-5 zile poate duce la colaps.

ANTRAXUL MENINGEAL este unul dintre puţinele meningite bacteriene în care lichidul cefalorahidian este hemoragic. Poate apărea ca formă de boală în sine sau care însoţeşte antraxul cutanat sau intern. Evoluţia este de cele mai multe ori fatală în 2-3 zile.

TRATAMENTUL antimicrobian (antibiotice) este medicaţia de bază în antrax. În formele obişnuite, medii de boală, este suficient un tratament antimicrobian administrat, în unităţi spitaliceşti, sub supraveghere medicală, timp de 6-8 zile. În formele grave, tratamentul este mult mai complex, iar prognosticul este întotdeauna rezervat, depinzând de forma clinică a bolii, localizare şi vârsta pacientului.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

SIESTA

o pauză binevenită

Dacă de-a lungul unui întreg an de muncă, ritmul trepidant şi numeroasele obligaţii ce ne revin peste zi nu ne permit nici măcar să visăm la siestă, un termen care pare desuet în contextul societăţii moderne, în vacanţă ne putem oferi această plăcere, cu atât mai mult cu cât are efecte benefice asupra sănătăţii. Abandonarea pentru scurt timp aşa-zisului „dolce farniente" atât de îndrăgit de mediteraneeni, ajută la destresare şi la reglarea tuturor funcţiilor din organism.

Binefacerile scurtelor momente de... lenevie

După masa de prânz, vă simţiţi pleoapele grele şi sunteţi gata-gata să aţipiţi? Nu ezitaţi să daţi frâu liber acestei tentaţii cu care v-aţi luptat 11 luni din an, fie pentru că eraţi la serviciu în faţa computerului, fie în clasă în faţa elevilor sau în oricare alt loc de muncă... De data aceasta, adică în zilele de concediu, adaptaţi-vă programul acestei situaţii extrem de normale şi măcar acum nu uitaţi că noi, oamenii, suntem psihologic programaţi pentru odihnă, între orele 13 şi 15, perioada din zi în care suntem de altfel şi cel mai puţin performanţi. Şi, mai ales dacă ziua e extrem de caldă, să ne forţăm organismul la eforturi nedorite exact între aceste ore, este un gest de-a dreptul... inuman. Să-i imităm pe greci sau pe spanioli, care fetişizează siesta şi suferă mai puţin de boli cardiovasculare. Cel puţin în vacanţă, să le permitem ritmurilor biologice să se regleze. Şi să-i credem pe cercetătorii care au studiat efectele siestei zilnice asupra sănătăţii şi au constatat că: o odihnă zilnică de 30 de minute după masa de prânz reduce bolile cardiovasculare cu 30%.

Cu alte cuvinte, acest timp de repaus este departe de a fi considerat un timp pierdut. Potrivit studiilor americane şi europene, siesta ne face de patru sau cinci ori mai performanţi fie că e vorba de muşchi, fie de creier. De altfel, printre marii „iubitori de siestă" se află nume celebre şi e suficient să-i amintim pe Newton (aşezat sub măr) sau pe Arhimede (cufundat în cada cu apă). În ceea ce-i priveşte pe chinezi, ei sunt atât de convinşi de binefacerile siestei pentru sănătate şi performanţă în activitatea profesională, încât au înscris-o în constituţie încă din 1949, ca pe un drept al omului.

Care sunt condiţiile ideale pentru siestă?

În liniştea unei încăperi cu storurile trase sau, de ce nu, dacă e posibil, într-un hamac, la umbra unor pomi umbroşi. Pentru a adormi mai uşor, e binevenită lectura câtorva pagini din romanul preferat sau acordurile unei muzici odihnitoare. De fapt, binevenit e orice detaliu care îndeamnă la visare şi deconectare. Şi, dacă faceţi parte dintre persoanele hiperstresate, care reuşesc mai greu să se relaxeze, respiraţi lent şi concentraţi-vă asupra suflului. Potrivit mai multor opinii medicale, siesta (introdusă în programul copiilor şi al persoanelor vârstnice) asigură câştigul a două ore de somn odihnitor, reconfortant, în timpul nopţii.

Somnul scurt, dar foarte odihnitor

◆ *Siesta flash* nu durează decât câteva secunde. Marele pictor Dalí era un adept al acestui tip de siestă. El adormea în fotoliu cu lingura de supă în mână. Când aceasta scăpa pe jos, se trezea perfect odihnit, de parcă ar fi dormit câteva ore.

◆ *Pauza „Parking"* durează între 10 şi 20 de minute, permite un somn uşor şi la trezire (cu ajutorul unui ceas deşteptător) senzaţia este că ai dormit o noapte şi că afară e dimineaţă.

◆ *„Marea siestă"* poate să dureze între o oră şi două şi acoperă un întreg ciclu. Şi, pentru că ea îşi cam spune cuvântul asupra somnului din timpul nopţii, e bine să ne rupem de somn imediat ce ne-am trezit prima dată, deci să nu ne lăsăm pradă unui nou val de somn decât dacă intenţionăm să facem noapte albă la o petrecere. Cum ne ridicăm din pat, pentru a alunga senzaţia de somn, e bine să ne spălăm cu apă rece pe faţă şi „greul" va trece.

Trezirea blândă

În zilele caniculare de vară, trezirea din somn e bine să se facă la „ralenti", căci vasele de sânge sunt dilatate şi tensiunea atinge valori mai ridicate. Activitatea programată după siestă şi care presupune efort fizic sporit (de exemplu un meci de fotbal cu prietenii sau copiii) e bine să fie amânată cu vreo jumătate de oră, altfel poate apărea senzaţia de rău (ameţeală, greaţă etc.).

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

„Ce anticoncepţionale să folosesc?"

– Corespondenta noastră Adela P., din Judeţul Dolj, este preocupată de o problemă pe care o consideră de interes pentru majoritatea femeilor de vârsta D-sale (are 43 de ani) şi chiar de cele mai în vârstă: se mai pot lua anticoncepţionale la această vârstă? Dna Adela P. adaugă faptul că are doi copii, de 12 şi 14 ani, că are o viaţă sexuală normală şi că nu mai doreşte să aibă alţi copii. Dacă răspunsul este afirmativ, care ar fi aceste anticoncepţionale şi până la ce vârstă se pot lua?

– Stimată Doamnă Adela, contraceptivele sunt folosite de aproximativ o jumătate de secol. Inventatorul pilulei este considerat Gregory Pincus, cercetător american din Massachusetts, care în 1916 produce o adevărată revoluţie în contracepţie şi planingul familial. El a plecat de la ideea că derivaţi ai celor doi hormoni feminini principali – estradiolul şi progesteronul – ar putea bloca ovulaţia

şi în consecinţă ar exercita un efect contraceptiv.

După primele cercetări şi rezultate ale lui Pincus, acesta, împreună cu alţi doi cercetători, C.M. Garcia şi J. Rock, experimentează aceşti produşi la femei din Porto Rico şi Haiti. Ultimul dintre ei este de altfel considerat şi „tatăl pilulei".

După alte serii de încercări succesive, se ajunge la punerea la punct a unor compuşi folosiţi în mod curent şi în prezent, oestroprogestativele, care asociază în proporţii variabile un estrogen (etinil estradiol sau mestranol) şi un progesteron de sinteză, sau o serie de preparate conţinând numai progestative, de asemenea, în doze variate.

Astfel, astăzi au fost puse la punct multiple tipuri de anticoncepţionale cu doze, administrări şi deci indicaţii şi contraindicaţii, foarte diferite. Trebuie ca neapărat să consultaţi un medic ginecolog care va stabili dacă sunt necesare anticoncepţionalele în cazul Dv. şi doar apoi felul anticoncepţionalelor care vă sunt cele mai potrivite.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU

vă răspunde

Uscarea plantelor medicinale

GHEORGHE VASILE din Băicoi, jud. Prahova – *Temperatura ideală pentru uscarea plantelor medicinale este cea a mediului ambiant (naturală). Uscarea se face în straturi subţiri, pe rame de lemn prevăzute cu site sau tifon, în locuri uscate, bine aerisite, curate, ferite de praf, insecte sau animale. Se poate face (după ce plantele au fost sortate şi spălate) în aer liber, la soare sau la umbră, în funcţie de principiile active pe care le conţine organul respectiv din plantă. Astfel:* ☛ *Frunzele şi florile se usucă la o temperatură mai ridicată (soare puternic) sau în poduri acoperite cu tablă ce se încălzeşte şi asigură o temperatură de 40-60 grade C, deoarece clorofila suferă modificări într-o uscare lentă, iar frunzele îşi pierd culoarea verde iniţială sau mucegăiesc. Frunzele şi florile se consideră uscate când, zdrobite între degete, produc un zgomot caracteristic.* ☛ *Părţile din plante care conţin uleiuri volatile se usucă la temperatura de 30-35 grade C, separat de alte plante, deoarece uleiurile volatile sunt puternic mirositoare şi se pot transmite de la o plantă la alta.* ☛ *Fructele, seminţele şi mugurii necesită o uscare mai specială pentru a-şi păstra calităţile vindecătoare. Temperatura trebuie să fie între 40 şi 100 grade C, ceea ce se realizează mai greu într-o gospodărie. Acestea au o umiditate mare sau conţin substanţe vâscoase, cleioase sau răşinoase care îngreunează uscarea.* ☛ *Scoarţa, lemnul şi ramurile se usucă la temperatura obişnuită, deoarece principiile active din ţesuturile acestora au o umiditate mai redusă, nu se alterează uşor şi pot fi uscate lent.*

UNICATE ALE NATURII

MANDRILUL

maimuța-papagal

Printre cele 20 de specii de maimuțe care trăiesc în pădurile tropicale ale Gabon-ului (stat din vestul Africii), se află una cu totul deosebită. Este vorba de mandril, un primat care se detașează de celelalte primate atât prin aspectul său, cât și prin viața socială. Coloratura botului alungit, asemănător cu al unui câine, este asemănătoare unor specii de papagali trăitoare în aceeași zonă. Mandrilul are pe maxilarul superior surprinzătoare dungi verzi și albastre, pe fond alb! De asemenea, pe piept deține o glandă care, prin frecare, secretă o substanță parfumată care-i delimitează arealul.

Specialiștii susțin că ambele caracteristici sunt menite să-l facă mai atrăgător femelelor. Într-adevăr, masculii cu cel mai impresionant harem au coloritul cel mai strident. Se pare că rânjetul lui fioros este unul tandru pentru viitoarele-i soții – foarte multe la număr, fiind poreclit și „sultanul de la tropice". Masculii cu nuanțe palide rămân singuratici, succesul lor în dragoste este compromis încă de la naștere. Termenul de mandril înseamnă „bărbat de casă". Într-adevăr, masculul viu colorat poate avea 12-16 femele, îngrijindu-se de toate cu aceeași afecțiune. Natura a vrut ca, în cazul acestei specii, cromatica, și nu forța, să stabilească rangurile sociale. Situații asemănătoare se întâlnesc doar în lumea păsărilor, unde bărbătușii sunt mult mai divers colorați decât femelele.

DESCOPERIREA SECOLULUI ÎN AMERICA CENTRALĂ

Cea mai vastă cronică a CIVILIZAȚIEI MAYA

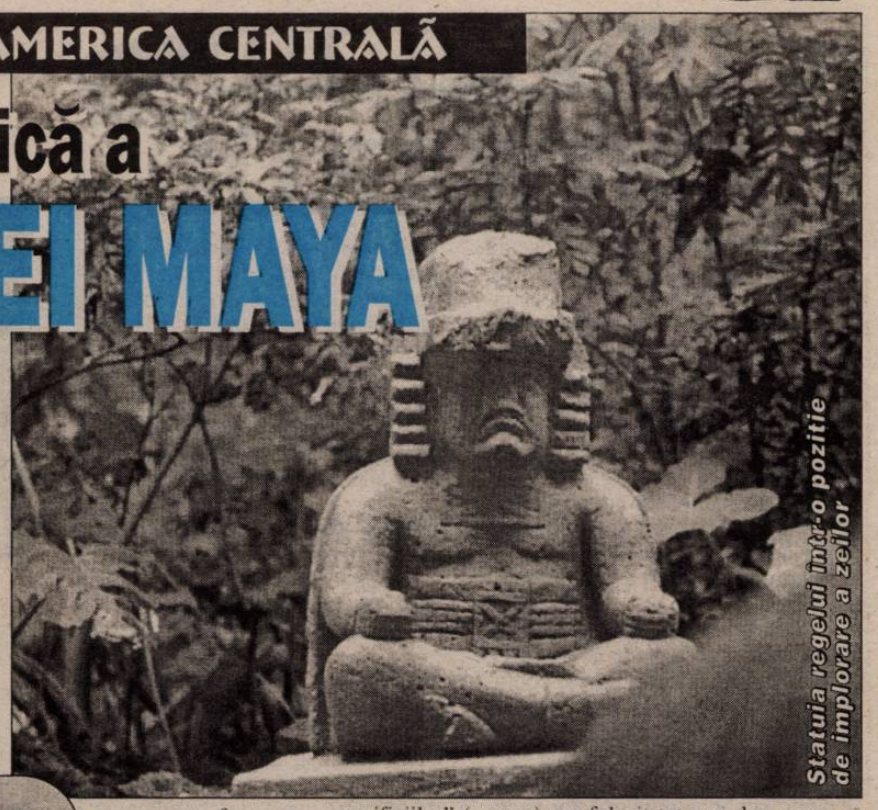

Statuia regelui într-o poziție de implorare a zeilor

Un rege înțelept, puternic și longeviv, înconjurat de o armată de scribi (biografi) sârguincioși. Acesta a fost suveranul maya Itzamk An-Ahk, cu o domnie fabuloasă de 47 de ani (639-686), în plină perioadă de glorie (secolele III – X) a neamului său. A fost un fel de Ludovic al XIV-lea (42 de ani sub coroană) sau Ștefan cel Mare (47 de ani pe tron) al celui mai enigmatic și evoluat popor amerindian, trăitor în Honduras-ul și Guatemala de astăzi.

„LETOPISEȚ" INESTIMABIL. O inscripție în piatră (stelă) de peste 1,5 tone greutate, cu peste 500 de mii de caractere (hieroglife) maya, a fost descoperită întâmplător în cetatea Piedras Negras (Guatemala), în plină junglă, la 150 de kilometri de celebrul oraș-stat Tikal. Ea vorbește despre „luminoasa venire la putere", la numai 13 ani, a lui Itzamk. N-a fost un feroce „rege-jaguar", n-a fost „trimisul Șarpelui cu pene" printre muritori. A fost un diplomat pacifist de tip solomonian, ca și suveranii citați mai sus, căci în primii 25 de ani de domnie s-a preocupat de bunăstarea și securitatea supușilor săi.

Au urmat – spune cronica litografică în curs de descifrare – 17 ani de tulburări provocate de furia războinică a aztecilor, de uzurpatori mayași ce întrezăreau crearea unei dinastii invincibile. Itzamk a ținut piept tuturor, cu o oaste puțin numeroasă, dar bine antrenată și devotată (alte similitudini cu europenii suspomeniți). În ultimii 5 ani la putere a fost liniște. Bogat și glorios, Itzamk a căzut și el în patima cultului personalității. A început construcția propriului monument funerar (piramida-templu), și-a pregătit fiul, Yo Nalak, pentru succesiune. „Puțul sacrificiilor" (umane) era folosit tot mai des, semn că Itzamk începuse să se teamă de moarte. Pentru el și pentru neamul său. Într-adevăr, „după mine potopul" se aplică și lui. După numai un veac, civilizația maya începea să decadă.

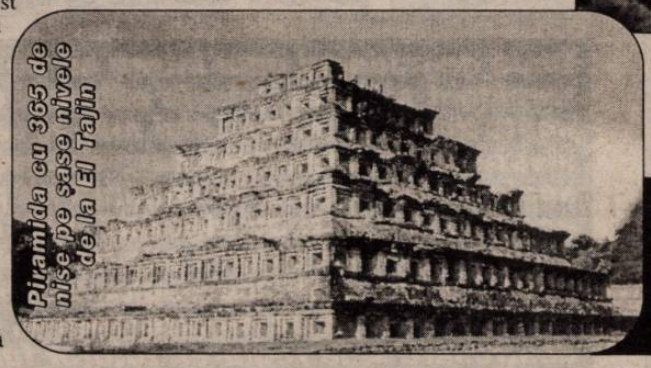

Piramida cu 365 de nișe pe șase nivele de la El Tajin

Enigmatica familie lingvistică mayașă (28 de „dialecte") are un Champollion al ei începând din anii '60, și anume filologul francez Michel Davoust. „Alfabetul" maya are 900-1200 semne tip logosilabe (uneori cu rol semantic, alteori doar fonetic). Descifrarea e extrem de dificilă. De exemplu, semnul „kin" – floare cu 4 petale – înseamnă Soare, perioadă, sănătate, vârstă, calendar, mamă, iubire..., după caz.

HOMO PROMETHEUS

„COMANDA" PLOAIA...

acum un milion de ani?

Pare incredibil, dar pe „agenda de lucru" a lui Homo habilis, apoi H. erectus (acum 1,5 milioane de ani) și a lui H. sapiens (acum 200 mii de ani) exista o foarte inteligentă ocupație: a face ploaie. Paleoantropologii francezi și americani au descoperit că în zona tropicală a Africii, *pe vremea când mamuții încă mai trăiau, strămoșii noștri învățaseră de la natură să combată seceta.* Observând că după incendii de proporții ale pădurilor se iscă vijelii, chiar uragane, însoțite de ploi diluvene și revărsări de ape, ei incendiau mari suprafețe împădurite și provocau astfel mult dorita „apă a cerului".

Mai mult, urmele dovedesc faptul că, *pentru amorsare, erau adunate uriașe grămezi de crengi, combinate cu... fire de păr de mamut lânos,* lungi de aproape un metru. Se pare că acestea se aprindeau mai ușor, dacă erau interpuse între două bețe uscate care se frecau cu înverșunare – un băț vertical rotit într-o crestătură a unuia ținut orizontal, între picioare; operația se făcea în poziția șezând.

Astfel se făcea focul și acum un milion de ani

Uluitoarea descoperire (publicată sub titlul „The First Rain-Maker" – Primul făcător de ploaie – în „American Journal of Science", 22 mai 2000) are și un captivant aspect spiritual. Având în vedere că procedeul preluat de la natură a supraviețuit până-n neolitic, se pare că strămoșii noștri NU AȘTEPTAU GENEROZITATEA VREUNUI SPIRIT SAU ZEITĂȚI, ci treceau ei înșiși la treabă. „Șiretlicul" s-a transmis din generație în generație, sute de mii de ani, în comunitățile sedentare din zonele africane unde clima avea capricii devastatoare pentru ecosistemele populate cu homo erectus, apoi cu homo sapiens.

CAPODOPERE ÎN UMBRĂ

VENUS

genitrix

O splendidă statuie în marmură a fost reconstituită recent la Paris. Este vorba de o replică romană a Afroditei (sec.V î.Ch.), numită „Venus genitrix" (născătoarea). Acum mai bine de două secole, originalul se dezmembrase în 41 de bucăți, însă cu ajutorul calculatorului a fost refăcută mai întâi rețeaua de armături interne, apoi „carnea" statuii. Plutește, totuși, un semn de întrebare în legătură cu expresia feței zeiței. Unii specialiști consideră că expresia feței este prea modestă, prea umilă, prea supusă, horâtă în comparație cu gingășia gestului - oferirea unui măr.

EXPLORATOR

Arhipelagul Kerguelen

LOCUL UNDE PLOUĂ ȘI NINGE PE ORIZONTALĂ

Un ciob de Lună căzut în Oceanul Indian, între Antarctica, Australia și Africa, n-ar arăta mai ospitalier. Dacă Robinson Crusoe ar fi ajuns aici, n-am mai fi auzit de el. Acesta e micul arhipelag, de origine vulcanică, numit Kerguelen (după numele descoperitorului, supusul lui Ludovic XV, Yves-Joseph Kerguelen). Când s-a reîntors în patrie (1825), buimacul navigator a botezat-o Insula Dezolării.

Într-un peisaj dezolant, singurul semn al trecerii omului pe aici este statueta „Sfânta Fecioară a Vânturilor"

CUIBUL URAGANELOR. Nici un om nu poate supraviețui aici mai mult de zece zile, și doar dacă are tenacitatea unui meteorolog împătimit. Deși temperatura rareori scade sub 5 grade Celsius, parcă toată furia vânturilor din emisfera sudică se concentrează aici. Când plouă sau când ninge, rafalele eoliene – având viteza medie de 218 km/oră! – fac din picături sau din fulgi șiraguri orizontale, un fel de portative zbuciumate, lăsând pământul aproape uscat. Nu se adună apă nici într-o ceașcă, în schimb bombardamentul cu polen adus de aiurea favorizează o vegetație pipernicită.

Insula principală n-are mai mult de 120 kilometri lungime, iar pe obrajii stâncoși dormitează elefanții de mare sau dansează languros pinguinii sosiți să-și întemeieze o familie. Cei 70-80 de francezi ce trec anual pe aici, în scopuri științifice, au constatat că animalele domestice, aduse experimental, se sălbăticesc. Câinii redevin lupi, renaște tigrul din pisici, iepurii își pierd blândețea, iar oile nu mai ascultă de nimeni. Crucile de lemn din cimitirul naufragiaților au fost smulse, nu se mai știe câte victime a făcut în trecut acest discret și inuman arhipelag.

Aici este centrul furtunilor lumii, deținând recordul de viteză de 310 km/oră. Eșafod al mateloților ghinioniști, dușman al vieții sfidând unica planetă populată, pe Kerguelen furtuna îți fură și-ți împrăștie și gândurile, înecându-le în talazurile Oceanului Indian.

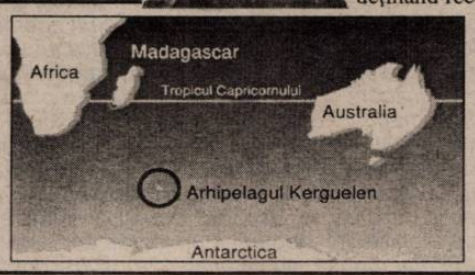

TRADIȚII

RĂZBOINIC AL TRIBULUI ELEMA DIN PAPUA-NOUA GUINEE, costumat în ținuta menită să înspăimânte dușmanul și să-i aducă sprijinul lui „Heheve", spiritul bărbatului-luptător. Neclintiți în credința lor totemică, membrii Elema poartă pe cap un mini-obelisc de lemn pictat, pe care tronează un rechin împăiat. Chipul este acoperit cu frunze prelungi, iar în mâini ține un instrument de suflat cu care se anunță adunarea la „Heheve Mak" - coliba stat-major al războinilor. Cu multă greutate, sunt admiși aici și bărbații cu neveste („femeia îl molestează pe luptător", spun membrii Elema...)

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

MISTERUL TIBETAN

IRINA STOICA

Puține locuri din lume sunt învăluite în atâta mister, atâta stranietate, ca Tibetul. Ridicându-și templele și palatele pe culmile celor mai înalți munți din lume – Himalaya – acest ținut de legendă pare să-și aducă locuitorii – credincioși până aproape de fanatism – cât mai aproape de cer. Înălțimea amețitoare la care se află a izolat Tibetul sute de ani după consolidarea lui în secolul al VII-lea. O politică xenofobă interzicea accesul străinilor, exaltând misterul. Până în secolul trecut aceasta era o problemă oficială. Chiar numele capitalei Lhasa, însemnând de fapt „locul zeilor", a devenit sinonim cu „orașul interzis". Asimilat Chinei din 1950 când locuitorii n-au putut opune o reală rezistență armelor moderne, Tibetul a rămas din multe puncte de vedere același din secolul al VII-lea. Cu toate că Dalai Lama – al XIV-lea – a fost obligat să părăsească țara din 1959, viața religioasă continuă să domine aici. Numele acestui conducător – Dalai Lama – însemnând „ocean de înțelepciune", i-a fost dat din secolul al XVI-lea de către un conducător mongol. Puterea administrativă și religioasă este concentrată în mâinile unui singur om, iar succesiunea este asigurată datorită credinței locuitorilor în reîncarnare. După ce Dalai-Lama moare, credincioșii caută copilul al cărui trup i-a primit spiritul și, după o serie de examinări foarte serioase, care dovedesc, în concepția lor, că acesta este alesul, îl instalează la Patala, îl instruesc și-i oferă puterea la 18 ani.

Patala este un adevărat simbol al Tibetului. Fortăreață impunătoare, domină Lasha de la peste 100 de metri de pe culmea pe care este așezată. Construită între anii 1645-1694, se spune că are mai mult de 1000 de camere, 10000 de altare, 200000 de statui. Obiectele de cult, statuile lui Buddha, ornamentele bogate de pe pereți și plafoane contrastează cu simplitatea patului lui Dalai-Lama. Tot în Lasha se înalță unul dintre cele mai importante temple budiste, Jokhan, o adevărată Mecca pentru credincioșii tibetani. Construit în jurul anilor 650, atrage mulțimea credincioșilor prin altarele mărețe, candelele pâlpâitoare, procesiunile solemne și mai ales prin minunatele statui ale lui Buddha în fața cărora se prosternează cu toții aducând ofrande. Rugăciunile credincioșilor n-au încetat nici o clipă chiar dacă numărul călugărilor a scăzut sub conducerea chineză. Credințele străvechi au ajutat și la practicarea unei medicini populare, unde la mare preț este acupunctura. În Lhasa există un spital de medicină tradițională care practică metodele străvechi însoțite de o dietă anume. Electricitatea a pătruns în vechile fortărețe iar tinerii sunt școlarizați, dar nimic nu poate distruge vechile ritualuri. Femeile sunt pătrunse de aceeași credință, făcând lungi și obositoare pelerinaje la locurile sfinte, bărbații au aceleași dansuri rituale, candelele ard tot cu grăsimi de iak, gongurile de bronz sună la fel, iar călugării se reculeg în peșteri și mănăstiri, rugându-se pentru binele oamenilor. Spiritele rele par să poată fi alungate din acest loc bătut de vânturi unde misterul plutește în aer și unde pelerinii caută un refugiu de prostia, avariția și violența lumii.

PÂNTECUL MAMEI sală de operație

MIHAELA DOROBANȚU

Cinci mii de boli, acesta este numărul maladiilor genetice cunoscute astăzi. Multe anomalii se pot descoperi la ora actuală datorită ecografiei și diagnozei prenatale. Se poate afla care este gena defectă care îi poate marca viața copilului nenăscut. Și pe urmă? Alberto Ugazio, directorul Clinicii de Pediatrie din Brescia și unul dintre pionierii domeniului, este și cel care a efectuat în premieră mondială, acum trei ani, primul transplant de măduvă... în uter! Micuțul Giovanni s-a născut sănătos, scăpat de o extremă gravă formă de imunodeficiență care l-ar fi privat de orice apărare în fața infecțiilor. Folosind o tehnică pusă la punct la spitalul Herriot din Lyon, când fătul avea patru luni i s-a făcut o transfuzie cu celule staminale prelevate din oasele tatălui – generatoarele tuturor celulelor sanguine și ale sistemului imunitar. Restul l-a făcut uterul mamei, care oricum i-a asigurat protecția ideală. Același lucru se speră și pentru celelalte tipuri cunoscute de anomalii genetice. Microcipuri realizate de companiile de biotehnologie vor putea în curând oferi adevărtate baterii pentru teste genetice. Și, o dată maladia descoperită, terapia genetică va înlocui genele bolnave cu gene sănătoase, capabile să funcționeze perfect.

În fața riscului Ideea vindecării genetice intrauterine a fost de curând lansată de French Anderson, autorul primului tratament genetic asupra unei fetițe de patru ani, lovită de o gravă formă de imunodeficiență. Riscurile nu pot fi însă neglijate. Un obstacol îl reprezintă de pildă necunoașterea posibilelor efecte asupra celulelor germinative: salvăm un copil, dar nu cumva îi vom afecta pe copiii săi, tocmai prin intermediul acestor celule care se transmit în procesul de reproducere? Cum să echilibrăm recurgerea la medicamente (care se folosesc deja pentru corectarea unor boli administrându-le mamei) cu intervențiile chirurgicale? Cum să evităm riscurile în cazul gemenilor când trebuie evitată așa numita „transfuzie feto-fetală" în care unul din gemeni primește prea mult sânge iar altul prea puțin, ceea ce îi pune în pericol pe amândoi? Cum să protejezi minusculele cavități toracice sau inimile unor ființe care au doar câteva zeci de săptămâni?

Ultimele frontiere Intervențiile extreme au fost practicate până acum doar în puține cazuri și în puține centre din lume. La Centrul pentru Tratamente Fetale al Universității Californiei din San Francisco, Michael Harrison a extras pentru scurt timp un fetus din uterul mamei pentru a-i corecta o hernie diafragmatică; un alt coleg a utilizat laserul pentru a bloca fluxul sanguin spre o tumoră toracică fetală; la Spitalul Guy din Londra s-a introdus cu ajutorul unui ac, un mic balon care a deblocat o valvă aortică – fetița avea 31 de săptămâni și viața sa a fost astfel salvată.

„Chirurgia fetală" – spune un alt italian, Umberto Nicolini, șeful echipei de chirurgie fetală a spitalului Buzzi și profesor la Universitatea din Milano – „este la ora actuală doar un instrument de slavarea vieții; în curând ea va deveni însă un instrument de salvare a funcțiilor organismului având de exemplu în vedere că este mult mai ușor a corecta malformația de palat (cea care duce la gura de lup) în uter decât pe masa de operație". Se pare că, totuși, oamenii de știință se apropie cu pași dacă nu foarte mari, în schimb destul de siguri de ultimele frontiere ale cunoașterii ființei umane...

CAMERA DE GARDĂ

Începând de la vârsta de doar 20 de săptămâni, chirurgii pot opera copii încă nenăscuți, vindecându-i de boli

Catastrofe planetare

SUPERVULCANII

DORIN MĂRAN

Nu se știe dacă vulcanul de sub lacul Toba e stins sau doar adormit, pregătindu-se discret pentru viitoarea intrare în scenă. Din păcate nimic nu permite să se determine intensitatea mișcărilor interioare. În Yelowstone indiciile sunt însă numeroase. În afară de fenomenele hidrotermale a căror producție de căldură echivalează în medie cu o putere energetică de 4500 megawați, specialiștii de la US Geological Survey înregistrează în fiecare an sute de mișcări tectonice, cea mai mare parte fiind însă prea slabe pentru a fi resimțite, și surpări de teren. Statisticile arată că acest vulcan se trezește o dată la 600000 de ani. Au trecut deja 640000 de ani de la ultima erupție, așa încât vulcanologii au toate motivele de îngrijorare. Oricum, acest gen de fenomene este mai frecvent decât impactele cu un meteorit. Să ne întoarcem puțin în timp. Suntem în arhipelagul Vanatu din arcul insular al Noilor Hebride. În 1452 destinul insulei Kuwae s-a schimbat în câteva zile. În urma unor serii de seisme, un nor uriaș invadează cerul întunecându-l, în timp ce fluvii de lavă se revarsă. Cantitatea de magmă care s-a scurs a fost de 39 km cubi. Insula s-a dislocat scufundându-se în ocean și provocând curenți uriași. Cenușile și sulful proiectate departe până în stratosferă au acoperit tot globul. Această dispariție a unui mic colț de pământ a luat repede dimensiunea unei catastrofe planetare. Efectele erupției din insula Kuwae s-au făcut simțite pe toată planeta până în anul 1460, determinând o scădere de temperatură de ordinul 0,5-1 grade C. Analizând fosilele acestei erupții s-a stabilit că între anii 1452-1460 a avut loc o încetinire a creșterii vegetației, mai ales a arborilor Sequoia americani și a marilor arbori chinezi. Pe scurt, timp de 8 ani toată planeta a suferit transformări vizibile de pe urma acestui cataclism. Forajele realizate în Groenlanda au demonstrat faptul că între anii 1452-1460, în aceste locuri, concentrația de sulf era neobișnuit de mare.

Viitorul aparține spațiului

În competiție: RACHETA „NIPRU" fostă SS-18!...

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

La 30 martie a.c. un comunicat de presă al firmei rusești ISC KOSMOTRAS – Moscova, de fapt o „joint-venture" cu firme din Rusia, Ucraina, Kazahstan, la care a aderat THIOKOL – SUA, anunța lansarea de sateliți la modica sumă de 10-15 mii $ per kg de satelit! KOSMOTRAS folosește rachete lansatoare NIPRU, provenite prin conversia rachetelor balistice intercontinentale SS-18 și care pot plasa pe o orbită sincronă sateliți geostaționari până la 500 kg!

Aceste rachete, cu diametrul de 3 m, înălțimea de 34 m, greutatea de start 211 t, alcătuite pe principiul rachetelor compuse cu trei etaje reactive, sunt foarte fiabile (97%) și au deja „cartea de vizită" onorată de lansarea din 21 aprilie 1999, când a fost plasat fără abateri pe orbită satelitul UoSAT-12 de 325 kg, realizat și echipat de firma engleză SSTL (Surrey Satellite Technology Ltd) care se pare că a făcut propuneri de colaborare și Agenției Spațiale Române!...

Performanța principală a acestei lansări a constituit-o faptul că de la data semnării contractului de lansare de către firma engleză și până la efectuarea acesteia, au trecut doar... opt luni!

Militând pentru... demilitarizare, conform Tratatului ruso-american de reducere a armelor strategice, Duma de Stat a Rusiei a solicitat guvernului american să permită folosirea rachetei NIPRU pentru lansarea satelitului PicoSat, a cărui greutate de start (50 kg) va conduce la un incredibil de mic cost al lansării: între 0,5 și 0,75 mil. $! Dar aici sunt de menționat două aspecte: guvernul american nu poate elibera licența de lansare a satelitului PicoSat, construit de SSTL pentru Armata SUA (de fapt pentru programul special de testări) deoarece există o lege care nu permite lansarea unor astfel de aparate spațiale cu rachete altele decât cele construite și folosite pe teritoriul SUA; al doilea, consorțiul ISC KOSMOTRAS, a fost înființat de mai multe compartimente ale fostului minister sovietic care controla industria militară, reunite în așa numita firmă ROSOBSCHEMASH, care s-a „încuscrit" cu Biroul de proiectări de Sud din Republica Ucraina...

Lansarea unei rachete „Nipru"; în medalion, A. Usenkov, Directorul general al firmei rusești ROSOBSCHEMASH

În august a.c. o rachetă NIPRU va lansa un minisatelit construit de firma engleză SSTL pentru un beneficiar ținut încă secret!... Printre beneficiarii lansărilor care vor începe din decembrie a.c., se numără: Universitatea din Roma (satelitul UNISAT), firma italiană MEGASAT (satelitul MegaSat-1), Institutul de cercetări de știință și tehnologie din orașul saudit King Abdulaziz City (sateliții Saudi-Sat-1).

(Va urma)

Pentru tratarea leziunilor măduvei spinării, regenerarea rămâne calea de cercetare cea mai promițătoare, după cum o atestă recentele studii ale Consiliului superior al cercetării științifice spaniole (SCIC) publicate în revista „Neuron". Echipa Centrului de biologie moleculară Severo Ochoa, condusă de Almudena Ramon Cueto, a făcut să meargă din nou șobolani paraplegici, după ce le-au fost transplantate celule spinale. Grefonul, prelevat din bulbul olfactiv, a stimulat regenerarea celulelor medulare lezate. Axonii secționați ai neuronilor s-au reconectat, permițând animalelor handicapate să-și regăsească mobilitatea și, parțial, sensibilitatea membrelor. (A.H.)

Yeti – oamenii zăpezilor

PROBE ŞI SUPERSTIŢII

Se mai pot aduce şi alte probe: ţăranii din Shennongja şi alte regiuni „bântuite" de „Yeren" au convingerea că părul creaturii are proprietăţi curative. Acestei superstiţii i se datorează faptul că multe familii păstrează meşe de păr roşu, foarte vechi, rămase de la strămoşii lor (odinioară vânători renumiţi în întreaga Chină). Astfel de fire, provenind de pe ţeasta exemplarelor ucise, cât şi cele culese de cercetători de pe arborii bătrâni (ca şi urşii, „Yeren" au obiceiul să-şi frece spinarea de scoarţa aspră) au fost examinate de SCERY, apoi trimise unor zoologi chinezi şi străini, printre care echipa profesorului Huang Guangzhao de la Colegiul de Medicină din Wuhan. După expertiză, profesorul Huang a declarat: „Caracteristicile eşantioanelor primite de mine sunt mai apropiate de cele umane decât de cele ale maimuţelor. Totuşi nu este vorba de păr omenesc". Profesorul american Frank Poirier (de la catedra de antropologie a Universităţii din Ohio), care a cercetat alte probe, are o părere diferită. El a stat câteva luni în China pentru a studia maimuţa aurie şi a avut ocazia să constate că în zonele unde trăieşte această specie foarte rară, „Yeren" este menţionat curent. Profesorul Poirier scrie: „Deşi urmele de „Yeren", pe care le-am văzut, relevă într-adevăr o talie impresionantă, probele de păr care mi-au fost aduse provin fără îndoială de pe umerii şi spatele unor maimuţe aurii". Totuşi, cercetătorul american a recunoscut că nu poate explica diferenţele de mers, statură, mod de alimentaţie, comportament şi caracteristici anatomice, pe care martorii le sesizează la „Yeren" faţă de maimuţele aurii. Sintetizând rapoartele deţinute de SCERY, cercetătorii chinezi au reuşit să reconstituie obiceiurile ciudatelor creaturi. Ele îşi petrec cea mai mare pate a timpului căutând ceva de mâncare, căci, la talia şi greutatea sa, un „Yeren" trebuie să mănânce foarte mult ca să-şi păstreze forţele. Analizând resturi de hrană şi excremente presupuse a proveni de la aceste fiinţe, oamenii de ştiinţă din Shanghai au ajuns la concluzia că alimentaţia unui „Yeren", indiferent de vârstă, constă majoritar din legume, fructe şi nuci. Un ţăran din provincia Hubei, în vârstă de 40 de ani, a văzut o femelă care sfărâma nucile în podul palmei, alegând cu grijă miezul. Alţi martori susţin că „oamenii zăpezilor" apleacă spre ei crengile pomilor fructiferi, scuturându-le ca să culeagă poamele, în loc să le rupă asemenea maimuţelor. În acelaşi timp există foarte rare rapoarte despre cazuri în care aceste fiinţe s-au apropiat de locuinţele omeneşti ca să fure hrană, pe când maimuţele o fac adesea.

Martorii au fost unanimi asupra unui detaliu: noaptea „Yeren" dorm în paturi făcute din bambus. Primul care i-a descris lui Li Jian un astfel de pat a fost un bătrân din regiunea Hunan. După spusele sale, „Yeren" este capabil să împletească trestii şi să le asambleze apoi într-o formă rotunjită ca un bol de orez, un „cuib" mare, foarte ingenios construit. Câţiva ani mai târziu, cercetătorii SCERY au găsit ei înşişi astfel de cuiburi ovale, măsurând maximum 3 m lungime şi 2,5 m lăţime.

Viaţa socială şi de familie a acestor fiinţe rămâne un mister. Martorii au întâlnit în general „Yereni" solitari, mame cu copii sau familii. Femelele nu nasc decât un pui la câţiva ani şi îl cresc cu deosebită grijă. Grupurile de „Yereni" nu sunt decât arareori mai numeroase de trei indivizi, cum a fost cel de opt masculi înfuriaţi care au terorizat un sat întreg în 1949 (mai târziu s-a aflat că aceştia văzuseră nişte vânători ucigându-le femelele şi copiii lângă satul respectiv).

Există foarte rare rapoarte despre „Yereni" care atacă omul. Un exemplu tipic este cazul din 1976, când tânărul Zeng (un ţăran de 19 ani din satul Fangxian) s-a aventurat prea adânc în pădure şi a dispărut pentru trei zile. Când a revenit era aproape înnebunit de spaimă şi le-a povestit sătenilor că un mascul mare de „Yeren" l-a fugărit, prinzându-l şi aplicându-i câteva lovituri puternice. Imediat ce tânărul s-a prăbuşit la pământ însă, creatura nu s-a mai interesat de el, lăsându-l să plece, fără să-i mai arunce o privire. Li Jian este de părere că: „Zeng a intrat fără să ştie pe teritoriul acelui mascul şi respectivul i-a dat un avertisment". Într-adevăr, mărturiile concordă asupra faptului că „Yeren" (ca şi unele specii de urşi sau gorile) îşi delimitează o zonă a sa şi o păzeşte cu îndârjire de orice intrus.

În general, comportamentul acestor fiinţe ciudate este paşnic, chiar rezervat. Un caz edificator a fost raportat de un geolog ce primise misiunea de a face prospecţiuni în Munţii Quinling din provincia sa natală, Shaanxi. Găzduit chiar de cei doi fraţi au săi, care locuiau într-o casă de la poalele Munţilor Quinling, tânărul Fan a fost prevenit să nu iasă afară după apusul soarelui sau înaintea zorilor, pentru că s-ar putea întâlni cu un „Yeren". Crescut în oraş, geologul nu auzise niciodată despre o asemenea creatură şi a crezut că fraţii săi îl iau în râs. Însă, la nici o săptămână de la sosire, intrând într-un crâng de aluni, s-a pomenit înaintea unei femele al cărei copil a venit încrezător spre el. Pe când Fan încremenise, neputându-şi reveni din stupoare, mama a scos un strigăt ascuţit, ca o chemare şi copilul s-a reîntors imediat la ea, apoi au dispărut în pădure. Când le-a povestit întâmplarea fraţilor săi, aceştia l-au sfătuit ca, la viitoarea întâlnire, să se apropie încet de femela „Yeren", ţinând în mână nişte nuci. Procedând întocmai, geologul s-a împrietenit repede cu cele două fiinţe pe care fraţii lui le „cunoşteau" de câţiva ani, încă de la naşterea copilului, şi le ajutaseră adesea cu hrană în iernile grele.

DAN APOSTOL

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica Slobozia

Aflată pe strada cu acelaşi nume din Capitală, biserica Slobozia se mândreşte în primul rând cu Crucea înălţată în curtea ei. Aceasta a fost ridicată de Leon Vodă Tomşa (1629-1632) în amintirea victoriei obţinute în august 1631 împotriva boierilor răzvrătiţi care, în frunte cu Matei aga, viitorul Matei Basarab veniseră să-l alunge de pe tronul ţării. Crucea ocrotea somnul de veci al celor căzuţi în bătălie şi a fost restaurată între 1664-1665 de Radu Vodă Leon (1664-1669) fiul lui Leon Tomşa. Se pare că tot acum s-a făcut crucii şi un adăpost de zidărie care, cu trecerea timpului, a dispărut.

Crucea lui Leon Vodă îşi păstrează însă neştirbită importanţa sa fiind cel mai vechi monument de acest fel din Bucureşti. Tot acum, Radu Leon a ridicat biserica din imediata apropiere a crucii. Iniţial aceasta era o biserică de plan dreptunghiular. În 1743 marele vistier Constantin Năsturel Herescu a refăcut-o după un plan treflat pe o lungime mai mare. Locaşul a suferit multiple transformări în secolele XIX-XX. Cu acest prilej s-a întâmplat ceea ce s-a întâmplat cu majoritatea bisericilor din ţară, adică, sub influenţa arhitecturii clasicizante, a fost modificată complet arhitectura originară. În interior zidurile au fost înlocuite cu arcade largi, iar faţadele au suferit şi ele influenţele vremii. De mare valoare este pictura interioară, de o factură cu totul originală. Ea îmbină în mod armonios elementele curentelor occidentale cu cele locale, într-o manieră proprie, realizată în preajma revoluţiei de la 1848. În felul acesta aşezământul oferă o imagine plină de semnificaţii a trecutului frământat al oraşului.

IRINA STOICA

THEBA

marea comoară a Egiptului

DORIN MĂRAN

Geografic, Theba se află în reţeaua de aprovizionare egipteană, în unul din punctele de convergenţă a unui mare număr de convoaie care aduceau obiecte exotice din triburile meridionale: lemne preţioase, piei de panteră, pene de struţ, colţi de elefanţi, aur, rinoceri, girafe. Dinspre Marea Roşie sunt transportate răşini de oliban, mir, terebint, prafuri pentru fabricarea fardului, malachit, cupru, aur etc. Listele de donaţii regale făcute templelor conţinând cantităţile de aur, sunt reprezentative pentru averea de care dispuneau regii, chiar dacă acestea nu sunt complete. Sub domnia lui Thutmosis III, tezaurul Amon ar fi primit de la acest rege aproape 14 tone de aur. În acea perioadă cel mai mare furnizor de aur era statul Uauat din Nubia al cărui tribut anual se ridica la 250 kg. Toate tributurile în aur erau depuse într-un singur templu din Theba, ceea ce arată, fără echivoc, marea putere a clerului. Bogăţia domeniului Amon este în egală măsură constituită din terenuri cultivabile, gestionate de unii din apropiaţii regelui. Cea mai mare parte a pământurilor domeniului Amon nu se află în Theba ci pe tot teritoriul egiptean. Acest domeniu ar fi acoperit în total 15756 km pătraţi, adică 60% din terenurile agricole. Aceste cifre, în „buna" tradiţie a demnitarilor egipteni, sunt însă supraevaluate. Pentru buna funcţionare a templelor thebale era nevoie de un personal numeros şi variat: membri ai clerului, artizani, muncitori agricoli etc. În timpul domniei lui Ramses III populaţia alocată de acesta domeniului Amon a fost de 86486 de persoane, întregul personal fiind evaluat la circa 721000 de indivizi. Având în vedere faptul că fiecare familie avea în jur de 2-3 copii se apreciază că domeniul Amon era înzestrat cu aproximativ 3250000 de suflete în timp ce populaţia totală a Egiptului era de circa 4 milioane de locuitori. În aceste evaluări se impune un minimum de prudenţă având în vedere faptul că un mare număr de persoane puteau să muncească în acelaşi timp în mai multe instituţii. Favorizată de regi încă de la începutul imperiului Mijlociu, Theba a concentrat în Noul imperiu o parte esenţială a resurselor Egiptului, mai ales a producţiei aurifere. Fundaţiile religioase stabilite pe teritoriul Thebei monopolizează până la 60% din terenurile cultivabile şi 80% a personalului religios din Egipt. Un lucru e cert. Bogăţia Thebei era considerabilă.

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

ADEVĂR ŞI REALITATE APARENTĂ

Cazul, în sine, impune câteva sublinieri. Agentul, Mihai Ionescu, rezultă că a fost recrutat, în 1980, de o subunitate de contraspionaj economic, în timp ce era reprezentantul în România al unei firme italiene.

Baza colaborării agentului a inclus, indubitabil, un interes incompatibil securităţii statului român, şi anume câştigarea protecţiei necesare afacerilor sale ilicite (trafic de valută, proxenetism ş.a.). Defecţiunea a fost reperată de contraspionajul extern al României, care a instrumentat şi documentat angajarea lui Mihai Ionescu în solda serviciilor secrete italiene, el fiind reţinut, preluat în anchetă şi judecat. Rechizitoriul i-a reţinut în sarcină „deţinerea de conturi în străinătate alimentate de plata serviciilor din partea unor firme din străinătate".

Anterior, Mihai Ionescu ar fi informat că s-a încercat racolarea lui de către serviciile secrete israeliene, deoarece acestea au reperat implicarea sa în comerţul cu arme destinate Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei.

Mihai Ionescu devenise, între timp, angajatul unei societăţi comerciale româno-israeliene, ceea ce pune cazul său într-o altă lumină. Serviciile secrete israeliene nu-l abordau dacă nu exista un motiv de această natură. Mihai Ionescu a intrat într-un joc în care s-au interferat interesele mai multor servicii de spionaj. Asasinarea sa nu poate fi plasată în afara acestui context.

Faptul că Mihai Ionescu a îndeplinit o misiune specială privind înaltele cercuri ale puterii din România nu a scăpat, nici el, nesesizat. În acest sens, a fost avansată ipoteza legăturii sale cu un viceprim-ministru. Fostul şef al Serviciilor Secrete Italiene (S.I.S.M.I.), din perioada 1984-1991, amiralul Fulvio Martini, a iniţiat în anul 1990 o operaţiune de legătură cu servicii ale comunităţii informative a României.

Amiralul Martini a afirmat că legăturile stabilite nu au avut un caracter operaţional, iar România nu a constituit, în mod special, o ţintă a S.I.S.M.I. deoarece nu mai avea trupe sovietice, iar în situaţii de război armata română avea fixate zonele de operaţii pe frontul balcanic de sud, împotriva Greciei şi Turciei. În acelaşi timp, însă, fostul şef al contraspionajului italian preciza că S.I.S.M.I. este un serviciu cu caracter regional, ale cărui competenţe se circumscriu Zonei Balcanilor, Orientului Mijlociu, Nordului Africii şi Bazinului Mării Roşii, ceea ce presupune deja o specializare, în cadrul unei diviziuni a muncii de informaţii, între serviciile secrete ale statelor Alianţei Atlanticului de Nord.

Reţine, de asemenea, atenţia faptul că fostul şef al S.I.S.M.I. nu a dorit să se întrevadă un caracter prea oficial al legăturilor realizate, acestea fiind puse pe seama unei relaţii mai vechi cu un coleg român din vremea când ambii erau ataşaţi militari la Belgrad. Despre această operaţiune de legătură nu s-a făcut nici un fel de publicitate, cel puţin în România, timp de cinci ani. Corespondentul „Evenimentului Zilei" afirma că a fost invitat acasă la amiralul Fulvio Martini pentru acordarea interviului.

Declaraţiile lui Fulvio Martini nu ar trebui înţelese „ad litteram", fiindcă în limbajul relaţiilor cu presa al unor foşti responsabili ai serviciilor secrete italiene, mai ales al celor implicaţi în cauze penale, cum a fost şi cazul amiralului, de cele mai multe ori afirmaţia implică o negaţie, iar negaţia este menită să construiască o realitate aparentă, care să fie oferită drept substitut de adevăr.

Cu câţiva ani în urmă, vâlva stârnită de producerea unei crime enigmatice, comisă după toate tipicurile „profesioniste", i-a tulburat pe bucureşteni... Când cineva se trezeşte la confluenţa intereselor mai multor servicii secrete, are toate şansele să „adoarmă" la loc... pe veci! Este ceea ce s-a întâmplat şi în cazul agentului Mihai Ionescu, a cărui istorie o relatăm în episodul de faţă, reprodus, în exclusivitate, din lucrarea „Servicii secrete străine", vol. I, autori: M. Ureche şi A. Rogojan, Ed. PACO, 1999. (A.H.)

Bacșiș fără acoperire

Ochelneriță de 23 de ani din Chicago, Melanie Uczen a sperat să-și vadă îndeplinit visul de a urma cursurile unei școli superioare. Servind cu multă amabilitate un grup de trei domni, a apucat să le vorbească despre dorința ei fierbinte de a-și continua studiile. Unul dintre domni, care după spusele fetei era extrem de bine îmbrăcat, vorbea cu un puternic accent londonez și părea a fi doctor, i-a oferit cartea sa de credit de pe care putea scoate prețul consumației 9 dolari și un bacșiș de 10000 pentru ca tânăra să-și poată realiza această dorință. Banca londoneză de la care trebuiau extrași banii a declarat însă că respectiva carte de credit nu avea acoperire. Un avocat a încercat să-l contacteze pe respectivul domn pentru a-l întreba dacă are de gând să-și onoreze promisiunea. În același timp, patronul barului, impresionat de publicitatea creată în jurul acestui caz, a declarat că, dacă nu vor reuși să-l întâlnească pe englezul filantrop, va susține el însuși cheltuielile necesare tinerei pentru a absolvi o școală de psihologie așa cum își dorește. (I.S.)

Unde dai și unde... TRĂSNEȘTE

Valul de căldură din perioada trecută s-a asociat, în unele zone, cu violente fenomene atmosferice, respectiv cu furtuni însoțite de descărcări electrice, chiar dacă a plouat nesemnificativ sau chiar n-a plouat deloc. Un asemenea fenomen era să producă o tragedie în familiile a doi săteni din comuna Slatina (județul Suceava), respectiv a lui Vasile Gafița (48 de ani) și Vasile Hoștinaru (55 de ani), care plecaseră împreună la cosit. Știind cât de repede se pot isca furtunile pe o asemenea caniculă, și-au luat și o umbrelă, bună la o adică și pentru a se adăposti de soare în pauza de prânz.

Ce au prevăzut s-a întâmplat: a izbucnit furtuna ca din senin. Numai că umbrela, din adăpost s-a transformat în paratrăsnet, atrăgând un fulger. Norocul lor a fost că, așezați spate în spate, descărcarea electrică și-a croit drum spre pământ, de-a lungul spinărilor deja ude. A fost șansa lor, ei alegându-se doar cu arsuri pe spate și pe fese... *(M.G.)*

■ *Când medicina devine neputincioasă...*

MIRACOL DE DINCOLO DE MORMÂNT

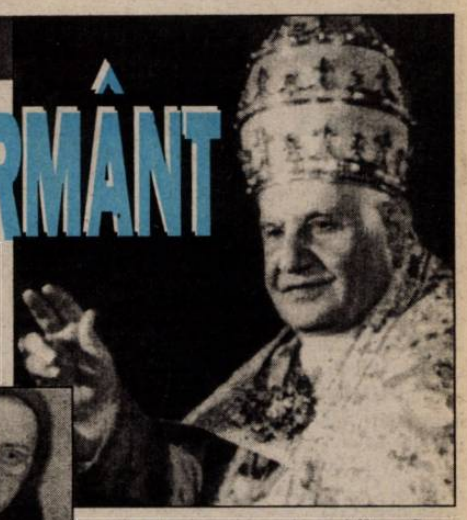

Măicuța Caterina Capitani este sora șefă a unui spital public din Agrigento, Sicilia. Lucrează 18 ore pe zi. Și face acest lucru de 34 de ani. De când, de fapt, ar fi trebuit să moară. Pentru că în urma unei afecțiuni foarte rare care i-a răvășit întregul organism, Dr. Giuseppe Zannini, profesor de Chirurgie la Universitatea din Napoli, i-a extirpat intestinul gros, stomacul, splina, pancreasul și uterul. O simplă întârziere a unei morți iminente și o alinare temporară a suferințelor cumplite prin care trecea. Măicuța Caterina nu mai avea cum să mănânce – în ea nu se mai afla aparatul care să prelucreze hrana ingurgitată! Medicii așteptau doar ca să tot slăbească până să vină sfârșitul salvator. Și Măicuța știa: „Devenisem o legumă. Nu mai puteam nici măcar să-mi ridic brațul ca să-mi fac semnul crucii." Și apoi durerile au revenit: pe cusătura de la operație se formase un abces enorm. Celelalte măicuțe au început să se roage cu putere pentru ea. Apoi, câteva din ele au obținut o bucată din cearceaful pe care murise Papa Ioan XXIII. L-au adus și l-au pus peste abcesul Măicuței suferinde.

Era 25 mai 1966, ora 14.30. Toată lumea era la rugăciune iar Măicuța Caterina adormise răpusă de oboseală și durere. Deodată a simțit o zdruncinătură puternică și s-a trezit. Lângă pat se afla cineva. L-a recunoscut imediat pe Papa care murise cu doi ani mai devreme. Zâmbind, el i-a pus mâna pe abdomen și i-a spus: „Nu te teme. Totul s-a sfârșit. Acum ești bine. Nu vei mai suferi." A simțit că leșină și că inima îi va ieși

din piept, atât de puternic îi bătea. Când măicuțele au intrat în cameră, nu-și puteau crede ochilor. Sora lor era așezată pe marginea patului, în perfectă formă, gata să le povestească ce s-a întâmplat. Au ascultat înmărmurite. Apoi i-au dezvelit abdomenul. Abcesul dispăruse fără să lase nici cea mai slabă urmă. Unele din ele au leșinat, altele au rupt-o la fugă strigând că se săvârșise un miracol.

Acesta a fost de altfel și cuvântul folosit de Dr. Zannini, interogat de comisia formată de Vatican pentru a analiza cazul. „Recuperarea Maicii Caterina nu este explicabilă științific. S-a petrecut un miracol, care se repetă zi de zi de 34 de ani. Nu se poate imagina cum funcționează sistemul său digestiv și cum reușește ea să absoarbă substanțele nutritive. Femeia aceasta este un miracol viu. A revenit la viață."

Iar Măicuța Caterina continuă să-și facă datoria sa la spital și nu așteaptă decât ziua când va asista la apropiata canonizare a lui Ioan XXIII, „Papa care zâmbește", cel care, de dincolo de mormânt, a readus-o la viață. *(M.D.)*

SEX DE AMORUL ARTEI?

Americanca Angela Marshall a găsit o soluție cu totul inedită pentru a-și vinde picturile. Fiind o femeie atrăgătoare, s-a gândit să-și pună la bătaie trupul pentru a-și convinge clienții de sex opus că operele sale de artă merită un preț bun. Artista a stabilit o listă de prețuri și servicii intime pentru fiecare tablou vândut în funcție nu de valoarea acestuia, ci de mărimea pânzei. Tablourile de mici dimensiuni nu depășesc suma de 40 de dolari, cele de dimensiuni medii 80 de dolari iar cele mari, 150 de dolari. Bineînțeles că pe măsură ce prețurile urcă, disponibilitățile sexuale ale Angelei sunt mai „generoase". Asaltată de presă, artista a declarat că oferta ei sexuală nu e o formă de extravaganță și nici păcat. „Dragostea, a precizat ea, fie că o numiți sex, amor ș.a.m.d., în toate formele ei de manifestare, poate deveni o artă. Eu asta fac. Artă din amor. Și, dacă vă uitați bine la picturile mele, veți găsi suficiente motive erotice care să confirme teoria mea. E drept că ceea ce fac eu e și o modalitate de a-mi face reclamă ori de câte ori deschid o expoziție. Bineînțeles că cei mai interesați sunt burlacii. Important e că reușesc să-mi vând toate lucrările și chiar să mă simt bine." (D.M.)

■ *Nu este un trucaj*

VACILE NU AU RĂU DE ÎNĂLȚIME

Deși în India vaca este sacră, rumegătoarea „zburătoare" din imagine are cetățenie elvețiană și se numește Mamidoux. Cum a ajuns ea să plutească peste Alpi? Iată o istorie adevărată a devotamentului ce-l leagă pe om de generosul animal de casă.

În primăvara acestui an, una din vacile familiei Grimard, din ținutul muntos al nordului Elveției, începuse să slăbească. Mamidoux adusese pe lume un vițel, dar nu-l mai putea alăpta. Alarmat, Gérard – capul familiei – a chemat de urgență un veterinar. Acesta, sosit prompt de la peste 50 de kilometri distanță, a constatat că blânda Mamidoux suferă de o boală intestinală gravă, care necesită o intervenție cu totul specială. Deci trebuia transportată în cel mai apropiat oraș. Numai că Mamidoux nu era capabilă să străbată lungile și șerpuitoarele drumuri de munte. Atunci, disperarea i-a dat o idee ciudată lui Gérard. El a chemat Forțele de securitate alpină din zonă, pretextând că fiul său este grav bolnav.

Când elicopterul a sosit în preajma gospodăriei cu pricina, pilotul – Jacques Dély – a văzut uimit pe pajiște o vacă bine înfășurată cu frânghii din cele mai puternice. Și ea, și stăpânul îl priveau imploratori. Dar, elvețian din fire, Dély și-a revenit repede din buimăceală, spunându-și: „Hai s-o fac și p-asta!" A găsit în aparat un odgon corespunzător și a „montat-o" pe Mamidoux astfel încât să nu sufere prea mult în timpul zborului... Așa s-a ridicat văcuța peste coamele Alpilor, întorcând privirea cu duioșie spre cei rămași acasă. Cascadoarea de ocazie – unică a neamului ei – a plutit 50 de kilometri, până la Winterthur, orașul unde a fost operată. În timp ce lua „botezul aerului", ea s-a comportat admirabil, semn că răul de înălțime i-a fost complet străin. Mai mult chiar, datul din coadă părea un semn de bună dispoziție... Veți întreba, cu o curiozitate legitimă, cum s-a întors Mamidoux în gospodăria lui Gérard. Mărșăluind agale, plesnind de sănătate.

Elicopterul l-a avut la bord, în timpul zborului „istoric", și pe vițelul Jurin, în vârstă de o lună. Exista pericolul ca să fie și el bolnav. Pentru a fi convinsă de necesitatea unei astfel de călătorii, odraslei i s-a injectat un somnifer. (P.I.)

■ *Trei nașteri, 9 copii*

A VRUT O FETIȚĂ CA NIMENI ALTĂ

Dacă ar fi gândit altfel și ar fi trăit până la adânci bătrâneți, Tracy Zimmerman din Ohio (Statele Unite) ar fi putut fi o mamă fericită și mândră că are trei serii de gemeni. Dar, pentru ea, noțiunea de gemeni era egală cu „erori ale naturii, de neacceptat".

Avea 24 de ani când l-a cunoscut pe viitorul ei soț, Philipe Manaux, un tânăr om de afaceri elvețian, care-și petrecea concediul în America. S-au îndrăgostit la prima vedere, au petrecut împreună o vacanță de vis, s-au cunoscut, pe cât a fost posibil, de-a lungul celor trei săptămâni de vacanță și au hotărât să se căsătorească. După alte șase săptămâni, erau soț și soție, nunta se petrecuse în America. Urma luna de miere, plănuită să se desfășoare în Europa, după o scurtă ședere în Elveția, la familia lui Philippe, pe care Tracy încă nu o cunoscuse. Ceea ce s-a și întâmplat.

Fericirea părea să fie deplină, iar perspectivele vieții lor în comun, de asemenea. Numai că în seara când întreaga familie a lui Philippe s-a adunat pentru o cină festivă organizată în onoarea tinerilor căsătoriți, Tracy avea să aibă cea mai teribilă surpriză la care se putea aștepta. Philippe avea „o dublură", un frate geaman, idee care lui Tracy îi repugna profund. În timpul vacanței în care se cunoscuseră, Tracy și Philippe vorbiseră despre multe lucruri, chiar și despre oroarea pe care ea o resimțea în privința gemenilor. Atunci, Philippe se hotărâse să-i ascundă femeii de care tocmai se îndrăgostea faptul că și el, tocmai el, are un frate geaman. Și lucrurile rămâseseră așa, bărbatul sperând că se va trece mai ușor peste acest „amănunt" mai târziu, când se va afla adevărul. Părea că nu s-a înșelat, după șocul prin care a trecut, Tracy a fost dispusă, de dragul lui Philippe, să uite de „ideea ei fixă".

La puțin timp de la data căsătoriei, a aflat că este însărcinată, cei doi viitori părinți s-au bucurat nespus, amândoi își doreau o fetiță. Dar, la momentul potrivit, medicii i-au anunțat că vor avea parte de trei gemeni,, toți băieți. Și nu s-au înșelat. Tracy a fost la un pas de nebunie, în primele luni după naștere a căzut într-o depresie care a făcut-o total inaptă să se ocupe de nou-născuții sănătoși și frumoși, dar „monștri" din punctul ei de vedere. L-a învinuit pe Philippe, care, „cu siguranță, provenind dintr-o familie care a dat naștere la gemeni, e predispus să ducă mai departe aberația...". A hotărât să trimită copiii la familia acestuia. Medicii au asigurat-o că nu-i obligatoriu să se întâmple așa ceva (gemenii să dea naștere la gemeni), psihoterapeuții au pus-o pe linia de plutire iar Philippe i-a purtat de grijă și a fost mai aproape de ea ca niciodată. Ba chiar, după un an, a convins-o să mai aibă un copil, poate Dumnezeu le va dărui fetița mult visată. Iar Tracy, care altfel nu avea de ce să se plângă, a fost de acord. Din nefericire pentru ea, rezultatul a fost același: încă trei gemeni, tot băieți. De data aceasta nimic și nimeni n-au mai putut s-o convingă că putea fi și alt motiv", Philippe era „monstrul care naște monștri", ea se știa o femeie normală, sănătoasă, fertilă, care nu apelase niciodată la vreun tratament pentru declanșarea unei sarcini. Și-a repudiat și această „serie" de copii, a divorțat și a plecat din New York, (unde tânăra familie se stabilise după căsătorie) înapoi, la părinții ei, în Ohio. În fond, avea toată viața înainte, nu ajunsese nici la 30 de ani, „eroarea" trebuia lăsată în urmă, iar creierul „spălat într-un fel". Dar în ciuda eforturilor de a porni pe alt drum al vieții, trebuia să știe exact dacă ea este o „femeie normală". Și-a găsit un nou partener de viață, de data aceasta nu mai era vorba de iubire, și a rămas însărcinată. A refuzat să cunoască dinainte situația sarcinii și până la șapte luni nu s-a prezentat la nici un control medical. Dar, pe măsură ce sarcina creștea, avea probleme cu respirația, uneori simțea că moare din lipsă de aer.

S-a prezentat la medic, iar în urma unui serios set de analize a aflat, printre altele, că va fi mama a trei gemeni.... A plecat de la spital, în drum spre casă s-a oprit la agenția de voiaj, a cumpărat un bilet de avion pentru prima cursă spre Elveția, hotărâtă să-l revadă pe Philippe și pe primii ei șase copii. Bulversată, în drum spre aeroport, a pierdut controlul volanului, mașina s-a răsturnat de câteva ori și Tracy a decedat la spital după trei zile din cauza unor complicații pulmonare. Gemenii au fost însă salvați: doi băieți și, în sfârșit, o fetiță. Dar până la urmă, numai băieții au supraviețuit. Tracy... și-a luat cu ea fetița mult dorită. *(A.P.)*

Săptămâna 4 - 11 august

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 13.00 Drumul spre Europa 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 16.00 Gimnastică 17.00 Fotbal: Universitatea Craiova – FC Braşov 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.15 Serial: „Farmece" 23.00 Film: „Miss Marple: Peniţa ucigaşă" (Marea Britanie, 1984).

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 11.10 Film: „Călătorie incredibilă" (SUA, 1993) 12.35 Serial: „Mare schimbătoare" (ultimul ep.) 13.30 Arca Marinei 15.30 Gimnastică 17.35 Spectacolul lumii 18.10 Teleenciclopedia 19.10 Serial: „Hotelul Payne" 19.35 Serial: „Carol şi compania" 20.00 Jurnal 20.30 Callatis 2000 22.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.45 Film: „Aminteşte-ţi de mine!" (SUA, 1995).

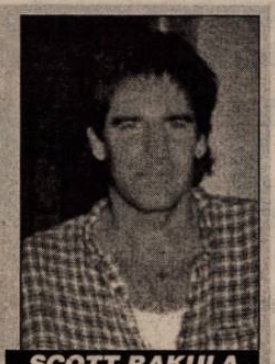

SCOTT BAKULA
ROMÂNIA 1
miercuri, 22.20

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.25 Kiki Riki Miky 11.00 Viaţa satului 12.00 Gimnastică 14.00 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: FC Argeş - Oţelul Galaţi 19.10 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Valul ucigaş" (SUA, 1995). Cu: Denzel Washington, Gene Hackman 22.40 Callatis 2000.

LUNI 12.00 Callatis 2000 (r) 14.15 Ciberfan 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă 21.45 Cu ochii'n 4 22.35 Serial: „Cazuri ciudate" 23.40 Estival Jazz.

MARŢI 7.00 Telematinal 11.55 TVR Cluj-Napoca 13.00 Drumuri spre Europa 14.15 CiberFan 14.30 Repere sacre 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.00 Medicina pentru toţi 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Felicity" 22.40 Telecinemateca: „Culoarea banilor" (SUA, 1986). Cu: Tom Cruise, Paul Newman.

MIERCURI 7.00 Telematinal 11.30 TVR Cluj-Napoca 14.15 CiberFan 16.35 O vedetă... populară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Felicity" 22.20 Film: „Brigada FBI" (SUA, 1998). Cu: Scott Bakula.

JOI 7.00 Telematinal 11.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Evrika! 17.30 Serial: „Orice e posibil" 17.55 Fotbal: Universitatea Craiova – FK Pobeda 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Felicity" 23.05 Teatrul Naţional TV prezintă: „Cabina de montaj" 0.00 Rock la miezul nopţii.

tvr2

VINERI 8.35 Toţi împreună 11.30 Arta apărării 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 15.30 Tradiţii 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Grădina lui Cupidon 21.15 Afaceri la cheie 22.10 Film: „Seminţia întunericului" (SUA, 1996). Cu: Jack Scalia 23.45 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 9.25 Osia lumii 10.00 Film: „Popescu 10 în control" (România, 1955) 10.45 Film: „Chibriturile suedeze" (Franţa, 1995, partea I) 12.35 Festivalul internaţional de muzică uşoară pentru copii „Ti amo" 13.20 Povestea caracatiţei 14.15 Serial: „Un înger adolescent" 14.50 Atlas 15.20 Documentar 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Lumini şi umbre" 20.35 Un secol de cinema 21.20 Serial: „Primul val" 22.15 Serial: „Star Trek – Voyager" 23.05 Film: „Nestor Burma: Păpuşa rusească" (Franţa, 1998, partea I).

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Supravieţuitorii din lumea animalelor 12.10 Arca lui Noe 13.55 Desene animate 14.20 Serial: „Un înger adolescent" 15.20 Ghidul călătorului independent: Malta 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.25 Film: „De capul lor" (SUA, 1984) 21.15 Serial: „Primul val" 22.10 Concert extraordinar prilejuit de încheierea concursului naţional „Care pe care".

LUNI 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Strada vieţii" (Brazilia, 1980) 21.15 E dreptul tău! 21.45 Sport Plus 22.25 Lumea vitezei 23.10 Retrospectiva premiilor APTR 1996.

MARŢI 8.35 Toţi, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.05 Arhitectură şi geografie sacră 20.05 Credo 21.00 Spaţiu francofon 21.25 Plus 2000 22.00 Călătorind prin ţară 22.25 Film: „Insula" (Franţa, partea I) 23.15 Omul şi muzica.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 15.45 Antologia jocului popular 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.40 Film: „În fiecare zi mi-e dor" (România, 1988) 22.15 Mit şi istorie 22.15 Film: „Insula" (ultima parte) 23.05 Omul şi muzica.

JOI 8.35 Toţi, împreună 9.20 Antologia jocului popular 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Pentru bucuriile mărunte" (Franţa, 1993) 21.15 Turnul de control 22.15 Un secol de cinema 23.21 Enigmatica Terra 23.45 Armonii clasice.

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 18.35 Impact 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Două poveşti" (SUA, 1991). Cu Brad Pitt 22.00 Film: „Copilul meduzei" (SUA, 1997, partea I) 0.00 Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 14.30 Exploziv 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „Inocenţă pierdută" (SUA, 1995) 22.00 Film: „Copilul meduzei" (partea a II-a) 0.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 Serial: „Will şi Grace" 12.30 Cinemagia (r) 13.00 Serial: „Aeroportul" 15.00 Serial: „Frasier" 15.30 Serial: „Poză la minut" 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.35 Impact 19.00 Perechea potrivită 19.30 Film: „Viaţa între exrtreme" (SUA, 1992) 21.30 21 22.00 Film: „Secrete diabolice" (SUA, 1993).

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Detectivi de elită" 20.00 Film: „Turnul din Bethleem" (SUA, 1988) 21.50 Serial: „Aeroportul" 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

MARŢI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Libertatea alegerii" (SUA, 1994) 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Să fie oare un miracol? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Viper" 20.00 Film: „Vânător în noapte" (SUA, 1993) 22.00 Mare distracţie mare! 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Să fie oare un miraco? 18.00 Focus 19.00 Serial: „Raven" 20.00 Film: „Crimă fără motiv" (SUA, 1992) 22.00 Mare distracţie mare! 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

MATT DILLON
ACASĂ
vineri, 22.00

acasa

VINERI 10.00 – 12.25 Reluări 12.20 Serial: „Guadalupe" 14.10 Serial: „Antonella" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Răzvrătiţii" (SUA, 1988). Cu: Matt Dillon 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.10 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Mademoiselle Striptease" (SUA, 1954). Cu: Daniel Gelin, Brigitte Bardot 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 12.30 Acasă la români 14.00 Serial: „Verdict: crimă!" 14.50 Film: „Mărinimosul" (Marea Britanie, 1967). Cu: Norman Wisdom 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Micuţele doamne" 20.50 Film: „Studiu în negru" (SUA, 1972). Cu: Peter Falk 22.30 Film: „Avere blestemată" (SUA, 1999). Cu: Lauren Bacall, Richard Chamberlain 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 11.30 Reluări 13.45 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 21.55 Film: „Exorcistul" (SUA, 1973) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 12.25 Reluări 13.20 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Sacrificarea" (coprod., 1966). Cu: Jane Fonda 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.25 Reluări 13.20 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Trecătoarea" (Marea Britanie, 1979). Cu: Anthony Quinn 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.10 Reluări 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Muncitori clandestini" (Marea Britanie, 1982) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

FAYE DUNAWAY
PRO TV
luni, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „La limita imposibilului" 21.15 Fotbal: Bayern München – Galatasaray Istanbul 23.15 Serial: „Profiler" 0.35 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 1.45 Film: „Ginerele cu bucluc" (coprod., 1990).

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 8.25 Serial: „Cimp TV" (ep.1) 9.15 Serial: „Lois şi Clark" 10.00 Film: „Minciuna lui Corliss Archer" (SUA, 1945). Cu: Shirley Temple 11.50 Serial: „Alesul inimii" 12.15 ProMotor 14.00 Serial: „Ştirea zilei" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Benny Hill" 15.30 Serial: „Hercule" 17.00 Film: „Rocky 5" (SUA, 1990). Cu: Sylvester Stallone 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Fotbal: FC Naţional – Dinamo 23.30 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" 0.15 Fotbal.

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Beverly Hills" 14.00 Serial: „Ştirea zilei" (ultimul ep.) 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Hercule" 16.00 Superbingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Iubire, crimă şi minciună" (SUA, 1998) 21.30 Fotbal: Rapid – Petrolul 1.30 Film: „ Viaţă de gigolo" (SUA).

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" 12.30 Film: „Încredere trădată" (SUA, 1997) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Durerea unei mame" (SUA, 1995). Cu: Faye Dunaway 21.30 Fotbal: Steaua – FCM Bacău 0.45 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate".

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Conan" 12.30 Film: „Iubire fără vârstă" (SUA, 1999) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Protectorii" 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Ultima speranţă" (SUA, 1989) 0.30 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 4.30 Serial: „Babylon 5".

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.40 Serial: „Conan" 14.15 Serial: „Specialiştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Al şaptelea cer" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Arest la domiciliu" (SUA, 1996) 21.50 Chestiunea zilei 22.00 Film: „Cameră cu vedere" (Marea Britanie, 1986) 0.45 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 2.15 Film: „Lumea lui Wayne 2" (SUA, 1993).

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Conan" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Lumini diferite" (ep.1) 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Cu tristeţe în inimă" (SUA, 1996) 22.20 Chestiunea zilei 22.30 Film: „Nemuritorul 2: Răzbunarea" (SUA, 1995). Cu: Christopher Lambert, Sean Connery 0.45 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 2.15 Film: „Miracolul iubirii" (SUA, 1998) Cu: Sidney Poitier.

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Scandalul" 13.15 Film: „Visul unui adolescent" (SUA, 1986) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Lawless" 17.20 Serial: „Graniţele iubirii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Gotti" (SUA, 1996). Cu: Armand Assante, Anthony Quinn 23.00 Party Time 0.00 Film: „Numi înşel partenerul" (Franţa, 1996).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Spirit călător" (SUA, 1993) 9.00 Serial: „Aventuri în junglă" 9.30 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Fantomas" (Franţa, 1964) 13.00 Serial: „În căutarea gloriei" 16.00 Serial: „A treia planetă de la Soare" 16.30 Clanul Popeştilor 17.30 Serial: „Graniţele iubirii" 19.00 Observator 19.45 Film: „Jumanji" (SUA, 1996). Cu: Robin Williams 22.00 Serial: „Misiune sub acoperire" 23.00 Party Time 0.00 Film: „Pradă uşoară" (Australia, 1989) 2.00 Film: „Reversul medaliei" (SUA).

DUMINICĂ 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Film: „Merlin" (Marea Britanie, 1998, partea I). Cu: Isabella Rossellini 10.30 Desene animate 12.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 13.00 Serial: „În căutarea gloriei" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Film: „Micul Nikita" (SUA, 1988). Cu: Sidney Poitier 18.00 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Rata sălbatică" (SUA, 1983). Cu: Jeremy Irons 1.00 Film: „Un act de conştiinţă" (SUA, 1997) 2.30 Film: „Conspiraţia tăcerii" (SUA, 1997).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Orice hoţ îşi are naşul" (Franţa) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Film: „Pe urmele Panterei Roz" (SUA, 1982) 22.45 Film: „Nautilius" (SUA, 1998) 1.00 Serial: „Rezervaţia" 2.00 Serial: „Camila" 5.30 Serial: „Trei destine".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Dirijabilul" (Marea Britanie, 1986) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Film: „Cei trei ninja" (SUA, 1994) 22.45 Film: „Filiera evreiască" (Franţa, 1986). Cu: Charles Aznavour 1.00 Serial: „Rezervaţia" 2.00 Serial: „Camila".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Fantoma din Canterville" (SUA, 1986) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Film: „Jocul hazardului" (Marea Britanie, 1993) 22.45 Film: „Răsturnare de situaţie" (SUA, 1997) 1.00 Serial: „Rezervaţia" 2.00 Serial: „Camila".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Poliţist din tată-n fiu" (Marea Britanie, 1962) 15.00 Serial: „Air. America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sub soarele Africii" 22.30 Joi TeleEurobingo 2 23.50 Film: „Univers întunecat" (SUA, 1993) 1.30 Serial: „Cronici paranormale" 2.30 Serial: „Camila" 5.30 Serial: „Trei destine".

JEREMI IRONS
ANTENA 1
duminică, 23.00

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Economic ABC 20.15 Gura lumii 21.00 Senzaţional 22.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 0.00 Tentaţii 0.30 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Concert 10.00 Domino (r) 12.00 Lumea în clipa 2000 (r) 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.45 Cântecul şi casa lui 21.00 Senzaţional 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 12.15 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Ofsaid 22.30 Telemedicina 0.05 Nopţi albe.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Măştile puterii 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 0.05 Nopţi albe.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.00 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Clubul microbiştilor 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Reporter TELE 7 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 0.05 Nopţi albe.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Cutia muzicală (r) 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Linia întâi 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Nopţi albe.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

HUGH HUDSON

un regizor englez, cu înţelepciune orientală

Kim Bassinger şi Vincent Perez

Hugh Hudson este regizorul britanic, acum în vârstă de 63 de ani, care a făcut carieră internaţională lucrând la Hollywood şi care, poate inevitabil?, a cunoscut gustul dulce-euforic al succesului, dar şi pe cel amar-stigmatizant al eşecului. În 1981 îşi punea semnătura în calitate de regizor (debutant!) pe „Care de foc", film încununat cu un Oscar, în 1984 numele său strălucea din nou o dată cu „Greystoke" (film care i-a transformat în staruri pe Christophe Lambert şi Andie McDowell), dar, în 1986, „Revoluţia", cu Al Pacino, Nastasjia Kinski şi Donald Sutherland, avea să însemne o serioasă lovitură a carierei sale aflată în plină ascensiune, filmul fiind cotat cel mult ca un... semi-eşec. De la „cel mai tare cineast din lume", Hugh Hudson s-a trezit atunci... „bun de aruncat la câini", conform bine-cunoscutei practici din industria filmului american. I-au trebuit 15 ani pentru a îndrăzni să scoată din nou capul la suprafaţă şi să facă un alt film: „Visând la Africa", avându-i în distribuţie pe Kim Bassinger şi Vincent Perez. Cum comentează acum Hugh Hudson această experienţă a sa?

Hugh Hudson şi Kim Bassinger

Succesul are mulţi responsabili, eşecul numai unul – regizorul

◆Este o lecţie dură, pe care însă a trebuit s-o învăţ. Dar, n-ai ce-i face, asta-i viaţa. Când un film nu merge, producătorul dispare, nu-l mai poţi prinde nici măcar la telefon. Tu, regizorul eşti singurul vinovat. Astea sunt regulile şi trebuie să le accepţi. După „Revoluţia" mi-au trebuit 15 ani ca să mai pot face un film la Hollywood. Dar, până la urmă, ce înseamnă 15 ani într-o viaţă? Trebuie să ai înţelepciune orientală ca să poţi să înduri totul...

◆În America, rege este producătorul, nu regizorul. El e cel care alege subiectul, regizorul şi are un cuvânt greu de spus şi asupra castingului. De aceea, mi se pare pretenţios şi fals când văd scris pe generic „un film de..." şi e trecut numele regizorului. Dacă ar fi după mine, aş scrie ceva de genul: „sub conducerea..." pentru că regizorul nu este un autor, eu, de exemplu, nu sunt un autor, filmele regizate de mine nu sunt „filmele mele". Eu sunt un simplu artizan şi asta e concepţia generală la Hollywood. Trebuie să ai un ego solid ca să poţi accepta această situaţie.

◆Este o iluzie că regizorul are ultimul cuvânt de spus, asta e chiar o noţiune depăşită. La Hollywood trebuie să colaborezi. Bunăoară, eu lucrez cu Harvey Weinstein de la Miramax. El se gândeşte în primul rând la cifre şi apoi, din fericire, şi la film. Cu el se poate discuta şi se poate ajunge la un compromis. Trebuie să admiţi că şi alţii pot avea idei bune şi trebuie să poţi să renunţi la ceea ce nu e convenabil nici pentru ei, nici pentru tine.

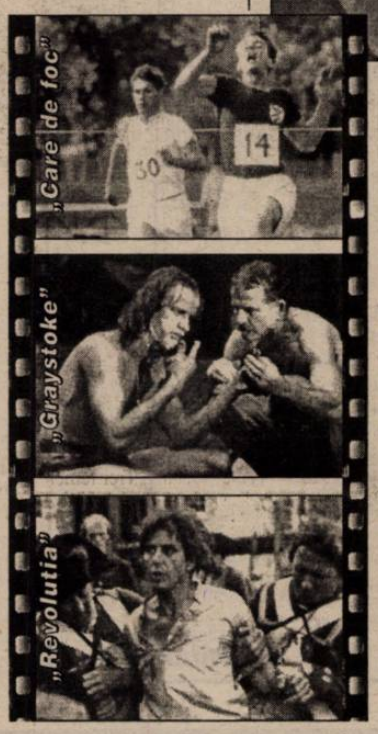

Nici o asemănare cu „Out of Africa"

◆Cei ce afirmă că „Out of Africa" regizat de Pollack este tot ce se putea face mai bun în materie de film despre Africa, că de la el încoace s-a pus punct acestui subiect, au o viziune simplistă asupra lucrurilor. Este ca şi cum un regizor nu mai poate face un film la Londra ori Los Angeles, pentru că acolo deja s-au turnat filme formidabile.

◆Am avut un cuvânt de spus în alegerea actorilor pentru rolurile principale. Contrar obiceiului, Kim Bassinger are un rol dramatic şi nu de sex-simbol, obiect al dorinţei bărbaţilor. Era pregătită să-şi asume acest tip de personaj. E un rol dificil, căruia a ştiut să-i facă faţă. Ne-am înţeles bine, de altfel eu nu sunt foarte sever cu actorii, consider că înainte de orice meseria lor îi face să joace cum trebuie.

◆De ce a fost ales Vincent Perez, un francez în rolul unui italian? Se căuta un tip „glamour", un pic playboy, dar fără trucuri stereotipe de seducător, şi s-a apreciat că lui i se potriveşte rolul perfect. Putea fi ales un american, dar interpretarea ar fi fost cu siguranţă marcată de stilul hollywoodian. Or, acest film nu este o producţie americană în sensul strict al cuvântului. În primul rând, nu are happy-end, dimpotrivă, finalul e tragic, deşi impregnat de un fel de sentiment de bucurie.

Fac filme universale, nu englezeşti

◆În ce mă priveşte, sunt un regizor în sensul clasic al cuvântului, iar filmele pe care le fac sunt în tradiţia filmului clasic, în genul lui David Lean. În mod cert însă, eu nu sunt la fel de bun ca el, sau, mai curând, nu am acel simţ înnăscut al „popularului". Îmi place să fac filme universale, nu englezeşti. Nu pot să fiu ca James Ivory care face false filme englezeşti. False tocmai pentru că forţează la maximum elementele tipic britanice. Probabil că dacă ar face filme despre Edith Warton sau Henry James ar fi perfect, dar aşa... E drept, cinematografia engleză trece printr-o criză, deşi s-ar putea spune că în ultimii ani înregistrează o ameliorare globală, în sensul că se produc mai multe filme. Dar nu prea sunt văzute... De ce? Fără îndoială pentru că sunt proaste.

Liz şi Hugh

patru nunţi şi o înmormântare?

În 1994, filmul „Patru nunţi şi o înmormântare" îi propulsa pe Elizabeth Hurley şi Hugh Grant în rândul întâi al constelaţiei starurilor. Era sinonim cu marea lovitură din cariera artistică a fiecăruia dintre ei, iar pe de altă parte semăna întrucâtva cu „iubirea cu năbădăi", dar demnă de invidiat, care anima şi legătura lor sentimentală reală, care-i unea deja de vreo şapte ani. Din păcate, povestea lor de dragoste n-avea să cunoască tipicul happy-end din filmele americane; timp de 13 ani cât au format un cuplu n-a avut loc nici o nuntă, iar acum ideea de cuplu în varianta Liz-Hugh a fost înmormântată.

Tineri şi neliniştiţi

Se cunoscuseră la Madrid, în 1987, în timpul turnării filmului „Rowing With the Wind", o producţie spaniolă care la încheierea turnării a găsit normal să-şi adauge ca reclamă anunţul: „Filmul în care s-au îndrăgostit". El îl interpreta pe lordul Byron, poetul, cu perucă romantică. Ea juca rolul unei curtezane. Din acel moment nu s-au mai despărţit.

El avea 26 de ani, figură de adolescent „prea britanic", cu pielea virând spre violet la cea mai mică rază de soare, plin de umor şi fără nici un ban, dar extrem de ambiţios, deşi cam leneş din fire. În 1982 îşi dădea licenţa în litere la universitatea din Oxford. Devenise actor din întâmplare şi, în 1987, avusese parte de primul lui mare rol, cel al unui aristocrat bisexual.

Ea avea 21 de ani, era frumuşică şi nonconformistă, ataşată pe atunci curentului punk. Visa să devină balerină, să trăiască în lux şi să aibă bani. S-a agăţat de o trupă de dansatori, dispusă să facă orice, pentru a-şi atinge ţelul. Filmul începuse însă să-i facă cu ochiul şi a bătut din poartă în poartă la diferite audiţii. S-a mulţumit la început cu promisiuni sau cu apariţii şterse în filme de duzină. Până când i s-a oferit şansa de a juca rolul unui agent special în „Austin Power", film cu răsunet mondial, un fel de parodie la James Bond. În sfârşit, lumea a luat-o în serios.

Împreună, mai ales după „Patru nunţi şi o înmormântare", cuplul Liz-Hugh atrăgea toate privirile, fiind un punct de atracţie nu numai pentru invitaţii oricărei serate, ci şi pentru producători, care îi copleşeau cu oferte. Ea devenise între timp imaginea Esteé Lauder, zborurile între Los Angeles, Londra, New York, Paris... se ţineau lanţ. În ciuda programului extrem de încărcat al fiecăruia şi a lungilor despărţiri impuse de obligaţiile profesionale, Liz şi Hugh formau cuplul perfect, fiind extrem de apropiaţi. Nici cel mai mic nor nu le-a umbrit fericirea până în ziua de 27 iunie 1995, ora 1,30.

Furtuna

Atunci s-a întâmplat ca poliţia din Los Angeles să-l surprindă pe Hugh la volanul BMW-ului său alb parcat pe Sunset Boulevard, gustând din delicioasele oferite de o prostituată, Divine Marie Brown. În numai câteva ore, ştirea făcea înconjurul lumii. Pentru un moment de rătăcire, universul mirific în care trăiseră Liz şi Hugh se răsturna. Părea că nimic nu mai poate fi salvat din calea furtunii. Dar lumea a rămas siderată vâzându-i pe cei doi cum luptă, umăr la umăr, pentru a mai salva ceea ce mai putea fi salvat. Sfătuit de avocatul său, Hugh şi-a făcut „mea culpa" în stil american, în direct la televiziune. Liz, copleşită de umilinţă, a declarat sus şi tare, nerefuzând nici un prilej, că, în ciuda celor întâmplate, va rămâne alături de bărbatul iubit. Massmedia se hrăneşte copios din povestea lor tristă.

Magia dispare

Cei doi nu se dezmint. Rămân împreună, dar locul încrederii totale e luat de pânda permanentă. Nimic nu mai e ca înainte. Cuplul lor şifonat nu mai seduce pe nimeni, stârneşte interesul, dar de data aceasta din motive răutăcioase. Ei par să nu observe sau cel puţin să nu dea prea mare importanţă cadrului în care se mişcă şi nu prididesc să declare că nu-şi pot imagina viaţa unul fără altul. Liz speră tot mai mult în oficializarea relaţiei lor, i-ar fi fost mai uşor să navigheze în continuare şi să bată monedă pe soliditatea cuplului, parafat cu un certificat de căsătorie. Dar asta nu se întâmplă şi declaraţiile virează spre... „nu suntem pregătiţi pentru un angajament care pentru noi nu are nici o importanţă. Nu în asta constă fericirea noastră" etc., etc. Uneori se vorbeşte despre dorinţa lui Liz de a avea un copil, ea intră în jocul presei şi ba spune că vrea să fie mamă, ba că nu.

Eroii au obosit

Până la urmă, protagoniştii cuplului atât de invidiat pentru sentimentele profunde care îi leagă au obosit să tot apere un mit în care nimeni nu mai credea. Se pare că Liz a fost prima care a cedat nervos şi a abandonat lupta, nereuşind de fapt niciodată să ierte complet rătăcirea lui Hugh dintr-o noapte fierbinte de vară. De comun acord, au hotărât mai întâi să se distanţeze întrucâtva unul de celălalt, au rămas în aceeaşi casă comună din Londra, dar locuind în camere separate. Un timp au mai încercat să salveze aparenţele, apoi, la recepţiile oferite cu diferite prilejuri, n-au mai apărut împreună. Chiar şi la festivalul filmului de la Cannes, Liz a venit fără Hugh. Era clar, după 13 ani de convieţuire, drumurile lor se despărţiseră. Atentă la fiecare mişcare, avidă de senzaţional, o parte a presei nu întârzie să facă deja aluzii la diverse legături discrete ale fiecăruia dintre cei doi. Ca de obicei, Liz e cea care sare să dezmintă şi, în loc să pună punct măcar pentru o perioadă obositorului joc al declaraţiilor pentru presă, continuă să spună: „Deşi ne-am despărţit, nu trec cinci minute fără să mă gândesc la Hugh..."

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

9 august – **în anul 1962 a murit Constantin I.Parhon, întemeietorul endocrinologiei românești**

10 august – **în anul 1884 s-a născut Panait Istrati, iar în anul 1921 s-a născut criticul literar Ion Negoițescu**

11 august – **în anul 1961 a murit Ion Barbu (Dan Barbilian)**

12 august – **în anul 1816 s-a născut omul politic, economistul și scriitorul Ion Ghica. În anul 1937 a murit Al.Sahia**

13 august – **în anul 1893 s-a născut muzicologul și compozitorul Constantin Brăiloiu. În anul 1967 este inaugurat „Muzeul Octavian Goga", la Ciucea.**

Mai sunt

150

de zile până la începutul Mileniului III

HOROSCOP 7.08 - 13.08

BERBEC (21.03-20.04): Puține aspecte astrale semnificative în această săptămână, semn că planetele vă cruță nervii. Curbele astrale se situează, la rândul lor, deasupra normalului, doar cea a finanțelor tinde să scadă – spre finele perioadei. Probabil că bugetul dv. va trece, temporar, de la Soare la umbră.

TAUR (21.04-21.05): Mercur și Jupier sunt acum în prim-plan, ceea ce înseamnă că afacerile și deciziile importante vă vor ocupa mai tot timpul. Luni sau marți veți fi protagonistul unei afaceri delicate, în care temperamentul vă poate juca feste dacă nu-l controlați cum se cuvine. Joi sau vineri primiți bani.

GEMENI (22.05-21.06): Multe evenimente se vor derula cu o viteză neobișnuită, atât la serviciu, cât și-n viața particulară. Va trebui să vă concentrați la maximum asupra intereselor imediate și să nu vă lăsați prea mult influențat de propunerile cu care vă asaltează „amicii". Nimic nou despre bani, deocamdată.

RAC (22.06-22.07): Influența Lunii asupra psihicului și temperamentului dv. va fi decisivă. Relațiile în cuplu vor cunoaște fie scântei, fie clipe de tandrețe, iar în mediul profesional riscați divergențe inutile, ca niște spray-uri de alungat monotonia. Curba financiară are un maxim miercuri, s-ar putea să primiți bani.

LEU (23.07-22.08): Toate bune și la locul lor în constelația dv., fapt confirmat și de curbele astrale. Totuși, pentru cei plecați în vacanță se recomandă mai multă prudență în orice inițiativă, căci imprevizibilul Uranus tinde să vă sporească dorul de aventură în dauna unei atitudini prudente. Veşti bune de departe, în weekend.

FECIOARA (23.08-21.09): Primele zile ale intervalului vor fi agitate, parcă nu vă găsiți locul și nu vă înțelegeți cu nimeni. Din fericire, o excelentă veste financiară (miercuri sau joi) vă va pune pe picioare și veți reuși să luați câteva decizii prompte și înțelepte, în mediul familial și profesional.

BALANȚA (22.09-22.10): Două veşti bune vor „popula" această săptămână, ambele mult așteptate. Una provine din sânul familiei, iar alta de la o afacere pe care o credeați „trasă pe dreapta". Pe de altă parte, ascensiunea curbei financiare sugerează că bugetul dv. se va înzdrăveni și vă veți permite câteva zile de vacanță.

SCORPION (23.10-21.11): Noutățile din constelația dv. sunt sentimentale și financiare. Venus are o poziție ciudată față de Soare, care poate indica fie o relație extrem de strânsă, fie „congelarea" unor legături cu prieteni apropiați, care vă dezamăgesc pe nepusă masă. Mici probleme cu sănătatea, în weekend.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Pentru nativii acestei zodii, instabilitatea psihică pare să fie eticheta săptămânii. Ceea ce vă mulțumește luni sau marți, vă creează disconfort spre finele perioadei. Curba financiară staționează la un nivel abia mulțumitor, iar inițiativele dv. nu par deloc să dea roade. Relaxați-vă cât mai repede în natură!

CAPRICORN (21.12-19.01): Miercuri sau joi veți primi bani – o sumă aproape de nevoile dv. –, iar spre sfârșitul săptămânii veți afla o veste cât se poate de bună de departe. Din păcate, în dragoste lucrurile se complică, mai ales din cauza orgoliilor ce vă bântuie de câtva timp. Învățați să cedați pentru a câștiga...

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Cel mai semnificativ aspect al acestui interval este ascensiunea curbei financiare – începând de joi sau vineri. Cu alte cuvinte, aveți speranțe îndreptățite pentru săptămâna viitoare. Deocamdată, noutățile vin din sfera profesională și din familie, unde veți duce la bun sfârșit un plan mai vechi.

PEȘTI (19.02-20.03): Creativitatea și puterea de muncă vor fi emblemele săptămânii, în pofida aerului care fierbe în jurul dv. Mai multe idei se vor concretiza acum, mai ales dacă vă veți consulta cu cei apropiați și dacă veți ști să depășiți câteva ghinioane de ordin financiar. Mici „șifonări" pot apărea în cuplu.

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Teodor Mazilu, Ion Lăncrănjan, Liliana Tomescu, Viorica Viscopoleanu, Rapf Bunche (Nobel pace 1956), Rabindranath Tagore (Nobel literatură 1913), Jacinto Benavețe (Nobel literatură 1922), Fidel Castro, Georges Clémenceau, Luigi Cherubini, Amedeo Lorenzo Avogadro, Alfred Hitchcock, Dustin Hoffman. (P.I.)

Scrisori primite

Valerian Botigă, Satu Mare: Aveți perfectă dreptate! Într-adevăr, în multe privințe, suntem abia la începutul „marilor descoperiri" în vastul și prea puțin cunoscutul „continent" al ființei umane! Și, desigur, pe măsură ce genetica și biologia moleculară vor descifra tainele acestui „continent", și medicina își va perfecționa arsenalul terapeutic. Și nu-i deloc exclus ca, într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, ramuri medicale precum stomatologia sau chirurgia să devină niște capitole din istoria medicinii. Nici de transplanturi probabil că nu va mai fi nevoie, pentru că, așa cum judicios anticipați, „vom stăpâni mecanismele genetice prin care putem repara orice organ afectat". Cât privește creierul, cred, totuși, că vă cam grăbiți! S-ar prea putea să reușim a-i „repara" prin astfel de metode, însă cine ar putea garanta că, după „reparație", vom fi rămas aceiași oameni?!...

Aurelian Radolski, Botoșani: Doriți „un răspuns succint"? Atunci acesta este un simplu „Da! Puteți trimite!"

Elena Diaconu, București: Vă mulțumim pentru gândurile frumoase adresate redacției noastre! Cât privește sugestiile pe care ni le faceți: 1. Publicitatea este o problemă *comercială*, ca pretutindeni în lume, și nu are nici o legătură cu profilul unei publicații, oricare ar fi aceasta. 2. Din păcate, nu putem, deocamdată, publica drapelele statelor lumii, așa cum doriți, întrucât aceasta ar presupune să tipărim revista în culori. 3. În spațiul dedicat programelor TV nu putem tipări *integral* aceste programe. Am optat pentru *selectiuni*, renunțând la reluări sau la emisiuni cu audiență la grupuri restrânse de telespectatori. Firește, dacă am dispune de mai mult spațiu – sau dacă vom dispune în viitor de mai multe pagini – vă asigurăm că vom ține seama de dorința Dv.!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

De vorbă cu avocatul casei

MODURILE DE DOBÂNDIRE A PROPRIETĂȚII ȘI ALTOR DREPTURI REALE

Doamnei Ana Ionescu, București

Prin modurile de dobândire a dreptului de proprietate se înțeleg acele mijloace prin care se dobândește dreptul de proprietate. Codul civil, în capitolul intitulat „Diferite moduri prin care se dobândește proprietatea", prevede care sunt modurile de dobândire a proprietății. Astfel, potrivit art.644 și 645, proprietatea bunurilor se dobândește și se transmite prin succesiune, prin convenție și prin tradițiune, prin accesiune, prin prescripție, prin lege și prin ocupațiune. De asemenea, mai există și ale moduri de dobândire a proprietății, cum ar fi: hotărârile judecătorești (de ex.: ordonanța de adjudecare, în cadrul procedurii executării silite prin licitație publică și hotărârea judecătorească ce ține loc de act autentic de vânzare-cumpărare).

În cazul prezentat de dv. modul de dobândire a dreptului de proprietate este convenția, adică contractul de vânzare-cumpărare, care este, în zilele noastre, cel mai important mod de dobândire a drepturilor reale. Nu mai există notariate de stat, ci numai notariate publice care nu mai eliberează acele „titluri de proprietate" de care amintiți dv. Înstrăinarea unui imobil (construcție sau teren) se face prin contract de vânzare-cumpărare, ceea ce reprezintă un mod de dobândire a dreptului de proprietate asupra imobilului respectiv, iar contractul de vânzare-cumpărare încheiat are valoare de titlu de proprietate. Vă precizez că pe actul respectiv nu trebuie neapărat să scrie „titlu de proprietate" pentru a putea fi considerat într-adevăr titlu de proprietate, deoarece legea, respectiv Codul civil, arată ce acte juridice constituie titlu de proprietate. În situația locuințelor personale, cumpărate în rate și achitate integral, titlul de proprietate îl constituie contractul de vânzare-cumpărare, împreună cu procesul-verbal de predare-primire.

Avocat NELI PĂDURARU

Curiozități

...lucrările celebrului Turn din Pisa au început în anul 1173? Lucrările au fost întrerupte de mai multe ori, culminând cu o perioadă de 94 ani (1178-1272) când nu s-a pus nici măcar o cărămidă. Turnul din Pisa a fost însă gata în 1370. Inițial, s-a menținut falnic, pe verticală, iar tendința de înclinare s-a observat mult mai târziu. În urma măsurilor luate de autoritățile din Pisa, sunt speranțe ca turnul să fie salvat.

...unul din misterele celebrelor viori Stradivarius a fost dezlegat? Renumitele viori erau confecționate din brad selecționat în pădurile Munților Rodopi. Arborele se tăia toamna și se lăsa pe loc până primăvara, sub stratul gros de zăpadă, care facilita scurgerea rășinei. Primăvara, bușteni erau transportați și puși într-un loc foarte bine aerisit. Numai după cinci ani erau expediați maeștrilor lutieri din Cremona.

IOANA POPA

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

TRANDAFIRII, VARA

În grădina de lângă casă și chiar pe terase sau balcoane, trandafirul (pitic, mediu, nobil, cățărător etc.) are un aer de noblețe pe care îl imprimă peisajului, fie el de anvergură sau... miniaturală. Dar numai dacă este bine îngrijit. De fapt, cea mai necesară activitate este curățarea cu regularitate de florile ofilite. Altfel, „regele grădinilor", cum este denumit de specialiști și admiratorii lui, nu mai este prea darnic în flori și riscă să contacteze tot felul de boli.

◆Secretul principal al trandafirilor care se pretează să fie crescuți în balcoane sau pe terase (se aleg de obicei soiuri pitice sau urcătoare) este vasul în care este plantat. Ghivecele sau lăzile trebuie să aibă o capacitate destul de mare (minimum 4-6 litri) și să fie înalte. Nu trebuie uitat că trandafirii dezvoltă rădăcini adânci, deci trebuie să le oferim suficient spațiu de desfășurare. De asemenea, e important locul destinat ghiveciului cu trandafiri: ferit de curent, pe cât posibil nu orientat spre sud, căci razele fierbinți ale soarelui pot produce arsuri. În timpul orelor prânzului, e preferabil să fie semiumbriți cu paravane.

◆Trandafirii de grădină, de soi nobil, trebuie curățați de florile ofilite, pentru a le oferi prilejul să dea noi lăstari, să formeze boboci, și apoi alte flori. Tipul de tăiere este foarte important: secțiunea se face sub nivelul a cel puțin două frunze (maximum 5) de la vârf în jos. Tăietura se aplică imediat deasupra celei de-a treia frunze (sau a patra sau a cincea, dacă tăietura se face mai jos). În axila frunzei (locul în care codița frunzei e fixată de tijă) se va dezvolta destul de repede mugurele care deja este format.

◆Și în cazul trandafirilor mai puțin pretențioși și care fac flori multe trebuie îndepărtate cu regularitate părțile ofilite, procedeul fiind același.

◆La trandafirii cățărători, care înfloresc doar o dată, tăierea de vară se face după ofilirea florilor. Spre deosebire de alte soiuri care înfloresc de mai multe ori pe an, aceștia produc flori numai pe lăstarii care au un an. De aceea, încă de acum trebuie pregătiți lăstarii productivi de anul viitori. În acest sens, se păstrează lăstarii laterali tineri și lungi care se scurtează cu două-trei noduri, iar cei bătrâni, lemnificați sau prea slabi se îndepărtează.

◆Un alt tip de îngrijire acordată trandafirilor constă în curățarea buruienilor care se formează în jurul tufei, aproape de rădăcină. Acestea nu doar că îi sărăcesc de substanțele nutritive din pământ, dar prezintă și pericolul infestării cu dăunători. Un strat subțire de coajă de copac sfărâmată, așezat la baza tulpinii, este ideal pentru stoparea creșterii buruienilor și, totodată, pentru păstrarea umezelii și a pământului afânat.

◆În ceea ce privește udarea, sunt de preferat udările mai rare, dar abundente, astfel ca apa să ajungă la cele mai mici și fine ramificații ale rădăcinii. Trandafirii din grădină pot fi udați cu furtunul lăsat să curgă un timp la baza plantei; în acest mod se evită și stropirea frunzelor și a florilor cu apă, și astfel pericolul apariției petelor sau a ciupercilor este înlăturat.

(A. Popescu)

Verificaţi-vă cunoştinţele

ZÂNE

1) Ce sunt zânele în mitologiile mai multor popoare?

2) Cine a scris povestea de inspiraţie folclorică „Zâna Zorilor"?

3) Cine a compus muzica operei Oberon, avându-l ca erou pe craiul zânelor?

4) Cum se mai numeşte, în popor planta ierboasă cunoscută, tot în popor, ca „zâna cu noaptea"?

5) Cine a realizat în perioada de pionierat a cinematografului, mai exact în 1899, filmul „Zâna verzelor"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Privighetorile sunt răspândite în centrul şi nordul Europei şi în Asia Mică. 2) Autorul poveştii alegorice „Privighetoarea şi trandafirul" este dramaturgul şi prozatorul englez Oscar Wilda (1856-1900). 3) Muzica operei „Privighetoarea" a fost compusă de Igor Fiodorovici Stravinski (1882-1971). 4) Povestirea „Privighetoarea" a fost scrisă de Ioan Alexandru Brătescu –Voineşti (1868-1946). 5) Poezia lui Vasile Alecsandri în care florile, gâzele şi alte mici necuvântătoare se adună pentru a asculta privighetoarea se numeşte „Concert în luncă".

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Ioana Simion* – Cluj-Napoca; *Violeta Catană* – Arad; *Mirela Teodorescu* – Timişoara; *Cecilia Ivan* – Craiova; *Cristina Gheorghe* – Târgovişte; *Mirela Iancu* – Bucureşti; *Sorin Grecu* – Piteşti; *Mircea Dinu* – Bucureşti; *Mugur Ionescu* – Iaşi.

Sorin Grecu – Piteşti. Nu am primit decât această scrisoare de la dumneavoastră. Poate că celelalte două s-au rătăcit pe drum sau cine ştie... Oricum, vă mulţumim pentru aprecieri. *(Irina Stoica)*

Umor

La psihiatru o doamnă este întrebată ce poate spune despre viaţa sexuală a ei şi a soţului ei.

– A mea este în ordine! răspunde ea. Despre a soţului meu nu pot spune mare lucru! Nu-mi povesteşte niciodată!

Iubitule, spune tânăra soţie soţului ei scoţian, îmi iei cercei de aur de ziua mea?

– Sigur, dar la anul!

– Şi anul acesta?

– Te duc să-ţi faci găuri la urechi!

Cum se numeşte situaţia în care un bărbat este însurat în acelaşi timp cu două neveste?

– Bigamie, domnule profesor!

– Şi dacă are o singură nevastă?

– Monotonie!

Apa mării

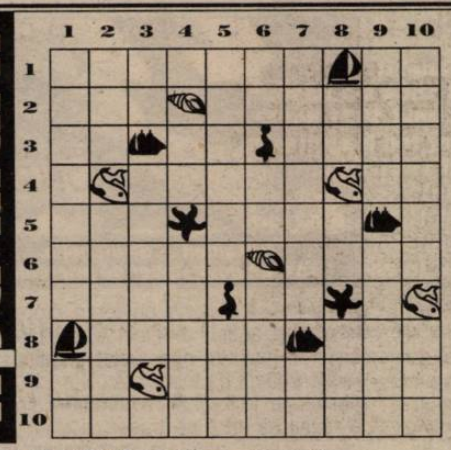

ORIZONTAL: 1) Mare situată între Kazahtan şi Ucraina – Cotă! 2) Crişul pe timp de iarnă (afluent al său) – Staţiune pe litoralul românesc. 3) Rece 1, 2! – Atins de apă – Râul hamburghezilor. 4) Porţiune în apă – Încerca! 5) Institutul de Fizică Atomică – Albastrul de pe Coasta franceză. 6) Peşte „solid" – În structura navei. 7) Câinele apoi – Acostat la mijloc! 8) A naviga – Apa maramureşenilor. 9) Malurile mării – Matelot! 10) Marea cea „mare".

VERTICAL: 1) Insule în Marea Caraibilor – Stăpânul apelor. 2) Cel de colo! (pl. fem.) –Totale. 3) Sabie 1-3! – Ţară africană. 4) Surfing! – Corali. 5) Ocean Hindus – Sunet. 6) Secetă parţială! – Noua Zeelandă – Ca Lipova (pl.). 7) Tub de apă – Corsica! 8) Turelă – Rhodos – Grup irlandez. 9) Mărimea apei – Recipient. 10) Simbol maritim la noi – Acela.

PETRINA RISTEA

Soluţia careului
„CUPTOR"

Orizontal: **CRUISE - RAC - RONET - AERO - AMI - ALBOIU - MATA - UL - ER - AN - MAC - CLC - TRAIANU - E - VIANU - OPEL - ACI - SAPTE - R - CU - STONE - ANUAR - IROD.**

Perspicacitate

ORDINEA EXACTĂ

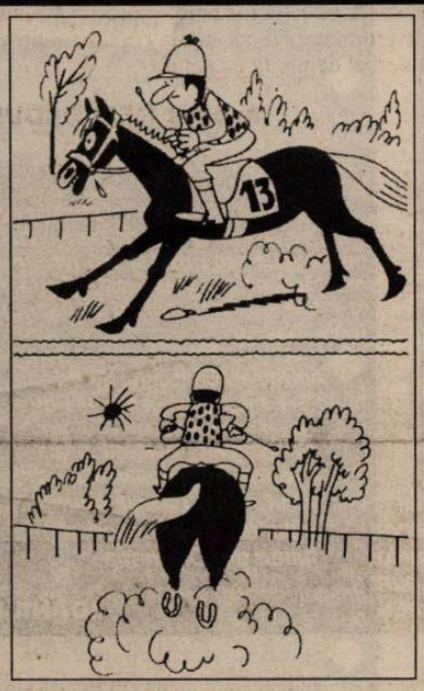

Aceste două scenete au fost realizate la un interval foarte scurt, una după alta. După părerea dv., care ar fi ordinea normală? *(Gh.R.)*

Cele două desene sunt prezentate în ordinea exactă: călăreţul a pierdut ştreangul de pe bereta.

UNUL DIN ŞASE

Care dintre cele şase cercuri trebuie plasat în cercul alb pentru a completa exact desenul? *(G.R.)*

Cercul din partea de jos, stânga.

PAR(anormale) de To PAN

Ştiaţi că...

◆ *...în jurul anilor 1100 î.Ch., în China, artiştii epocii Chon realizau pergamente, care la o derulare rapidă dădeau senzaţia de mişcare a imaginilor? Acestea sunt un fel de precursoare ale cinematografului.*

◆ *...oraşul Mangalia s-a ridicat pe ruinele vechii colonii Callatis, întemeiată de dorienii veniţi din Heracleea Pontică? Evenimentul s-a petrecut pe la sfârşitul secolului al VI-lea în.Ch.*

◆ *...poetul tragic Eschil a fost supranumit „părintele tragediei greceşti"? El a trăit între anii 325(?)-456 î.Ch.*

◆ *...oraşul „Roşiori de Vede" este menţionat prima dată în 1385 de doi pelerini germani: Peter Sparnau şi Ulrich von Tennstadt? Aceştia au făcut o călătorie în Transilvania şi Ţara Românească.*

◆ *...în anii 1500 Leonardo da Vinci a dat prima descriere a camerei obscure? El a subliniat relaţia dintre aceasta şi mecanismul ochiului omenesc.*

◆ *...Briaren era un monstru din mitologia greacă, având 100 de braţe şi 50 de capete? El era fiul cuplului Uranus-Gaia.*

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„ALEGERI"

FACTORI BALNEARI / CARACTER REAL		IGNORATĂ / FĂCUT DE RÂS		IBIS! / FIXATE ÎN TIMP		PLĂPUMI / PODOABA BRADULUI		LOC DE TRECERE / RAITĂ		TĂIATĂ / COAFATĂ	
PRENUME FEMININ / PROFESOR ACASĂ				OCOLIT / STEARPĂ					CUPE! / PUSĂ LA ZID		
ŢINTIT / A ASANA								SITUAŢIE / ZGÂRCIT			
			MOARTĂ PE NIL / STÂRNIT								
DELICATESĂ / LOVITĂ							BRĂZDAT / ACUZI				
					ACELA / ZONĂ					ELECTROD	
NUME COMUNE / DĂ BERE				PÂINE / TOCIT LA MIJLOC!							EPOCI
							ÎNTREBARE				
PIERDUT / CHEMARE LA CURTE								ALEAN			
							MÂNDRU LA ŢARĂ...				

Dezlegarea integramei ***„FAST"***

Orizontal: T - A - A - C - D - S - TERGIVERSARE - MARGINIT - AR - APTA - DOMOALA - EIRE - TIPTIL - GROAZA - NARA - AN - INVATATA - AMANT - ALES - T - EL - ARSI - ERE - UNIUNI - SA - EN - TS - TORTURAT - DEMNA - VIRALA.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

Feriţi-vă de Fisichella! „Marele circ" al Formulei 1 a trecut şi prin Germania, conform calendarului, unde a avut loc etapa a 12-a, pe traseul de viteză de la Hockenheim. Michael Schumacher, favoritul local, a pornit din poziţia a doua şi a demonstrat din nou cât de greu este să conduci maşină de F1, atât de greu încât deseori este posibil să ieşi în decor chiar la primul viraj. După ce acum două săptămâni, în Austria, maşina germanului fusese îndepărtată cu macaraua de pe traseu la câteva secunde după start, din cauza unui acroşaj cu Zonta urmat de un impact cu Fisichella, scenariul avea să se repete chiar la el în ţară. Nici nu schimbase bine în treapta a patra de viteză că s-a văzut din nou lovit din spate de un vechi amic, acelaşi pericol public în maşină albastră: Fisichella. Clasat pe poziţia a treia a grilei de start, Fisichella arată din nou că nu este în stare să se ferească pe el şi pe ceilalţi de la nişte accidente stupide, care deşi fac sarea şi piperul multor curse, elimină totuşi favoriţi ce pot pune prin însăşi prezenţa lor mai multe condimente în spectacolul unui mare premiu. Gesturile făcute de Schumacher spre

Lacrimile lui Barrichello au fost ascunse un moment de şampanie.

Fisichella, în momentul în care se îndreptau împreună agale spre boxe, prin praful făcut de roţile plutonului dispărut deja în ceaţă, au arătat clar părerea germanului despre modul de şofat al italianului.

Soarele răsărea din nou pe strada McLaren. Hakkinen, plecat de pe locul 4, a avut un start fulminant şi a reuşit să treacă imediat la conducerea cursei. Urmat de Coulthard, cei doi păreau că vor fi de neoprit, având şansa de a aduce lui Mercedes

Hakkinen şi Barrichello, într-un gest sincer de prietenie.

o valoroasă victorie pe teren propriu. Cu siguranţă, acesta ar fi fost şi rezultatul final, însă un incident neaşteptat, penibil şi nefericit a făcut ca toate calculele să fie date peste cap. În turul 24, o persoană din public a reuşit să intre pe traseu şi chiar să traverseze pista prin faţa unor maşini. În acel moment, a intrat pe traseu maşina de siguranţă, care a compactat monoposturile în spatele ei, până ce individul a fost îndepărtat. Pentru a pune capac la tot spectacolul, a început şi ploaia. Rubens Barrichello a fost cel care a optat primul pentru cauciucurile de ploaie, iar alegerea lui s-a dovedit câştigătoare. Brazilianul a reuşit să termine primul şi să câştige primul Mare Premiu din cariera sa în Formula 1.

Toţi fanii germani au rămas cu gura căscată, pentru că nici unul dintre favoriţii săi nu a reuşit să confirme. Barrichello a salvat onoarea Ferrari şi a adus un mare ajutor echipei sale. Prin cele 10 puncte obţinute de brazilian, nici Hakkinen şi nici Coulthard nu au reuşit să îl depăşească pe Schumacher în clasamentul piloţilor, ambii având 54 de puncte, cu 2 mai puţin ca germanul şi nici McLaren nu a depăşit Ferrari în clasamentul constructorilor. Barrichello a luat crema de pe tortul Ferrari şi a pus bomboana pe coliva McLaren. Aflat la start pe locul 18, brazilianul a zburat pe traseul german, a mers din depăşire în depăşire, iar efortul i-a fost răsplătit de o mare bucurie: câştigarea unui mare premiu. Barrichello este primul brazilian care câştigă o cursă de F1, după Senna în 1993.

IOC spune nu EPO. Este foarte posibil ca la Olimpiada de anul acesta, un test de detecţie a hormonului eritroproteină, pe scurt EPO, să fie pus la punct. După ani de zile de muncă, false speranţe şi teste de laborator ratate, se pare că s-a descoperit un mod de detecţie. Comitetul Internaţional Olimpic (IOC) va analiza două teste, unul de sânge şi altul de urină, iar în cazul în care acestea se vor dovedi eficiente, le va introduce oficial la Sydney 2000. EPO înmulţeşte numărul de celule roşii din sânge şi creşte aportul oxigenului spre muşchi, iar până acum nu putea fi detectat. El poate îmbunătăţi rezistenţa la efort cu 10-15%. Uzul excesiv duce la grave probleme de sănătate ale sângelui.

VADIM G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

CRISTIAN TOPAN, caricaturist

– Ţi-am propus o... „caricatură de interviu". Te-ai simţit luat peste picior?

– Nu, deloc, ţinând seama de colaborarea veche pe care o am cu revista „Magazin", chiar de când eram în liceu. De ce nu şi o caricatură de interviu?

– Deci nu aderi la sensul curent, uşor peiorativ, al termenului.

– Caricaturile sunt mai serioase decât multe din modelele din viaţă. Sunt metafore grafice cu înţelesuri profunde care, şi când ridiculizează, pun probleme privitorilor. Ce e peiorativ aici?

–În literatură termenul omolog ar fi epigrama, cu antonimul ei, madrigalul. Care ar fi antonimul caricaturii?

– Sunt mai multe tipuri de caricatură şi englezii chiar au denumiri diferite. Pentru ei caricatură este genul portretistic, iar cartoon, caricatura de situaţii, metafora grafică; au şi gag-cartoon, caricatura numai de poantă. Mai putem vorbi şi de caricatura de presă, mai aproape de genul jurnalistic, ca şi de caricatură de expoziţie, mai aproape de grafica de şevalet. Caricatura de presă poate ţine locul unui editorial şi uneori în presa străină caricaturiştii

«Caricatura este o treabă serioasă...»

editorialişti sunt chiar mai bine plătiţi decât mulţi editorialişti jurnalişti.

– Care ar fi diferenţa între caricatura portret şi caricatura în general?

– Portretul caricatural pune în valoare mai ales anumite caractere psihologice ale subiectului, ele devenind mult mai evidente şi exacerbate, ducând oarecum spre mască.

– Putem spune despre caricaturişti că iau în râs lucruri serioase, precum moravurile?

– Caricatura este o treabă foarte serioasă. De fapt toţi producătorii de umor sunt foarte serioşi şi temeinici în ceea ce fac. Nu e uşor să produci umor şi satiră. De calitate, bineînţeles.

– În România, cam care ar fi poziţia caricaturistului?

– În România, situaţia artistului, în general, e precară. Caricaturiştii români au mai mare succes la expoziţiile internaţionale decât în ţară. Există şi o organizaţie internaţională, „Federaţia Europeană de Caricatură", care cuprinde 26 de ţări, la care suntem parte, preşedinte şi reprezentant pentru România fiind eu. Am reuşit să facem nişte schimburi bilaterale de expoziţii cu alte ţări, cu Slovacia, cu Turcia, cu Bulgaria, iar în anul acesta vom avea cu Marea Britanie şi Polonia.

–Cine ţi-ar plăcea, dintre colegi, să-ţi realizeze portretul-caricatură?

– Orice coleg talentat. Nu am preferinţe şi o grămadă de amici şi colegi mi-au făcut portretul. Le apreciez pe toate.

MARIAN GRIGORE

Popas la...

ZIDUL MORŢII

Cu 188 de morţi şi 4000 de răniţi, câţi au fost înregistraţi în Franţa în aşa-numitul weekend ucigaş (duminica de Paşti şi 1 mai a.c.), guvernul francez a decretat pentru următorul sfârşit de săptămână (8 mai a.c.) stare de securitate rutieră naţională. Au fost atunci mobilizaţi 20000 de jandarmi şi poliţişti pentru a supraveghea circulaţia pe şosele. Bilanţul, aproape la fel de dezastruos: 83 de morţi şi sute de răniţi. Iată de ce fotograful francez Manuel Litran a realizat într-un cimitir de maşini accidentate această imagine-simbol al atâtor drame umane, mai elocventă poate decât limbajul sec al cifrelor. *(A.P.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Ce nu face omul la supărare?! Samuel Dickinson, un texan sexagenar, s-a înfuriat rău de tot când nevasta a luat maşina şi dusă a fost la o serbare e binefacere, la 30 de kilometri de Austin. Plimbându-se furibund prin casă, i-a venit ideea să întoarcă toate fotografiile de familie de pe pereţi cu picioarele-n sus. Ştia cât de mult ţine Emily la ele. Iar Emily, când a constatat blasfemia, a înşfăcat o foarfecă şi l-a decupat pe Samuel din toate „tablourile".*

◆ *Pentru că soţul i-a stricat petrecerea aniversară (împlinea 60 de ani), spunând în banc care a tăiat pofta de mâncare invitaţilor, Jennifer Laroce a dat foc unei fotografii venerate de Jim. Clişeul îl imortalizase pe bărbatul ei pe când avea cinci ani, călare pe porcul Rudolph, campionul statului Alabama la greutate: 1.120 de kilograme. De supărare, Jim a scos din adăposturi pe toţi cei 12 porci şi le-a dat drumul în casă, oripilându-i pe mesenii puşi la patru ace.*

◆ *După 23 de ani de căsnicie, Alan Guire din Liverpool s-a gândit să verifice sentimentele consoartei. A apelat la un fotograf profesionist, care i-a făcut un montaj reprezentându-l pe el şi pe o actriţă la modă, Sarah Jones (28 de ani), la aceeaşi masă a unui sexi-bar. Apoi, Alan a trimis poza prin poştă, la propria-i adresă... Linda, nevastă-sa, a examinat „proto-adulterul", iar a doua zi s-a dus la teatru, direct în cabina lui Sarah. Uşor jenată, Linda i-a dat actriţei 10 de lire: „ Vă rog să-l scuzaţi pe Alan, ştiu că nu-şi plăteşte niciodată consumaţia!"* (P.I.)

EXECUŢIE la Stonehenge

În luna iunie a acestui an a fost expus publicului scheletul unui om executat cu cel puţin 2400 de ani în urmă. Găsit în 1923 la Stonehenge, celebrul monument preistoric britanic, acest schelet a fost adus la Londra şi s-a crezut că a fost distrus în timpul bombardamentelor din 1941. Din fericire nu a fost aşa şi el a fost redescoperit de Mike Pitts în timpul unei documentări pentru o carte a sa privind celebrul monument. Analizele cu mijloace moderne au dovedit că omul n-a murit din cauze naturale. Arheologul Jacqueline McKinley spune că omul, în jur de 35 de ani, a fost decapitat, acest lucru fiind dovedit de o tăietură pe una dintre vertebrele gâtului. Cercetătorii de ştiinţă încearcă să stabilească data exactă a morţii, acesta fiind cel de al patrulea schelet complet găsit aici. Această execuţie, rituală sau nu, a incitat din nou lumea arheologilor. *(I.S.)*

În numărul viitor

■ Terra, un unicat în Univers? ■ Sumo – „Dansul munţilor", plecăciune zeilor ■ Meduza, clepsidră de apă vie ■ Kristin Scott Thomas: „N-am chef să depind de bărbaţi" ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: ŞERBAN IONESCU, actor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

PĂMÂNTUL o capodoperă văzută din cer

MAROC. 34º 05' nord – 4º 57' vest. Atelierele şi cuvele vopsitorilor din Fes, unde artizanii folosesc numai pigmenţi naturali. (Lucrare din albumul „Terra văzută din cer", aparţinând artistului fotograf francez Yann Arthus-Bertrand). *(A.P.)*

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MURES

SERIE NOUĂ - 481 • ANUL XLIII • 10 AUGUST 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 32 (2231)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

10 AUGUST

1675 Este inaugurat Observatorul Astronomic Regal de la Greenwich, Anglia.

1893 Rudolf Diesel testează motorul ce-i va purta numele, la Krupps, Germania.

1966 Este lansat primul satelit artificial american de supraveghere a Lunii, „Orbiter".

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1874 Herbert Clark Hoover, al 31-lea preşedinte al SUA, cu mandat între 1929 şi 1932.

NOU MEDICAMENT pentru DIABETICII ADULŢI

Autorităţile medicale americane au anunţat lansarea pe piaţă a noului medicament *„Glucovance" pentru diabetici tip 2 (adulţi).* Acesta va înlocui pastilele „Glucophage" (a cărui licenţă expiră în septembrie), care numai anul trecut a adus firmei producătoare un venit de 1,3 miliarde dolari. Testat cu bune rezultate pe 800 de pacienţi, „Glucovance" este superior ca efect (scăderea cantităţii de zahăr în sânge) lui „Glucophage" şi „Metformin", urmând să schimbe tratamentul a aproximativ 15 milioane de diabetici din SUA.

Producătorii menţionează drept efecte secundare ameţeli şi unele probleme de stomac, precizând că „Glucovance" nu este recomandabil celor cu probleme la rinichi. Aceeaşi companie farmaceutică, Bristol-Myers, se preocupă şi de îmbunătăţirea celui mai bun medicament anti-cancer al său, Taxol. *(P.I.)*

COMORILE Cartaginei

femina club

Idoli

KRISTIN SCOTT THOMAS

„N-am chef să depind de bărbaţi"

HOROSCOP

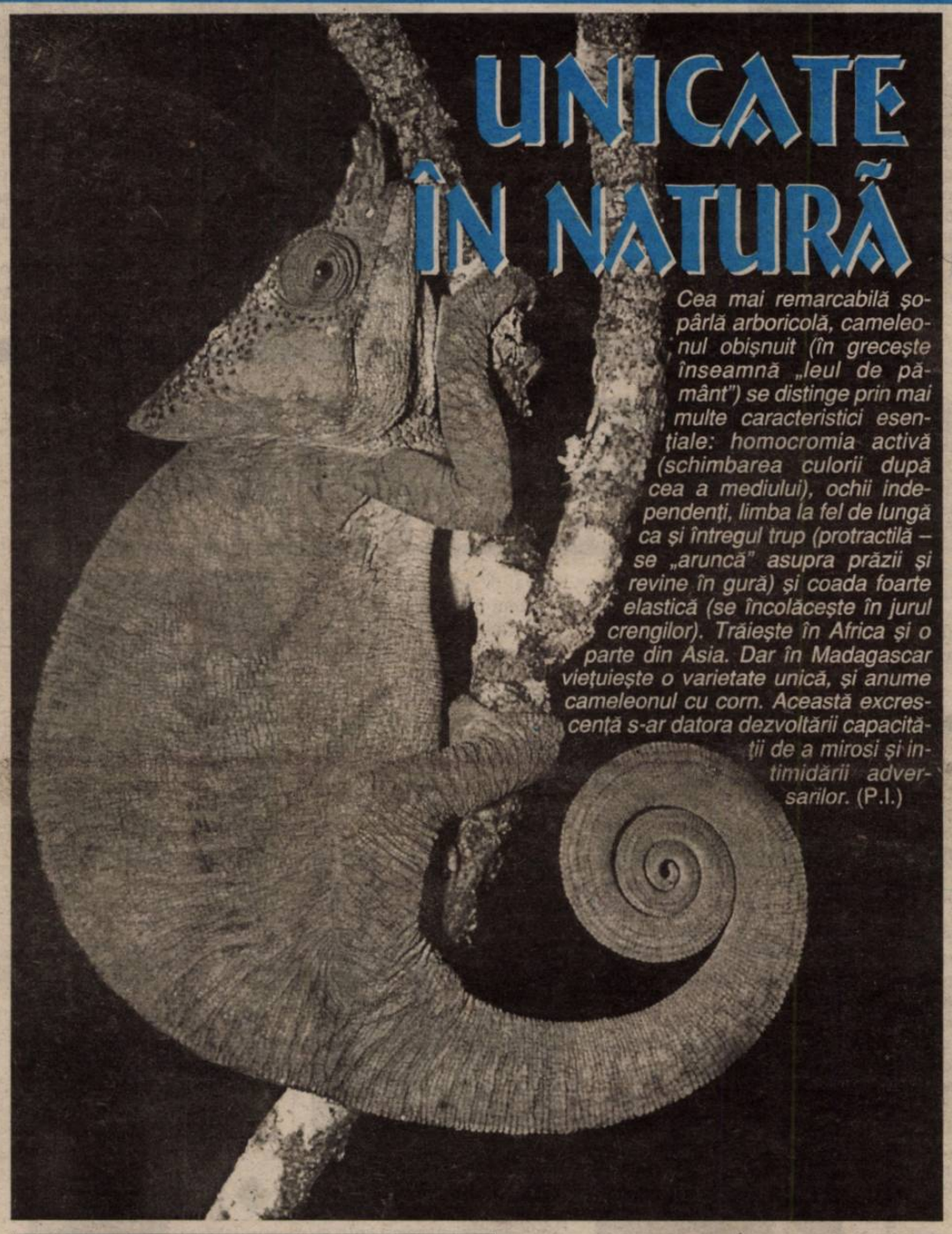

UNICATE ÎN NATURĂ

Cea mai remarcabilă şopârlă arboricolă, cameleonul obişnuit (în greceşte înseamnă „leul de pământ") se distinge prin mai multe caracteristici esenţiale: homocromia activă (schimbarea culorii după cea a mediului), ochii independenţi, limba la fel de lungă ca şi întregul trup (protractilă – se „aruncă" asupra prăzii şi revine în gură) şi coada foarte elastică (se încolăceşte în jurul crengilor). Trăieşte în Africa şi o parte din Asia. Dar în Madagascar vieţuieşte o varietate unică, şi anume cameleonul cu corn. Această excrescenţă s-ar datora dezvoltării capacităţii de a mirosi şi intimidării adversarilor. (P.I.)

TERRA un unicat în Univers?

- Misterele lumii
- Consultaţii fără plată
- Operaţiunea „Task Force"
- Avocatul casei

PREMIERĂ

Măsurarea directă a forţelor de legătură dintre atomi!

Pentru prima oară un grup de cercetători ai Universităţii din Bâle (Elveţia) a reuşit să măsoare direct forţele care leagă atomii între ei. Pentru a realiza acest lucru, ei au folosit o variantă specială a unui microscop atomic, LTSFM. Microscopul sub vid adânc şi joasă temperatură, realizat în cadrul Programului de cercetare „Nanoştiinţe" al Fondului naţional elveţian de cercetare ştiinţifică, permite examinarea unui eşantion în care atomii sunt aproape imobili. Vârful extrem de fin al aparatului poate fi poziţionat cu precizie deasupra atomului. În momentul în care se găseşte la o distanţă de câteva zecimi de nanometru, între atomul situat la capătul vârfului microscopului şi cel ales la suprafaţa eşantionului se stabileşte o legătură chimică. În acest caz e posibilă măsurarea forţei acestei legături. LTSFM e capabil să deplaseze atomii unul câte unul. Pentru oamenii de ştiinţă din Elveţia această realizare constituie primul pas spre fabricarea de nano-obiecte. *(D.M.)*

TV

- România 1
- TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

OZN-uri

Adormirea Maicii Domnului

La 15 august, întreaga creştinătate sărbătoreşte Adormirea Maicii Domnului sau miracolul dumnezeiesc al ridicării la Cer a Mamei Imaculate, cu trup şi suflet, spre gloria divină veşnică. Sensul dogmatic creştin provine din verbul latin adsumere = a lua cu sine, de unde şi denumirea romano-catolică de „Assomption" – Dumnezeu a luat-O cu Sine. Este cea mai mare sărbătoare dedicată Fecioarei Maria, alături de Naştere (8 septembrie) şi Buna Vestire (25 martie). O tradiţie orientală menţionează că ultimele zile pământeşti le-a petrecut la Efes, între anii 37 şi 48 d.Ch. În această localitate – evanghelizată de Sf. Apostol Pavel – se află ruinele casei unde a locuit Fecioara, loc de important pelerinaj creştin.

Recent, la intrarea în Betleem, a fost descoperită şi atestată de Bisericile creştine din Ierusalim „piatra pe care s-ar fi odihnit Fecioara Maria în drum spre Betleem" – locul unde avea să-L nască pe Iisus. Ea venea din Nazaret, împreună cu Iosif, pentru a răspunde recensământului comandat de autorităţile romane ale Iudeii. Adormirea Maicii Domnului este un mare şi fericit prilej de evlavie şi recunoştinţă pentru cea hărăzită să-L aducă pe lume pe Mesia, protectoare a tuturor creştinilor şi făcătoare de minuni atestate de autorităţile clericale. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

Atlantida şi Pacifida

Dan Apostol, cel mai cunoscut autor de analize ale unor evenimente ciudate, aflate la frontiera ştiinţelor, publică la Editura RAI Coresi volumul „Atlantida şi Pacifida, amintiri din Noaptea Timpului". Câţi nu şi-au pus întrebarea, pe care mi-am pus-o şi eu de câteva ori, dacă Atlantida a existat cu adevărat? „Au existat Atlantida şi Pacifida? Au fost popoarele atlant şi viracochas matricea – formată în anii 20000-10000 î.e.n. – care a stat la baza primelor civilizaţii istorice cunoscute? Au venit cei dintâi oameni „moderni" din preistorie (Homo sapiens Cro-Magnon) în Europa şi în bazinul mediteranean, în sudul Africii şi în cele două Americi de pe pământuri dispărute acum 10000-12000 de ani? Au fost găsite dovezi inatacabile în sprijinul acestor ipoteze? Şi dacă da, pentru ce nu ajung ele la cunoştinţa marelui public? Această carte, rezultatul a nouă ani de cercetări şi studii comparate, nu îşi propune să convingă, ci să enumere dovezile găsite, încadrându-le într-o schemă logică" spune cercetătorul în Introducere.

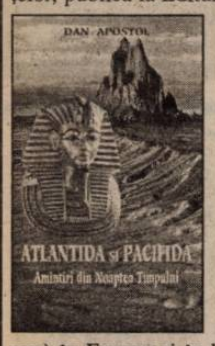

Vorbind despre civilizaţii vechi de 10-12 milenii, Dan Apostol nu poate să nu obţină din partea cititorului un murmur de surprindere. Demonstraţiile sale sunt însă reci şi analitice, iar lectura este cuceritoare. Nu e de mirare. Dan Apostol este un autor prolific care sondează lumea misterioasă a fenomenelor neelucidate, să nu uităm că el este nu doar scriitor, ci şi ziarist, editor, producător de programe tv, dar şi consilier al Comisiei Europene pentru Studiul Fenomenelor Neelucidate. „Amintiri din Noaptea Timpului" este prima lucrare a unui autor român consacrată exclusiv celor două protocivilizaţii originare (Atlantida şi Pacifida), tinzând să treacă Legenda în Realitate, conturând hărţi şi cronologii fascinante.

Pittiş: actor, cântăreţ, poet

Nu mică mi-a fost surpriza să descopăr în Florian Pittiş nu actorul pe care-l cunosc de aproape trei decenii, nici pe regizorul care este de aproape zece ani, nici pe solistul vocal al trupei „Pasărea Colibri", ci poetul ascuns în sufletul de actor. Am ascultat cu mare plăcere melodiile strânse în albumul „Cântece de bivuac" al grupului „Pasărea Colibri" şi m-am convins că poate există şi o excelentă muzică de calitate în enormele basculante de „gunoaie muzicale" care inundă, cu premeditare, alături de gunoaiele răspândite pe străzi, minţile celor tineri, „mari consumatori" de „muzică" cum vor să ne convingă producătorii acestor rebuturi zise muzicale. Nu, muzica adevărată este în altă parte, nu la televizor unde se lăfăie obscenitatea, prostul gust şi noua vulgaritate, ci acolo unde se întâlnesc muzicieni autentici, poeţi şi instrumentişti de valoare. „Pasărea Colibri" este un exemplu şi mai sunt vreo două alte excepţii şi, din păcate, atât. Dar pentru că vorbeam despre poetul Florian Pittiş, vreau să reproduc, prin amabilitatea autorului, textul unei melodii (compuse de Mircea Vintilă) pe care Moţu o şi interpretează pe amintitul album.

Vis de primăvară

O cameră micuţă, dar de prieteni plină / ce-aveau şi foc în suflet şi-n ochi aveau lumină / idei musteau în aer, să stai şi să tot stai / şi asta a fost totul în acea zi de mai...//Ştiam ce-i rău şi bine în lumea de afară / vorbeam de poluare, ce bine e la ţară / că banii nu contează, dar e grozav să-i ai / şi asta a fost totul în acea zi de mai // Aveam muzică bună, fumam dintr-o ţigară / în cameră doar zâmbet, afară cer şi soare / şi de erai acolo, pierdut şi tu erai / uitat de tot şi toate în acea zi de mai // S-au dus ai mei prieteni, s-a dus şi acea clipă / mai zboară fiecare bătând dintr-o aripă / trăiesc, mai râd, fac glume, sunt sănătoşi, dar vai / acum nimic nu este ca-n acea zi de mai...// Şi cât aş vrea acuma să fim iar împreună / pierdut între prieteni ce visul şi-l adună / şi aş da totul, totul şi locul meu din rai / ca viaţa mea întreagă să fie-o zi de mai...

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Britney Spears - Oops!... I Did It Again

Casa *Jive* îi acordă credit în continuare lui Britney, americanca devenind mult mai agresivă vizual şi sexual; de vină fiind şi siliconul din balcoane... Marea problemă a lui *Britney* o reprezintă faptul că ea nu reuşeşte să se rupă de atmosfera sonoră a albumului său de debut, de anul trecut, „Baby One More Time"! De ce spun problemă? Deoarece acest *„Oops!... I Did It Again"* nu este nimic altceva decât o copie la indigo a primului CD, începând cu primul extras pe single şi încheind cu coregrafia... *Spears* a colaborat aici cu *Rodney Jerkins*, *Shania Twain*, *Mutt Lang* (în *„Don't Let Me Be The Last To Know"* – scrisă de *Shania*) *Diane Warren* şi *Max Martin*, fiecare dintre aceştia încercând să-şi facă simţită prezenţa... Cu toate acestea albumul rămâne, clar, tributar primului disc al solistei, solistă care a încercat să se împace cu toată lumea, introducând în *„Oops! I Did It Again"* şi câte puţin din *Madonna* (vezi coperta albumului), *Mariah Carey* sau *Geri Halliwell*... Cât de mult a reuşit să convingă veţi constata singuri şi, pentru a rămâne obiectiv, trebuie să remarc, totuşi, pronunţatul caracter dansant al discului, în ciuda numeroaselor clişee la care apelează el! Un album de-o vară, dar un examen neconcludent pentru *Britney*...

Ştiri pe bandă rulantă

◆ *Michael Bolton* le-a spus „Pa!" celor de la *Columbia Records*! Este,

de fapt, un divorţ (ne)anunţat dar aşteptat de lumea muzicală de peste Atlantic, solistul fiind într-o evidentă scădere de formă în ultimii ani...

◆ *Kylie Minogue* a avut inspiraţie semnând noul său contract cu *Parlo-*

phone: single-ul *„Spinning Around"* se vinde grozav iar englezii se dau din nou în vânt după australiancă! Parcă mai ieri se lansa cu *„The Locomotion"* şi *„I Should Be So Lucky"*...

◆ „Clasica" în viaţă – *Britney Spears* – va avea o aripă specială în muzeul din oraşul său natal – Kentwood, Louisiana! Ar fi comic, dacă n-ar fi ridicol: ce să expună, 3-4 costume, două CD-uri, postere şi nişte implanturi de silicon?! Penibili, uneori, americanii ăştia... Apropos, pe când facem şi noi un muzeu Andre?!

◆ Mister *Gary Barlow*, fost *Take That*, a fost pus pe liber de casa de

discuri *RCA* care i-a editat albumul de debut! Că *Gary* nu a egalat succesul solo al fostului său coleg *Robbie Williams* este limpede pentru toată lumea dar, să fim obiectivi, albumul său de debut nu a fost rău deloc! Vă mai amintiţi de *„The Open Road"*?

◆ Mariaj comercial de mare excepţie în show-biz: giganţii *EMI* şi *Time Warner* au pus bazele unei noi super fuziuni!

◆ *Marcel Avram* l-a dat în judecată pe fostul său client la *Mama Concerts & Rau* – *Michael*

Jackson – pentru recuperarea sumei de vreo 21 de milioane de dolari despre care *Avram* afirmă că i-ar datora *Jacko*...

◆ Pe 8 august a fost lansată compilaţia *„Stolen Roses"* a celor de la *Grateful Dead*, care conţine numai cover versions din diferite registre sonore...

◆ Vă spuneam la finele lui iunie că *Santana* va pleca de la *Arista Records* dar iată că situaţia s-a schimbat cu 180 de grade: el rămâne cu ei!

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU
E-Mail: shl@totalnet.ro

CAZIER discografic

Albume: No ordinary world (septembrie, 1999) ● Greatest Hits (septembrie, 1998) ● Stingray (septembrie, 1998) ● Civilised man/ Cocker/ Unchain my heart (iunie, 1998) ● Across from midnight (august, 1997) ● Organic (septembrie, 1996) ● The Long voyage home (noiembrie, 1995) ● Midnight rider (septembrie, 1994) ● Simply the best (septembrie, 1994) ● Favourite rarities (august, 1994) ● Have a little faith (august, 1994) ● First Time (septembrie, 1993) ● Hitchcock Railway (mai, 1992) ● Legend, The Essential Collection (mai, 1992) ● Joe Cocker – CD Box Set (ianuarie, 1992) ● The Collection vol.2 (septembrie, 1991) ● Jamaica say you will (aprilie, 1991) ● Someting to say (noiembrie, 1990) ● Joe Cocker live (aprilie, 1990) ● Where we

Joe Cocker

belong (aprilie, 1990) ● One night of sin (mai, 1989) ● Nightriding: Joe Cocker (iunie, 1988) ● Jamaica say you will//Cocker happy (februarie, 1988) ● The Best of Joe Cocker (februarie, 1988) ● Live in LA (aprilie, 1986) ● The Very best of Joe Cocker (aprilie, 1986) ● Cocker (martie, 1986) ● The Collection (martie, 1986) ● Cocker happy (aprilie, 1985) ● Off the record with Joe Cocker (octombrie, 1984) ● Civilized man (iulie, 1984) ● Joe Cocker (septembrie, 1982) ● Sheffield steel (aprilie, 1982) ● Space captain (martie, 1982) ● I can stand a little rain (septembrie, 1981) ● Paltinum collection (septembrie, 1981) ● Luxury you can afford (septembrie, 1979) ● Greatest hits vol.1 (aprilie, 1978) ● Joe Cocker/With a little help from my friends (aprilie, 1972) ● Mad dogs and Englishmen (aprilie, 1970).

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Cojocaru Ionel

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Băboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă a Consiliului de Administraţie*
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU - *Redactor şef*
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ - *Secretar general de redacţie*
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

TERRA un unicat în Univers?

ADRIAN HOAJĂ

De la Ptolemeu citire...

...Pământul a fost socotit Buricul Lumii. Au trecut veacurile, am mai descoperit şi noi, oamenii, câte ceva şi astfel am aflat că nici pomeneală să fim „centrul Universului!" Ba, s-ar putea zice că ne învârtim, provinciali, pe la vreo 25000 de ani-lumină depărtare de centrul galaxiei, undeva, într-o periferie a Căii Lactee. Dar antica idee a unicităţii Terrei nu a fost niciodată abandonată. Din timp în timp, ea revine, susţinută cu noi argumente, aflate în concordanţă cu progresele cunoaşterii umane. Relativ recent, doi cercetători americani, profesori la Universitatea din Washington, Peter Ward, paleontolog, specialist în dispariţia în masă a speciilor, şi Donald Brownlee, astronom, director ştiinţific la NASA al programului Stardust, au scris o carte – „Rare Earth" („Pământul este rar") – în care îşi propun să demonstreze următoarea idee: „Microbii pot supravieţui în nenumărate colţuri ale Universului, dar cu siguranţă nu şi civilizaţii tehnologice extraterestre. Viaţa inteligentă şi chiar viaţa animală simplă sunt extrem de rare în galaxia noastră şi în Univers. Ele sunt excepţionale şi specifice doar Terrei". Cei doi autori apelează la opt argumente pentru a-şi demonstra demersul lor. Să le examinăm pe rând.

EXCEPŢIA TERRA

Şi dacă suntem singuri în Univers? Iată opt ipoteze-argument ce aduc la zi biblica idee a Raiului pe Pământ şi nicăieri altunde în Cosmos!

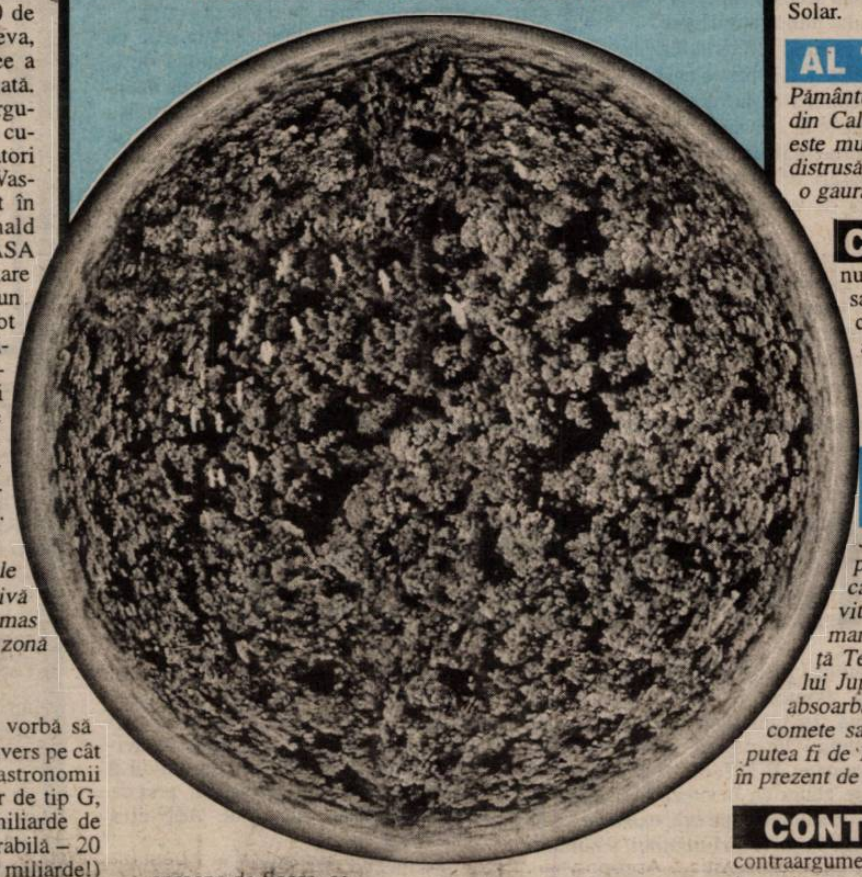

PRIMUL ARGUMENT: *Soarele este o stea atipică în Univers. Este mai masivă decât 95 la sută dintre stelele galaxiei şi a rămas stabilă timp de miliarde de ani, creând o zonă locuibilă.*

CONTRAARGUMENT: Nici vorbă să fie Soarele o stea atât de „excepţională" în Univers pe cât cred autorii. În afara Sistemului Solar, astronomii estimează la circa 10 la sută numărul stelelor de tip G, aidoma Soarelui nostru. Din circa 200 de miliarde de stele, acest procent reprezintă o cifră considerabilă – 20 de miliarde! Dar chiar şi 1 la sută dacă ar fi (2 miliarde!) şi tot e absolut suficient pentru a considera Soarele drept un obiect cosmic relativ banal în galaxie.

AL DOILEA ARGUMENT: *Terra este situată în zona locuibilă a Sistemului Solar, nici prea aproape de Soare, ca Venus, nici prea departe, ca Marte. Aceleaşi dimensiuni, aceeaşi densitate, dar Venus, mai aproape de Soare cu 40 milioane km decât Pământul, este o planetă care dă în clocot. Iar Marte e mult prea îngheţată, primind o frântură din energia pe care o primeşte Terra de la Soare.*

CONTRAARGUMENT: Deocamdată, ştim mult prea puţin despre viaţă, în general, ca fenomen, pentru a accepta sau nega această a doua ipoteză. Cât despre exobiologie, nu ştim chiar nimica! Doar presupuneri. Aşa că ar fi posibil să existe, într-adevăr, şi în alte sisteme stelare, o „centură a vieţii" similară, dacă nu chiar identică, cu cea în care se află Terra în cadrul Sistemului Solar.

AL TREILEA ARGUMENT: *Pământul are şansa să fie într-o zonă foarte calmă din Calea Lactee. Acolo unde densitatea stelelor este mult mai mare, Terra ar fi fost cu siguranţă distrusă de explozia unei supernove sau aspirată de o gaură neagră.*

CONTRAARGUMENT: Omul nu a trecut dincolo de orbita Lunii iar sondele sale spaţiale abia dacă au „înţepat" spaţiul cosmic din afara Sistemului Solar. În plus, abia de câţiva ani am descoperit primele planete extrasolare. Ca atare, ca şi la ipoteza anterioară, nu se poate spune nici da, nici nu. Cu alte cuvinte, rămâne de văzut.

AL PATRULEA ARGUMENT: *Binecuvântată fie existenţa lui Jupiter! Autorii afirmă că cea mai mare planetă a Sistemului Solar acţionează „ca o capcană pentru comete, un fel de sifon gravitaţional care curăţă Sistemul Solar de o mare parte din obiectele cosmice care ameninţă Terra cu o coliziune distrugătoare". În lipsa lui Jupiter şi a celorlalte planete gigant care să absoarbă sau să deturneze în afara Sistemului Solar comete sau meteoriţi uriaşi, numărul impactelor ar putea fi de 10.000 de ori superior celui cunoscut până în prezent de Terra.*

CONTRAARGUMENT: Nu există contraargument! Calculele astronomilor indică faptul că, într-adevăr, aşa stau lucrurile.

În numărul viitor, vă vom prezenta celelalte 4 argumente şi contraargumente pentru care Terra este considerată un unicat în Univers.

(Va urma)

Minerii atomilor

MAREA SFIDARE A MILENIULUI III

MIHAELA DOROBANŢU

Cunoscuţi sub acest nume (dar nu aşa cum le ştim noi astăzi constituţia internă) de aproape două milenii şi jumătate, consideraţi „indivizibili" (aşa cum îi caracterizează şi numele) până la începutul secolului nostru, atomii reprezintă nu doar lumea fascinantă în care se desfăşoară cea mai spectaculoasă şi ambiţioasă expediţie ştiinţifică de până acum, ci şi o mare promisiune pentru rezolvarea problemelor energetice ale societăţii contemporane. Se vorbeşte despre o „energie surpriză" care s-ar afla încă în fişele de laborator ale oamenilor de ştiinţă, dar se vorbeşte şi despre pericolul atât de mare pe care îl reprezintă centralele nucleare, încât unele ţări se gândesc deja să le închidă. Fisiune sau fuziune nucleară? Şi dacă va fi vorba de fuziune, atunci: fuziune fierbinte sau fuziune rece?

CURSĂ ENERGETICĂ!

Încă în căutarea unei reţete energetice pentru viitor, cercetătorii se pregătesc să devină adevăraţi „mineri" căutând soluţia în strania lume a atomilor.

Anul: 2005 Three Mile Island – Statele Unite, 1979: Cernobîl – URSS, 1986: apoi, la 30 septembrie 1999, Tokaimura – Japonia. Aceştia sunt doar trei paşi de-a lungul traseului urmat de energia nucleară. Ei ne conving că el nu este nici pe departe unul simplu. Teama că asemenea accidente se pot repeta este una din frânele principale în calea dezvoltării centralelor pe bază de fisiune nucleară. Sigur, există sisteme de securitate din ce în ce mai perfecţionate şi mai sofisticate. Toate însă necesită „intervenţia" unui element suplimentar: pompe, motoare, senzori electrici. Sunt sisteme de securitate numite „active". Dar în spatele lor se află totdeauna elementul uman.

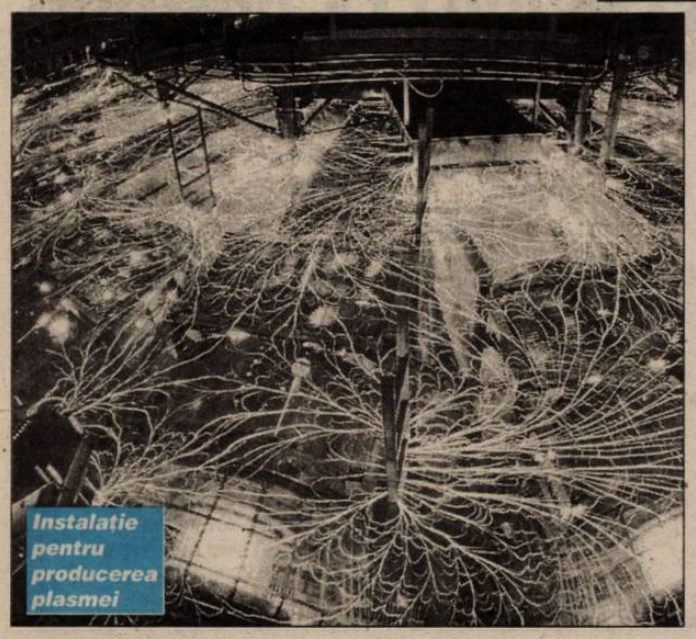

Instalaţie pentru producerea plasmei

Tocmai de aceea, mai ales în ultimii ani au fost proiectate sisteme de securitate „pasive". Un oricât de neînsemnat semnal de alarmă şi... reacţia nucleară nu se mai poate declanşa: centrala se opreşte de la sine. Iată de exemplu cum reuşeşte această performanţă MARS (Multipurpose advanced reactor inherently safe), reactorul avansat multi-scop, inerent stabil, pus la punct în cadrul unei celebre universităţi europene, „La Sapienza", din Roma. Securitatea pasivă pe care o asigură el este de 100 la sută şi se realizează recurgându-se la bare care se dilată o dată cu creşterea temperaturii, până într-acolo încât dincolo de limita de pericol ele fac să cadă şi celelalte bare, oprind reacţia şi deci centrala. Mai mult: MARS se poate demonta în laborator şi se poate transporta acolo unde este nevoie.

Anul: 2010 Fisiunea este o reacţie în fond foarte simplă: „se trage" cu neutroni într-un atom cu un număr mare de protoni în nucleu, acesta se „rupe" în doi atomi mai uşori şi câţiva neutroni în plus care la rândul lor bombardează alţi atomi... şi aşa mai departe. Din aceste multiple „ruperi" de atomi, se eliberează energia. Şi tot în urma acestor „spargeri" de atomi mai rezultă ceva: o serie de produse, radioactive, dar conţinând un număr prea mic de neutroni pentru a putea continua cursa reacţiei în lanţ. Sunt deşeurile radioactive. Şi cum combustibilul nuclear de bază este uraniul, unul dintre produsele cele mai periculoase este plutoniul. Care este în acelaşi timp şi o „otravă" radioactivă, şi una chimică! Unii au nevoie de el pentru a-l folosi la construirea armelor nucleare. Alţii ar da orice să-l ştie „sub control". Inspectorii Agenţiei pentru Energie Nucleară de la Viena îl caută în orice unitate nucleară. Ce se poate face?

Timpul plumbului lichid. Ideea este a faimosului Carlo Rubbia, (laureat cu Premiu Nobel în 1984) care propune folosirea toriului în locul uraniului. Atât pentru că acesta este de trei ori mai abundent în crusta terestră decât uraniul, cât şi, mai ales, pentru că nu produce plutoniu!

Schema, în principiu, este simplă: se „extrag" protoni cu viteze extrem de mari dintr-un accelerator de particule (cum este cel de la CERN, de pildă); aceştia sunt apoi dirijaţi pentru a bombarda ţinta de toriu. Toriul fisionează, se emite o cantitate foarte mare de energie, aceasta este imediat utilizată pentru a încălzi cantităţi enorme de apă, apa se transformă în vapori, vaporii sunt trimişi mai departe pentru a acţiona turbinele electrice. Şi totuşi se doreşte încă şi mai mult: de ce să nu folosim drept combustibil inclusiv aceste temute deşeuri radioactive?

(Va urma)

planet@IT

Numărătoare inversă

Se pare că situl Napster, cel mai vizitat şi solicitat spaţiu virtual de muzică din lume, îşi va închide porţile joi la miezul nopţii, în cazul în care Curtea de Apel a SUA va zice un „da" hotărât. „MAGAZIN" v-a mai prezentat informaţii despre Napster. Pe scurt: prin intermediul lui, milioane de oameni din toată lumea piratează legal muzică în format MP3. La orice oră din zi şi din noapte, aproape orice melodie dorită, a oricărui artist, din orice an poate fi găsită cu Napster. În plus acest soft analizează legăturile dintre utilizatori, pentru ca viteza de încărcare a melodiei dorite să fie maximă. Revoltaţi, artiştii şi companiile producătoare de muzică au dat în judecată compania producătoare. Napster se apără foarte simplu, spunând că oferă numai tehnologia şi softul pentru realizarea unui schimb de melodii în format MP3, utilizatorul fiind avertizat legal să nu ofere spre copiere sau să copieze piese apărate de legea drepturilor de autor. Cifrele indică Napster drept cel mai folosit program de pe Internet, având până acum peste 20 de milioane de utilizatori, care au efectuat sute de milioane de downloaduri. Aflând de probabila suspendare a acestui sit, milioane de oameni l-au invadat, pentru a putea încărca melodii, atât cât se mai poate. Adresa de la care se poate lua acest soft este www.napster.com. Pentru instalare trebuie urmaţi următorii paşi: cu legătura la Internet deschisă, se rulează programul de setup, care va instala efectiv Napster şi va crea un cont de utilizator. Apoi, după ce citiţi o pagină de text în care se explică respectarea drepturilor de autor, majoritatea producţiilor muzicale ale ultimilor 50 de ani vă stă la dispoziţie.

Salam s-a dat

În Irak s-a deschis la sfârşitul lunii iulie primul café de Internet din ţară. Norocosul oraş este chiar capitala ţării, Bagdad, ai cărui locuitori vor putea să acceseze orice sit din lume, cu condiţia să nu contravină preceptelor religiei islamice. Cam aşa s-a exprimat ministrul irakian al comunicaţiilor, Ahhmed Murtada Ahmed Khalil, direct răspunzător de această bravă iniţiativă. Urmează un mare „DAR": înainte să poată accesa o pagină de web, irakianul aflat în faţa computerului va trebui să aştepte puţin, pentru că adresa solicitată va fi întâi verificată de nişte băieţi cu grade grele pe umeri, care vor da sau nu acceptul de vizitare a adresei respective. Cu alte cuvinte, pe lângă cafeul propriu-zis, mai există unul care îl verifică. Deşi nu s-a specificat oficial, este posibil să mai existe şi alte camere de control, care să se verifice unele pe altele, şi asta doar ca bietul irakian să un poată vedea o pagină pentru adulţi sau un buletin de ştiri american. Irakianul care are acasă un calculator nu se poate conecta la Internet, însă poate avea un cont de email pe care să îl manevreze de la caféul cu pricina. O oră de Internet costă în Irak 2000 de dinari (1 dolar), iar salariul lunar al unui profesor este de 6000 de dinari (3 dolari).

Web-ul invizibil

Web-ul a devenit prea mare. Aceasta este concluzia majorităţii specialiştilor care se ocupă de administrarea celor mai cunoscute motoare de căutare. Internetul conţine atâtea informaţii şi este atât de sofisticat structurat, încât o căutare abia dacă îi zgârie carapacea. Webul este de peste 500 de ori mai mare decât hărţile după care operează Yahoo!, Metacrawler sau Alta Vista. Frustrarea este evidentă atunci când cauţi ceva şi nu găseşti, iar motoarele de căutare au ajuns precum buletinul meteo, subiect de luare în râs a preciziei. Astfel, pe lângă zonele „cartografiate" ale webului, se află cele invizibile, cu mult mai mari. Compania BrightPlanet crede că a găsit o soluţie: LexiBot. Acest soft de căutare va apela la toate portalele tradiţionale, dar va sonda şi bazele de date din „zona invizibilă". O căutare va dura însă destul de mult: între 25 şi 30 de minute, pe când o căutare amănunţită- 90 de minute. LexiWeb costă 90 de dolari şi are o perioadă de încercare de 30 de zile. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

Obsesia catastrofelor din trecutul planetei

ION ŢUGUI

Cercetând evenimentele din trecutul îndepărtat al Terrei, oamenii de ştiinţă au fost nevoiţi să-i dea omenirii „actuale" o vârstă ce nu depăşeşte 12 milenii. Suntem aşadar atât de tineri dacă ne raportăm tinereţea la cele 3 miliarde de ani de când Pământul a căpătat viaţă. Ne începem istoria precum se scrie în Geneza biblică. Dar mai înainte a existat viaţă, au existat epoci milenare în care nu ştim dacă s-au dezvoltat civilizaţii, dar au existat dinozauri şi specii uriaşe, o climă prielnică şi, în fine, un colaps planetar. Acesta s-ar fi petrecut cu vreo 65 de milioane de ani în urmă...

Ce s-a întâmplat cu Terra „la un moment dat", cu milioane de ani în urmă? Dovada unei catastrofe planetare bruşte a fost obţinută o dată cu descoperirea unui mamut, în Siberia; în stomacul mamutului siberian bine conservat, au fost găsite „vegetale proaspete", parţial digerate. Stupefiantă descoperire, deoarece aceasta a dus la concluzia că s-a petrecut, cu milioane de ani în urmă, o *răcire bruscă* a climei pe Terra; estimările au sugerat între 3 şi 7 zile, răstimp în care de la o climă caldă şi dulce, s-a produs o cădere catastrofală la minus 30 sau 40 de grade...

Altă catastrofă de proporţii planetare ne este sugerată de misterul Atlantidei. Multă vreme continentul misterios dispărut cu 10-12 milenii în urmă era considerat o ficţiune apărută în antichitate şi perpetuată până azi. Dar azi nimeni nu mai consideră ficţiunea corectă sau demnă de luat în seamă. Atlantida şi atlanţii au existat. Au dispărut însă datorită unor fenomene tectonice catastrofale, sau, după ultimele ipoteze ştiinţifice, în urma unui proces destul de rapid intuit asupra mişcării scoarţei terestre. Omul de ştiinţă se întreabă dacă putem procesa, azi, ciclicitatea catastrofelor. Evident, este posibilă această experienţă, dar ar trebui să existe mai multe informaţii despre ultima catastrofă! O ipoteză privind ciclicitatea modificărilor climatice enunţă cifra de 11 mii de ani, din 11 mii în 11 mii clima se schimbă de la rece la cald. Marile catastrofe sunt estimate la 150 milioane de ani şi se referă la modificări structurale în arhitectura materială a planetei, deplasări de continente, distribuirea „nouă" a întinderilor de apă şi aşa mai departe...

Actualmente este evident pentru oricine că au loc schimbări climatice importante. Observaţiile stau la îndemâna noastră. Trecerile de la temperaturi caniculare, la temperaturi scăzute vedem că se produc în doar câteva ore. Sporesc evenimentele telurice şi meteorologice, s-au îndesit cutremurele şi a sporit frecvenţa uraganelor, cicloanelor, tornadelor... În care din ciclurile catastrofale vom intra sau ce surprize ne pândesc de la procesul de topire a calotelor glaciare? Sau poate ne vom confrunta cu un nou potop, ştiut fiind că Potopul biblic a fost scos din ficţiune şi s-a dovedit a fi fost o realitate tragică a Terrei?

După cum declara un specialist de la NASA azi putem avea o imagine statistică a catastrofelor de pe planeta noastră, petrecute cu milioane şi sute de milioane de ani în urmă. La cele care au fost, se adaugă la ora actuală încă una: descoperirea unui asteroid gigant care se apropie de Terra cu o viteză uriaşă.

Asteroidul a fost observat pentru prima oară cu câţiva ani în urmă de către un om de ştiinţă de la NASA, pe când se afla în post, „de serviciu de noapte". Au început imediat măsurătorile de rigoare, s-a stabilit traiectoria, volumul materiei ucigaşe. Azi se ştie despre acel corp ceresc aproape totul. A fost estimată şi data impactului cu Pământul (asupra datei mai sunt controverse), dar s-a stabilit anul! Aşadar în anul 2028 asteroidul ne va lovi. Oamenii de ştiinţă afirmă că „civilizaţia de pe Terra va dispărea". Se caută mijloace militare de fărâmiţare a bolidului ceresc. Obsesia catastrofelor este continuă, este o permanenţă, chiar dacă nu se vorbeşte despre aşa ceva în fiecare zi...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Invazie de OZN-uri TRIUNGHIULARE

DAN D. FARCAŞ

În seara de 29 noiembrie 1989 pe cerul Belgiei, în zona localităţii Eupen, a fost văzut un obiect triunghiular, sau rombic sau ca o „aripă zburătoare", cu anvergura de 15 metri, 30 metri, sau mai mare. Obiectul zbura la joasă înălţime, staţiona într-un punct, se întorcea în loc, se înclina, după care se depărta cu o viteză fantastică, toate acestea fără nici un zgomot. În zilele următoare oficialităţile au primit cel puţin o sută douăzeci de rapoarte de la martorii înfricoşaţi, între care mulţi militari, jandarmi, poliţişti. Rapoartele mai spuneau că obiectul era împodobit cu lumini multicolore şi avea un soi de hublouri. Partea de jos era plată iar în centru avea o lumină roşie, ca un girofar. Când trecea deasupra unui automobil, acestuia îi cădea, pe moment, toată instalaţia electrică: i se stingeau farurile, se oprea motorul, aparatul de radio etc., toate revenind apoi la normal.

Obiectele au reapărut după două zile, apoi la 2 şi 11 decembrie, semnalându-se, cu intermitenţe, până în primăvara anului 1990. Ele au fost văzute, de repetate ori, pe radarele militare. Unii martori au văzut obiectul aşezat pe sol şi decolând apoi. Între martori s-au numărat, între alţii, un specialist în meteorologie al forţelor aeriene, un profesor universitar, un locotenent colonel al armatei. S-au făcut mai multe fotografii şi înregistrări video. Fotografiile, analizate cu metode sofisticate, au fost găsite autentice. S-a spus că erau avioane F-117A (Stealth), de formă triunghiulară, sau variante ale acestuia. Din păcate, diferenţele sunt însemnate: F-117 este zgomotos, nu poate zbura cu o viteză mai mică de 300 de kilometri pe oră, existând şi diferenţe în privinţa luminilor, a hublourilor etc. Ambasada americană, iritată de acuzaţia că *Air Force* efectuează zboruri neanunţate, peste zone populate dintr-o ţară străină, încălcând convenţiile în vigoare, a dat o dezminţire oficială. Dar iritate au fost şi forţele aeriene belgiene, care se simţeau umilite, fiind incapabile nu numai să alunge dar chiar să identifice misterioşii intruşi. În sfârşit, era lezat şi bunul simţ, deoarece nici un fabricant de armament nu şi-ar testa o aeronavă *secretă* de-a lungul autostrăzilor iluminate *a giorno*, sau la rasul acoperişurilor, într-o ţară străină, îngrozind mii de oameni şi putând isca astfel inutile complicaţii diplomatice. Dacă era vorba de avioane americane, acestea puteau fi testate în linişte deasupra imenselor teritorii deşertice din Nevada sau alte zone din centrul S.U.A.

În noaptea de 30-31 martie 1990, mai multe puncte de observaţie, vizuale sau radar, de pe aeroporturi militare, au semnalat din nou apariţia obiectelor. După anumite surse, martorii au expediat 2600 de rapoarte, majoritatea la jandarmerii, privitor la observaţiile din noaptea aceasta. Timp de o oră, începând cu ora 0.05, au existat nouă tentative de intercepţie, efectuate de avioane F-16. În trei cazuri obiectivul a fost fixat de radarul avionului, preţ de câteva secunde, după care OZN-ul a reuşit să scape.

Colonelul Wilfried De Brouwer, şeful operativ al forţelor aeriene belgiene, avansat general în 1991, a convocat la 11 iulie 1990 o conferinţă de presă, ca o concluzie finală la anchetele care au urmat valului de observaţii. El a precizat că, ori de câte ori era prins de radar, obiectul îşi schimba viteza, într-o secundă, de pildă, de la circa 200 kilometri pe oră la circa 1800, iar altitudinea de la circa 2000 de metri la circa 250. O astfel de acceleraţie (minimum 40G) este imposibil de suportat de orice pilot uman. În plus, depăşirea vitezei sunetului trebuia să dea naştere la un imens „bang" cauzând spargerea geamurilor şi alte stricăciuni la clădirile aflate în zonă; or mişcările obiectului s-au desfăşurat într-o linişte desăvârşită. Manevrele au fost înregistrate simultan de radarele a două avioane, aflate la o oarecare distanţă între ele, ca şi de un al treilea radar, de la sol, ceea ce excludea posibilitatea unui semnal parazit. Oficial, De Brouwer a recunoscut că nu există explicaţie pentru originea misteriosului obiect zburător, adăugând că „manevrele OZN-urilor dovedeau o anumită logică".

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/32

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Dosarul gândurilor comunicante

„O micro-busolă" cerebrală?

MIHAELA DOROBANŢU

Există oare cineva care să nu fi spus măcar o dată că „simte cum cineva îl priveşte din spate"? Dar cine a privit fără să tresară acel cadru

AL ŞASELEA SIMŢ

După ani de simplificări materialiste, ajungem să realizăm că o parte însemnată a vieţii ni se desfăşoară în afara stărilor conştiente.

din neuitatul film al lui Alfred Hitchcock, „Păsările", în care sosea, cam nervoasă, este drept, prima dintre zburătoarele care aveau să declanşeze coşmarul? Şi de fiecare dată – frica. Un sentiment copleşitor care te cuprinde chiar dacă te afli în siguranţa celor patru pereţi ai casei tale. Hitchcock s-a bazat pe aceasta, ca şi alţi scriitori de romane de groază. Există cu adevărat un al şaselea simţ? Frica de care vorbim este în general considerată ca benefică de cercetători: ea devine, în fond, un factor de supravieţuire, în măsura în care ne face/ ne forţează, să găsim rapid soluţii la problemele cele mai grele.

Uneori se vorbeşte despre un al treilea ochi. Am cunoscut o tânără care se amuza făcând următorul exerciţiu: mergea pe trotuar într-o zonă relativ aglomerată şi un oarecare timp fixa din spate pe cineva care mergea în faţa ei. După un timp îi „comanda" să execute ceva, să traverseze strada de exemplu, sau să intre într-un anumit magazin. Demonstraţiile erau surprinzătoare: procentul de reuşită era de opt persoane din zece, mai ales în cazul bărbaţilor. Oameni serioşi, mergând hotărât într-o anumită direcţie şi purtând o servietă în mână, oameni care clar aveau treabă şi ştiau ce vor, se opreau brusc, se întorceau spre stradă şi... traversau. Pentru a se opri apoi uluiţi pe trotuarul celălalt, întrebându-se probabil ce caută acolo! Nu este uşor de înţeles cum reuşesc asemenea experienţe, mai ales că în cazurile respective probabilitatea de fraudă din partea „inductorului" era clar exclusă. Există oare cu adevărat un „al treilea ochi", indiferent ce am înţelege prin aceasta?

Dar capacitatea de orientare uneori incredibilă mai ales la unele animale? La unele specii migratoare ştim la ora actuală că este vorba de câmpul magnetic terestru care le „ghidează", dar ce se întâmplă în cazul mamiferelor? Cum să explici nu „de ce", ci, mai simplu, doar „cum" reuşeau subiecţii umani din experienţa lui James Ranck de la Universitatea de Stat din Brooklin, New York, ca, legaţi la ochi, aşezaţi pe scaune rotitoare şi cerându-li-se să se oprească din rotit cât mai aproape de poziţia de pornire, să facă acest lucru după câteva încercări, oprindu-se la un unghi mai mic de 30 de grade de această poziţie?! Avem în creierul nostru celule care se comportă ca nişte „micro-busole"? Ne construim, fără să ne dăm seama, în acelaşi creier, o „hartă geografică" a spaţiului în care ne mişcăm?

Între scepticism şi credulitate

OAMENI SENSIBILI LA COMORI

PAUL IOAN

Banala poveste a unui om hipersensibil a început cu o durere de spate. Nick Holder din Sareen, Nevada, era sănătos tun când s-a mutat în preajma acelei zone deşertice. Avea 64 de ani şi n-auzise de *radiestezie* (sensibilitatea la radiaţii) sau *dowser* (descoperitor de apă de adâncime). Însă faptul că durerile îl apucau numai când se culca într-un anume fel, i-a dat de gândit... A săpat cu îndârjire în preajma casei şi a găsit, la 9-12 metri adâncime, o pânză freatică orientată nord-sud. Atunci şi-a dat seama că durerile apăreau când se culca perpendicular pe această direcţie... Aşa a devenit Nick Holder un dowser. Numai că este unic în lume. El nu foloseşte nici nuiaua despicată de alun sau vergeaua de cupru, ci pur şi simplu de culcă pe sol, în diverse direcţii, aşteptând răspunsul dat de... şale. Profesorul Norman Quins din Las Vegas i-a analizat cu atenţie coloana vertebrală, dar nu a găsit nimic deosebit, nici o anomalie care s-o transforme într-o „antenă" a câmpurilor geomagnetice. Concluzia lui, ca şi a multor altor analişti ai acestei probleme, este că tot biocâmpul cerebral poartă „vina", alături de complicatul sistem al urechii interne. O dovadă uluitoare în acest sens provine din experienţa bulgarului Matev Matevian. Aflat la pescuit în Marea Neagră, acestuia îi venea mereu să leşine într-o anumită zonă – nu putea fi vorba de rău de mare. Întâmplător sau nu, în aceeaşi zonă geofizicienii din Sofia au descoperit o uriaşă pungă cu gaze naturale. Autorităţile au luat imediat legătura cu Matevian, pe care l-au angajat ca „radiestezist în domeniul zăcămintelor de petrol" – profesie extrem de rară, mai dese sunt cazurile cu cei sensibili la metale (în special argint şi cupru). Cei mai mulţi dowseri au o activitate clandestină. În America de Nord şi cea de Sud există companii de exploatări de diverse zăcăminte, în care o parte a profitului merge spre aceşti descoperitori hipersensibili. În vremurile cuceririi „Vestului sălbatic", coloniştii îi considerau „sfinţi" , iar numele lor devenea şi numele aşezării care prospera datorită apei, aurului, petrolului sau cuprului.

De ce are nevoie de jandarmi „reforma învăţământului”?

„ADMITEREA 2000” LA LICEU

un atentat la demnitatea elevilor valoroşi

PAUL IOAN

Du-te-vino neîntrerupt, cu ochii înlăcrimaţi privind ceasul (devenit cronometru), de la un liceu bucureştean la altul, huiduieli, pichetări, asedierea Ministerului Educaţiei Naţionale (MEN), Inspectoratului Şcolar al Municipiului Bucureşti (IŞMB) şi Guvernului, dormit iepureşte în curţile şcolilor, cu lumânarea la liste, informaţii aiuritoare şi zvonuri panicante, promisiuni şi dezminţiri, răsturnări subite de situaţie, intervenţii televizate de genul „las’ că merge şi-aşa, n-aţi înţeles reforma educaţională, nu vreţi să intraţi în Europa”... Iată unde duce o „reformă” aberantă, impusă accelerat de „sus”, fără a-i păsa cuiva că traumatizează tocmai o nevinovată generaţie pe care va trebui să se bazeze România de mâine.

După prima etapă a Admiterii, au fost respinşi 4.233 de candidaţi, dintre care 271 cu medii între 8,00 şi 9,50, în timp ce la şcolile profesionale şi de ucenici rămăseseră 3.089 de locuri neocupate!

Scene de coşmar „educaţional”

Liceul „Lazăr”. Graţiela are media 8,36. Plânge în hohote. Într-un sfert de oră a trecut de la „admişi” la „respinşi”. Părinţii o trag de mână, spre un taxi. Vor „migra” spre alt liceu, cum le-o fi norocul. *Liceul „Mihai Bravu”.* Cu 8,25, Daniel se vede în aceeaşi situaţie, dar a trecut de ora limită a înscrierii – 18.00. Unde să se mai ducă acum? Strigă disperat: *„Vrem concurs!”* I se alătură şi alţi respinşi cu medii peste 8. *Liceul „Dimitrie Bolintineanu”.* Fântânaru Ion şi Mihai (tată şi fiu) au petrecut noaptea de 19-20 iulie în maşina personală. „Păzim lista, cu ăştia nu se ştie niciodată”. Liceul „Rosetti”. Două autocare cu absolvenţi plini de speranţă încearcă marea cu degetul. Alte două autobuze parchează lângă „Gh.Lazăr”, venind din Buzău.

Grupuri de elevi – cu medii peste 8 – şi părinţi protestează în faţa IŞMB. Sunt „ghidaţi” spre MEN. Aici, paza s-a triplat („Capitoliul a fost salvat de gâşte, pe ăştia îi salvează jandarmii!”, spune un părinte indignat). Un oficial al MEN se iveşte, în sfârşit, şi pleacă pentru discuţii la Colegiul Naţional „Sf. Sava”. Sunt sesizate mari nereguli. *Mulţi directori de licee vor să propună, la rândul lor, modificări. Nemulţumirile iau amploare, protestatarii se duc la Guvern, unde-i aşteaptă cu braţele deschise... cordonul de gardă.* Se cere, având în vedere *înscrierile din provincie în prima etapă* (din trei) – aproximativ două mii de absolvenţi –, suplimentarea claselor la zi cu cele de la „învăţământul la distanţă”, majorarea efectivului unei clase de la 25 la 30-35 de elevi, respectarea orelor de înscriere, afişarea promptă a listelor etc., etc.

Presa, radioul şi televiziunea dau anunţuri de suplimentări, locuri rămase libere. *Unele informaţii se contrazic între ele, realitatea scapă controlului, elevii sunt neîncrezători, debusolaţi.* Pe 21 iulie se anunţă (televizat) suplimentarea claselor cu taxă (gratuitatea, bat-o vina!)... IŞMB anunţă că după prima etapă de admitere sunt 4.233 de respinşi, dintre care 271 cu medii între 8 şi 9,15... Totul aminteşte de stupefiantele greve stradale ale foamei din 1991, pentru admiterea la medicină – fapt unic pe planetă.

HARABABURĂ

Trecerea pretins „europenizantă”, în trap-galop, de la filtrul concursului la „loteria” înscrierii haotice pe baza mediei demoralizează şi periclitează destinele multor adolescenţi.

Părinţii „admişi” să stea de vorbă cu funcţionari ai Guvernului au cerut suplimentarea locurilor la zi (din Bucureştiul asaltat de provincie, peste 2000 de candidaţi) şi cu locurile de la „tradiţionalul” învăţământ românesc la distanţă.

Elevii nu sunt piese pe tabla de şah a MEN

Discutăm în curtea unui liceu cu două doamne profesoare, ambele cu vechime de peste zece ani în învăţământ. Nu au copii implicaţi în această admitere, dar sunt afectate de ceea ce se întâmplă. Doresc anonimatul, nu vor să-şi piardă pâinea criticând obiectiv, fără patimă, aspectele negative ale reformei educaţionale şi modul ei de aplicare. Dumnealor au în vedere îndârjirea cu care MEN persistă în unele greşeli, cu consecinţe imprevizibil de grave.

M-au interesat în primul rând comentariile domniilor lor faţă de afirmaţia unei directoare de la un liceu central, care spunea exasperată de haosul produs de mediile mari sosite din provincie: *„ Neştiindu-le nivelul de pregătire, la toamnă o să-i testăm pe toţi elevii din clasa a IX-a”*!!! Dna S.D.: „ Sunt două lucruri esenţiale scăpate din vedere:

1. Absolvenţii de gimnaziu care au trăit această năucitoare experienţă bucureşteană au aflat de „reformă” prea târziu, în anul şcolar 1999-2000. Ori, având în vedere ponderea activităţii de patru ani (clasele V-VIII), *ei ar fi trebuit să ştie ce-i aşteaptă încă din clasa a V-a sau a VI-a, pentru a se pregăti în consecinţă.*
2. *Generozitatea la acordarea notelor* este – se ştie prea bine – mai mare chiar şi în unele oraşe mari din ţară, ce să mai vorbim de comune. Aici se suprapun tot felul de *intercondiţionări umbroase între cadre didactice fără mare experienţă şi mediul social respectiv, care nu mai au nimic în comun cu procesul de învăţământ.*

Deci din start, *există o anume concurenţă neloială* care-i defavorizează pe bucureştenii de la liceele de mare tradiţie. De aceea dna directoare de liceu se referea, pe bună dreptate, la verificările din clasa a IX-a, dar atunci va fi fost prea târziu. Şi n-aş putea să nu amintesc despre *lipsa din dotarea noastră a aparaturii informatice pentru a comunica mult mai prompt cu candidaţii*”...

Favorizarea corupţiei în detrimentul performanţei

La rându-i, dna profesoară M.F. opinează:

„Nu trebuie să neglijăm şi aspectele ce ţin de *mentalitatea* unor părinţi, aspecte care au condus la suprasolicitarea anumitor profiluri liceale şi neglijarea grupurilor profesionale. Există tendinţa de supraevaluare a propriilor odrasle, există o ambiţie uneori fără corespondent în posibilităţile reale ale elevului. Aici se simte *lipsa consilierului din şcoli, a îndrumătorului obiectiv ce poate aprecia obiectiv şansele elevului şi-l poate orienta.* Datorită acestor ambiţii nerealiste se va crea în anii următori ceea ce aş putea numi *PIAŢA NEAGRĂ A TRANSFERURILOR INTERLICEALE – în care mita şi corupţia vor atinge niveluri greu de imaginat, căci vor curge fluvii de cereri de acest gen...*

Se copiază mecanic din Occident anumite concepte – unele valoroase –, fără a se ţine seama de stadiul actual al economiei româneşti – şansele de a găsi un loc de muncă, şi acela cât mai bun – şi de încetineala cu care se schimbă mentalităţile. Adaptările pro-occidentale care fac atingere marii mase a populaţiei nu trebuie făcute peste noapte. În Occident nu este nici o ruşine să te pregăteşti pentru o meserie (poate chiar prin tradiţie familială) de la 14 ani, acolo orice meseriaş (de la ospătar şi brutar până la tâmplar sau electrician etc.) câştigă convenabil şi duce un trai decent – apropo, *câţi dintre turiştii străini care invadau litoralul românesc înainte de ’89 credeţi că erau „intelectuali”?! În Germania, de exemplu, ocuparea liceului depăşeşte greu 60 la sută, şi asta spune multe. În Franţa, Suedia, SUA etc. există la Colegii numeroase clase cu mai puţin de 20 de elevi.*

Oricum, trebuie să ne mişcăm şi noi, dar cu tact şi înţelepciune, pentru că nu avem de-a face cu piese pe tabla de şah, ci cu destine de oameni în plină formare. Adolescenţii de azi sunt deştepţi şi «acizi», cunosc şi interpretează foarte bine greutăţile prin care trec părinţii. În domeniul educaţiei naţionale n-ai voie să greşeşti, dar să mai şi persişti în greşeală! Altfel, „reforma” riscă să devină o contra-reformă.”

Pe cine mai miră „migrarea creierelor”?

Catastrofala consecinţă a harababurii din învăţământ, manifestată încă de la trecerea de la gimnaziu la liceu, este pierderea valorilor. *De ce mulţi elevi olimpici declară fără remuşcări că aşteaptă un contract în străinătate? De ce mulţi absolvenţi de facultate sunt cu gândul la „exil”?* Premisele pierderii autenticelor valori – şi chiar a celor mai bine dotaţi de natură şi cu drag de carte – se conturează (aşa cum a dovedit-o din plin dramaticul caraghioslâc al Admiterii 2000) fără nici un dubiu încă din adolescenţă, când modificărilor fiziologice legate de pubertate li se adaugă traume (şocuri) psihice inutile şi extrem de periculoase.

Candidaţii care solicitau revenirea la concurs nu erau deloc demagogi. Şi ei, dar şi cei admişi (li se spune „băftoşii”) simt că a fost o experienţă nepregătită temeinic, că s-a recurs iarăşi la o generaţie adolescentină de sacrificiu. Unii miniştri se grăbesc prea mult să lase ceva în urmă, indiferent ce, probabil pentru a intra în „manualele alternative” (cu sau fără fotografie) – aprobate tot de ei.

P.S. De la elevi, strict autentic: „ Părinţii mei vor să muncesc, eu vreau să învăţ, dar se pare că avem «idei absurde»”... „La «capacitate» am stabilit preţul cu supraveghetorul pentru a copia, şi tot degeaba”... „ Cu banii pentru meditatori şi spăgi ajungeam în Australia”... „Dacă taicămeu nu s-a făcut VIP, aşa-mi trebuie!”. Fără comentarii!...

Cum de n-au înţeles „refuzaţii” mesajul televizat al unui înalt funcţionar MEN: „O meserie de viitor este croitoria, dar părinţii şi copiii sunt dezinformaţi...!” Să râzi, să plângi?

Cele 275 de locuri la zi suplimentare - în Capitală - seamănă mai mult a bătaie de joc... Răspunsul părinţilor faţă de această subită „generozitate” a fost termenul eliminat din Dicţionarul alternativ al competenţei şi bunului simţ, şi anume „demisia”.

Anatomia secundei

Electro-luminiscenţa

ALEXANDRU MIRONOV

Denumirea pare pompoasă dar va trebui să o acceptăm în vorbirea curentă, pentru că efectele fenomenului de electroluminiscenţă ne intră deja în viaţa de zi cu zi. Ce înseamnă, exact? Orice emisie luminoasă se bazează pe un principiu fizic simplu: căderea unui electron spre un nivel inferior de energie, declanşând o undă, din care ochiul omenesc percepe „vibraţiile” situate între 400 şi 800 nanometri (miliardimi de metru). Lampa electroluminiscentă însă – tubul cu neon, de pildă – acţionează selectiv într-o potenţială cascadă de electroni, astfel: conectată la o pilă electrică, lampa injectează la polul său negativ electroni cu energie ridicată, aceştia „cad” – diferenţa de potenţial – la nivelul de energie inferior, cu randament luminos foarte ridicat şi sunt recuperaţi la polul pozitiv. Astfel se petrec lucrurile cu tuburile „clasice” umplute cu neon, care, supuse unei tensiuni electrice dau lumină roşie perfectă, la fel cele cu sodiu (lumina galbenă) sau magneziu (verde curat).

Dar dincolo de tuburile în care electroluminiscenţa este „înfăşată” în sticlă, fenomenul apare şi mai avantajos în cadrul cristalelor electroluminiscente: semnalizare, ecrane ale aparatelor, mici jucării luminoase în formă de prismă – în care baza o constituie un cristal, un semiconductor de conductibilitate naturală mică, adesea dopat, adică saturat de atomi străini, care acţionează cam ca grăunţele de nisip din scoicile perlifere. Acestea ar fi, deci, diodele electroluminiscente, deja larg utilizate (cu eficacitate luminoasă de 100%!) dar, din păcate, încă inutilizabile pentru iluminatul pe scară largă.

Totuşi, diodele sunt aparate ideale pentru convertirea energiei electronice în lumină, spune energeticianul Fred Schubert, de la Centrul de Cercetări Fotonice al Universităţii din Boston, care a şi prezentat, în ianuarie curent, un aparat de iluminat, ce constă dintr-o diodă cu lumină albastră, peste care este suprapusă o peliculă semiconductoare transformând o parte a luminii albastre în lumină portocalie – cu rezultatul că, amestecând culorile, „dioda Schubert” răspândeşte în jur o foarte frumoasă lumină albă. Un centimetru pătrat de pe suprafaţa acestei diode, ne arată inventatorul, emite aceeaşi lumină ca un bec clasic – dar consumă de 30 de ori mai puţină energie electrică! Şi, atenţie, face acest lucru timp de 50000 de ore, în timp ce străvechiul şi fragilul bec nu are viaţă decât 1500 de ore!

Desigur, ca orice nouă tehnologie, „dioda electroluminiscentă Schubert” costă încă mai mult decât ceea ce o familie simplă îşi poate permite, pentru a-şi ilumina locuinţa. În 5-6 ani însă, este de părere dr. Fred Schubert, iluminatul casnic şi public se va fi schimbat cu totul, diodele ieftinindu-se până la a detrona becul cu fir incandescent, invenţie a lui Thomas Alva Edison, deci a secolului al XIX-lea. Companiile *LumiLedes* (combinaţie a societăţilor *Philips* şi *Hewlett Packard), Osram* şi Siemens sunt printre cele care s-au lansat deja în această revoluţie, încercând, alături de specialiştii de la *Thomson, Sony* şi *Pioneer,* chiar să umble pe urmele-încă-himericei diode organice, pe care licuricii o folosesc de la facerea lumii.

De ce vă scriu aceste rânduri? Pentru că s-a întâmplat să mă aflu de faţă la un moment în care Guvernul României avea de hotărât dacă dezvoltă telefonia clasică – deci Romtelecom-ul, dinozaur aparţinând istoriei tehnologiilor de telecomunicaţie – sau pe cea mobilă, prin telefoane celulare. Am intervenit atunci în dezbateri, încercând să-i conving pe guvernanţi să renunţe cu totul la străvechiul telefon inventat de Alexander Graham Bell şi să surprindă lumea întreagă, îmbrăţişând tehnologia futuristă a telecomunicaţiilor prin reţelele mobile. După unele ezitări, guvernanţii au hotărât ca ambele tehnologii să concureze pe piaţa românească. Poporul român însă a votat mult mai repede şi mai bine, alegând să ignore dinozaurul numit Romtelecom şi să dezvolte telefonia mobilă: „celularele” pe care le folosesc astăzi românii sunt în număr de 1500000 exemplare, România fiind depăşită în ritmul de trecere la această tehnologie doar de... China (50000000 aparate).

Viitorul vine, observaţi, indiferent că îl vrem sau nu.

O terapie promițătoare în

CANCERUL DE SÂN

În acest moment un grup de cancerologi studiază eficacitatea unui tratament hormonal în cazul cancerului de sân operat. Pentru a împiedica recidivarea, medicii recomandă chimioterapie și radioterapie. Cu efecte secundare nu tocmai agreabile. Studii recente pledează pentru hormonoterapie, ce s-a dovedit benefică în cazul femeilor mai în vârstă, ce sunt la menopauză. Mai multe cercetări efectuate atât în Statele Unite cât și în Europa (Franța, Danemarca, Elveția, Italia) conturează speranțe privind aplicarea

tratamentului și la paciente mai tinere (cu vârste cuprinse între 35 și 50 de ani). După cinci ani de tratament urmat de paciente operate de cancer mamar și ganglioni pozitivi, rezultatele sunt comparabile cu ale pacientelor ce au fost supuse chimioterapiei și radioterapiei.

Eleganță și rafinament

Donatella **Versace** (sora regretatului Gianni) continuă stilul rafinat creând modele mult apreciate. Colecția pentru toamnă-iarnă ne propune ca material muselina, plisată, gonfrată, cu paiete aurii sau argintii...

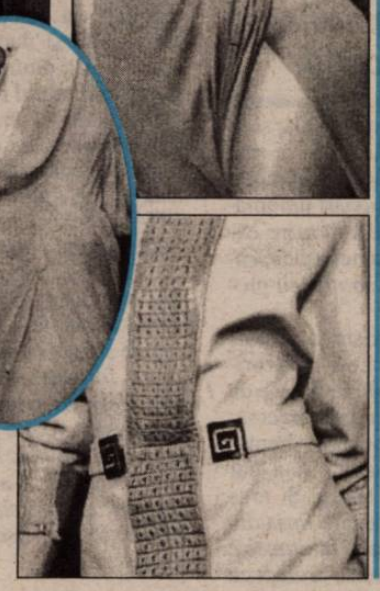

La rândul său **Valentino** a decis să prezinte o colecție cu infinite elemente ce pot pune în valoare feminitatea: museline transparente, dantele, funde, broderii.

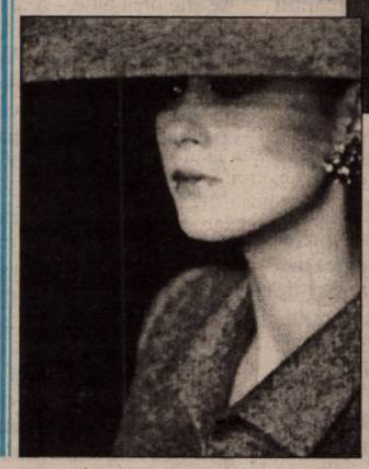

Dosarele frumuseții

CE ESTE CELULITA?

Celulita este un fenomen fiziopatologic care comportă patru familii de factori:

1) *Factorul apos* – care presupune o acumulare excesivă de mucopolizaharide, atât în derm cât și în hipoderm = (fenomen de retenție interstițială a apei).

2) *Factorul grasos* – în țesutul nostru se găsesc celulele adipoase în cantitate mai mică sau mai mare în care se păstrează rezerva de grăsimi sub forma de trigliceride.

3) *Factorul de circulație* – se referă atât la circulația sangvină, cât și limfatică – masa compactă reprezentată de celulită comprimă circulația normală ceea ce reduce dinamica circulatorie.

4) *Factori colaterali sau favorizanți* – stresul, hormonii, starea psihică, sedentarismul – toți acești factori favorizează un dezechilibru metabolic.

Înainte de recomandarea unui plan de tratament adecvat este important de a stabili „tipul" de celulită ținând cont de toți factorii:

– Celulita predominant apoasă afectează mai ales femeile mici (de morfologie androidă) și este compactă, dură infiltrată, dureroasă la palpare.

– Celulita predominant grasoasă este cel mai adesea apanajul femeilor așa-zis „enrobées" – în acest caz, țesutul este moale, puțin dureros la palpare și foarte mobil.

Principalele zone celulitice:

– Cele două zone „obligatorii" sunt fața supero-externă a coapsei și fața internă a genunchiului.

– Zonele facultative sunt abdomenul și uneori fața internă a brațelor. Înaintea oricărui tratament se impune un examen morfologic pentru a clasifica tipul de celulită. În tratarea celulitei rezultatele nu apar imediat, acestea fiind strict individualizate în funcție de structura fiecăruia dintre noi. Tratamentul poate fi alcătuit astfel:

1. Program alimentar personalizat stabilit de medic specialist
2. Program care vizează eliminarea toxinelor pentru restabilirea echilibrului metabolic precum și tonifierea sistemului muscular – acest program se poate realiza cu rezultate optime cu ajutorul aparatelor tip Body-Former, iar în completare se recomandă masaj manual.
3. Aplicarea de produse la domiciliu, care au rolul de a ameliora aspectul pielii.

Cosmetician NELI PFEIFFER

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 25% a costului tratamentului cosmetic și de îngrijire corporală pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 9
Valabil până pe data de: 15 AUGUST 2000

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la
API-ESTETIC,
București, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 25%

Tentația drogului

A desea citim în ziare sau aflăm la radio sau TV despre o nouă captură de droguri, loviturі date rețelelor de traficanți. Și totuși drogurile câștigă teren în România.

Tinerii sunt nemulțumiți de performanțele României și de viitorul pe care-l întrezăresc la „capătul tunelului". Unii se plictisesc de prea multul oferit de părinți, iar alții sunt exasperați de sărăcie. Din „folclorul" actual afli că – dacă nu poți să fii băiat de cartier, e mai bine să te ridici la cer. Dacă îi întrebi pe tineri: Ce ar face dacă prietenul(a) se droghează? înțelegi că pe unii îi ucide indiferența, iar pe alții, care chiar ar vrea să ajute, neputința. Pentru moment, la noi, ajutor calificat nu prea are cine să dea. Secțiile de dezintoxicare din București și din țară (puține oricum la număr) nu mai fac față.

Tinerii încearcă să-și ajute prietenii dependenți de droguri și-și văd relația cu aceștia în moduri diferite.

„În nici un caz dacă aș afla că prietena mea se droghează nu am să mă despart de ea. Nu poate fi doar problema ei. Dacă suntem un cuplu, este problema noastră".

(Bogdan, 17 ani)

„Consider că a te droga este un lucru normal. Drogul poate fi o formă de autocunoaștere. Nu sunt însă de acord cu excesele. În măsura în care prietenul meu s-ar desprinde după prima experiență, l-aș iubi mai mult".

(Maria, 18 ani)

„Ar fi 2 posibilități: ori mă droghez și eu, ori lupt să-l fac să renunțe. În nici un caz nu renunț la relație. Și voi încerca să aflu ce l-a determinat să se apuce de droguri".

(Dorina, 16 ani)

„Aș face totul ca să-mi ajut prietena să se lecuiască de febra drogului. Am pățit-o deja cu un amic – coleg de școală – care se droga. A făcut o criză. Îi era foarte rău și spunea că-l doare insuportabil inima. M-am dus cu el și i-am stat aproape. Ce altceva puteam face? Dincolo de scoaterea din criză, la noi nu se mai poate face nimic".

(Traian, 18 ani)

„În momentul în care intervin drogurile, evident că intervine și o schimbare în relație. Nu poți să umbli cu un drogat și să pretinzi că totul este OK!"

(Mirela, 17 ani)

Și totuși drogurile câștigă teren în România... mai ales în rândul tinerilor. Fie că provine din familii dezorganizate sau are părinți cu studii superioare sau venituri mari, fie că este în conflict cu profesorii sau colegii, fie că are rezultate slabe sau foarte bune la învățătură tânărul este tentat de consumul de droguri!

IOANA POPA

Voaletă și Dantelă Veche

IMPOSIBILA IUBIRE

De cum a văzut-o pe simpla dar răpitoarea *Charlotte* (Lotte) Buff, tânărului *Goethe* (avea 23 de ani, pe atunci, în 1772) i s-a dezvăluit acea iubire care înghite lacomă toate sensibilitățile sufletului. Unica, irepetabila. Numai că țărăncuța de 19 ani din Wetzlar era amorezată până peste buclele arămii de Kestner, funcționar imperial ce trăia aceeași experiență tumultuoasă. Demersurile înflăcărate ale viitorului scriitor au flatat-o, dar n-au răpus-o. Resemnat și demn, Goethe participă la nunta lor, făcându-le și un dar simbolic: o panglică roșie. Peste numai un an, Kestner îi împrumuta unui alt nefericit, pe nume Jerusalem, revolverul cu care acesta s-a sinucis, fiind îndrăgostit de o femeie măritată – doamna Merder. Goethe află și așa s-a născut grandiosul best-seller „Suferințele tânărului Werther" (1774) – roman „scris cu sânge", după cum spunea autorul. Cine este Werther? Sufletul lui Goethe, trupul lui Jerusalem și zâmbetul Charlottei. *(P.I.)*

Gastronomice

Dacă intenționați să diversificați meniul obișnuit „al casei", vă sugerăm să încercați aceste rețete oferite de doamna Chereji Clara, din Vișeul de Sus.

Desert din mure

2 pahare mure, 2-3 linguri alune sau nuci măcinate, 2-3 linguri miere, 1 lingură zahăr.

Se zdrobesc murele, se amestecă cu nucile sau alunele prăjite și tăiate mărunt, mierea și zahărul. Se servesc foarte reci la cupe.

Orez cu lapte și fructe

1/2 l lapte, 200 g orez, 150 g zahăr, 1/2 baton vanilie, un praf sare, 250 g fructe (piersici, caise, prune etc.), 1 păhărel lichior.

Se spală orezul și se pune la fiert în apă clocotită. După circa 10 minute se scurge apa și se pun laptele, vanilia, sarea. Se fierbe totul în continuare circa 10 minute, apoi se adaugă zahărul; se dă în clocot și orezul este gata. Se ia o formă de savarină, se pune orezul și se lasă să se răcească. Fructele se spală, se scot sâmburii se taie felii, se presară cu zahăr și cu lichior. După ce orezul s-a răcit se răstoarnă pe o farfurie mare iar în golul din mijloc se așază fructele.

Ouă irlandeze

4 ouă fierte tari, 1 ceapă, 25 g unt, 500 g roșii, sare, puțin zahăr, 8 felii de costiță afumată.

Se pun ouăle tăiate în rondele într-un vas de sticlă yena uns cu unt. Se prăjește ceapa tăiată mărunt în unt, se adaugă roșiile curățate de pieliță și tocate, sarea, și zahărul. Se lasă să fiarbă 5 minute. Se varsă peste ouă, se acoperă cu felii de costiță prăjită bine rumenită, apoi se bagă la cuptor.

Sufleu de dovlecei cu sos de roșii

6-7 dovlecei potriviți, 150 g caşcaval ras, 100 g unt, 1 lingură făină, 1 pahar lapte, 3 albușuri, sos de roșii, sare.

Se spală dovleceii, se curăță și se dau pe răzătoarea cu găuri mari, apoi se fierb în apă clocotită cu sare și când sunt gata se pun să se scurgă bine. În acest timp se prepară un sos alb cu care se amestecă dovleceii bine scurși. Se pune compoziția într-o cratiță unsă cu unt, se presară o parte din caşcaval, se toarnă albușurile bătute spumă, după care se presară restul de caşcaval și se pune în cuptorul încins pentru 8-10 minute să se rumenească frumos. Se servește imediat cu sos de roșii.

Subșuca (mâncare tunisiană)

8 ouă, 100 ml ulei, 250 g ardei gras, 500 g roșii, 500 g ceapă, 3 căței de usturoi, sare și piper, 1 frunză de mentă.

Garnitura: sote de mazăre verde.

Se rumenește ușor în ulei ceapa tăiată felii. Se amestecă din timp în timp. Se adaugă roșiile curățate de coajă și sâmburi și tăiate în două sau în patru. Se lasă să fiarbă 15 minute pe foc încet. Se adaugă ardeii grași tăiați în felii, apoi aromele. Se lasă să fiarbă o oră pe foc domol. În acest timp se prepară soteul de mazăre. Înainte cu 1/4 de oră de a servi se pune subșuca într-un vas de sticlă rezistent la foc și cu dosul unei linguri se fac adâncituri în care se sparg ouăle, apoi se sărează și se piperează. Se dă subșica la cuptor încălzit dinainte pentru 10 minute. Se servește cu sote de mazăre.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

DOCTORUL casei

DIABETUL ZAHARAT

Cea mai frecventă boală endocrină a copilului şi adolescentului

Mai mult de 1 la mie din populaţia sub 20 de ani este atinsă de diabet zaharat, vârstele de predilecţie când se declanşează boala fiind 7-8 ani şi 13-14 ani. Cauza diabetului la copil şi adolescent este reprezentată de o carenţă importantă de insulină ca urmare a unei distrugeri inflamatorii a celulelor beta-producătoare de insulină ale pancreasului. Unele ipoteze susţin că virusuri cum sunt Coxsackie b4, virusul urlian sau cel rubeolos ar putea fi şi ele o cauză a apariţiei diabetului.

Dar cum se explică faptul că numai la unii indivizi se produc distrucţii inflamatorii ale celulelor beta? Evident, multă vreme acest lucru a constituit un mister, dar cercetările genetice au identificat, după cum se ştie, „gena diabetului", care predispune organismul uman, în care această genă este prezentă, la o mai mare receptivitate faţă de infecţiile virale şi totodată la contractarea bolii diabetice. Semnele clasice ale diabetului la copil şi adolescent sunt: setea, oboseala, pierderea în greutate. Tratamentul precoce se bazează pe regim alimentar adecvat şi administrarea de insulină care permite celulelor beta să se regenereze parţial; în unele cazuri, glicemia tinde să se normalizeze chiar fără insulină. Cel mai bun mijloc de a evita salturile importante ale glicemiei este de a urma cu strictete un regim alimentar echilibrat, alcătuit prin calcularea judicioasă a raţiei de hidraţi de carbon. Raţia hidraţilor de carbon trebuie să reprezinte jumătate din nevoile calorice zilnice. Hidraţii de carbon trebuie repartizaţi omogen în 6 mese pe zi.

Tratamentul igieno-dietetic în cazul copilului sau adolescentului cu diabet, pe cât e de important, pe atât e de dificil de condus, dar în nici un caz imposibil. Tânărul diabetic are un metabolism labil, care face dificilă menţinerea în parametri constanţi a glicemiei în funcţie de activitatea fizică, hrană, emoţii. Activitatea fizică potenţează efectul insulinei şi creşte consumul de glucoză, ducând uşor la o scădere a zahărului din sânge şi la pericolul de hipoglicemie. Starea de excitaţie, durerea sunt de asemenea factori perturbatori ai glicemiei, pe care de obicei o accentuează. Având-se în vedere aceste aspecte, metabolismul trebuie constant urmărit prin controlul (sau autocontrolul) glicozuriei a cărei valoare constituie un element determinant în strategia terapeutică.

Necesitatea unor îngrijiri deosebite (concretizat într-un stil de viaţă diferit de cel al marii majorităţi) marchează în cele mai multe cazuri dezvoltarea psihică şi personalitatea copilului sau adolescentului în sensul tendinţei spre anxietate, lipsă de iniţiativă, sentiment de nesiguranţă, stări nevrotice. Succesul tratamentului copilului diabetic depinde în mare măsură de atitudinea părinţilor faţă de situaţia respectivă, de educaţia pe care o fac micului bolnav,de strânsa colaborare cu medicii şi dieteticienii care îl au sub observaţie. Posibilitatea copilului diabetic de a intra în contact cu alţi diabetici permite un schimb de experienţă direct care face mai uşor de înţeles boala şi de urmat regimul de viaţă specific, absolut necesar. De altfel, în ultimii ani s-au înfiinţat societăţi de diabetici care favorizează schimbul de informaţii şi de sfaturi utile.

DR. AURELIA DĂSCĂLESCU

LUMINA SOARELUI

izvor de sănătate

Profitaţi cât mai mult de ea!

Este o eroare să se considere că singura modalitate de a respira a omului constă în introducerea în organism, prin inspiraţie, a oxigenului – combustibil într-adevăr vital, şi eliminarea, prin expiraţie, a bioxidului de carbon – deşeu metabolic nociv. Un alt fel de... respiraţie constă din nevoia organică a omului de a inspira... lumină, în special lumină naturală. Medicii consideră că „foamea" fiinţei umane de lumină naturală este identică, din multe puncte de vedere, cu „foamea" sa de oxigen. Lumina solară hrăneşte cu mici excepţii toate celulele vii, toate organismele vii, de la virus până la om.

Hrană pentru trup şi minte

De ce este considerată lumina naturală un fel de hrană pentru fiinţele vii? Pentru că ea exercită un efect stimulator general asupra organismului, după cum întunericul, exercită un efect contrar, inhibitor.

Nu mai este nici un mister pentru oamenii de ştiinţă faptul că, insuficienţa radiaţiilor luminoase din timpul iernii încetineşte metabolismul bazal şi influenţează conţinutul sangvin pe linie de fosfor şi fier, sărăcindu-l. Este un lucru unanim acceptat, de asemenea, că insuficienţa în radiaţii luminoase afectează dezvoltarea armonioasă, completă, nu numai a fizicului, ci şi a funcţiilor intelectuale. Nu întâmplător, medicii şi asistentele medicale de ocrotire insistă atât de mult în recomandările pe care le fac tinerelor mame, pentru a-şi expune cât mai mult posibil copiii nounăscuţi la lumina naturală. Cu mai bine de un deceniu şi jumătate în urmă, observaţiile făcute de o infirmieră canadiană pe seama muncii ei de zi cu zi, privind dezvoltarea diferită a nou-născuţilor amplasaţi în saloane mai luminoase sau mai întunecoase şi-au găsit ulterior confirmarea în cercetările pe această temă: creierul nou-născuţilor al căror pătuţ era aşezat spre fereastră, în zona cea mai bine luminată a încăperii, se dezvoltă mai bine decât creierul copiilor situaţi la distanţă de fereastră. Apoi, cercetătorii britanici şi americani au demonstrat că expunerea la lumina solară poate, în cazul nou-născuţilor prematuri să ajute într-un mod spectaculos la recuperarea mult mai rapidă a handicapului datorat naşterii înainte de termen. Numeroase clinici din lume sunt astfel construite încât expunerea la lumina naturală a prematurilor să poată contribui la schemele de tratament.

Fie că e vorba de nou-născuţi, copii sau adulţi, lumina exercită pe cale cortico-viscerală efecte complexe, reglatoare asupra majorităţii funcţiilor organismului (piele, ochi, sistem nervos, funcţii metabolice şi cardiorespiratorii...).

Lumina, ceasul care reglează bioritmurile

Condiţionarea bioritmică a funcţiilor organismelor vii nu mai este nici ea o necunoscută. De altfel, de foarte mult timp se cunoaşte faptul că un infailibil metronom cosmic exercită influenţe precise asupra universului şi a vieţii, toate formele care ţin de biologia materiei vii supunându-se unor ritmuri nu numai inevitabile, ci şi profund modificatoare. Or, succesiunea noapte-zi sau cea a anotimpurilor sau a fazelor Lunii... se pot traduce, în ultimă instanţă, prin cantitatea diferită de lumină care le condiţionează, lumina fiind din acest punct de vedere cel mai puternic sincronizator. Iar dominaţia bioritmurilor, implicit a luminii, este resimţită nu doar de fiecare animal sau plantă în parte, ci şi aproape de fiecare din organele lor constitutive.

Ritmul circadian (diurn, adică de circa o zi) îşi spune cuvântul, de exemplu, chiar la nivel celular, intervenind în modificarea dimensiunii nucleilor (mai mari peste zi, începând cu lumina de dimineaţă, şi mai mici peste noapte). La om se cunosc deja majoritatea fenomenelor legate de ritmul circadian (pulsul, temperatura, consumul de oxigen şi eliminarea de bioxid de carbon, ventilaţia pulmonară, cantitatea de urină excretată etc.). De asemenea, raportul între catabolismul din timpul zilei (care eliberează energia de care avem nevoie) şi cel din timpul nopţii e diferit. Ziua, secreţia de adrenalină este crescută, dinamizând prin procesele pe care le declanşează activitatea celulelor cortexului care intră astfel în stare de maximă funcţionare. Noaptea în schimb, hormonii secretaţi de glanda suprarenală diminuează întreaga activitate a organismului.

Lumini şi umbre... asupra luminii

Lumina solară exercită, aşadar, efecte benefice dintre cele mai complexe asupra organismului uman, unele deja cunoscute de oamenii de ştiinţă, altele nu. Date noi de observaţie şi de cercetare propriu-zisă întregesc însă continuu dosarul influenţei luminii asupra biologiei umane. O constatare interesantă, de exemplu, a fost făcută de către un grup de cercetători de la universitatea din California (Statele Unite), în sensul că lumina naturală poate distruge nu numai bacterii, cum se ştia de altfel, ci şi unele celule canceroase. Cercetătorii au prelevat celule dintr-o tumoare canceroasă cerebrală, pe care le-au amplasat în mediu de cultură căruia i s-a adăugat porfirină, element chimic deosebit de sensibil la lumină. Apoi, cultura a fost expusă la lumină fluorescentă (apropiată de cea naturală, solară) şi au constatat că după două ore şi jumătate celulele canceroase au murit. Ulterior, cercetătorii au descoperit că celulele maligne din tumoarea de creier experimentată erau distruse într-un procent foarte accentuat, de până la 90%, dacă infiltrau în însăşi structura tumorii lumină fluorescentă cu ajutorul unor tuburi din sticlă foarte subţiri.

Dar, chiar dacă la ora actuală lumina continuă să reprezinte o zonă... cu lacune, cu pete „întunecate" pentru pretenţiile ştiinţei medicale (deopotrivă şi ale fizicii), e cert că acest dar al naturii are legătură directă sau indirectă cu sănătatea şi că trebuie considerat un medicament deosebit de eficace, cu spectru larg de acţiune, fără contraindicaţii, distribuit... gratuit. Rămâne la latitudinea noastră să profităm cât mai mult de el.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Tratamentul... nemedicamentos în hipertensiune

POPESCU ION din Arad – *„Am 69 de ani, sunt fumător de peste 50 de ani, întotdeauna am fost gurmand, bineînţeles că şi supraponderal, îmi place mâncarea mai sărată, sunt destul de leneş când e vorba de mersul pe jos, hipertensiv de peste 20 de ani, totuşi fără probleme majore de sănătate până acum trei luni, când am ajuns în spital din cauza unor pusee repetate de tensiune oscilantă, căreia cu greu medicii i-au dat de cap. Acum am un tratament medicamentos pe care îl urmez cu strictete, asta nu e greu, dar necazul e că trebuie să renunţ la câteva din cele mai mari plăceri ale mele: ţigări, sare, mâncare de tot felul. M-am conformat, dar nu sunt convins că acest regim de viaţă e obligatoriu, mai ales că am citit cândva că nu există dovezi că scăderea tensiunii arteriale prin măsuri nemedicamentoase reduce riscurile care însoţesc hipertensiunea." Deşi dovezile despre care vorbiţi într-adevăr nu există, e cert că există... celelalte dovezi care arată că încălcarea acestor restricţii severe impuse de medici nu duce la nimic bun. Oprirea fumatului este o recomandare majoră în tratamentul hipertensiunii, acceptată de medicii de pretutindeni. Este probabil cea mai puternică măsură nemedicamentoasă care contribuie la ameliorarea stării de sănătate a pacientului. În ceea ce priveşte reducerea greutăţii corporale spre greutatea ideală, se poate spune că este o măsură la fel de importantă, ca şi reducerea sării din alimentaţie sub 6 g de clorură de sodiu pe zi, măsură care se recomandă îndeosebi persoanelor vârstnice şi supraponderale. Dieta echilibrată, bogată în vegetale (legume şi fructe) şi peşte este şi ea foarte utilă, cel puţin sub aspect metabolic. Legat de recomandarea privind mişcarea, e suficient mersul pe jos zilnic, timp de 30-40 de minute, ceea ce nu pare un efort supraomenesc nici chiar pentru un om obişnuit cu sedentarismul. Respectând recomandările medicilor, care vi se par „odioase", veţi obişnui treptat cu un alt stil de viaţă, care, sincer vorbind, nu e deloc odioasă doar pentru că e lipsită de ţigări, sare, grăsimi...*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Toţi suntem - mai mult sau mai puţin - timizi!

Un corespondent fidel al revistei noastre – Vlad din Craiova – ni se adresează cu rugămintea de a-l sfătui într-o problemă specială a comportamentului său: suferă de timiditate dar, ne scrie el, nu se consideră o persoană complexată.

Dragă Vlad, principala ta problemă este timiditatea. Asta înseamnă într-adevăr, că nu eşti sigur pe tine, că nu ai încredere în tine. Să vedem cum. Atunci când eşti în clasă şi nu ai curajul să răspunzi, chiar dacă tu crezi că ştii răspunsul la întrebarea profesorului, o faci tocmai pentru că nu ai suficientă încredere, în sinea ta te gândeşti că poate ceva nu va fi bine din ceea ce spui, poate că îţi va tremura vocea, şi atunci profesorul sau colegii vor comenta sau îşi vor face o impresie greşită. Şi pentru a nu risca, preferi să nu iei iniţiativa. Când cineva este cu spatele, nu îndrăzneşti să-i dai „Bună ziua" pentru că te gândeşti că poate nu te aude, şi atunci vei fi caraghios să vorbeşti cu cineva care nu te bagă în seamă, sau te gândeşti chiar că poate nu vrea să vorbească cu tine. La fel, ţi-e greu să spui orice unei persoane care e cu spatele. Când trebuie să începi o discuţie, e greu să-ţi aduni curajul să o faci. Poate te întrebi dacă eşti într-adevăr un interlocutor potrivit pentru persoana respectivă, sau dacă ea este interesată de ce vrei tu să-i spui. Când discuţia a început deja, te convingi în sinea ta că totul e în regulă, că eşti acceptat, şi atunci e uşor să continui. Ai „undă verde".

Problema este: de ce crezi că trebuie să-ţi dea cineva acordul să îi spui „Bună ziua" sau

să-i spui ceva, orice, dacă tu simţi că vrei să faci acest lucru? Să le luăm, din nou, pe rând. Dacă saluţi pe cineva suficient de tare, ca să te asiguri că te aude, şi persoana nu îţi răspunde, înseamnă că e nepoliticoasă şi foarte rău pentru ea. Tu ţi-ai făcut datoria. Dacă începi o discuţie cu cineva, dacă nu este interesat, poate să îţi spună. Şi ce e cu asta? Poate e ocupat în momentul respectiv. Vei putea discuta cu el altă dată. Dacă într-adevăr te evită, înseamnă că nu ai prea multe puncte comune cu el şi atunci nu e nici o pierdere că nu ai putut avea discuţia respectivă. Dacă ceea ce vrei să îi spui este obligatoriu, atunci impune-te, fă-l să te asculte, spune-i ce ai de spus oricum, chiar dacă el nu e prea receptiv. La facultate, de ce nu ai încredere (vezi, tot folosesc fraza asta!) că dacă tu apreciezi că ştii răspunsul, aşa este? De ce te temi? Nu ar putea să fie o ocazie să faci impresie bună profesorului, sau chiar să-ţi verifici calităţile de viitor profesor, prin oferirea unei explicaţii? Dar dacă greşeşti? Ce s-ar putea întâmpla? Şi-ar schimba cineva părerea despre tine? Crezi că cineva – profesorul, colegii, se aşteaptă să facă toate lucrurile perfect? Eu cred că nimeni nu e perfect. Oricine are dreptul să facă greşeli.

De ce ar trebui să fii tu inferior altora şi nu te plasezi pe poziţie de egalitate cu ceilalţi? Încearcă să te pui în pielea celuilalt şi să vezi dacă te-ai judeca aşa aspru. Asta te va ajuta şi pe viitor, când vei fi profesor.

S-ar putea să nu fii conştient de multe din cele ce ţi-am scris, dar gândeşte-te, nu s-ar putea să fie totuşi adevărate? Mai scrie-ne, cu multe detalii şi comentarii la răspunsul de acum!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Sfaturile bunicii

ZEAMA DE LĂMÂIE, bună la toate

- Aplicată de 3-4 ori pe zi, timp de o săptămână, pe bătături, face ca acestea să treacă fără să mai fie nevoie de alte tratamente.
- Picurată pe furuncule sau plăgi infectate, ajută la resorbirea acestora şi cicatrizarea rănilor.
- Picurată în urechi are acţiune calmantă în otite.
- Gargara cu zeamă de lămâie diluată este eficientă în amigdalită.
- Hemoragiile nazale se opresc dacă introducem în nas un tampon îmbibat cu zeamă de lămâie.
- Durerile de cap dispar dacă se pun pe frunte comprese cu felii proaspete de lămâie.
- În stomatite şi infecţii ale gurii, mestecarea unor felii de lămâie sau tamponarea cu felii de lămâie ori gargara cu zeamă de lămâie ajută la vindecarea rapidă.
- Frecţiile locale cu zeamă de lămâie refac pielea în caz de degerături.
- Pielea aspră şi îngroşată de pe coate, genunchi şi călcâie dispare dacă o frecaţi cu o jumătate de lămâie înmuiată în sare de bucătărie. După câteva minute, pielea se spală şi se unge cu o cremă grasă.
- O baie cu apă la temperatura camerei, în care s-au pus felii de lămâie, relaxează şi dezumflă picioarele.

MEDUZA

clepsidră de apă vie

Graţioasă şi răutăcioasă făptură a oceanului planetar, meduza este un enigmatic animal alcătuit – din punct de vedere chimic – din 95 la sută apă, 3 la sută compuşi minerali şi doar 2 la sută compuşi organici – proteine, – pe când omul este aproximativ 70 la sută apă! Simplă şi bizară, făcând parte din marea familie a cnidarienelor (alături de corali şi anemone de mare), această balerină semi-transparentă NU are un creier propriu-zis, ci o reţea de fibre nervoase se terminate cu senzori, NU are „plămâni", ci un ţesut celular superficial care face schimbul de oxigen şi bioxid de carbon cu apa, NU are „gură", ci un orificiu plasat în cavitatea digestivă. Cele de mare adâncime ating dimensiuni de până la 2,5 metri şi sunt CARNIVORE (devorând peşti şi crustacee mici), dar marea majoritate (de talie medie şi mică) preferă planctonul. Se deplasează prin pulsaţia „cupolelor", se hraneşte paralizându-şi prada cu jeturi de otravă, apoi tentaculele (ce pot atinge şi 33 de metri la exemplarele gigantice) aduc hrana în cavitatea digestivă. Otrava unor meduze din Oceanul Indian poate ucide un om în două minute! Naturaliştii de la Oceanariul universal San Francisco spun că actuala meduză este neschimbată de peste 100 de milioane de ani, adaptându-se miraculos apelor calde şi reci, dar şi uriaşelor presiuni de la adâncimi de 800-1200 de metri.

Cea mai mare meduză descoperită până-n prezent – în Oceanul Indian – având o deschidere totală de 7,5 metri (când este agresivă)

INSTANTANEU

Marea Trecătoare St. Bernard, din Alpii elveţieni, este acum pustie. Se circulă printr-un tunel deschis în 1964. Dar pe versanţii sălbatici mai pot fi întâlniţi, într-o „imagine-relicvă" a secolelor trecute, câte un călugăr dedicat total ascetismului, însoţit de generosul câine-salvator, Saint-Bernard (aici fără butelcuţa cu

rom la gât). Un astfel de patruped „binecuvântat al munţilor" a salvat aici, în 1965, nu mai puţin de 15 persoane surprinse de avalanşă. Ironia soartei a făcut ca una din-acestea, aflată încă în stare de şoc, să-l împuşte pe „Benedetto" – pe care l-a confundat cu un urs... O piatră tombală a imortalizat spiritul de sacrificiu al acestui câine de excepţie.

ATLAS

MOŞCOVA

între Arbat şi Blajenîi

Aşezare urbană veche de aproape 9 veacuri, Moscova (nume provenind de la râul ce-o brăzdează) a devenit capitală în secolul XIII şi este şi acum. A fost detronată de Sankt Petersburg timp de 307 ani, din 1715 (Petru cel Mare) şi până-n 1922.

Astăzi, cu cei 9 milioane de locuitori şi cu un complex ambient arhitectural demn de un megalopolis, Moscova îţi oferă, generoasă, atât *marea artă* (pictură universală şi arheologie la „Muzeul Puşkin", muzică şi balet la Balşoi Teatr şi Conservatorul Ceaikovski, pictură rusă la Galeriile Tretiakov, monumentalism religios prin faimoasele biserici Blajenîi – cupolele aurite –, monumentalismul epocii staliniste prin Institutul Lomonosov şi Marele Metrou moscovit, cel mai adânc din lume, în sistem concentric, având şi porţiuni de suprafaţă, etc., etc.), cât şi *mica artă*. Aceasta din urmă are propria-i capitală în Arbat, o stradă închisă circulaţiei şi deschisă boemei moscovite. Am petrecut toate nopţile unui sejur la Moscova în „Arbaţkaia", printre muzicanţi la mini-instrumente, maeştri ai caricaturii vesele, ai decupajului la minut al profilului tău aiurit, ai recitatorilor din Esenin şi dansatorilor după Prokofiev şi... Beatles. O „plebe artistică" trăind de azi pe mâine, veşnic veseli chiar dacă turiştii nu le oferă nici de-o „Stalinskaia". Răsplata nopţilor albe din Arbat este strălucirea cupolelor aurite Blajenîi (Binecuvântarea), aflate la „doi paşi moscoviţi" (arterele principale ale Bucureştiului par simple uliţe), în zorii zilei. Aurul ţarilor se aprinde în inima ortodoxiei pravoslavnice, iar trubadurii Arbatului îşi numără copeicile din şepci şi o iau de la început.

TRADIŢII

SUMO

„Dansul munţilor", plecăciune zeilor

Legendele japoneze spun că supremaţia acestui popor în acele teritorii se datorează victoriei zeului Take-Mikazuchi asupra oponentului său din triburile rivale, prin lupta dreaptă rămasă în istorie sub numele de Sumo. Ritual devenit întrecere naţională a coloşilor (luptătorii sub 150 kg au puţine şanse să ajungă *ozechi = campion veteran)*, Sumo este legat de religia shintoistă, anterioară buddhismului în Japonia, deci venerării divinităţilor naturii (*kamî*), strămoşilor şi împăratului.

În traducere liberă, termenul Sumo înseamnă „explorare prin atingere, prin palpare". Întrecerea, veche de peste 1600 de ani, are trei perioade (care reflectă impactul social al ritualului): cea imperială (dedicată exclusiv Curţii), cea şogunistă (a samurailor, în timpul căreia din Sumo s-a desprins Jujitsu) şi cea de azi, „populară" (care a debutat în secolul XVII).

Dacă primele lupte erau consacrate, prin lupte şi dansuri în preajma altarelor zeilor, „darului recoltelor", astăzi întrecerea naţională japoneză are multe straturi de divizii şi categorii, ranguri şi subranguri de luptători.

Privitorul de aiurea este încântat de ceremoniile ce însoţesc Sumo, de măreţia „inumană" a *sumotiri*-lor, de „şorţurile" lor divers şi nu întâmplător colorate. Obsesia plecăciunilor, plesnitul palmelor şi lovitul pământului arenei cu picioarele ţin de legătura cu zeii cinstiţi şi alungarea celor malefici. Spre deosebire de luptele greco-romane, aici se pot înfrunta sumotori cu diferenţe de greutate de până la 100 kg. Masa de muşchi şi găsime a acestora este asigurată de o alimentaţie specială, din care nu lipsesc proteine speciale (*chankonabe*). Printre vedetele trecutului se numără ozechi Taiho (32 de Cupe ale împăratului) sau ozechi Torokichi (240 victorii şi 10 înfrângeri în 21 de ani).

Mai puţin vizibil, acoperişul de pagodă – suspendat mult deasupra arenei circulare – adună toţi zeii şi zeiţele favorabile (kami şi mi-kami) pentru ocrotirea sumotorilor. Nu există glorie şi înjosire, ci numai un indestructibil respect faţă de tradiţie.

Alungarea spiritelor rele

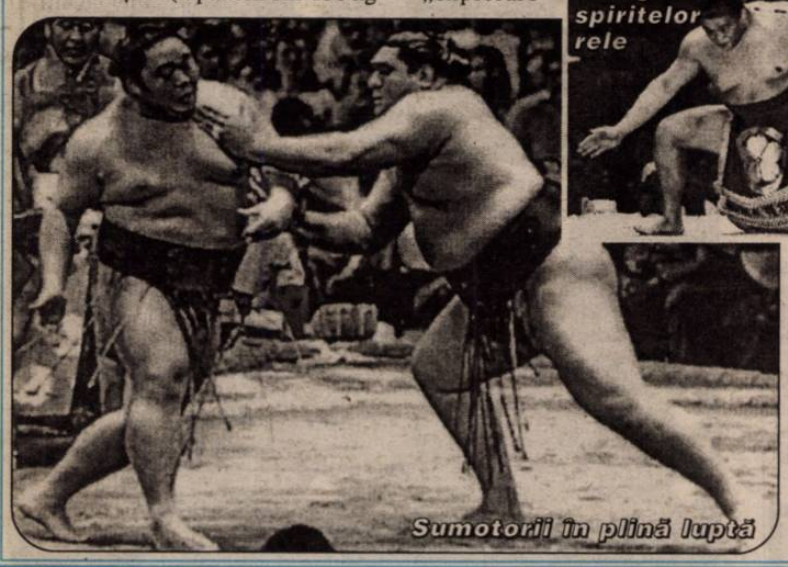

Sumotorii în plină luptă

Ştiinţa şi Biblia

NAŞTEREA DEMOGRAFIEI

Cititorul atent al Vechiului Testament este frapat – mai ales în timpurile moderne – de meticulozitatea aproape obsesivă cu care triburile semite, apoi cetăţenii Regatului condus de David îşi numărau luptătorii şi membrii diferitelor categorii sociale (prezentate conform unei stricte diviziuni a muncii). Avem de-a face în mod clar cu o ştiinţă a recensământului global şi pe straturi sociale, uluitoare pentru acea epocă (13-10 secole î.Ch.).

Toate aceste recensăminte vizează numai pe „bărbaţii destoinici" (războinici între 30 şi 50 de ani) şi au ca ordin de mărime şase sute de mii de luptători (în timpul Exodului), apoi 1,3 milioane bărbaţi apţi de luptă (în Regatul de Nord, Israel, plus în cel de Sud, Iudeea). CHEIA LINGVISTICĂ A PROBLEMEI. Bibliştii sunt, în mare parte, de acord că aceste fabuloase numere sunt exagerate. Căci dacă fiecărui bărbat adult i se alătură şi membrii familiei, atunci *populaţia Exodului ar fi depăşit 2,5 milioane de persoane*! Natura ţinuturilor deşertice stăbătute nu putea fi atât de generoasă. Se pare că termenul ebraic „*elef*", tradus de septuagenţişti

Cel mai lung nume de persoană din Biblie este Maher-Şalal-Haş-Baz (Grabnic-prada-aproape-jaf), al doilea fiu al profetului Isaia (8/1).

prin „*mii*", s-ar tălmăci – mai aproape de realitate – prin „*familie*". Astfel, ordinul de mărime al tuturor persoanelor (bărbaţi, femei, copii) ar scădea la ordinul zecilor de mii – dimensiune acceptabilă. Şi totuşi...

...Meticulozitatea numărării oamenilor de corvoadă, a salahorilor, a tăietorilor în piatră şi căpeteniilor ce-au durat Templul (aproape 200 de mii), a preoţilor, a cântăreţilor, a întâilor nou-născuţi băieţi de peste un an, a victimelor din conflicte (inclusiv duşmanii!), apoi a animalelor (cai, catâri, cămile, asini la a doua întoarcere din exilul babilonian) te pune pe gânduri. Parcă între epoca Exodului şi a Regatului unitar, sub David şi Solomon, şi perioada de după distrugerile asiriene şi babiloniene există o optică diferită de a privi recensămintele. În prima situaţie avem de-a face cu înscrierea bărbaţilor, în a doua cu „*toată adunarea la un loc*". Şi la a doua zidire a Ierusalimului („Neemia") lipseşte atenţia acordată cantitativ şi pe breslele celor ce au trudit atunci (sec.IV î.Ch.). *În acest context, trebuie menţionat că demografii de azi estimează populaţia lumii, cu 10 secole î.Ch., la 5 milioane, iar în anul 1 d.Ch., la 200 de milioane persoane.*

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

MUMIE UNICAT

Într-un zăcământ de sare din nordul Iranului a fost descoperită mumia perfect conservată a unui bărbat de 1,83 metri înălţime, decedat pe când avea 40 de ani. El a fost surprins de prăbuşirea galeriilor salinei respective, acum 1800 de ani. Sarea i-a conservat în mod excepţional epiderma, fiind vizibile pe faţa lui chiar şi urmele de lovituri căpătate în timpul fatalului accident. De asemenea, antropologii pot studia fără dificultate şi încălţămintea şi îmbrăcămintea minerului – capodopere ale meşteşugarilor persani –, menţinute intacte. „Omul din Zanjan" – cum a fost denumit, după numele provinciei – este o mumie rarisimă, conservată exclusiv de natură.

Şi dacă Istoria Terrei ar fi

ISTORIA CARE NU EXISTĂ

MIHAELA DOROBANŢU

Acum aproape o sută de ani, un istoric, Charles Renouvier, s-a gândit să... rescrie istoria, schimbând-o, cum ar fi spus Caragiale al nostru, „pe ici pe colo, şi anume prin punctele esenţiale”...

Minaretele Vienei! Când în 674 arabii sub comanda Califilor din Damasc s-au aşezat sub zidurile Constantinopolului, se gândeau mai mult la o „hărţuire”. Dar totul s-a transformat într-un asediu lung şi dureros. Şi când atacanţii parcă întrezăreau victoria, au avut de-a face cu o surpriză cu totul neaşteptată: focul grecesc. Nimic nu a rezistat în faţa flăcării ucigaşe. Dar dacă... Constantinopolul cucerit ar fi însemnat invazia arabă a întregii Europe de Est şi Centrale, cel puţin până la Viena, Sfântul Imperiu Roman, care peste mai puţin de 200 de ani urma să-l încoroneze pe Charlemagne ca primul său Împărat, n-ar mai fi existat. Nici Imperiul Austro-Ungar, nici multe altele şi în locul Catedralei Sfântul Ştefan, Viena ar fi înălţat spre cer minarete...

UCRONIE

Specialiştii imaginează o „istorie virtuală” în care marile evenimente ar fi avut un alt deznodământ. S-ar fi putut întâmpla aşa? Şi dacă...

Napoleon victorios la Waterloo! Domnia celor 100 de zile. Napoleon fuge de pe insula Elba şi în doar trei luni redevine stăpânul absolut al Franţei şi nu numai. Urmează formidabila ciocnire de la Waterloo. Forţa celor două armate este comparabilă, pentru că indiscutabila superioritate tactică a Împăratului compensează efectivele superioare ale armatei Ducelui de Wellington. Apoi, ca în basmele noastre, cei doi aşteaptă ajutoarele. Dacă trupele lui von Bullow ar fi întârziat? Dacă ajutoarele lui Napoleon ar fi sosit puţin mai devreme? Istoricii şi specialiştii militari sunt categorici: Împăratul ar fi trebuit să învingă! Ceea ce nu ar fi schimbat prea mult lucrurile pentru Franţa. N-ar mai fi existat Restauraţia, nici domnia Burbonilor, ţara ar fi fost o monarhie de tipul celor din Anglia, Olanda, Danemarca sau Suedia de astăzi. Dar birocraţia administrativă făcuse deja primii paşi, instituţiile sociale, inclusiv şcolile gratuite pentru elevi meritorii, asistenţa medicală gratuită pentru funcţionarii publici, toate acestea îşi începuseră istoria. Probabil că altfel ar fi stat lucrurile pentru Germania, Italia şi Austria care, toate trei au fost nevoite să aştepte anul 1848 pentru a ajunge la aceleaşi reforme. Şi poate că Milano ar fi fost şi astăzi capitala unei Republici Cisalpine vasală Franţei, şi ar fi trebuit, ieşind din metrou, să treci pe sub un al doilea Turn Eiffel pentru a ajunge la Dom!

Hannibal cucereşte Roma! Învinşi la Canae în 216 î.e.n. de armata cartagineză, romanii nu au pe buze decât trei cuvinte: „Hannibal ante portas!” Şi într-adevăr, marele comandant ar fi putut ataca Roma. Ce l-a împiedicat? Printre altele, faptul că formidabila sa reţea de spioni a fost descoperită şi distrusă de romani. Şi dacă... Roma ar fi fost aproape cu siguranţă distrusă – aceasta pentru a împiedica o posibilă renaştere a marii sale forţe. Culturală, rafinată, admirată de însuşi marele Aristotel, Cartagina îşi păstrează trăsăturile sale feniciene, dar se „grecizează”, sub influenţa elenistică a Mediteranei orientale. Fără concurenţa Romei, ar fi devenit „controlorul maritim” al Mării Mediterane, cu baze în Spania, Italia, Franţa şi Africa. Nu ar fi avut poate extinderea Imperiului Roman, dar controlul direct al celor două importante puncte strategice, Gibraltarul şi Sicilia, i-ar fi conferit o putere imensă. În aşa măsură încât Roma ar fi astăzi un oraş tipic tunisian (Tunisia fiind ţara în care se găseşte Cartagina de altădată), cu case albe cu un singur etaj, poate unul dintre oraşele, importante este drept, al unui fel de Commonwealth arab...

ŞI SPORTIVILOR LE ÎMBĂTRÂNESC OASELE. *Exerciţiul fizic în timpul tinereţii creşte sensibil densitatea minerală a oaselor: de la 10 la 20 la sută în zonele de efort. La vremea bătrâneţii acest câştig îi poate proteja pe foştii sportivi? Din nefericire, se pare că oasele nu au... memorie. Astfel, potrivit unui studiu efectuat asupra fotbaliştilor, foşti jucători şi nepracticanţi ai sportului, creşterea densităţii minerale osoase care caracterizează jucătorii activi este redusă la jumătate la 16 ani de la întreruperea antrenamentelor sportive. Ea nu este decât un sfert la capătul a 25 de ani şi sfârşeşte prin a dispare după 35 de ani de la retragerea din viaţa sportivă. În fapt, pierderea densităţii minerale osoase este de 0,33 la sută pe an la foştii sportivi, faţă de numai 0,21 la sută pe an la ne-sportivi. Însă chiar dacă practica intensivă a unui sport în anii tinereţii nu micşorează riscul fracturilor după vârsta de 60 de ani, este la fel de adevărat că exerciţiul fizic al persoanelor în vârstă este cunoscut ca fiind o bună metodă de prevenire a riscului osteoporozei.* (A.H.)

ÎMBRĂCĂMINTE „INTELIGENTĂ”. *Producătorul finlandez Reima-Tutta Oy a pus la punct o îmbrăcăminte capabilă să semnalizeze că persoana care o poartă se află în dificultate. Este vorba de un combinezon pentru conducătorii de moto-sănii, care, asociat la un ansamblu electronic de localizare şi de orientare a corpului, poate „înţelege” activităţile utilizatorilor. În caz de imobilitate prelungită, de exemplu, sistemul electronic declanşează alarma. Această îmbrăcăminte „inteligentă poate, de asemenea, graţie unei reţele de conductoare electrice, să transfere căldură către zonele mai reci ale corpului.* (A.H.)

COMORILE CARTAGINEI

IRINA STOICA

Legenda spune că frumoasa prinţesă feniciană Didona fusese măritată cu prinţul Siharbas ucis însă de fratele ei Pygmalion. Împreună cu acesta, tânăra fugise cu averea soţului, pe o plută improvizată, pe coastele Africii. Aceştia i-au oferit atât pământ cât poate acoperi cu o piele de bou. Prinţesa a tăiat pielea în fâşii foarte subţiri şi a încercuit viitorul teritoriu cartaginez ridicând şi cetatea.

Legenda preluată şi de Virgiliu în Eneida a intrat adânc în conştiinţa oamenilor ca şi sfârşitul tragic al frumoasei prinţese feniciene. Se pare însă că prin anul 814 î. Ch. coloniştii fenicieni întemeiaseră cu adevărat aici o colonie înfloritoare. Oraşul constituia un important loc de escală spre Spania, fiind inclus în Imperiul Asirian apoi, după ruperea legăturilor dintre Fenicia şi coloniile din Mediterana Occidentală, Cartagina devine cea mai importantă aşezare punică din Vestul Mediteranei. În secolul al II-lea î. Ch. Cartagina, şi mai ales comandantul ei, Hannibal, reuşiseră să înspăimânte puternica Romă. „Hannibal e la porţi” era ameninţarea mamelor printre copiii neascultători, un fel de bau-bau al antichităţii, iar „Delenda est Cartagena/ Cartagina trebuie dărâmată” erau cuvintele cu care Cato cel Bătrân îşi încheia orice discurs. Hannibal, celebrul comandant cartaginez, obţinuse victorii strălucite. Trecuse Alpii cu armata sa dar este învins de Scipio Africanul, care în 146 î. Ch. distruge complet oraşul. Recucerită de romani, Cartagina devine o provincie romană care, apoi, renaşte din propria ei cenuşă asemenea păsării Pheonix. Urmele civilizaţii romane se văd acum în vechile relicve dezgropat în vechea Cartagină, reprezentând, în zilele noastre unul dintre cartierele capitalei Tunisului. S-au găsit aici mozaicuri reprezentând înfruntarea dintre Ulise şi sirene, relicve ale unor grădini, sau livezi şi, mai ales, pavimente şi mozaicuri. Toate aparţin străvechii Cartagine. S-au dezgropat astfel ruinele unui Colisseum. Poţi întâlni aici mozaicuri, coloane şi mai ales sânge – sânge închegat pentru că aici, ca şi în alte cetăţi ale Imperiului Roman, creştinii trebuiau să ţină piept fiarelor sălbatice.

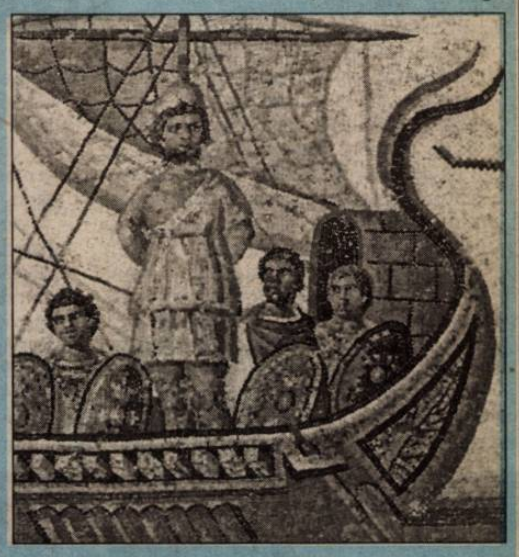

Acest Colisseum a supravieţuit în ciuda vicisitudinilor vieţii de fiecare zi pentru că Roma a lăsat influenţe de-a lungul întregului ţărm mediteranean. Cetatea tunisiană este însă cea mai măreaţă din nordul Africii. Chiar dacă în timp a fost jefuită, chiar dacă excavatoarele nu au evitat întotdeauna pereţii frumos ornamentaţi, Muzeul Barola din Tunis şi situl arheologic păstrează încă multe comori străvechi, unele îngropate, poate pe vecie sub plantaţiile de măslini. Câteva dintre mozaicuri sau inscripţii păstrează mărturii despre Hannibal, unul dintre cei mai străluciţi comandanţi ai lumii antice. Trecând Alpii cu 59000 de soldaţi şi 37 de elefanţi, el a învins Roma în trei bătălii. Ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi rămas învingător? Sigur Cartagina n-ar fi fost rasă în anul 146 î.Ch. Strălucirea ei n-a putut fi însă distrusă. A urmat o altă cucerire romană apoi cele ale vandalilor, bizantinilor, arabilor, turcilor şi foarte aproape de zilele noastre a francezilor.

TERRA acoperită de cenuşă

DORIN MĂRAN

Efectele devastatoare ale vulcanului Kuwae sunt departe de pericolul care poate apărea în unele părţi de pe glob. Dacă vulcanul Toba de pildă, se trezeşte, cantităţi uriaşe de lavă, pietre, cenuşă, praf, dioxid de sulf vor fi proiectate pe scară continentală. Acelaşi lucru s-a întâmplat în cazul vulcanului Yellowstone a cărui ultimă erupţie a afectat pământul până la o distanţă de 5000 km. În urma exploziei, magma încărcată cu gaze toxice s-a năpusit de jur împrejur distrugând, îngropând totul sub un strat de cenuşă de zeci sau sute de metri grosime. Ultima erupţie a vulcanului Yellowstone a acoperit tot continentul nord american cu o manta de cenuşă albă, detectată recent în urma sondărilor efectuate în Iowa şi în golful Mexic. O importantă parte din această cenuşă a urcat în coloană până în stratosferă (între 12 şi 18 km înălţime) unde a fost dispersată de vânturi, răspândindu-se pe Pământ. Dioxidul de sulf prezent în magmă s-a oxidat în atmosferă transformându-se în acid sulfuric sub formă de minuscule picături de aproximativ 1 micrometru. În aceste situaţii aerosolul care absoarbe o cantitate importantă de radiaţii solare rămâne în atmosferă timp de 1-2 ani, formând un adevărat baraj în faţa Soarelui. Luminozitatea şi temperaturile scad semnificativ pe una din emisfere sau chiar pe tot globul timp de câţiva ani. La ultimele erupţii ale vulcanului Toba, pământul a suferit o răcire estimată între 3 şi 5 grade C şi chiar 10 grade C în timpul primăverii, la înălţimi medii şi înalte. O „iarnă vulcanică” care afectează clima la fel ca o iarnă nucleară. Dar frigul nu e decât un rău minimal. În momentul în care norii de praf cad pe pământ şi aerosolul se împrăştie, stratul de ozon se subţiază, iar radiaţiile de ultraviolete cresc sensibil, provocând cancere şi mutaţii genetice la organismele vii. Concentraţia mărită de oxid de sulf şi azot din atmosferă provoacă ploi acide care otrăvesc râurile şi pădurile. Din acest infern, majoritatea speciilor sunt afectate. Se pare că nu e o coincidenţă între perioadele marilor erupţii vulcanice şi cele ale extincţiei masive a vieţii pe Pământ.

Viitorul aparţine spaţiului

În 2012: PRIMUL AVION ORBITAL!?

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Cunoscutul om de ştiinţă, scriitor şi viitorolog american Athur Clarke a elaborat, relativ recent, un fel de cronologie referitoare la predicţia evenimentelor care vor marca sec. XXI, cu precădere cele din domeniul astronauticii aplicate. În concepţia lui Arthur Clarke, evenimentele spaţiale „...ar fi prevăzute într-un aşa numit calendar ştiinţific (!)”, el fiind doar un fel de descifrator şi transcriptor uman!

Astfel, după ce a subliniat că în primii ani ai deceniului următor, sondele spaţiale GALLILEO (2001), CASSINI (2004) şi MARS SURVEYOR (2005) vor aduce noi date despre Jupiter, Saturn şi, respectiv, despre Marte, Clarke a ţinut să nominalizeze anul 2012 ca an de debut al... primelor avioane orbitale! Desigur, omul de ştiinţă Arthur Clarke nu putea omite faptul că programele avioanelor orbitale HERMES, NASP, HOTOL sau SÄNGER, stagnate „in corpore” la finele deceniului ’80 – ’90 şi de recesiunea din acea etapă, întâmpinaseră de pe atunci mari dificultăţi tehnice, care vor trebui

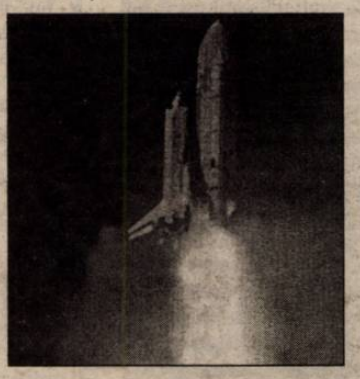

depăşite printr-un efort tehnic şi financiar internaţional, în deceniul prim al următorului mileniu; câteva dintre aspectele tehnico-ştiinţifice mai semnificative merită un „remember”...

Mai întâi aerodinamicienii, înarmaţi cu noi programe de CFD (dinamica fluidelor asistată de calculator), vor trebui să precizeze zonele structurii viitorului avion orbital unde stratul limită se transformă – evident, la viteze de zbor hipersonice şi altitudini troposferice – din laminar în turbulent! Aceste zone coincid cu încălzirea cinetică periculoasă a învelişului (peste 1700 K), chiar dacă va fi confecţionat din oţeluri sau aliaje de titan... Oricum, vor trebui omologate noi categorii de structuri, confecţionate din materiale cu... memorie! O sarcină la fel de dificilă revine motoriştilor: vor trebui certificate sisteme de propulsie aproape neconvenţionale (motoare cu cicluri combinate, cupluri de tipul statoreactorului hipersonic + motor rachetă hibrid...); orice schemă va fi aleasă, motorul trebuie creditat cu un impuls specific de 4-5 ori mai mare decât în cazul navetelor!...

Nu în ultimul rând, vor trebui elaborate şi implementate noi legi de stabilitate, control, navigaţie, apte să folosească mijloace neconvenţionale de transmisie, folosire etc. a informaţiilor despre monitorizarea tuturor instalaţiilor şi sistemelor noului avion orbital! Se pare că pasagerii acestor viitoare avioane orbitale vor fi aduşi, în 2014, în primul HOTEL HILTON ORBITAL! Tot Clarke a declarat-o...

(Va urma)

Yeti – oamenii zăpezilor

„OAMENII" MAI CURÂND REZERVAŢI DECÂT VIOLENŢI

O mărturie şi mai uimitoare este cea din provincia Yunnanul de Sud, unde un mascul „Yeren" a intrat în plină zi într-un sat şi a început să se învârtă în jurul turmei de vaci care venise de la păşunat. La început, ţăranii s-au speriat dar, văzând că uriaşa fiinţă nu le face nici un rău, au decis s-o accepte, i-au dat de mâncare şi un cort, însă „Yeren" a refuzat să doarmă în altă parte decât în „cuibul" pe care şi l-a aşezat sub un copac. Era foarte blând şi a devenit repede păstorul „oficial" al satului, în schimbul unei cantităţi zilnice de legume şi fructe proaspete, pe care le primea cu bucurie. Un timp lucrurile au mers bine dar, când nişte soldaţi gomindanişti în trecere pe acolo (întâmplarea se petrecea înainte de 1947) au încercat să-l pună în lanţuri şi să-l ia cu ei, „Omul zăpezilor" a fugit în pădure şi nu s-a mai întors niciodată.

Li Jian constata: „După datele obţinute de SCERY, cu excepţia câtorva cazuri de agresiune provocate de om, „Yeren" se dovedesc rezervaţi, adeseori prietenoşi, uneori chiar predispuşi la glume". Astfel, în 1973, martorul Xie Minggao, originar din Provincia Sichuan, traversa pădurea comunală, când cineva l-a apucat brusc de braţ. Întorcându-se a dat cu ochii de un mascul „Yeren", având doi metri înălţime, un metru lăţime la umeri, ochi mari, roşii şi dinţi enormi. Xie Minggao îşi aminteşte: „Îngheţasem de spaimă. Avea plete roşii, lungi de cel puţin 30 cm şi blana de un roşu strălucitor îi acoperea tot corpul, fără excepţie. Mă ţinea de mâna stângă, apoi m-a ridicat învârtindu-mă în aer, m-a pus jos şi a plecat cu un hohot tunător de râs."

Într-o singură privinţă rapoartele par a justifica neliniştea ţăranilor din regiunile montane izolate în care sunt întâlnite aceste creaturi. Datorită faptului că „Yeren" sunt fiinţe singuratice şi îşi găsesc destul de greu perechea, au existat numeroase cazuri când martori de ambele sexe, dar în special femeile ieşite la cules de fructe sau după apă, s-au trezit inoportunaţi de avansurile cam insistente ale câte unui „Yeren".

O mărturie de acest gen aparţine învăţătorului Li Mingzhi (din provincia Yunnanul de Sud), surprins de o tânără femelă, în timp ce dormea în pădure. Trezindu-se în braţele creaturii de 2 m, care-i surâdea în toată frumuseţea trăsăturilor sale preneanderthaliene, bietul Li Mingzhi s-a îngrozit de moarte. Lovind-o cu pumnii în faţă a luat-o la fugă, în timp ce femela îl privea cu o expresie de nedumerire atât de comică, încât învăţătorul a pufnit în râs fără să vrea. Li Jian remarca însă faptul că au fost semnalate rar cazuri de violenţă sau de răpire.

O excepţie ar fi întâmplarea cu o femelă căreia îi murise puiul şi care a încercat să fure un băieţel de şase ani. Speriată de ţipetele acestuia, l-a abandonat însă după câţiva metri şi a fugit înainte ca părinţii copilului să se fi putut dezmetici. Or, un astfel de comportament este foarte interesant, întrucât maimuţele antropoide (uneori şi alte specii), fie ele captive (chiar dresate) nu sunt capabile să-şi înfrâneze instinctul sexual, fapt cunoscut atât de dresori cât şi de exploratori, preveniţi să evite situaţiile-limită de acest gen.

Revista „Paris Match" amintea un caz tipic, la început amuzant, dar care se putea sfârşi rău. Astfel, în timpul turnării filmului „Tarzan" (începutul anilor'80), realizate în pădurea tropicală din Borneo, marele urangutan dresat pentru un rol din film a devenit tot mai nervos şi nimeni nu se mai putea înţelege cu el. Dresorul a fost de părere că animalul este... gelos şi a cerut întreruperea filmărilor. Regizorul a refuzat să ia în serios argumentaţia specialistului, până într-o zi, când urangutanul a... răpit-o pe interpreta principalului rol feminin, frumoasa actriţă Bo Drek, încercând să fugă cu ea în junglă. A fost nevoie de eforturile întregii echipe de filmare pentru ca actriţa, ce trecuse timp de opt ore prin emoţii deloc plăcute, să fie recuperată din braţele antropoidului, care părea foarte hotărât s-o considere proprietatea sa exclusivă. Maimuţa încercase şi înainte, în repetate cazuri s-o silească la contacte sexuale; însă în dimineaţa aceea s-a năpustit pur şi simplu asupra celor doi actori care filmau o scenă de dragoste pe malul unui râu, l-a aruncat la patru metri distanţă pe cel care interpreta rolul lui Tarzan (un tânăr atletic) şi, lăsându-l să zacă năucit în prundiş a înşfăcat-o pe Bo Derek, sărind cu ea într-un copac, de parcă ar fi purtat sub braţ o pisică şi nu un trup uman ce cântărea 65 de kilograme. Înainte ca echipa de cameramani să se dezmeticească, urangutanul se afunda deja în junglă, trecând cu uşurinţă de la un copac la altul şi oamenii au intrat în panică pentru că le era foarte greu să ţină pasul, alergând printre desişuri şi liane. După două ore de urmărire, cei peste 50 de tehnicieni, actori şi figuranţi localnici îl pierduseră pe fugar.

Atunci a intervenit norocul care a făcut ca Bo Derek să nu aibă soarta lui Agnes Nevillee. Convins că scăpase de vânători şi nemaiputându-şi înfrâna instinctul, urangutanul s-a oprit, începând să exploreze trupul actriţei. Femeia s-a zbătut din răsputeri şi, după câteva tentative nereuşite de acuplare, urangutanul a coborât pe pământ, unde pur şi simplu a făcut-o ghem sub el, înăbuşind-o în strânsoarea celor patru labe puternice. Actriţa a continuat să se zvârcolească, ţipând, lovind zadarnic cu călcâiele, pe când masculul se căznea s-o pătrundă. În clipa aceea s-a auzit în depărtare larma urmăritorilor. Maimuţa şi-a săltat victima, pornind în viteză printre copaci, urcându-se şi coborând mereu; în total a încercat de şase ori să aibă contact sexual, însă de fiecare dată graba, neîndemânarea sau apropierea oamenilor l-au împiedicat. În final şi-a abandonat prada şi a fugit, doar pentru a fi prins, două zile mai târziu, când iarăşi târcoale taberei unde fusese adusă Bo Derek.

DAN APOSTOL

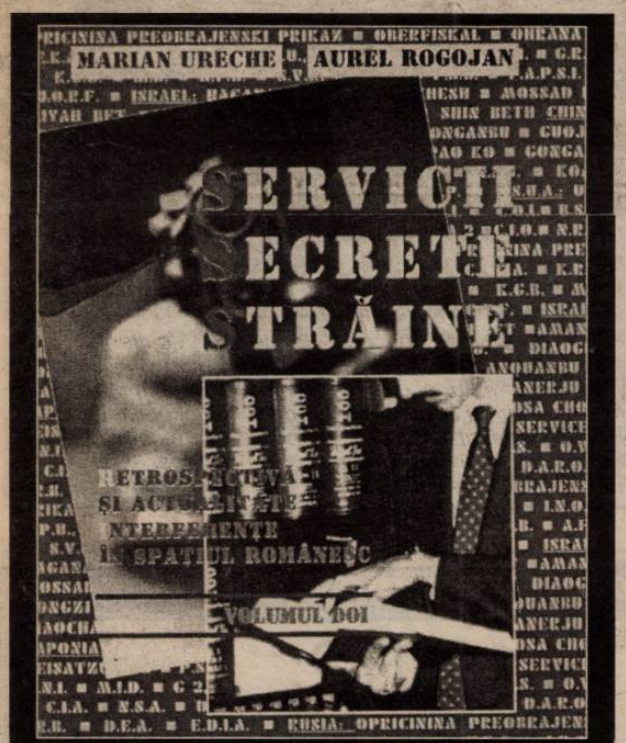

Recent, a ieşit de sub tipar cel de-al doilea volum din monumentala lucrare „Servicii secrete străine. Retrospectivă şi actualitate. Interferenţe în spaţiul românesc", Editura PACO, iulie 2000. În cele peste 700 de pagini ale volumului, cei doi autori, Marian Ureche şi Aurel Rogojan, reputaţi profesionişti ai domeniului, ne oferă o captivantă călătorie în lumea tainică, aflată într-o veşnică negură, a serviciilor secrete ale S.U.A., Rusiei, Israelului, Chinei şi Japoniei. „...Dezvăluirea rolului şi influenţei (serviciilor secrete) asupra celor mai importante momente ale istoriei reprezintă, de fapt, substanţa lucrării: recompunerea şi rescrierea istoriei privită din culisele celor mai importanţi actori anonimi – serviciile secrete. Parcurgând cele două voluminoase tomuri ale cărţii, o premieră inedită în peisajul apariţiilor editoriale din România, cititorul, inclusiv cel foarte avizat, va avea satisfacţia unei lecturi pe cât de atractive, tot pe atât de instructive. Este o încercare temerară care se soldează cu o lucrare de referinţă scrisă de specialişti de excepţie", notează într-o succintă postfaţă G-ral. col. (r) Iulian Vlad.

Ca şi primul volum, şi cel recent apărut dezvăluie un impresionant volum de informaţii, atât sintetice, cât şi analitice, care şochează cititorul prin ineditul lor. Dar tot atât de adevărat este că, într-un anume sens, este vorba doar despre „vârful aisbergului"... Cât despre rest, vorba lui Shakespeare, „restul e tăcere"... *(A.H.)*

Amprente ale spiritualităţii noastre

Catedrala Mitropolitană din Craiova

Catedrala Mitropolitană sau Biserica Sfântul Dumitru este cea mai veche construcţie de acest fel din oraş. În 1888 la temelia locaşului au fost găsite vase de lut din ultimele secole ale primului mileniu. Grosimea impresionantă a unor ziduri pledează de asemenea pentru vechimea bisericii. Aceasta este întâlnită în documente şi alte izvoare şi cu numele de „Băneasa" sau „Domnească". Epitetul „Băneasa" a dus la concluzia că de fapt ctitorii ei au fost boierii Craioveşti – bani ai Olteniei. Biserica a existat înainte de rezidirea ei de către Matei Basarab în 1651, după cum o dovedeşte un document din 1645. Epitetul „Domnească" se datorează probabil faptului că se afla pe moşia pe care Matei Basarab o moştenise de la strămoşi, iar Craiova a fost reşedinţă temporară a voievodului. Alţi cercetători justifică această denumire prin faptul că din neamul Craioveştilor s-au ridicat cinci domnitori în decurs de două secole: Neagoe Basarab, Radu Şerban, Matei Basarab, Constantin Basarab Cârnu, Constantin Brâncoveanu. Clopotniţa veche, construită din cărămizi romane, pare a fi, aşa cum arată marele cărturar B.P.Haşdeu, dovada că biserica iniţială fusese construită cu cel puţin 200 de ani înainte de 1651. După numai 39 de ani biserica ajunsese însă „la un mare grad de stricăciune" şi în 1690 este reparată de marele boier Petre Obedeanu, care în 1718 este înmormântat aici. Fiul său, Constantin Obedeanu, execută în 1724 alte reparaţii, prilej cu care o şi zugrăveşte cu meşteri vestiţi. Cutremurul din 1838 i-a provocat mari stricăciuni, ducând la închiderea ei în 1849. În 1889 este complet dărâmată, în ciuda protestelor unor cărturari de seamă ca Cezar Bolliac. Refăcută după planurile arhitectului francez. André Lecomte de Nouy, lucrările sunt executate de elevul său Viollet le Duc. Vechile elemente arhitecturale sunt păstrate dar acestora li se adaugă altele în email şi în mozaic veneţian. Biserica a fost realizată după un plan în formă de cruce greacă, având un pridvor deschis, o turlă pe naos şi două pe pronaos. În anul 1939, când s-a reînfiinţat Mitropolia Severinului, biserica Sf. Dumitru a fost desemnată drept catedrală mitropolitană.

IRINA STOICA

Războaiele nevăzute ale serviciilor secrete

OPERAŢIUNEA „TASK FORCE"

Operaţiunea „Task Force", estimată la 30 milioane dolari, a constat în organizarea operaţiunilor militare şi paramilitare destinate scoaterii Angolei din sfera de influenţă a U.R.S.S. Cu titlul de exemplu redăm câteva aspecte legate de această operaţiune: „Task Force" a constat în introducerea şi dispersarea pe întreg teritoriul Angolei a unui corp de agenţi, instructori şi consilieri, în scopul coordonării întregii activităţi şi antrenării luptătorilor F.N.L.A. şi U.N.I.T.A., organizării bazei logistice şi a sistemului de comunicaţii a acestora. Pentru contracararea extinderii influenţei sovietice în timpul administraţiei preşedintelui Gerald Ford, secretarul de stat Henry Kissinger a susţinut alocarea sumei de 30 milioane dolari destinaţi pentru finanţarea de către C.I.A. a unor operaţiuni de acţiune acoperită, grupul special „Task Force". Misiunea acestui grup era să împiedice stabilizarea situaţiei în favoarea U.R.S.S., în Angola, unde, de mai multă vreme se duceau lupte între fracţiunile politice prosovietice şi cele prooccidentale Guvernul american nu a fost informat complet şi corect asupra acţiunii, declarându-se că ea are ca scop doar culegerea de informaţii. O sarcină principală a grupului special a constituit-o realizarea unor programe speciale de recrutare, pregătire şi dotare a mercenarilor şi, respectiv a comandourilor pentru „acţiuni imposibile", formate din drogaţi, criminali, delincvenţi înrăiţi, înapoiaţi mintal sau persoane cu boli psihice. O altă direcţie de acţiune a C.I.A. a constat în organizarea, în secret, de către agenţi specializaţi, a unei flotile de avioane de vânătoare şi bombardament prin achiziţionarea lor de pe piaţa ilicită. In Zair, în depozite subterane special amenajate, se păstra armamentul. Finanţarea tuturor operaţiunilor dirijate de C.I.A. în Angola s-a efectuat prin intermediul unor personalităţi politice marcante sau prin băncile altor state, de regulă ale Belgiei şi Elveţiei. Preşedintelui Mobutu Sese Seko, principal mijlocitor, i s-au furnizat importante fonduri pentru a fi înmânate şefilor celor două organizaţii angoleze. Preşedintele zairez şi-a reţinut însemnate comisioane, fără ca C.I.A. să le revendice, singura condiţie constând în păstrarea secretului absolut asupra rolului îndeplinit de agenţie. Prin mijloace adecvate, guvernul de la Salisbury a fost încurajat pentru realizarea de acţiuni înarmate, inclusiv o intervenţie militară în Angola. Mass-media americană a fost şi ea dirijată în direcţia unei ample campanii de influenţare a opiniei publice în favoarea celor două organizaţii rebele angoleze. În acelaşi scop, au fost plătite de C.I.A. mari cotidiene franceze, engleze sau italiene. Pe seama operaţiunilor acoperite, mass-media internaţională a acuzat adeseori C.I.A. că a săvârşit o serie de crime. „Urechea lumii" (cum era denumită C.I.A.) colecta şi analiza nu numai informaţii, ci participa activ la evenimentele politice din ţările unde aveau interese să-şi întărească poziţia prin intermediul „acţiunilor acoperite". Ele începeau cu subsidii serioase puse la dispoziţia unor partide proamericane şi se terminau cu intervenţia „Secţiei pentru treburi murdare" (cunoscută şi sub numele de „Secţia afacerilor umede"). Această secţie dubioasă născocea tot felul de combinaţii (...) ca de exemplu, încercarea de asasinare a liderilor politici cu renume mondial. Gama activităţilor incluse în cadrul operaţiunilor este extrem de diversificată, de la consiliere şi cultivare la sprijin financiar, de la asistenţă economică acoperită cu concursul unor organisme internaţionale neguvernamentale până la acţiunile paramilitare şi răsturnarea de regimuri politice. Operaţiunile acoperite de acţiune se aprobă, de regulă, de către preşedintele S.U.A., după informarea prealabilă a Comitetului Senatului pentru serviciile de informaţii. Ordinul prezidenţial executiv nr. 12333, din 4 decembrie 1981, desemnează acţiunile acoperite sau clandestine drept „activităţi speciale", fiind subordonate obiectivelor politicii externe de S.U.A., planificate şi executate astfel încât guvernul să nu aibă un rol vizibil. Ele nu includ activităţi diplomatice, culegerea de informaţii sau acţiuni în legătură cu acestea, ci vizează folosirea forţei ca opţiune extremă. În 1991 preşedintele George Bush a promulgat o lege care plasează activităţile speciale sub supraveghere parlamentară. Activităţile clandestine sunt elemente ale strategiei globale a S.U.A.; ele au vizat, până la jumătatea anilor '60, cu prioritate, U.R.S.S., apoi şi alte zone. În timpul mandatului lui Kennedy aceste activităţi au fost destinate sprijinirii regimurilor dictatoriale din America Centrală. În perioada imediat următoare, teatrul operaţiunilor clandestine a devenit Asia de Sud-Est. Richard Nixon le va orienta asupra misiunilor din America Latină, iar Jimmy Carter împotriva terorismului din Orientul Mijlociu şi Orientul Apropiat, Ronald Reagan dirijează acest gen de acţiuni pe zona Americii Centrale, în Afghanistan şi Polonia.

Începând din acest număr, prezentăm, în exclusivitate, alte fragmente, de astă dată din volumul II al lucrării „Servicii secrete străine". Aşadar, să răsfoim voluminosul „dosar" al atotputernicei C.I.A.

■ **Drama unui succes...**

MALCOLM sau MĂSURA SACRIFICIULUI

Totul a început când Frankie Muniz, pe atunci în vârstă de 9 ani, asista alături de părinţi la un spectacol de teatru şcolar în care juca sora lui mai mare. Văzându-l pe actorul principal, i-a spus tatălui său: „Asta pot să fac şi eu!". Şi la scurt timp s-a prezentat la o audiţie pentru un musical: „Colind de Crăciun". A câştigat în faţa a 150 de copii. Şi tot atunci tatăl său a declarat unor prieteni că va veni în curând ziua când Frankie va fi pe marele ecran şi va avea propriul show TV. Şi după doar cinci ani, Frankie a devenit „Malcom se află la centru", hit-ul sezonului la Casa de Film FOX şi în acelaşi timp eroul principal al unui film, „Câinele meu Skip". Cine mai are curajul să-l privească pe Dl. Muniz zâmbind?

Dar numai prietenii apropiaţi ştiu drama care se află în spatele strălucirii succesului. Pentru că dându-şi seama că mergând câte şase ore cu maşina la audiţii de la care se întorceau cel mai adesea dezamăgiţi, nu era o soluţie pentru Frankie, oricât de talentat ar fi a fi mai aproape de lumea vedetelor şi a showbiz-ului. Fără prea multă convingere la început, Denise Muniz îşi ascultă soţul şi se opreşte mai întâi la părinţii săi din statul New Jersey, ceea ce îi permite lui Frankie un acces mai rapid la audiţii.

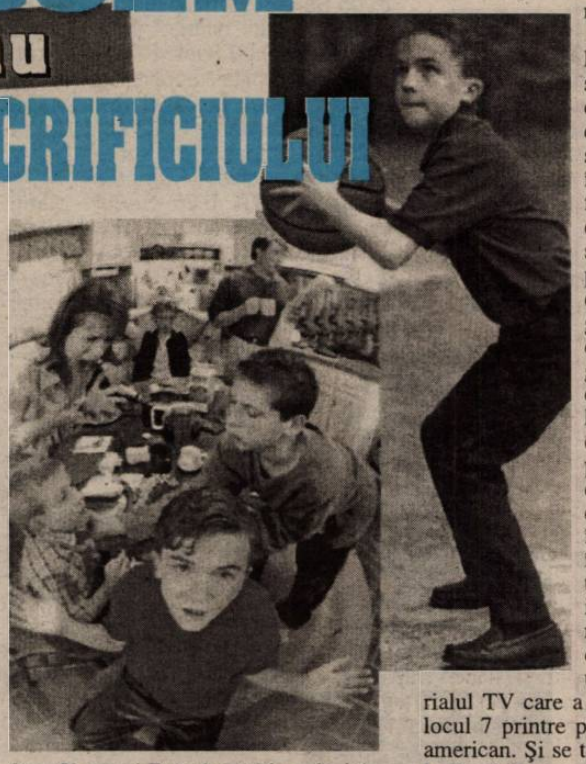

„Am toate articolele scrise despre el!" spune mândru tatăl, dar lacrimile îi inundă ochii. Pentru că succesul fiului său a însemnat distrugerea familiei. Este separat de Denise (care este soră medicală) de peste trei ani, chiar dacă au rămas în legătură. „Suntem amândoi pe aceeaşi lungime de undă când este vorba de Frankie", spune el. Ceea ce însă nu îl face mai puţin singur. Are doar restaurantul al cărui director este şi în care încearcă să-şi închidă întreaga viaţă. Şi albumele cu tăieturi din ziare. Şi dorinţa de a asista măcar o dată la filmarea unei scene din serialul TV care a ajuns anul acesta pe locul 7 printre preferinţele publicului american. Şi se tot întoarce cu gândul la Frankie care este nu doar un geniu actoricesc precoce, ci şi un bun muzician şi un bun atlet şi poate o să joace bine şi golf într-o zi... *(M.D.)*

fost. Şi atunci Franck tatăl ia o decizie neaşteptată: îi cere soţiei să-i ia pe cei doi copii şi să se mute din Knightdale, Carolina de Nord la New York pentru

UN ALPINIST PARALIZAT cucereşte iar înălţimile

Americanul Peter Rieke, mare pasionat al munţilor, a suferit acum şase ani un groaznic accident, în timpul unei ascensiuni periculoase. Unul din picioare a cedat şi Peter s-a prăbuşit de la o înălţime de 40 de metri. Coloana vertebrală a fost grav afectată, el rămânând cu ambele picioare paralizate. Au urmat intense tratamente de recuperare şi, începând de anul trecut, ambiţiosul alpinist îşi făcea planuri pentru noi expediţii. În primul rând şi-a comandat mijloace motorizate speciale de deplasare, printre care un mono-schi şi un sistem multiarticulat de înaintare în pantă. În primăvara acestui an, el a suferit două eşecuri în masivul Baker al Munţilor Coastelor (vestul SUA). Aparatele cedaseră la efort îndelungat. Însă, cu o tenacitate exemplară, Peter şi-a propus să atace cel mai vestit masiv din acelaşi lanţ muntos, şi anume vârful Rainier, de 4392 de metri. Avea de străbătut – pe ruta cea mai scurtă – doi ghețari imenşi, având şi o pantă de aproximativ 30 de grade. Şi, fără a se lăsa ajutat, numai supravegheat, Peter a plecat în ascensiune în iunie. Învingând toate dificultăţile – inclusiv vânturi cu viteză de peste 100 km/oră, bărbatul cu picioarele imobilizate a atins culmile înzăpezite ale lui Rainier la data de 20 iunie 2000. Această excepţională victorie l-a determinat să înfiinţeze Asociaţia alpiniştilor handicapaţi din SUA. *(P.I.)*

PIONIERII PRERIEI

Două cupluri canadiene din Winnipeg, au hotărât în luna iunie a acestui an să se retragă pentru un an în prerie, trăind în condiţii identice cu cele în care au vieţuit strămoşii lor, cu 130 de ani în urmă. Dacă vor reuşi acest lucru, fiecare cuplu va primi din partea unui post de televiziune, care a lansat provocarea, un premiu de 68000 de dolari. Cei patru, o pereche în jurul vârstei de 20 de ani fiecare, iar cealaltă în jurul vârstei de 50, vor fi filmate, evident discret, când îşi vor înălţa casele şi îşi vor planta grădinile. Ei au fost aleşi dintr-un lung şir de candidaţi şi au avut voie să-şi ia cu ei o duzină de pui, un grătar, o vacă, o purcea care urmează să aibă pui. Ei vor îndura toate greutăţile epocii servindu-se numai de uneltele găsite în vechile cataloage. Vor purta hainele vremii şi, în afară de Biblie, li se permit numai materiale publicate înainte de 1870. Locul în care îşi vor duce viaţa este ţinut secret pentru a-i descuraja pe curioşi, dar o serie de camere de luat vederi le vor surprinde mişcările pentru a transmite „aventura" lor pe canal prezentând scene din istoria Canadei. *(I.S.)*

Viaţa bate TOBA FILMULUI

◆ *„Fiţi pregătiţi să muriţi în noaptea care va urma şi se va încheia cu sfârşitul pământului". Aceste cuvinte erau răspândite de Charles Brown, un familist, vecinilor săi. Poliţia alarmată a făcut o descindere la familia Brown unde l-a găsit pe Charles Brown, pe soţia acestuia şi cei patru copii ai lor, stând în jurul unei grămezi de diferite obiecte care, după spusele lor, urmau să ia foc în flăcările care vor cuprinde şi casa lor. Agenţii nu şi-au pierdut timpul şi i-au transportat la o clinică psihiatrică...*

◆ *Faimoasa firmă americană „Mac Donald" a inaugurat în California cinci localuri unde automobiliştii pot primi fără plată pe loc produsele tradiţionale ale firmei, trecând printr-un „canton" unde un aparat special înregistrează în mod automat datele oficiale însemnate pe parbriz. Costul produselor soseşte la domiciliu, la finele fiecărei luni...*

◆ *Heidi Fleiss, autoare a unei cărţi despre viaţa unor vipuri hollywoodene, acuzată de evaziune fiscală, a anunţat în cadrul unui interviu-bombă că dacă nu va fi oprit procesul care i s-a intentat, va dezvălui amănunte picante privind perversiunile sexuale ale persoanelor prezentate în cartea ei.*

◆ *Cu un an în urmă, un cuplu de lesbiene, Ellie Charlton şi Jeanne Barnett, s-au căsătorit în prezenţa unui grup de 90 de pastori metodişti, în ciuda poziţiei bisericii care interzice asemenea căsătorii. O comisie anchetează destinul acestor „rebeli"...*

◆ *„Sunt fiul secret al Katherinei Hepburn", declară Allen Florance (61 ani) susţinând că a descoperit că el s-a născut în urma amorului dintre cunoscuta vedetă şi miliardarul Howard Hughes, dar a fost încredinţat unei familii pentru a se evita un scandal. „Vreau să se cunoască adevărul înainte de a muri" a zis el. Dar, Katharine Hepburn a dezminţit acest zvon...*

◆ *S-a întâmplat în oraşul Baltimore. Tânăra Stela Young a devenit pentru a doua oară consecutiv mama a trei gemeni fără să apeleze la tratamente de fertilitate.* (Gh.R.)

■ **Meandrele memoriei**

REGĂSIRE în mijlocul valurilor

Necazurile au început pentru Dave Clifford şi familia sa în anul 1998. Vara, în timpul vacanţei, el se angaja ca salvamar pe coastele Californiei. Dar, într-o furtunoasă zi de august, Dave a zărit prin binoclu o ambarcaţiune uşoară purtată amenințător de valuri spre larg. A anunţat paza de coastă şi, până să sosească şalupele cu pricina, s-a aruncat în talazuri, încercând să înoate spre oamenii aflaţi în primejdie...

Nici după două săptămâni, trupul curajosului salvamar n-a mai fost găsit. Un coleg de echipă îl pierduse din vedere în timpul tentativei sale eroice, apoi căutările – inclusiv cu scafandri şi elicoptere – se dovediseră a fi zadarnice. Întâmplarea a făcut ca Dave, care-şi pierduse cunoştinţa pe când era izbit de un val în tâmplă, să fie aruncat de ocean la ţărm, la peste 120 de kilometri distanţă de postul său de control. Scăpat ca prin minune, el a fost internat de urgenţă. Dar şocul i-a produs o profundă amnezie. Găsit în cele din urmă de soţia sa, Tamara, el n-a putut-o recunoaşte, nici pe ea, nici pe fiica lor, Dally. Plecând de la spital extrem de afectată, Tamara a făcut o manevră bruscă la volan şi s-a accidentat mortal... Dally, de 12 ani, rămăsese singura fiinţă care mai putea încerca însănătoşirea lui Dave, pe lângă tratamentul psihiatric adecvat. În primăvara acestui an, bărbatul a început să dea primele semne de revenire a memoriei. Şi-a recunoscut fiica şi a putut reconstitui anumite elemente din copilăria ei. Cu toate acestea, tatăl nu se manifesta deloc afectuos faţă de ea, parcă pierduse

definitiv sentimentul paternităţii. Însă o altă întâmplare i-a venit în ajutor. Cei doi obişnuiau să plece în scurte călătorii pe mare – la recomandarea medicilor –, în speranţa unei apropieri afective dintre tată şi fiică. Lui Dally îl plăceau filmările subacvatice, făcând parte dintr-o echipă de „cercetaşi ai mărilor" din San Francisco. În timpul uneia din scufundările sale, fata, având acum 14 ani, a constatat că pierde oxigenul din butelie, datorită unei neetanşeităţi. Şi cum era destul de departe de ambarcaţiunea condusă de Dave, a ieşit la suprafaţă şi i-a făcut semne disperate cu mâinile...

În acele momente, tatălui ei i-au revenit în minte imaginile dinaintea accidentului de acum doi ani. S-a aruncat în apă şi a înotat vânjos spre Dally, pe care a adus-o în siguranţă la bord. Au fost clipele când relaţia afectivă paternală s-a restabilit complet. Al doilea şoc s-a dovedit a fi providenţial. *(P.I.)*

Dan Savage, *editorialistul ziarului „Salon", nu putea să suporte faptul că Gary Bauer, reprezentantul dreptei ultra-conservatoare, era candidat la alegerile pentru postul de primar al oraşului. Aşa că fiind bolnav grav de pe urma unei gripe teribile, a pătruns în „cartierul general" a lui Bauer şi a spart câteva fiole cu germenii aceleiaşi gripe care lui îi provocase atâta suferinţă împrăştiind aerul în toate colţurile biroului. Rezultat concret: îmbolnăvirea lui Bauer şi a numeroşi alţi colaboratori de-ai lui. Dar nu acesta a fost motivul pentru care Bauer şi-a retras candidatura, ci primele rezultate dezolante în alegeri...* (Gh.R.)

RIVALA EI - o femeie GONFLABILĂ

Lui Ramon Valleho din Caracas (Venezuela), celibatar convins, ajuns la vârsta de 50 de ani, viaţa avea să-i pregătească o surpriză: a cunoscut-o pe Estrella J., 35 de ani, pe care, la insistenţele de mai bine de un an ale acesteia, s-a hotărât să o ia de soţie, mai ales că aceasta, spre deosebire de multe alte femei care intraseră de-a lungul timpului în viaţa lui, părea să-l accepte aşa cum era. Adică? Adică nevoit să-i poarte de grijă şi să păstreze o strânsă legătură cu prima femeie din existenţa lui, inegalabilă din punctul lui de vedere, pentru că „i-a fost întotdeauna fidelă, i-a suportat capriciile, trădările sentimentale, fanteziile erotice, uneori chiar brutalitatea sau lipsa de tandreţe... S-a transformat în blondă, brunetă sau roşcată, în funcţie de preferinţele lui de moment, a îmbrăcat întotdeauna numai hainele pe care el i le cumpăra, fie ele cu alură sobră, austeră sau extrem de frivolă, uneori chiar vulgară, a acceptat orice parfum fără fixaţia pentru o firmă anume. Iar Ramon s-a obişnuit atât de mult cu ea încât niciodată nu a putut să renunţe complet la ea, chiar dacă viaţa i-a aşternut şi alte aventuri la picioare. De câte ori cunoaştea o femeie, Ramon, mai devreme sau mai târziu simţea nevoia să povestească despre această iubită mai puţin obişnuită la care nu putea să renunţe complet, dar de care, se plictisea totuşi. Evident, nimeni nu reuşea să-l înţeleagă şi nici să accepte relaţia bărbatului iubit cu o altă femeie în paralel. Surpriza a fost însă că Estrella a părut dispusă să treacă peste acest „amănunt" şi a dorit, chiar şi în aceste condiţii, să întemeieze o familie cu „originalul" Ramon. A avut însă o singură pretenţie: să o cunoască pe femeia de care Ramon se simţea în continuare legat sufleteşte şi căreia, după cum pretindea el, voia să-i poarte în continuare grijă.

Ramon, pe de-o parte nu prea hotărât să renunţe la 50 de ani la statutul de bărbat liber a decis să ducă lucrurile la extremă şi astfel să testeze sentimentele eventualei viitoare soţii. A anunţat-o pe Estrella că i-o va prezenta pe această primă şi statornică femeie din viaţa lui. A fixat întâlnirea la el acasă, la ora stabilită Estrella a sunat la uşa viitorului ei soţ şi acesta, părând oarecum emoţionat şi stânjenit, i-a făcut cunoştinţă, cu... o femeie gonflabilă. Pentru Estrella, şocul a fost teribil, a crezut că e vorba de o farsă, de un joc mai puţin inspirat, dar Ramon a ţinut s-o convingă că asta e realitatea, într-un fel secretul vieţii lui.

Estrella a cerut timp de gândire, n-a spus nimănui cele întâmplate şi, incredibil, după două luni s-a decis să revină la Ramon şi să-i spună că înţelege totul şi că acceptă să-i devină soţie, în ciuda faptului că avea... o rivală. În fond, n-avea de ce să se teamă, şi-a spus ea, e tânără, frumoasă, făcută din carne, oase şi nervi ca şi el. Cum să fie geloasă pe o... păpuşă gonflabilă. S-au căsătorit, dar mariajul lor n-avea să dureze decât şase luni. Estrella a fost cea care a cerut divorţul, exasperată că soţul ei o înşală... cu femeia gonflabilă. *(A.P.)*

Săptămâna 11 - 17 august

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Telematinal 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 16.55 Fotbal: Rocar Bucureşti – FC Naţional 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Ploaia de stele 22.15 Serial: „Farmece" 23.00 Film: „Miss Marple: Crima de la casa parohială" (Marea Britanie, 1989).

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 11.35 Film: „Legenda" (Marea Britanie, 1985). Cu: Tom Cruise 13.10 Serial: „F.B.I.-16" (ep.1). Cu: Erick Roberts 14.00 Arca Marinei 16.45 Spectacolul lumii 17.15 Serial: „Dinastia Strauss" 18.10 Teleenciclopedia 19.10 Serial: „Hotelul Payne" 19.35 Serial: „Carol şi compania" 20.00 Jurnal 20.30 Callatis 2000 22.30 Serial: „Niciodată nu e prea târziu" 23.45 Film: „Detectivul Shame" (SUA, 1994).

ERICK ROBERTS
ROMÂNIA 1
sâmbătă, 13.10

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 9.25 Kiki Riki Miky 11.00 Viaţa satului 12.30 Tezaur folcloric 13.45 Naţional TV Bingo Liberty 17.00 Fotbal: Petrolul Ploieşti – Steaua Bucureşti 19.10 Serial: „Felicity" 20.00 Jurnal 20.40 Film: „Putere absolută" (SUA, 1997) 22.40 Callatis 2000.

LUNI 12.00 Callatis 2000 (r) 14.15 Ciberfan 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Iartă-mă 21.45 Cu ochii'n 4 22.35 Serial: „Cazuri ciudate" 23.40 Estival Jazz.

MARŢI 7.00 Telematinal 11.55 TVR Cluj-Napoca 13.00 Drumuri spre Europa 14.15 CiberFan 14.30 Repere sacre 15.30 Convieţuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Serial: „Orice e posibil" 18.00 Medicina pentru toţi 18.30 Garantat 100% 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.35 Callatis 2000 22.45 Telecinemateca: „Cutia chinezească" (coprod., 1997). Cu: Jeremy Irons.

MIERCURI 7.00 Telematinal 12.20 TVR Cluj-Napoca 14.15 CiberFan 16.10 O vedetă... populară 17.25 Serial: „Orice e posibil" 18.20 Garantat 100% 18.45 Fotbal: România – Polonia 21.00 Jurnal 22.20 Film: „Fetele din Piaţa Spaniei" (Italia, 1997, partea I) 0.10 Lumea dansului.

JOI 7.00 Telematinal 11.20 TVR Timişoara 14.15 CiberFan 15.00 Convieţuiri 16.00 Evrika! 17.30 Serial: „Orice e posibil" 19.15 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.45 Serial: „Justiţie militară" 21.35 Teatrul Naţional TV prezintă: „Cabina de montaj" 23.45 Rock la miezul nopţii.

tvr2

VINERI 8.35 Toţi împreună 11.30 Arta apărării 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 15.30 Tradiţii 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Grădina lui Cupidon 21.15 Afaceri la cheie 22.10 Film: „C.I.A. – Nume de cod Alexa" (SUA, 1992). Cu: Lorenzo Lamas 23.40 Armonii clasice.

SÂMBĂTĂ 9.50 Film: „Chibriturile suedeze" (partea a II-a) 14.20 Serial: „Un înger adolescent" 14.50 Atlas 15.20 Documentar 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 18.40 Serial: „Lumini şi umbre" 20.30 Adevăratele poveşti hollywoodiene 21.20 Serial: „Primul val" 23.15 Film: „Nestor Burma: Jocul reîncepe" (Fanţa, 1998).

DUMINICĂ 9.30 Orizont spiritual 10.00 Ferma 11.15 Supravieţuitorii din lumea animalelor 12.10 Arca lui Noe 13.55 Desene animate 14.20 Serial: „Un înger adolescent" 15.20 Ghidul călătorului independent: Hong Kong 16.45 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.35 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.25 Film: „Schimbări majore în ultimul moment" (SUA, 1983) 21.05 Serial: „Primul val" 22.25 Teatrul naţiona TV prezintă: „Cumetrele" de Michel Tremblay.

LUNI 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.45 Film: „Americanca" (Franţa, 1996) 21.15 E dreptul tău! 21.45 Sport Plus 22.25 Lumea vitezei 23.10 Retrospectiva premiilor APTR 1996.

MARŢI 8.35 Toţi, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 15.45 Nouă meşteri mari (r) 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 20.00 Credo 21.25 Puls 2000 22.25 Film: „Insula" (partea a III-a) 23.15 Omul şi muzica.

MIERCURI 8.35 Toţi, împreună 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 15.45 Antologia jocului popular 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 19.35 Film: „Balul de sâmbătă seara" (România, 1968) 21.25 Mit şi istorie 22.15 Film: „Insula" (partea a IV-a) 23.05 Omul şi muzica.

JOI 8.35 Toţi, împreună 9.20 Antologia jocului popular 12.00 Desene animate 12.30 Trupa DP2 16.05 Serial: „Obsesia" 16.50 Serial: „Domnişoara Andrea" 17.40 Serial: „Femeia misterioasă" 18.30 Telejurnal TVR2 20.05 Film: „Azilul de nebuni" (Brazilia, 1970) 21.20 Turnul de control 22.20 Un secol de cinema 23.20 Enigmatica Terra 23.50 Armonii clasice.

prima

VINERI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 18.35 Impact 19.00 Serial: „Raven" 20.00 Film: „Zburători de noapte" (SUA, 1987) 22.00 Film: „Povestirile mării" (SUA, 1991, partea I) 0.00 Sex cu Nadine.

SÂMBĂTĂ 7.00 Program pentru copii 11.00 Sport Magazin 14.30 Exploziv 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Medalia de Onoare" (SUA, 1990) 22.00 Film: „Povestirile mării" (ultima parte) 0.00 Serial: „Confesiuni erotice".

DUMINICĂ 7.00 Program pentru copii 11.30 Serial: „Will şi Grace" 12.30 Cinemagia (r) 13.00 Serial: „Aeroportul" 15.00 Serial: „Frasier" 15.30 Serial: „Poză la minut" 16.00 Serial: „Creaturi sălbatice" 17.00 Obiectiv 18.00 Focus 18.35 Impact 19.00 Perechea potrivită 19.30 Film: „Dozier Case" (SUA) 21.30 21 22.00 Film: „Mame şi fii" (SUA, 1991). Cu: Hugh Grant.

LUNI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Detectivit de elită" 20.00 Film: „Clubul dădacelor" (SUA, 1995) 21.50 Serial: „Aeroportul" 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

MARŢI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Iubire fatală" (SUA, 1992) 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

MIERCURI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Justiţie militară" 20.00 Film: „Copilărie răpită" (SUA, 1989) 22.00 Mare distracţie mare! 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

JOI 8.00 Taifas 13.00 Serial: „Milagros" 16.00 Serial: „Salvaţi de clopoţel" 17.00 Serial: „Viper" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Cavalerul rătăcitor" 20.00 Film: „O crimă misterioasă" (SUA, 1991) 22.00 Mare distracţie mare! 23.00 Serial: „Gânduri ucigaşe".

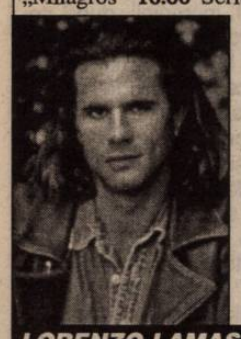

LORENZO LAMAS
TVR 2
vineri, 22.10

acasă

VINERI 10.00 – 12.25 Reluări 13.20 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Un nou început" (SUA, 1988). Cu: Alan Alda 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

SÂMBĂTĂ 10.00 – 12.10 Reluări 13.30 Doctorul casei 14.00 Serial: „Verdict: Crimă!" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 19.30 Acasă la români 21.00 Film: „Bert Rigby, eşti un prost" (SUA, 1989) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

DUMINICĂ 12.30 Acasă la români 13.50 Serial: „Verdict: crimă!" 14.40 Film: „Flash Gordon" (Marea Britanie, 1980) 17.00 Serial: „Lassie" 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Serial: „Micuţele doamne" 20.50 Film: „Pumnalul minţii" (SUA, 1972). Cu: Peter Falk 22.30 Film: „Avere blestemată" (partea a II-a) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

LUNI 10.00 – 11.30 Reluări 13.15 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Debutanţii" (Marea Britanie, 1986) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MARŢI 10.00 – 12.25 Reluări 13.20 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 21.55 Film: „Joc de interese" (SUA, 1981). Cu: Jane Fonda 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

MIERCURI 10.00 – 12.25 Reluări 13.20 Serial: „Guadalupe" 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 22.00 Film: „Clubul bărbaţilor" (SUA, 1996) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

JOI 10.00 – 14.10 Reluări 15.00 Serial: „Milady" 16.35 Serial: „Dragoste şi putere" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Trei femei" 18.30 Ştirile de acasă 19.05 Serial: „Războiul pasiunilor" 20.00 Serial: „90-60-90 Fotomodele" 21.00 Serial: „Femeia vieţii mele" 22.00 Film: „Bruta" (Marea Britanie, 1976) 0.00 **PRO TV INTERNAŢIONAL.**

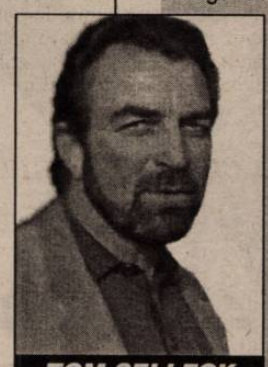

TOM SELLECK
PRO TV
miercuri, 20.00

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Academia de Poliţie" (ep.1) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Lumini diferite" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „La limita imposibilului" 22.00 Concert Boney M 23.00 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 1.00 Film: „Mama noastră, ucigaşă în serie" (SUA, 1994). Cu: Kathleen Turner.

SÂMBĂTĂ 8.25 Serial: „Cimp TV" 9.15 Serial: „Lois şi Clark" 10.05 Film: „Susannah şi micul indian" (SUA, 1939) 11.30 Serial: „Alesul inimii" 12.15 ProMotor 14.00 Serial: Dragul de Raymond" (ep.1) 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Benny Hill" 15.30 Serial: „Hercule" 17.00 Fotbal: Braşov – Astra 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Steaua ta norocoasă 21.30 Film: „Pradă dificilă" (SUA, 1990). Cu Steven Seagal 23.15 Serial: „N.Y.P.D. Blue – Viaţă de poliţist" 0.15 Film: „Drumul spre plăcere" (SUA).

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Uriaşul Harry" 12.00 Serial: „Benny Hills" 13.00 Serial: „Beverly Hills" 15.00 Formula 1 16.45 Superbingo 19.00 Ştirile PRO TV 19.30 Film: „Secretul" (SUA, 1998) 21.30 Fotbal: Dinamo – Rapid 1.30 Film: „Lăsarea serii" (SUA).

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Academia de Poliţie" (ep.1) 16.05 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Lumini diferite" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „La limita imposibilului" 22.00 Concert Boney M 23.00 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 1.00 Film: „Mama noastră, ucigaşă în serie" (SUA, 1994). Cu: Kathleen Turner.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Academia de Poliţie" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Lumi diferite" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Serial: „Nikita" 21.00 Serial: „Protectorii" 22.00 Film: „Povestea lui Tyson" (SUA, 1995) 0.35 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 2.00 Film: „Sclavia albă" (SUA, 1995). Cu: John Travolta.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.30 Serial: „Academia de Poliţie" 14.15 Serial: „Specialiştii" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.30 Serial: „Lumi diferite" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Alibi din dragoste" (SUA, 1988). Cu: Tom Selleck 22.00 Film: „Lucruri de trebuinţă" (SUA, 1993) 0.45 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 2.15 Film: „Inima întunericului" (SUA, 1994).

JOI 7.00 Bună dimineaţa, PRO TV e al tău! 11.35 Serial: „Academia de Poliţie" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 16.50 Sens unic 17.30 Serial: „Lumini diferite" 18.30 Serial: „Seinfeld" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Presidio" (SUA, 1988). Cu: Sean Connery 22.00 Film: „Nemuritorul 3: Vrăjitorul" (SUA, 1994). Cu: Christopher Lambert 0.30 Serial: „Doi poliţişti şi jumătate" 2.00 Film: „Zelda" (coprod., 1993).

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Lovitura de umbrelă" (Franţa, 1980) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Lawless" 17.20 Serial: „Graniţele iubirii" 19.00 Observator 20.00 Film: „Crimă ca la carte" (Marea Britanie, 1985) 21.00 Atletism 0.05 Film: „Arta e o afacere" (SUA, 1987).

SÂMBĂTĂ 7.00 Film: „Insula lui George" (Canada, 1991) 9.00 Serial: „Aventuri în jungla" 9.30 Serial: „Kelly" 10.00 Casa de piatră 11.00 Film: „Fantomas se dezlănţuie" (coprod., 1965) 13.00 Serial: „În căutarea gloriei" 16.00 Serial: „A treia planetă de la Soare" 16.30 Clanul Popeştilor 17.30 Serial: „Graniţele iubirii" 19.00 Observator 19.45 Film: „Ţicăloşii" (SUA, 1988) 22.00 Serial: „Misiune sub acoperire" 23.00 Party Time 0.00 Film: „La adăpost" (SUA, 1998) 2.00 Film: „Cinema în aer liber" (SUA, 1994).

DUMINICĂ 8.00 Credinţa şi viaţa 9.00 Film: „Merlin" (ultima parte) 10.30 Desene animate 12.00 Serial: „Aventurile lui Sinbad" 13.00 Serial: „În căutarea gloriei" 14.00 Totul va fi bine 16.00 Film: „Martor inocent" (SUA, 1989) 18.10 Serial: „Casa de pe plajă" 19.00 Observator 19.50 TeleEurobingo Show 23.00 Film: „Iubire otrăvită" (SUA, 1995) 1.00 Film: „Scorpi One" (SUA, 1998) 2.30 Film: „Învingătoarea" (SUA, 1993).

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Legenda ursului" (SUA, 1995) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Croazieră de lux" (ultimul ep.) 19.00 Observator 20.00 Film: „O împuşcătură în întuneric" (coprod., 1964) 22.45 Film: „Eliberarea" (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Rezervaţia" 2.00 Serial: „Camila".

MARŢI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Palma" (Franţa, 1974). Cu: Isabelle Adjani, Lino Ventura 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Pasărea spin" (ep.1). Cu: Richard Chamberlain 19.00 Observator 20.00 Film: „Ninja în vacanţă" (SUA, 1995) 22.45 Film: „O revistă sexy" (Franţa, 1988) 1.00 Serial: „Rezervaţia" 2.00 Serial: „Camila" 5.30 Serial: „Trei destine".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.30 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „Jimmy Reardon" (SUA, 1987) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Pasărea spin" 19.00 Observator 20.00 Film: „La drumul mare" (Marea Britanie, 1989). Cu: Hugh Grant 22.45 Film: „Criminal în libertate" (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Rezervaţia".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineţi LaTine 10.10 Desene animate 12.00 Serial: „Agentul secret" 13.15 Film: „În lumea bună" (Marea Britanie, 1956) 15.00 Serial: „Air America" 16.00 Serial: „Scandalul" 17.20 Serial: „Casa de pe plajă" 18.10 Serial: „Pasărea spin" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Sub soarele Africii" 22.30 Joi TeleEurobingo 2 23.50 Film: „Dame de companie" (SUA, 1982) 1.30 Serial: „Cronici paranormale".

HUGH GRANT
ANTENA 1
miercuri, 20.00

TELE 7 abc

VINERI 7.00 Bună dimineaţa, România 9.00 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 În justiţie 19.00 Telejurnal 19.45 Gura lumii 21.00 Ţara de dincolo de Bucureşti 1.00 Tentaţii 1.30 Concert.

SÂMBĂTĂ 9.00 Ţara spiriduşilor 11.00 Ţara de dincolo de Bucureşti (r) 13.05 Studioul Tudor Vornicu 16.30 Lumea misterelor 17.00 Rendez-vous la TELE 7 19.00 Telejurnal 19.45 Serial: „Derrick" 21.30 O noapte cu Adrian Păunescu.

DUMINICĂ 8.00 Concert 10.00 Domino (r) 12.00 Lumea în clipa 2000 (r) 13.00 Ora unu a venit 15.45 Cinetour 16.15 Cutia muzicală 17.00 Forţa destinului 19.00 Telejurnal 19.30 Documentar 21.00 Îţi mai aduci aminte, Doamnă! 22.00 Cenaclul „Totuşi iubirea".

LUNI 7.00 Bună dimineaţa, România 11.00 Dan Diaconescu în direct (r) 12.15 Ora unu a venit (r) 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Primul pas 19.00 Telejurnal 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Ofsaid 22.30 Telemedicina.

MARŢI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 24 din 24 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Măştile puterii 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Nopţi albe.

MIERCURI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 16.00 Post Meridian 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Clubul microbiştilor 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Reporter TELE 7 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Nopţi albe.

JOI 7.00 Bună dimineaţa, România 10.25 – 14.00 Reluări 15.30 Tinereţe fără bătrâneţe 17.00 Daţi vina pe Corina 18.00 Cutia muzicală (r) 19.00 Telejurnal 19.30 Economic ABC 19.45 Gura lumii 20.00 Dan Diaconescu în direct 21.00 Linia întâi 22.30 Viaţa noastră cea de toate zilele 1.05 Nopţi albe.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Kristin Scott Thomas

„N-am chef să depind de bărbaţi”

Kristin Scott Thomas face parte din... mica familie a actorilor europeni care şi-au câştigat celebritatea internaţională îndeosebi pentru că au lucrat la Hollywood sau, cel puţin, ...sub umbrelă hollywoodiană. Deşi a intrat relativ târziu în lumea filmului, avea aproape 30 de ani, deşi nu s-a gândit nimeni să facă din ea un sex-simbol, a avut şansa să joace fie în filme cu succes la public („Patru nunţi şi o înmormântare”), fie încununate cu mai multe Oscaruri („Pacientul englez), fie având în distribuţie actori cu nume sonor (Robert Redford în filmul „The Horse Whisperer” sau Harrison Ford în „Random Hearts”). Deşi cariera ei nu depăşeşte cu mult un deceniu (actriţa are în prezent 40 de ani), filmografia personală înscrie deja 43 de creaţii cinematografice, de la seriale pentru televiziune până la lung metraje înscrise în genuri diferite (muzical – alături de Prince, drame, acţiune). Cu toate acestea, imaginea ei nu a reprezentat niciodată subiectul publicaţiilor iubitoare de senzaţional după cum nici viaţa ei privată, de soţie a unui medic obstetrician francez şi mamă a doi copii, nu a stârnit interesul gazetarilor. În ceea ce priveşte publicul, evident că o identifică mai greu decât pe oricare altă vedetă de tip... Pamela Anderson. Dar asta nu a împiedicat-o pe Kristin Scott Thomas să facă film după film, fără capricii de mare star, care dă cu piciorul la roluri sub motiv că „acum lucrez la ceva mult mai important”, „am câteva oferte mult mai avantajoase”, „rolul ăsta nu reprezintă o provocare pentru talentul meu”, „nu suport ţara în care se va filma” etc., etc.

Bilanţ la cumpăna anilor

Debutul ei ca actriţă s-a petrecut nu în Anglia, ţara ei natală, ci în Franţa, în mini-serialul tv. „Fata lui Mistral”. Numai în 1996 şi-a înscris numele pe genericul a şase filme (de la „Misiune imposibilă” până la „Pacientul englez”). Ultimul film la care a lucrat, s-a lansat anul acesta, se intitulează „Up at the Villa” (tradus la HBO „Vila din Florenţa”), este o dramă şi îl are în distribuţie pe Sean Penn, alături de care Kristin trăieşte o romantică poveste de dragoste, desigur doar pe ecran. Ce-i drept, acum, la vârsta de 40 de ani, privind în urmă, Kristin Scott Thomas consideră că alţii, şi nu ea, au decis traiectoria destinului său artistic. Nu spune nici c-a fost bine, nici c-a fost rău, doar că de-aici încolo e hotărâtă să aibă propriile opţiuni şi proiecte, să-şi ia viaţa în propriile-i mâini şi, în nici un caz să depindă de bărbaţi. După un asemenea ritm alert de muncă şi pentru că a hotărât să-şi ia un an de vacanţă, timp în care a aflat că este din nou însărcinată, mulţi se întreabă dacă actriţa are de gând să se îndepărteze de pla-tourile de filmare. Dar nu despre asta e vorba, asigură ea pe toată lumea, ci doar de un moment de respiro, în care nu duce lipsă de activitate: a înfiinţat o societate de dezvoltare a filmului, a cumpărat drepturi de autor, îşi încearcă talentul în realizarea de scenarii de film... Este, după cum îi place să afirme, o dovadă că intră în perioada deplinei maturităţi. Şi asta nu o deranjează.

O actriţă în afara standardului

Kristin Scott Thomas se apropia de vârsta de 30 de ani când s-a remarcat ca femeie şi actriţă şi când a început să primească oferte din partea Hollywood-ului. La început şi, ulterior, pe măsură ce înainta în vârstă, s-a mirat să vadă că e solicitată, deşi nu semăna deloc cu fetele frumoase şi foarte, foarte tinere care bat la poarta studiourilor de film american. A înţeles pe parcurs că se află întru totul în afara standardelor hollywoodiene şi că probabil tocmai de aceea se bucură de statutul unui unicat. „Întotdeauna am fost diferită, spune Kristin. Când am început să lucrez ca actriţă în Franţa, aveam un accent destul de caraghios, ca nimeni altcineva. Mai târziu, la Hollywood aveam să constat că nu corespund idealului din punctul lor de vedere. Am o soră care locuieşte în Los Angeles şi o admir din tot sufletul pentru felul cum se îmbracă, cum îşi pune în valoare silueta, pentru aerul proaspăt pe care îl degajă permanent în jurul ei. Mă fascinează, dar când ies acolo pe stradă, constat că toată lumea e ca ea (sau aproape!) şi că asta e o capcană teribilă. Mă mulţumesc deci să mă situez într-un decalaj constant. Tot aşa, am simţit de multe ori regretul că nu am avut o tinereţe... de aur, mă gândeam ce minunat trebuie să fi fost să am cel mult 25 de ani, să merg într-un BMW decapotabil prin Los Angeles, oraş pe care să-l consider cel mai minunat loc din lume, şi să am un aer frivol, ceea ce eu n-am avut niciodată... Dar, pe de altă parte, tot înaintând în vârstă, am avut posibilitatea să păstrez o distanţă, să nu mă las impresionată uşor de aparenţe şi cred că lucrul ăsta mi-a fost de mare ajutor.”

Vârsta opţiunilor... mature

Ultimul rol la care a lucrat, cel din „Up at the Villa”, protagonista, Kristin Scott Thomas (alias Mary Panton), trebuie să aleagă între doi bărbaţi, unul mai în vârstă (James Fox) şi altul de vârsta ei (Sean Penn). Potrivit scenariului, îl alege pe cel tânăr şi povestea de dragoste se ţese între doi oameni de vârste apropiate. Kristin visa de mult timp să aibă parteneri de joc din propria-i generaţie, mai ales după ce, cu câţiva ani în urmă, producătorii hollywoodieni o găsiseră potrivită, într-un mod aproape inexplicabil pentru ea, să facă pereche cu actori apropiaţi mai curând de vârsta tatălui ei – cu Robert Redford sau Harrison Ford. Nu că n-ar fi onorat-o faptul de a juca alături

de „greii” cinematografiei americane, dar, în forul ei interior, a fost puţin intrigată. Dar, a intrat în regula jocului cunoscând de fapt perfect faptul că în industria filmului american se ia un actor „beton armat” din punct de vedere al succesului la public şi se plasează faţă-n faţă cu o actriţă care trebuie, la rândul ei, să-l pună pe acesta în valoare înainte de a se pune pe ea. Or, această actriţă în mod obligatoriu trebuie să aibă cu 20 de ani mai puţin ca vârstă... Cu toate acestea, după cum tot actriţa mărturiseşte, povestea ei de dragoste cu Robert Redford a fost considerată de cei mai mulţi mai verosimilă decât cea cu Ralph Fiennes din „Pacientul englez”.

Englezoaică, franţuzoaică sau americancă?

Kristin Scott Thomas este un star internaţional, revendicat – din mândrie – pe de-o parte de englezi (poporul căruia îi aparţine prin origine), pe de alta de francezi (ţara în care a debutat ca actriţă şi unde s-a stabilit cu soţul şi copiii ei), chiar şi de americani care i-au întins covorul spre cetatea filmului de peste Ocean şi i-au pus în valoare talentul. Uşor de presupus că, dacă e întrebată, actriţa spune că „acasă” se simte cu adevărat în Franţa. În primul rând, spune ea, pentru că în Franţa actorii „străini” sunt înconjuraţi cu multă căldură şi consideraţie, dovadă sunt Romy Schneider, Claudia Cardinale, Charlotte Rampling, Jane Birkin... care au fost înscrişi în patrimoniul cinematografiei franceze. Pe de altă parte, în Franţa a ales să trăiască împreună cu familia ei, care îi aduce, după cum mărturiseşte, echilibrul de care are nevoie în viaţă: „Cum sunt o împătimită a meseriei, e important pentru mine ca, după concentrarea nervoasă din timpul filmărilor, să-mi reiau rolul cel mai drag mie, de soţie şi mamă...”

Iubită, dar neglijată

În ce-i priveşte pe englezi, ei n-au înţelegere pentru opţiunea actriţei de a trăi în Franţa. „Ce-o găsi acolo mai bun decât aici?”, se întreabă ei. „Probabil că această atitudine a lor faţă de mine, precizează Kristin, e accentuată de animozitatea dintre

englezi şi francezi, având ca punct de plecare... maladia vacii nebune!”

Dar nu ideea că englezii nu prea o mai iubesc o deranjează pe Kristin, ci faptul că producătorii şi regizorii francezi, parcă intimidaţi de statutul ei de star internaţional, nu o solicită ca actriţă. Uneori i s-au făcut propuneri pe care Kristin, potrivit concepţiei ei de până acum, le-a primit cu mare entuziasm, necondiţionat. Dar ofertele nu s-au concretizat niciodată, vorbele s-au risipit în vânt, lăsând în urmă doar sentimentul frustrării.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

KARATE KID

O amprentă distrugătoare

Seria filmelor „Karate Kid I”, „Karate Kid II” şi „Karate Kid III” a marcat pentru totdeauna marele ecran şi, totodată, memoria multor spectatori, fie ei adolescenţi, tineri sau adulţi, seduşi de povestea şi aventurile lui Daniel care devine un maestru al artei kung-fu. Tânărul actor care l-a întruchipat pe Daniel, e vorba de ***Ralph George Macchio,*** s-a considerat cel mai mare norocos din lume datorită cotei de succes a primului „Karate Kid”, urmat de alte două episoade. Dar rolul avea să i se lipească de trup ca o pecingine ucigătoare a sevei necesare unei cariere artistice în plină afirmare. Ralph George Macchio a forţat norocul şi a riscat să rămână pentru totdeauna doar... Karate Kid.

Fiul rătăcitor

În 1983, marele regizor Coppola lansa în „Outsiders” un... „pachet de tineri actori” care promiteau gloria: Patrick Swayze, Matt Dillon, Tom Cruise, Emilio Estevez, Ralph George Macchio... Ochiul său de cunoscător al talentului în faşă nu se înşelase, toţi aveau să devină staruri. În ce-l priveşte pe Ralph George Macchio îşi făcuse debutul la 18 ani, în „The Academy”, iar după conlucrarea cu Coppola, avea să joace, în 1984, în „Teachers”, un film controversat la vremea respectivă din cauza mesajului, deloc elogios, violent, chiar la adresa profesorilor. Destinul lui actoricesc, aflat abia la început de drum, părea să fi primit deja o bilă neagră. Dar iată că norocul îi surâde pe neaşteptate şi tânărului Macchio i se oferă rolul principal din „Karate Kid”, povestea unui adolescent debusolat şi aflat în derivă, care cade pe mâna unui maestru în kung-fu, dispus să-l

iniţieze în acest stil de luptă şi totodată în filozofia orientală. Băiatul se metamorfozează. Succesul filmului e total şi imediat, priza la public e peste aşteptări, băieţii îşi fac din Daniel un idol, toţi vor să devină animaţi de spiritul dreptăţii, să gândească şi să acţioneze cu înţelepciune, să fie puternici şi frumoşi la trup şi la minte, ca eroul din film. Iar fetele fac din Daniel un fel de Făt Frumos de care se îndrăgostesc. Firesc, afacerea funcţionează perfect, producătorii se hotărăsc rapid să toarne o continuare, apoi încă una. Povestea se derulează după o logică perfect comercială, iar munca pe bandă rulantă la imbatabilul Karate Kid nu-i mai lasă lui Ralph Macchio nici un moment de răgaz pentru a-şi ţese şi alte proiecte sau pentru a semna şi alte angajamente. Când totuşi se trezeşte din dulcea ipostază de... maestru în kung-fu, realitatea îi şopteşte la ureche că e prea târziu.

„Înţeleptul”, un învins

Ralph Macchio nu mai vrea să audă de filme cu lupte în stil kung-fu. În „Miss Karate Kid” (1994) nu mai apare şi filmul, spre deosebire de cele precedente, face fericiţi doar o mână de oameni. Caută alte variante şi reuşeşte să mai adauge la filmografia personală: „Too much Sun” (1991), „My Cousin Vinny” (1992) şi „Naked in New York” (1994), filme în care, cu ceva strădanie din partea spectatorului, tânărul actor poate fi observat. Punct.

Punct şi nimic altceva. La 35 de ani, cariera de actor a lui Ralph George Macchio lua sfârşit, reconversia anunţându-se ireversibilă. Nu avea decât să pornească pe un alt drum. A îmbrăţişat cariera de cântăreţ şi dansator.

HOROSCOP

14 - 20 AUGUST

BERBEC (21.03 - 20.04): Marte și Mercur vă pregătesc două surprize plăcute, ambele din domeniul financiar. Dinamismul în afaceri și norocul sunt aliatele dv. și se pare că veți izbândi în orice veți întreprinde. Joi sau vineri primiți bani.

TAUR (21.04 - 21.05): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este cel legat de dragoste. Oscilațiile acestei curbe sugerează atât clipe fericite, cât și „scântei" iscate din te miri ce. Atenție, aveți tendința să vă neglijați interesele imediate!

GEMENI (22.05 - 21.06): Miercuri sau joi va fi o zi importantă din punct de vedere profesional sau financiar. În acea zi, și curba financiară, și cea a carierei au câte un maxim. S-ar putea să dați lovitura, dacă astrele nu mint prea mult.

RAC (22.06 - 22.07): Dacă primele zile ale perioadei vor fi infernale, vor urma clipe de vis în compania unei superbe persoane de sex opus. De fapt, astrele din constelația dv. indică o relaxare aproape totală a spiritului, semn că sunteți în vacanță.

LEU (23.07 - 22.08): Atenție la situația financiară! Bugetul dv. s-ar putea să cunoască o perioadă de „subțiere", datorată în primul rând unor cheltuieli necontrolate. Pe de altă parte, relațiile din cuplu parcurg o nouă și incredibilă lună de miere.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Acum se va confirma din plin zicala cu prietenul la nevoie se cunoaște. În toiul unei situații delicate (în mediul profesional sau familial), veți primi un sprijin amical extrem de bine venit. Nimic nou despre bani, deocamdată.

BALANȚA (22.09 - 22.10): Cele mai interesante evenimente se vor derula în relațiile cu un Scorpion sau cu un Vărsător, care vă vor rezerva o surpriză plăcută. Curba financiară este în plină ascensiune, semn că veți primi bani.

SCORPION (23.10 - 21.11): O veste bună și una mai puțin bună vor umple această perioadă, dominată de Soare și de Uranus. Înțelepciunea și vitalitatea dv. vă vor ajuta să depășiți toate obstacolele, și chiar să profitați de pe urma lor.

SĂGETĂTOR (22.11 – 20.12): În constelația dv. e liniște și pace, astrele parcă nu vor să vă tulbure destinul în nici un fel. Iar în aceste circumstanțe, cel mai bine ar fi să vă faceți planuri cât mai realiste de viitor, pe care să le respectați întocmai.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Două evenimente contradictorii vor pigmenta această perioadă destul de agitată. Curba psihicului oscilează cam mult și este posibil să nu luați deciziile cele mai bune în fața provocărilor vieții. Dar nu vă dați bătut!

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Curba financiară și cea a afectivității o iau razna, situându-se la nivele foarte înalte. Probabil veți dobândi succese în ambele domenii – mai ales în cel dominat de tandra planetă Venus. Oricum, bugetul se înzdrăvenește.

PEȘTI (19.02 - 20.03): Sub semnul lui Jupiter și al lui Mercur, veți avea o săptămână de vis – atât din punct de vedere psihic, cât și din punct de vedere afectiv. Pe de altă parte, nu sunt excluse surprizele neplăcute, de natură financiară, așa că fiți mai prudent!

I. Lăncrănjan

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Zoe Dumitrescu Bușulenga, Ion Lăncrănjan, Cristian Gațu, Peter Paul Rubens, John Galsworthy (Nobel literatură 1932), Salvatore Quasimodo (Nobel literatură 1959), Antonio Salieri, Alfred Hitchcock, Napoleon I Bonaparte, Walter Scott, Robert Redford, William Jefferson Clinton. (P.I.)

J. Galsworthy

De vorbă cu avocatul casei

CALCULUL COTELOR DE ÎNTREȚINERE

*Mai mulți cititori ne întreabă următoarele: dacă într-un bloc **(cei mai mulți locuiesc în blocuri de patru etaje)** cineva își deschide o firmă în apartamentul proprietate personală, firmă cu număr fix de salariați, **câte persoane trebuie trecute la plata întreținerii?***

Legea locuinței nr.114/1996 nu prevede în mod expres un calcul separat al cotelor de întreținere pentru societățile comerciale, cabinete etc., care își desfășoară activitatea în cadrul unui apartament dintr-un bloc de locuințe (apartament care își schimbă destinația de locuință), ci prevede niște norme generale care rezolvă însă această problemă. Astfel, comitetul executiv are printre atribuțiile sale și pe aceea de a supune aprobării adunării generale a asociației de proprietari și de a transmite hotărârea acesteia cu privire la transformarea suprafețelor apartamentelor în spații cu altă destinație decât aceea de locuință sau cu privire la modificarea destinației suprafeței deja transformate. Dacă în urma acestor transformări, activitatea ce urmează să se desfășoare implică cheltuieli (consumuri) suplimentare pentru asociație, aceasta negociază și încheie, anual o convenție cu proprietarul. De asemenea, proprietarii spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință sunt obligați ca în termen de 30 de zile lucrătoare de la constituirea asociației de proprietari (dacă s-a constituit) să prezinte comitetului executiv un dosar cu copii de pe contractele individuale cu furnizorii de servicii conform legilor în vigoare. Prin urmare, cheltuielile de întreținere (apă rece și caldă, combustibil pentru prepararea apei calde, gaze naturale, energia electrică, iluminatul scării, instalații scară și forță lift, salubritate, salarii pentru administrare, contabilitate, casierie și curățenie, materiale consumabile pentru întreținere, alte servicii ce deservesc proprietatea) se repartizează în funcție de numărul de persoane care locuiesc în luna respectivă în clădire. De exemplu, dacă firma respectivă are 5 angajați, aceste cheltuieli se calculează în funcție de numărul acestora. În aceste clădiri unde sunt spații cu altă destinație decât aceea de locuință precum și în cazul locuințelor folosite și/sau pentru alte activități, aceste cheltuieli se defalcă distinct pentru locuințe și pentru celelalte categorii de folosință, corespunzător convențiilor stabilite anual cu deținătorii spațiilor respective. Cheltuielile comune (fonduri stabilite, cheltuieli administrative, întreținerea liftului, întreținerea interfonului, salarii pentru fochist, instalator, electricieni, portari etc., prime, credite bancare; alte servicii către proprietatea comună) se calculează în funcție de cota indiviză din proprietatea comună.

Avocat
NELI PĂDURARU

Scrisori primite

Viorel Gliga, Hunedoara: După cum ați putut citi chiar în acest număr, cel de-al doilea volum „Servicii secrete străine" a apărut! Prin urmare, nu vă rămâne decât să telefonați Editurii PACO, din București, pentru a intra în posesia acestei lucrări de excepție!

Valeriu Brădet, București: Vă mulțumim pentru gândurile frumoase pe care le nutriți față de revista noastră! La întrebarea Dv. cu privire la „ce-i de făcut cu oribilul kitsch care ne invadează viața, reprezentat de așazisul gen muzical denumit manele", nu-i chiar ușor de răspuns. În primul rând, pentru că atâta vreme cât vor mai exista prin piețe și la colț de stradă tarabe mai mult sau mai puțin legale pe care se lăfăie casete înregistrate cu astfel de „muzică", vor exista și cumpărători. Magazinele nu vând asemenea gunoaie! Așadar, este o problemă pe care o pot rezolva primăriile – și e de datoria lor să o facă, desființând astfel de tarabe în care se vând, firește, și casete sau CD-uri pirat. În al doilea rând, este responsabilitatea școlii să se preocupe serios de educația muzicală a tinerilor, inclusiv prin predarea unor lecții despre autentica muzică rock, despre jazz și despre alte curente muzicale actuale, însoțite de audiții. Într-o vreme în care Ministerul Educației Naționale se preocupă de orice altceva – chipurile, face „reformă"! – în afară de *educație,* nu-i de mirare că „manelele" sunt un semn clar de incultură și că școala nu-și face datoria. Și nu în ultimul rând, un rol important le revine posturilor de radio și TV. Difuzând „melodii" cu „texte" de genul „La mare, la Soare / fetițele sunt goale, / femei adevărate, / iubește-le pe toate" nu-i de mirare că „manelele" prind!

Rubrică realizată de
ADRIAN HOAJĂ

◆ *...cel mai mare golf din lume este Golful Bengal? El are 2.172.000 kmp și se află în Oceanul Indian.*

◆ *...cea mai compactă zonă forestieră de pe glob este Selva? De aici lipsesc însă coniferele.*

◆ *...cel mai mare râu submarin este Cromwell? Reprezintă de fapt curentul submarin ecuatorial din Pacific, care curge pe linia imaginară a Ecuatorului de la vest către est.*

Știați că...

◆ *...numele orașului Târgu Jiu vine de la târgul ce se organizează aici? Târgul se ține și astăzi pe malul Jiului, în fiecare joi a săptămânii.*

◆ *...zeița romană a neînțelegerilor și a vrajbei se numea Discordia? Ea era corespondentul lui Eris din mitologia greacă.*

◆ *...rabarbura sau reventul este o plantă ierboasă, viguroasă, originară din Asia? Este cultivată ca plantă alimentară, medicinală și ornamentală.*

◆ *...medicul grec Hipocrat (c.460 – c 377 î.Ch.) a fost supranumit „părintele medicinii"? El este autorul a circa 60 de tratate raționale, contribuind la fundamentarea metodologică a medicinii raționale.* (I.S.)

MEMENTO

15 august – în anul 1903 s-a născut medicul endocrinolog Ștefan Marius Milcu
16 august – în anul 1872 s-a născut inginerul, inventatorul și pilotul Traian Vuia. În anul 1921 s-a născut O.S.Crohmălniceanu, iar în 1935, Ion Gheorghe
17 august – în anul 1925 a murit Ioan Slavici
18 august – în anul 1931 s-a născut Paul Anghel
19 august – în anul 1881 s-a născut George Enescu, în 1888 s-a născut arhitectul Emil Prager, iar în 1935 scriitorul Dumitru Radu Popescu
20 august – în anul 1917 s-a născut Horia Lovinescu, iar în 1875 s-a născut istoricul Constantin Giurescu

Mai sunt
143
de zile până la începutul Mileniului III

GRĂDINA

micul nostru Paradis

Sfaturi utile

Arbuștii decorativi, gardul viu, chiar și pomii fructiferi suportă tăieri de vară, nu severe, doar de corectare a formei și de îndepărtare a crenguțelor rebele sau suplimentare. Operațiunile drastice de severe lăsați-le pentru mijlocul iernii, spre primăvara viitoare.

Pentru ca plantele (de exterior sau de interior) să fie stufoase și să aibă mereu elemente proaspete, îndepărtați vârfurile lăstarilor superiori atunci când sunt foarte cruzi și moi. Nu e obligatoriu să folosiți foarfeca, aceștia se pot ciupi cu unghiile.

Begoniile vor înflori permanent și bogat dacă îndepărtați cu regularitate florile ofilite.

Cactușii pot fi răsfățați măcar în timpul verii, ei fiind mari iubitori de soare. Ghivecele pot fi așezate pe balcon sau în grădină în locul cel mai însorit, cu o singură condiție: pământul să nu fie lăsat să se usuce. Ideal este să le oferiți săptămânal o porție de îngrășământ soluție, în concentrație slabă.

Plantele de interior neglijate un timp, al căror pământ a suportat mai multe zile lipsa de apă, drept pentru care frunzele și lăstarii s-au înmuiat, pot fi revigorate dacă li se face un duș cu apă călduță, la presiune mică. De asemenea, ghiveciul în care se află planta trebuie scufundat într-un vas mai mare cu apă (sau în cadă) și ținut până când nu mai ies bule de aer la suprafața apei.

Creasta cocoșului, pentru a înflori mult și frumos are nevoie de pământ afânat și permeabil. Fiind o plantă foarte sensibilă la săruri, e mai bine să nu folosiți în cazul acestei plante îngrășământ. Nu suportă uscăciunea, dar nici umezeala stătută (în cazul soiurilor cultivate în ghiveci). Pentru că florile lor sunt foarte decorative și uscate, le puteți recolta în acest scop și, pentru ca tija să rămână dreaptă, le agățați cu capul în jos la cald și întuneric (până la uscarea completă).

Deși petuniile sunt mari iubitoare de apă, nu trebuie exagerată cantitatea de apă pe care le-o turnăm la rădăcină. Când aceasta este prea mare și permanentă, rădăcinile se pot asfixia. Atunci petunia se ofilește. Pentru a le reda viața există o singură soluție: tăierea părților complet înmuiate (fără milă, până aproape de rădăcină), mutarea într-un ghiveci nou cu pământ reavăn (nu mlăștinos) și afânat și așezarea acestuia într-un loc mai puțin însorit. Nu după mult timp vor începe să apară lăstari noi.

Dacă aveți într-o lădiță, ghiveci sau în grădină busuioc, nu ezitați să recoltați periodic câte o „șarjă" (în funcție de preferințe îl puteți folosi la diferite preparate culinare sau ca decor într-un vas, în buchet cu alte flori de vară). Tufele de busuioc vor fi cu atât mai viguroase și mai parfumate cu cât vor fi tunse mai des. *(A. Popescu)*

GUSTAR

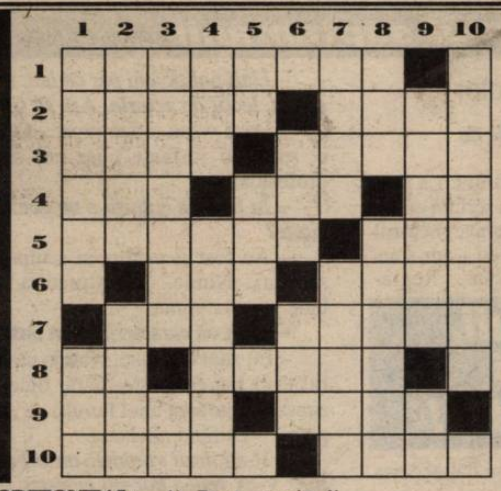

ORIZONTAL: 1) Poet căruia îi aparţin versurile lucrării simfonice „Noapte de august" (Mihu). 2) Moare la 17 august 1964, acest cunoscut sociolog şi psiholog român (Mihai) – Veche denumire a ins. albaneze Sazanit. 3) A opta lună a anului, la perşi – Autorul poeziei „Luminile lui august" (Nicolae). 4) Pseudonim al scriitorului G.A.Baronzi – „...în august", proză scurtă de Maria Bădescu (sg.) – La orice curs! 5) Semnatarul poeziei „Amurg în august" (Constantin) – Cuvânt care exprimă mirare. 6) Rege – Vine de la Soare. 7) Participă la tema noastră cu poezia „În spuza verii, licuricii îngânau stelele" (Vasile) – Măgar sălbatic (înv.). 8) Bună! – A libera de o obligaţie (jur.). 9) La 19 august se împlinesc 118 ani de la naşterea acestui cunoscut pictor român (Theodor) – Nună. 10) Din ordinul acestui general austriac, pe 9/19 august 1601, pe Câmpia Turzii, este ucis Mihai Viteazul – Se naşte, la Bucureşti, pe 1 august 1915 acest poet (Gellu).

VERTICAL: 1) Acest poet vede lumina zilei pe 14 august 1925 (Cezar) – Luna august la asirobabilonieni. 2) Actor spaniol, protagonistul filmului „Vise secrete de august" (Francisco) – Cunoscute lupte libere la japonezi. 3) Formaţie onomatopeică (2 cuv.) –Campion. 4) Soi – Plantă erbacee întrebuinţată în medicină. 5) Strigăt la viaţă – Autorul poeziei „2 august 1975" (Florea). 6) Lac de munte – Primii din cinci! 7) Semnatarul poeziei „Vara" (Emil) – Acestui compozitor i se acordă în august 1964, la Festivalul de la Mamaia, premiul Uniunii Compozitorilor pentru cântecul „Ca-n prima zi" (Elly). 8). Îi aparţine poezia „Lună în august" (Aurel) – Semnatarul tabloului „Mirabilul august" (Sabin). 9) În „Calendar" acest poet include şi luna „August" (Corneliu) – Început de august! 10) „Poemul din august" îi aparţine acestui poet. (Radu).

DICŢIONAR: SASO, GAB

GEORGETA FLORENŢA - *Bârlad*

Soluţia careului **„APA MĂRII"**

Orizontal: CASPICA - CO - ALB - NEPTUN - RE - UD - ELBA - A - GRIND - IC - IFA - AZUR - V - BIBAN - COCA - ENOT - ST - A - INOTA - IZA - OT - LITORAL - MEDITERANA.

UMOR

Acum o să vă doară foarte tare, spune doctorul pacientului!

– Îmi faceţi vreo injecţie?

– Nu, v-am pregătit nota de plată!

La uşa unui scoţian se aude soneria. Fiul vine şi spune:

– Tată, este cineva care fac e o colectă pentru un bazin de înot. Ce să-i spun?

– Spune-i că o să contribui şi eu cu plăcere şi dă-i o găleată de apă!

Luaţi acest aparat de ras! E folosit deja de câteva mii de persoane!

– Nu mulţumesc! Eu prefer unul nou!

Domnule doctor, se plânge o pacientă, nu-mi simt picioarele, am o greutate în piept, îmi vâjâie capul, mă dor sânii. Ce credeţi că-mi lipseşte?

– Ce să vă mai lipsească, stimată doamnă? Aveţi de toate!

De ce îmi pretindeţi 100 de dolari pentru parcare, când tariful obişnuit e doar de 5?

– După cum arată maşina! Nu cred că o să vreţi s-o luaţi înapoi.

PAR(anormale) de ToPAN

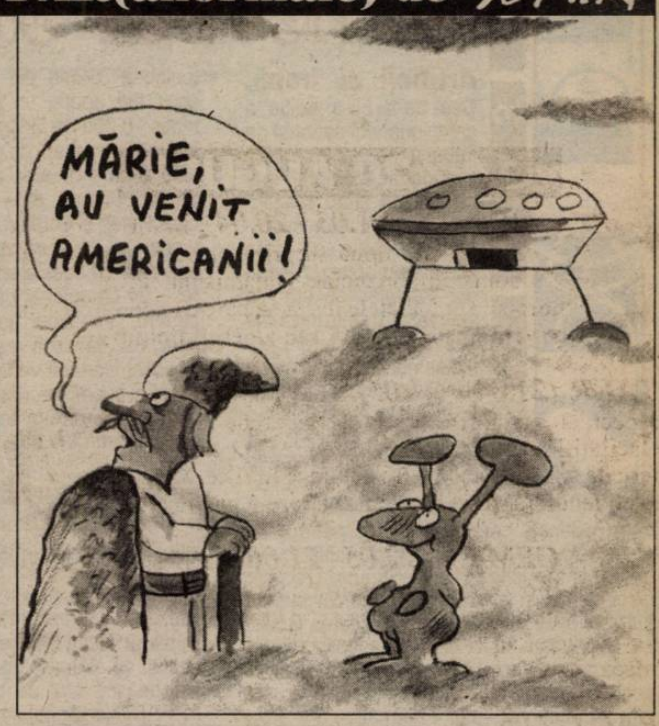

Verificaţi-vă cunoştinţele

DESPRE SOARE

1. Cine era zeul Soarelui la vechii greci?
2. La ce distanţă medie se găseşte Pământul faţă de Soare?
3. Cine a scris cartea „Soarele în baltă sau aventurile şahului"?
4. Cine a compus în 1948 lucrarea pentru voce şi orchestră „Soarele apelor"?
5. De unde este originară floarea soarelui"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În mitologiile mai multor popoare zânele sunt semidivinităţi feminine, bune sau rele. 2) Povestea de inspiraţie folclorică „Zâna Zorilor" a fost scrisă de Ioan Slavici (1848-1925). 3) Muzica operei „Oberon" a fost compusă de muzicianul german Carl Maria von Weber (1786-1826). 4) Planta ierboasă numită în popor „zâna cu noaptea" se mai numeşte tot popular „miază-noapte". 5) Filmul „Zâna verzelor" a fost produs în 1899 de Alice Guy, prima femeie realizator de filme, devenită regizor principal şi director de filme al casei „Gaumont".

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Ana Radu* – Slobozia; *Ioana Micu* – Sibiu; *Crina Teodorescu* – Urziceni; *Camelia Ignat* – Tg.Jiu; *Domnica Istrate* – Iaşi; *Vlad Corbu* – Alexandria; *Cristian Timofte* – Satu Mare; *Mircea Ivaşcu* – Bucureşti.

Cristian Timofte – Satu Mare. Ideea dumneavoastră de a însoţi rubrica de cel puţin o fotografie este foarte interesantă dar, din nefericire, n-o putem aplica din lipsă de spaţiu. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

«Instantaneu de vacanţă!»

LUCIAN STOICA şi IOANA CHIRIAC – Bucureşti

PERSPICACITATE

Anacronisme

Puteţi găsi în acest desen (în ambianţa anilor 1400) 9 evidente anacronisme care nu existau în perioada respectivă? *(Gh.R.)*

1) Palăria omului din stânga (în picioare). 2) Pioasca ătarnată pe copac. 3) Geanta purtată de doamna din dreapta, în picioare. 4) Ceasca de pe faţa de masă. 5) Cafetiera. 6,7,8) Puşca omului, aşezat la dreapta, pantofii săi şi scăunelul pe care este aşezat. 9) Carte de joc la piciorul lui drept.

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„POSTURI"

DETESTAŢI NEPUTINŢĂ		COMPARAŢII NOTĂ		NECLARĂ CUPĂI		SISTEME DE CALCUL INTRIGI		CLASIFICAŢI PĂRINTE		CUIE! AUSTRIECI	
DUŞI CU VORBA ÎNDURARE											AMIN!
				DEVIERI AMAN!							
RELAŢIE LOCALURI					PROVINCIE SPANIOLĂ ORIENT						
								VAS MIC DERUTAT			PĂSĂRI
ULTIMUL FITIL! STRICAT				CASE! ASTFEL			ZEU GREC SAU				
						PRIMII FLUTURI... PRENUME FEMININ					
MARCĂ ELECTRO ŞEFI POLONEZI					ERONAT NAS						
							CUTIE! DE CE!			DIN TAVĂ!	
DUMITALE MARGINE				PESCAR							
			LENEŞI								

Dezlegarea integramei ***„ALEGERI"***

Orizontal: R - M - I - P - V - R - VERIDICITATE - GINA - ELUDAT - MEDITATOR - PE - NIMERIT - CAZ - SECA - INECATA - RULADA - ARAT - PALITA - ALA - A - TIZI - AZIMA - DOZATOR - CINE - RATACIT - DOR - CITATIE - BADE.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	18000 LEI	❑ 4 LUNI	76500 LEI
❑ 2 LUNI	36000 LEI	❑ 5 LUNI	94500 LEI
❑ 3 LUNI	58500 LEI	❑ 6 LUNI	117000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

SPORT FLASH

A ÎNCEPUT CIRCUL

Artificii şi ironii. Cea de-a 83-a ediţie a campionatului naţional de fotbal a început cu artificii şi năbădăi. Mai întâi, marile echipe şi-au prezentat echipele în faţa suporterilor, ocazie cu care aceştia au aplaudat copios, mai ales că erau la spectacol (pentru jocurile adevărate, din teren, entuziasmul urmând a se diminua în funcţie de „performanţe"). Au fost intrări în scenă „à la NBA", dar din păcate comparaţia se opreşte aici. Cineva, un antrenor, întrebat care vor fi echipele care se vor bate pentru titlu spunea, nu-mi dau seama câtă ironie era la mijloc, că pe lângă Rapid, Steaua, Dinamo, fascinantele şi eternele perdante în cupele europene, se va „lipi" şi Universitatea Craiova. Dacă stăm să ne gândim la faptul că mai acum câteva luni „U" s-a zbătut să evite retrogradarea, mergând chiar pe blat cu trenul fără să observe „naşul", afirmaţia că echipa craioveană poate emite pretenţii la titlu este de tot hazul. Am văzut şi evoluţia chinuită în compania Braşovului şi m-am liniştit. A fost o glumă, chestia asta cu titlul!

Gaz pe foc. Echipa care a turnat gaz pe focul uscat şi apatic al primei etape a ediţiei cu numărul 83 a fost, fără îndoială, Gazul din Mediaş. Iată o echipă care nu a făcut tam-tam la prezentarea pompoasă de dinaintea startului, dar care se dovedeşte plină de năbădăi. Şi evoluţia ei a adus puţin sânge în obrazul prea fardat al începutului de campionat. Năbădăile sunt aşa de mari, încât Gaz Metan, sub conducerea lui Jean Gavrilă, a reuşit ceea ce n-a reuşit Juventus şi anume, să zdrobească nemţenii de la Ceahlăul. Gazul a fost atât de puternic încât jucătorii de sub Pietricica s-au asfixiat repede şi au ieşit de pe teren ca şi cum n-ar fi intrat, adică încărcaţi cu un 3-0 fără drept de apel. E drept că preşedintele Gheorghe Ştefan a dat vina pe arbitraj, ca în vremurile mai puţin bune ale Rapidului, dar una peste alta, Gazul din Mediaş a dovedit că nu e doar bun de lampă. N-o să încerc să fac mici ironii spunând că el va ajunge să se bată pentru titlu, alături de U Craiova, dar maniera plină de aplomb cu care medieşenii au abordat prima etapă mi-a plăcut foarte mult. Să vedem dacă totul n-a fost decât un foc de paie!

Râsul bate plânsul. Dorind să arate că moldovenii bat filmul, sucevenii de la Foresta au răzbunat înfrângerea suratelor de la Piatra Neamţ, administrând un 2-0 mult mai „celebrei" Gloria din Bistriţa. Acest scor a scos din apatie un oraş plictisit care şi-a trimis 10.000 de fani pe stadion, lucru mai rar întâlnit la un meci de prima etapă şi pentru o echipă care de-abia a pus piciorul în prima divizie. Oricum, cele două nou promovate, Gaz Metan şi Foresta, au păşit cu dreptul, situaţie care-i bucură pe suporteri şi dau unora speranţa că aceste echipe vor reuşi să învioreze un campionat de hârtie care are campioane, are cupe, are toate formele necesare, dar căruia îi lipseşte fondul: valoarea. Şi acest lucru se vede la examenul de capacitate al cupelor europene. Echipe noastre nu reuşesc să intre la liceu. Şi ăsta e un motiv pentru care râsu bate plânsul.

Surprize, surprize. Deşi nu le-a sosit nici un fiu din Canada într-un lighean de lacrimi şi muzică caraghioasă, câteva echipe au oferit suporterilor şi câteva surprize plăcute. De pildă, cine se aştepta ca Rocarul să câştige la Ploieşti, în faţa Astrei, aşa, brusc, în prima etapă? Nimeni. Cine se aştepta ca Oţelul, cu atâtea probleme şi găuri negre să zdrobească atât de categoric Argeşul? Nimeni. Nici chiar gălăţenii, care n-au visat, nici măcar în visele lor erotice, că după prima etapă vor conduce în clasamentul primei divizii. Pot spune că şi dinamoviştii i-au făcut o surpriză lui Cornel Dinu, învingând în deplasare cum ar veni, pe Naţional, echipă la care face primele mişcări de încălzire noul antrenor Lăcătuş. Surpriză plăcută, dar e greu de uitat penibila prestaţie din meciul de la Varşovia, când, chiar de ziua lui, Dinu a primit cadou, de la fotbaliştii săi, un usturător 1-3! O surpriză, complet neplăcută, a fost la această partidă din Cotroceni şi intervenţia total exagerată a jandarmilor, care au crezut că sunt în Anglia, printre „hooligans" şi au umplut cu gaze lacrimogene nu doar ochii spectatorilor ci şi pe cei ai oficialilor, ba chiar şi pe cei ai jucătorilor, motiv pentru care partida Naţional-Dinamo a fost întreruptă câteva minute. Nu vă mai uitaţi aşa de mult la televizor, băieţi, că dăunează intelectului!

Tot înainte! Dar cum circul merge înainte, acum la debut, mulţi se gândesc la final, considerând că, după prima victorie, Dinamo câştigă sigur un nou titlu, sau dacă nu Dinamo, atunci sigur Rapid, că are un general la cârmă, şi dacă nu Rapid atunci Steaua, care e mai bărbată, sau de ce nu U. Craiova, că e mai vioaie sau Foresta împreună (ex-aequo) cu Gaz Metan că sunt mai proaspete. Vorba unui mucalit: „Campionat, lung şir de blaturi care valoarea o usucă".

VADIM G. CUŞNARENCU
magazinsport@yahoo.com

Mini-interviul săptămânii

ŞERBAN IONESCU, actor

– E doar o impresie, sau sunteţi un dur?

– Sunt mai mult candid decât „câinos".

– E vorba de o candoare înnăscută sau exersată?

– E o condiţie a existenţei noastre, şi pe scenă şi-n afara ei. Consideraţi-o o protecţie, un mijloc de a ne găsi confortul psihic.

– Tocmai aţi ieşit din repetiţie. V-aţi dezbrăcat de rol?

– Bineînţeles. Acum e vară, e mai linişte. Dar mă dezbrac şi-n timpul stagiunii, când treci seară de seară de la un rol la altul... băşca piesa la care repeţi dimineaţă.

– Credeţi în destin?

– O vorbă zice că destinu-i implacabil, numai costumul e impecabil, doar pe ăsta mai poţi să-l ajustezi.

– De unde vine porecla de „Pelicanul"?

– De la admitere în Institut. La proba scrisă de limba română scriam cu un pix şi nu era voie. Supraveghetorul mi-a oferit un stilou, iar eu i-am spus că nu scriu decât cu „Pelikan"... Regretatul Dinu Manolache mi-a dat această poreclă.

«Oamenii, ăsta-i rolul nostru!»

– În cele peste 45 de filme în care aţi jucat, aţi fost şi în preajma lui Amza Pellea. Aveţi vreo amintire de la el?

– Una de excepţie, care mă unge pe suflet şi acum. Mi-a spus odată: „Nici nu ştii cât de bucuros sunt că joc cu tine..."

– Unii politicieni par că iau, în secret, lecţii de actorie. Aşa să fie?

– Dacă o fac, o fac prost... Oricum, ei sunt „în formare", iar noi suntem profesionişti.

– În fruntea culturii e un actor. Se simte?

– Au fost şi pictori, şi sculptori, şi scriitori. Nimic. Infrastructura nu e bine pusă la punct.

– Cum vă caracterizaţi ca tată?

– Eu sunt bau-bau. Numai că feciorul meu mă cunoaşte foarte bine, deşi sunt sperietoarea unei familii de „Scorpioni" – eu fiind „Balanţă".

– V-aţi dorit vreodată un rol anume? V-aş vedea într-un amestec de căpitanul Ahab, Spartacus şi Rasputin...

– Poate că s-a şi scris, dar n-a ajuns la noi... Nu, am jucat şi roluri mai mari, şi mai mici. Oamenii, ăsta-i rolul nostru!

PAUL IOAN

CALCULATOR-MONOCLU

O premieră a miniaturizării calculatoarelor a fost prezentată recent de firma IBM. Este vorba de un ordinator de buzunar, al cărui monitor este o lunetă ce redă imaginile obişnuite ale unui ecran de 800x600 pixeli. (P.I.)

PROTESTUL iubitorilor de animale

Cinci elevi din China au protestat faţă de unele notaţii din dicţionare privitoare la animalele de pe planetă. Aceşti copii din Shenzen, sprijiniţi de dascălii lor, au arătat că despre urs, de exemplu, se poate citi în încheierea articolului respectiv „labele constituie o delicatesă culinară, ficatul şi carnea sunt folosite în industria de medicamente". De asemenea, privitor la balenă se menţionează că grăsimea ei este întrebuinţată în industrie, iar la tigru că se folosesc oasele, sângele şi organele interne în scopuri medicinale, iar blana este deosebit de preţioasă. Copiii au înaintat protestul lor unor societăţi de protecţie a animalelor şi altor foruri, aşteptând ca aceste referinţe să fie înlăturate din dicţionare. *(I.S.)*

Ce le trece unora PRIN MINTE?!

◆ *Magicienii de ocazie, spre deosebire de profesioniştii în materie, au două şanse: fie să dea lovitura şi să se îmbogăţească pe seama naivităţii altora, fie să se facă de râs pentru toată viaţa. Lui Malcom Demist, farmacist din Orlando, SUA, i-a venit ideea unui truc de mare senzaţie. Fiica sa, Rose, era închisă într-o cuşcă cu gratii metalice, aşezată pe un complicat dispozitiv de evadare. Malcom îi masca cu o perdea imensă cuşca, apoi arunca torţe aprinse în ea, sub ochii dilataţi ai spectatorilor. La un moment dat, trapa de evadare din podea s-a blocat, iar urletele fetei au înştiinţat „magicianul" că trebuie să cheme salvarea.*

◆ *Un strănut poate lăsa un om schilod pe viaţă. Marcello Vicente din Madrid câştiga o pâine cinstită cu ajutorul unui şarpe boa. Momentul de apogeu al prestaţiei publice consta în introducerea mâinii în gura reptilei, pentru câteva secunde. Nimeni nu ştia că „Girolamo" era anesteziat cu alcool înainte de reprezentaţie. Ghinionul vieţii lui Marcello a survenit în ziua când un spectator a strănutat atât de puternic, încât „Girolamo" a tresărit, dându-se înapoi ca în faţa unei ameninţări... Numai că s-a retras cu tot cu pumnul stăpânului, fălcile sale închizându-se spontan din cauza şocului.*

◆ *O cursă de alergare între doi ogari şi un om pe bicicletă s-a sfârşit tragic la Leicester, Anglia. Simon Truds organiza, la propria-i fermă, astfel de întreceri, folosind câini de vânătoare din cei mai buni (pe care astfel îi antrena). În timpul unei alergări de acest fel, Simon s-a dezechilibrat şi s-a prăbuşit cu tot cu bicicletă, foarte aproape de linia de sosire. Dar ogarii, în loc să se bucure pentru victorie, s-au năpustit inexplicabil asupra lui, muşcându-l de mai multe ori de picioare. Patrupedele au fost împuşcate la timp.* (P.I.)

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

PĂMÂNTUL o capodoperă văzută din cer

FRANŢA. Pe hipodromul Maisons-Laffitte, unde grăjdarii pregătesc încălzirea cailor tineri, terenul se greblează zilnic, iar imaginea surprinsă de artistul fotograf Yann Arthus-Bertrand i-a sugerat acestuia un tablou aparţinând artei moderne, cu tuşe fine şi precise de culoare. *(A.P.)*

ROBOŢI-JUCĂRIE pentru acvariu

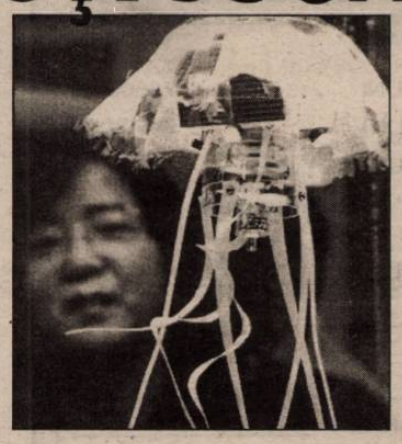

Japonezii – cine altcineva? – au propus la „Salonul Jucăriilor 2000" o meduză-robot pentru copii, care poate „trăi" bine mersi într-un acvariu luminat de Soare. Acvaroidul (specia roboţilor subacvatici) se mişcă prin propulsia unui jet de apă, graţie unui motoraş ce funcţionează cu baterii solare. Meduza electronică a fost cel mai mult apreciată de public, ea amintind de eleganţa balerinelor în carne şi oase. *(P.I.)*

În numărul viitor

■ De la holoramă la teleportare ■ Sahara poate opri încălzirea planetei! ■ Marea, o uriaşă farmacie ■ Formaţi-vă reflexe contra durerilor lombare ■ Tigrul şi medicina tradiţională chinezească ■ Muzeul Marinei de pe Loira ■ Monica Bellucci, o Romy Schneider mai puţin misterioasă ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Mini-interviul săptămânii: CONSTANTIN LUCACI, sculptor ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 482 • ANUL XLIII • 17 AUGUST 2000 • 16 PAGINI • 5000 LEI Nr. 33 (2232)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

17 AUGUST

1977 Spărgătorul de gheaţă sovietic „Artika" devine prima navă ce atinge Polul Nord.

1988 Preşedintele Pakistanului, Zia ul-Haq, este ucis în urma exploziei în aer a avionului în care se afla.

S-A NĂSCUT ÎN ACEASTĂ ZI

1577 Peter Paul Rubens (m. 1640), important pictor flamand.

„Spionaj" ştiinţific aerian

MARII VULCANI ai Terrei sub observaţie

Centrul de geologie şi meteorologie al NASA va lansa proiectul „Pacific Rim", dedicat culegerii unei multitudini de date din zona vulcanică cea mai periculoasă a planetei, numită „Cercul de Foc al Pacificului". Cercetările vor fi efectuate, timp de 75 de zile, de la bordul unui avion DC-8 modificat. La bord se vor afla dispozitive ultraperformante de detecţie fizică, chimică şi biologică, având în prim-plan radarul AIRSAR, folosit şi de navetele spaţiale, având o uriaşă antenă exterioară aparatului. Microundele vor detecta, cu o mare precizie, particularităţile scoarţei terestre şi ale vegetaţiei din regiunea studiată, chiar şi noaptea şi pe timp noros. AIRSAR va fi asociat cu sistemul termo-topografic MASTER. Acest ansamblu va realiza hărţi digitale în trei dimensiuni, de mare rezoluţie.

Giganticul laborator aerian DC-8 va purta un echipament ştiinţific cu o greutate de 13,6 tone şi va zbura la altitudinea de 12,8 kilometri, având o autonomie de deplasare de 12 ore. Reîntoarcerea la baza NASA din Pasadena (California) este prevăzută pentru 23 octombrie. *(P.I.)*

România 1
TVR 2
Pro TV
Acasă
Antena 1
Prima TV
Tele 7 abc

SAHARA poate opri încălzirea planetei!

Artişti şi luptători

Marea, O URIAŞĂ FARMACIE

femina club

În 2015 războiul „mutat" în spaţiu?...

◆ Misterele lumii
◆ Întâmplări adevărate
◆ Avocatul casei
◆ Ştiinţă şi tehnologie în „lumea umbrelor"...

De la HOLOGRAMĂ la TELEPORTARE

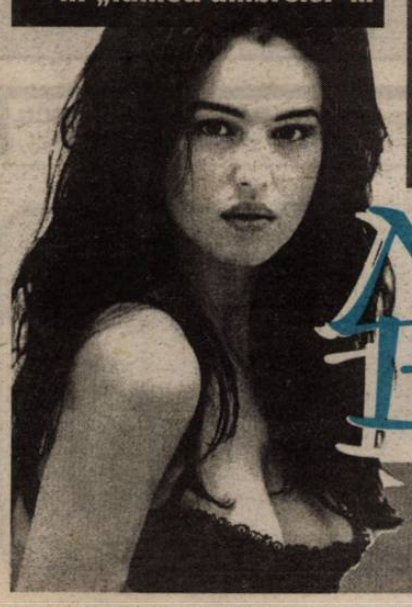

Monica Bellucci

o Romy Schneider mai puţin misterioasă

Premieră medicală

DETECTAREA PRECOCE A CANCERULUI LA COLON

Specialişti din mai multe centre medicale aferente unor universităţi americane au ajuns la concluzia că unica metodă de prevenire a cancerului la colon este *noua metodă de vizualizare numită colonoscopie.* Spre deosebire de actuala metodă – sigmoidoscopia – colonoscopia investighează toată lungimea colonului cu ajutorul unui tub flexibil fin, în timp ce pacientul este sedat. Sigmoidoscopia analizează (fără sedare) doar zona terminală a colonului şi nu poate identifica anomaliile morfologice sau polipii aflaţi în stare incipientă, în zonele superioare. Testele de colonoscopie efectuate pe mai mult de trei mii de bărbaţi având peste 50 de ani au demonstrat că simptome precum sângerări, constipaţii, diaree sau pierderi în greutate pot avea drept cauză stări precanceroase ale colonului. Întrucât noul tip de investigaţie este foarte scump (o mie de dolari), se recomandă ca acesta fie efectuat în primul rând de către bărbaţii supraponderali fumători de peste 50 de ani. *(P.I.)*

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

cartea albă

O întâmplare, două întâmplări...

Romanul lui Liviu Lungu apărut în 1999 la Folio Publishing House din Bucureşti, colecţia Romanul contemporan, se numeşte simplu: *Întâmplare*. Ideea i-a venit autorului, după cum singur mărturiseşte, dorind să transcrie câteva întâmplări pe care le-a trăit un ciudat personaj în decursul a trei ani de calvar, „pentru că erau multe de spus" şi pe parcursul a patru mii de pagini. Sunt nişte false memorii, dar ceva mai deosebite, oricum organizate nu clasic, cum ne-am aştepta, ci sub forma mai elaborată a unui roman. În acest al doilea roman al lui Liviu Lungu, după cel numit *Un descălecat,* în care se folosea trucul literar al manuscrisului găsit de autor, autorul foloseşte câteva tehnici narative combinate, printre care interferenţa planurilor narative, interferenţe temporale, metaforele textuale. Criticul literar Paul Dugneanu, care îl recenzează, vede în acest roman două „cărţi" mai mici, una care s-ar putea numi a Cetăţii şi alta a Oraşului. În aceste două secvenţe stilul este diferit. În prima parte Liviu Lungu construieşte o parabolă în care oamenii sunt agresaţi de schele, de betoane şi de tentaculele cartierelor nou construite. În această parabolă intră şi *istoria* acelor ani, mai exact a ultimelor două decenii ale perioadei comuniste caracterizate prin disimulări, compromisuri, cedări şi rezistenţe disimulate.

A doua parte a romanului este cartea Oraşului, cu *istoria* lui de după anii 90, cu realitatea lui imediată. În această parte, stilul parabolic este abandonat, realismul magic, fabulos şi poetic pentru a se ataşa de notaţia exactă, realistă, precisă care transformă şi distilează fluxul existenţial. „Numai în acest sistem este posibilă (sunt posibile) istoria (istoriile) legată de „mitologia" Cetăţii / Oraşului şi a personajelor respective" spune Paul Dugneanu, adăugând că Liviu Lungu este un prozator remarcabil, sigur pe mijloacele sale de exprimare, capabil de o construcţie romanescă de anvergură.

OZN-urile au fost demascate

Cel care reuşeşte această performanţă se numeşte Valentin Manoliu şi despre el am mai scris în „Magazin", anunţând la vremea respectivă (iulie, 1997) că el este românul în stare să construiască un OZN, de fapt o farfurie zburătoare, care ar putea chiar să se şi deplaséze. Acum, Valentin Manoliu îşi publică la Editura TERRA INFO TOURISM schiţele, datele, desenele şi opiniile legate despre cam tot ce este legat de farfurii zburătoare şi deplasări cu viteze apropiate de viteza luminii. Formaţia mea filologică este un serios handicap pentru înţelegerea integrală a demonstraţiilor lui Valentin Manoliu, dar pendularea între subiecte de strictă actualitate şi interes, cum ar fi satelitul misterios care gravitează în jurul Pământului, fenomenele luminoase de pe cerul planetei noastre, Triunghiul Bermudelor, accidentul aviatic din 14 septembrie 1999 petrecut în spaţiul nostru aerian, fuziunea nucleară şi altele la fel de interesante, reprezintă convingerile unui om care crede că totul este posibil! De la extratereştri la răpiri şi la ozn-uri venite pe Terra pentru a ne supraveghea, inclusiv construirea unei farfurii zburătoare. Cei pasionaţi de astfel de teme pot găsi în cartea lui Valentin Manoliu suficiente teme de meditaţie şi, de ce nu, chiar de visare.

GEORGE CUŞNARENCU

cronica săptămânii

Eminem - „The Marshall Mathers LP"

„Nu pricep. Anul trecut eram un nimeni. Anul acesta vând milioane de discuri Acum toţi năvălesc asupra mea de parcă le-aş datora ceva!" Cam asta ar fi povestea, foarte sublimată, a rapperului de 25 de ani din Detroit care a irupt din anonimat, ca mulţi dintre predecesorii săi, pentru a cuceri *Billboard*-ul! Tipul se află la al doilea album de mare, mare succes, primul fiind *„The Slim Shady LP"* (tiraj 4 milioane de exemplare!) Ambele albume apar sub semnul casei *Aftermath/Interscope* care a ştiut să aprecieze originalitatea rapperului... Despre ce este vorba în *„The Marshall Mathers LP"*? Despre glorie, bani, fani, mass-media, *Grammy*, droguri... Amprenta personală pe care *Eminem* nu ezită să o pună melodiilor sale îl face un rapper foarte convingător, indiferent de subiectul abordat este clar că el vorbeşte din inimă!

Umorul abundă în album, printre ţintele lui *Eminem* fiind *Christina Aguilera*, *New Kids On The Block* şi *Sonny Bono* iar dacă cineva se supără, mare scofală, omul nostru nu-i *Will Smith*, cel plăcut de toţi... Cu acest album *Eminem* îşi consolidează poziţia şi demonstrează că premiul *Grammy* primit la finele lui februarie nu a fost doar un gest de bunăvoinţă. Dacă tot am amintit de *Grammy*, iată un fragment, în original, din prezentarea făcută atunci lui *Eminem*: *„Anyone can be an asshole, but nobody is funnier with it than Eminem".*

Ştiri pe bandă rulantă

◆ După 25 de ani de colaborare cu *Warner Bros*

Records veteranul *Rod Stewart* trece la casa *Atlantic Records*! Din partea noastră, încă 25 de ani de glorie!

◆ Se pune la cale varianta pentru secolul XXI a *„Vrăjitorului din Oz"*! De această dată acţiunea se va petrece în viitorul nu foarte îndepărtat, *Dorothy* fiind o producătoare de succes de hip-hop din Los Angeles. Se produce un cutremur iar *Dorothy* ajunge cu Toto într-o altă dimensiune, în ţara *Marelui O.Z.* Interpreţii aparţin, surpriză, lumii de hip-hop şi rhythm & blues americane, printre aceştia fiind *Busta Rhymes*, *Queen Latifah*, *Patti Labelle*, *Ginuwine* şi *Little Richard.* De un lucru sunt sigur, încă de pe acum: coloana sonoră va fi Number One în *Billboard*, la fel ca cea a precedentei versiuni a filmului, din 1978, care

i-a avut printre protagonişti pe *Michael Jackson* şi pe *Diana Ross*... Pe 11 iulie casa *RCA* a lansat o colecţie de 3 CD-uri care conţine 66 de melodii live sau needitate vreodată ale lui *Elvis*, plus înregistrarea integrală a unui concert susţinut de King în august 1970 în Las Vegas. Titlul colecţiei este *„That's The Way It Is".*

◆ Iată acum cîteva titluri ale unor compilaţii recent apărute în magazinele de muzică de peste Atlantic *„Greatest Hits 1985-1995"* – *Heart*, *„Blues & Ballads"* – *Duke Ellington*, *Dublu CD Natalie Cole „Anthology"* şi trei reeditări din discografia marelui *Louis Armstrong*, *„Ambassador Satch"*, *„The Complete Satch Plays Fats"* şi *„Satchmo The Great".*

◆ Albumul *„The Marshall Mathers LP"* al lui *Eminem* face istorie în Billboard 200 trecîndu-şi în cont 10 săptămîni ca Number One, în timp ce single-ul său *„The Real Slim Shady"* s-a impus, tot la vîrf, şi în topul britanic...

◆ *Richard Ashcroft*, fostul lider al celor de la *Verve*, şi-a văzut, în sfîrşit!, visul cu ochii: a apărut albumul său de debut – *„Alone With Everybody"*! Casa producătoare, *Virgin*, speră să profite de pe

urma ecourilor (care persistă încă în atenţia melomanilor...) ultimului album scos de *Ashcroft* cu *Verve* –*„Hurban Hymns"*! Rămîne de văzut...

CAZIER discografic

Albume: The Best of me (octombrie, 1999) ● Unplugged (noeimbrie, 1997) ● Interview disc (februarie, 1997) ● 18'til I die (mai, 1996) ● Live Live Live (iulie, 1994) ● So Far So Good (octombrie, 1993) ● Waking up the neighbours (septembrie, 1991) ● Cuts like a knife/Reckless (mai, 1989) ● Into the fire (martie, 1987) ● You want it, you got it (martie, 1986) ● Bryan Adams (martie, 1980).

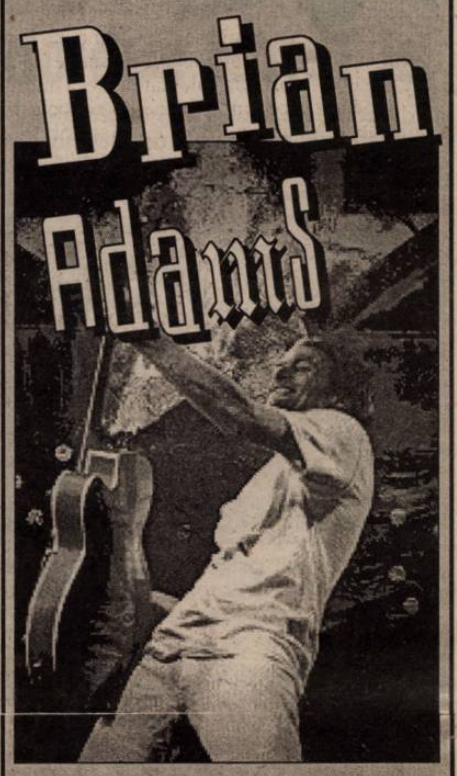

Single: Could number nine (aprilie, 1999) ● On a day like today (august, 1998) ● I'm ready (februarie, 1998) ● Back to you (noiembrie, 1997) ● Star (octombrie, 1996) ● Let's make a night to remember (iulie, 1996) ● The Only thing that looks good on me is you (martie, 1996) ● Have you ever really loved a woman (aprilie, 1995) ● Please forgive me (septembrie, 1993) ● All I want is you (iunie, 1992) ● Thought I'd died and gone to heaven (ianuarie, 1992) ● There will never be another tonight (octombrie, 1991) ● Can't stop this thing we started (septembrie, 1991) ● (Everything I do) I do it for you (mai, 1991) ● Victim of love (septembrie, 1987) ● Hearts on fire (aprilie, 1987) ● Heat of the night (februarie, 1987) ● This time (ianuarie, 1986) ● Christmas time (noiembrie, 1985) ● Summer of '69 (iunie, 1985) ● Heaven (aprilie, 1985) ● Somebody (februarie, 1985) ● Run to you (noiembrie, 1984) ● One good reason (noeimbrie, 1984) ● Cuts like a knife (august, 1983) ● Straight form the heart (februarie, 1983) ● Lonely nights (octombrie, 1981) ● Hidin' from love (martie, 1980) ● Let me take you dancing (octombrie, 1979).

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**
E-Mail: shl@totalnet.ro

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr:
Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Mariana Lupescu, Natasa Munteanu
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul:
INTACT S.A.

De la HOLOGRAMA la TELEPORTARE

MIHAELA DOROBANŢU

Cybersfera viitorului

Trimite-mi, te rog, prin fax un fotoliu...

TUI – de la „Tangible User Interface" – este noua idee a japonezului Hiroshi Ishii. De ce să „integrezi" totul într-un „birou virtual", adică şi maşina de scris, şi telefonul şi telecamera sau instrumentele muzicale, trebuind să recurgi la un computer din ce în ce mai puternic, când poţi face invers, adică să „ascunzi" electronica îndărătul tuturor obiectelor pe care le folosim astăzi. Aşa s-a născut până acum MetaDesk. Pare un simplu birou, cu un frumos cristal aşezat deasupra. De fapt este un imens ecran. Cum îl folosim? Simplu. Dacă vrem de pildă să aflăm pe unde trebuie să mergem cu maşina până la un prieten, este suficient să aşezăm pe birou o maşinuţă de jucărie. Imediat ecranul se transformă într-o detaliată hartă rutieră oferind toate detaliile căutate. De altfel au început să fie folosite la calculatoare aşa numitele ***phicons***, sau icoane fizice, unde în loc de simboluri grafice sunt utilizate obiecte familiare din viaţa obişnuită. „A deschide o fereastră" va însemna în curând chiar ...a deschide fereastra, cum facem fiecare acasă! Ishii şi colegii săi au pus la punct şi un fel de burete care şterge orice de pe monitor, oferindu-ţi posibilitatea să „chemi" obiectele de care ai nevoie. Întregi spaţii arhitectonice vor călători în viitor pe Internet, aşa încât a-i cere cuiva să-ţi trimită un scaun sau o masă prin fax nu va mai fi nimic neobişnuit...

Prietenii noştri holografici

Dar oamenii? Se pare că ceea ce ne aşteaptă este o dublă identitate: aşa cum suntem alcătuiţi din atomi în lumea noastră, vom avea nişte „perechi" alcătuite din biţi, perfect asemănătoare nouă, care vor repeta în lumea virtuală ceea ce facem aici.

Cel puţin aceasta încearcă de zece ani să facă Daniel Thalmann de la Institutul Federal Elveţian de Tehnologie, care şi-a propus să facă în aşa fel încât personajele generate de computer să fie asemănătoare omului. Şi dacă el a reuşit până acum să modeleze gesturile, paşii, expresia feţei, modul de a apuca diverse lucruri, mai rămâne ceva încă şi mai important: fiinţele umane sintetice nu trebuie să semene omului doar în exterior, ci trebuie să aibă capacitatea de a lua decizii şi de a interacţiona cu celelalte fiinţe cu care se întâlnesc.

Proiecţie spaţială

Şi dacă nici măcar acest „a merge" în lumea virtuală nu ne mai ajunge? Steve Benton, de la MIT, a construit de pe acum un sistem de proiecţie laser care transformă imaginile generate de computer în holograme. Mici cuburi cu latura de numai 15 cm în interiorul cărora sunt proiectate 20 de imagini pe secundă, aceasta pentru a da senzaţia de mişcare. Şi cubul se va mări până la dimensiunea care să permită observarea unei figuri umane în mărime naturală. Holotelefonul mai are de aşteptat aproximativ zece ani. Nu pentru că nu am şti cum să-l construim, ci doar pentru că viteza de transmisie realizabilă la ora actuală este de o mie de ori mai mică decât cea necesară pentru o asemenea performanţă.

O MOLECULĂ pentru memorie

DORIN MĂRAN

Pregnenolona este un hormon produs de organism. Între 16-17 ani, acest hormon atinge nivelul cel mai ridicat iar spre 37 de ani, cel mai scăzut.

EXPERIENŢE

Nici un studiu important legat de pregnenolonă, o moleculă care ameliorează memoria, nu a mai fost făcut în ultimii 56 de ani. Cu toate astea, mii de oameni consumă acest „drog", pentru a-şi dopa memoria.

Într-un studiu efectuat în 1944, Gregory Pincus, viitorul părinte al pilulei contraceptive, a arătat că suplimentele de pregnenolonă au dus la scăderea oboselii şi la îmbunătăţirea productivităţii muncii celor care lucrau în condiţii stresante. Ulterior, această substanţă a căzut în uitare până la începutul anilor 90 când două echipe de cercetători, americană şi franceză, care au lucrat separat, au resuscitat interesul pentru acest hormon. În 1992, Eugene Roberts şi James Flood au injectat sulfat de pregnenolonă (SPREG) în mai multe regiuni ale creierului de şoareci înainte de a-i supune unor teste de memorizare (proba labirintului). Rezultatele au fost mai mult decât concludente. SPREG părea să fie una din cele mai puternice substanţe pro memorie studiată vreodată. Un studiu paralel efectuat de profesorul francez Emile Baulieu, cunoscut ca reputat specialist în cercetările legate de DHEA, molecula tinereţii, a demonstrat faptul că celulele nervoase ale rozătoarelor fabrică pregnenolonă şi că nivelul acesteia în hipocamp se micşorează cu vârsta. În urma suplimentelor injectate de SPREG în cazul cobailor bătrâni, rezultatele au fost impresionante. Capacitatea de orientare în spaţiu a acestora a fost similară cu cea a exemplarelor tinere. În cazul omului s-au făcut puţine studii în acest sens. Cel mai important a fost realizat de o echipă de specialişti de la universitatea din Saint Louis (Missouri) pe un lot de persoane în vârstă. Primele rezultate au indicat faptul că pregnenolona ar ameliora memoria spaţială şi cea verbală, mai ales în cazul femeilor. În prezent pe piaţa americană există comprimate de pregnenolonă care promit să amelioreze memoria şi concentrarea. „Opoziţia" medicală atrage însă atenţia că acest produs poate duce, în anumite condiţii, cum ar fi accidentele vasculare, la degenerescenţa celulelor nervoase printr-un fenomen de excitaţie toxică.

TERRA un unicat în Univers? 2

ADRIAN HOAJĂ

AL CINCILEA ARGUMENT: *Pentru ca viaţa să se dezvolte pe o planetă, este necesar ca aceasta să aibă o axă de rotaţie stabilă. În cazul Terrei, factorul determinant pentru stabilitatea axei de rotaţie este reprezentat de Lună. „Prezenţa sa a menţinut o axă a Terrei în general stabilă, în vreme ce la planetele care nu au sateliţi axa de rotaţie se balansează haotic şi sunt de-a dreptul ostile vieţii" – afirmă Donald Brownlee.*

CONTRAARGUMENT: Poate fi oare vorba despre un model universal care să presupună existenţa cu necesitate a unui satelit de mari dimensiuni, aşa cum este Luna? În cazul Terrei, Luna este necesară. Dar totul depinde de configuraţia proprie sistemului planetar observat. Va trebui ca viitoarele Terre să fie stabile, cu sau fără Lună. Stabilitatea axei de rotaţie este ceea ce contează. Şi nu existenţa ori nu a unui satelit.

AL ŞASELEA ARGUMENT: *Elementele chimice favorabile vieţii sunt rare în Univers şi numai sistemul nostru planetar relevă cantităţi neobişnuite de elemente precursoare ale vieţii complexe. Există puţine planete care să fie atât de bogate în substanţe chimice prebiotice.*

CONTRAARGUMENT: Ei bine, dacă până aici, cu unele excepţii, ipotezele sunt discutabile, de astă dată autorii au zbârcit-o, fiindcă problema compoziţiei chimice a Universului poate fi supusă unor critici severe. E absolut falsă susţinerea ideii că „elementele chimice bune" sunt prea rare în Univers şi că numai aici, pe Terra, există cantităţi neobişnuite din substanţele precursoare vieţii complexe. După cum au relevat de nenumărate ori cercetările, compoziţia chimică a Universului este pretutindeni aceeaşi! În plus, de unde până unde concluzia că planetele care pot adăposti viaţa sunt extrem de rare?! Atâta vreme cât abia am descoperit câteva planete extrasolare, toate planete gigant, cu ajutorul actualelor instrumente de cercetare, e riscant să decretăm că nu există şi planete de tip Terra pentru simplul motiv că... încă nu le putem detecta datorită dimensiunilor reduse. În fond, presupuşii astronomi din alte sisteme stelare care ar studia Sistemul Solar cu ajutorul unor instrumente similare celor de care dispunem azi, ar descoperi-o probabil numai pe Jupiter, datorită dimensiunilor ei într-adevăr gigantice, iar Terra s-ar „pierde" în strălucirea Soarelui şi nici nu exercită, ca Jupiter, o influenţă gravitaţională asupra Soarelui, decelabilă de la zeci, sute sau mii de ani-lumină, de natură să indice existenţa unei planete! Să însemne acest lucru că Terra... nu există?!

Continuăm prezentarea (critică!) a ipotezelor-argument formulate de Peter Ward şi Donald Brownlee în lucrarea „Rare Earth" („Pământul este rar")...

AL ŞAPTELEA ARGUMENT: *Nici o altă planetă din Sistemul Solar nu cunoaşte o tectonică a plăcilor. Acest mecanism geofizic a participat la diversificarea vîului, permiţând o adevărată explozie a vieţii pe planeta noastră.*

CONTRAARGUMENT: Mişcările tectonice şi activitatea vulcanică au avut, într-adevăr, un rol de primă importanţă în diversificarea nişelor ecologice pentru plante şi animale. În acelaşi timp, este la fel de adevărat că mişcările interne ale scoarţei terestre au contribuit la regularizarea temperaturii şi la reciclarea excedentului de carbon. Dar cum putem explica existenţa formelor de viaţă care s-au dezvoltat în medii extreme, în care nici una din condiţiile descrise până aici nu au avut cât de cât un rol? Cum să explicăm, în lumina acestor argumente, existenţa unor animale ce pot trăi în vecinătatea surselor sulfuroase foarte fierbinţi sau sub gheţurile regiunilor polare? Ce-i drept, autorii se văd şi ei nevoiţi să recunoască existenţa unor astfel de vieţuitoare care nu se încadrează în „patul procustian" al acestor ipoteze. Totuşi viaţa pare să aibă o infinită capacitate de adaptare la cele mai uimitoare condiţii de mediu. Prin urmare, e riscantă şi concluzia că planetele fără vulcanism şi cutremure ar fi improprii vieţii.

AL OPTULEA ARGUMENT: *Graţie fotosintezei vegetalelor, atmosfera terestră, la origine excedentară în carbon, s-a îmbogăţit în oxigen. Efectul de seră a fost astfel limitat, permiţând condiţii ideale vieţii.*

CONTRAARGUMENT: Ca şi în cazul precedentelor ipoteze, şi această supoziţie are ca punct de plecare tot exemplul Terrei! După cum subliniază, cu toată îndreptăţirea, celebrul om de ştiinţă Francis Drake, autorul faimoasei ecuaţii ce-i poartă numele şi care stabileşte probabilitatea existenţei civilizaţiilor tehnologice în Univers, „Defectul acestor ipoteze este de a nu fi luat în calcul natura oportunistă a vieţii, capacitatea ei de a se aclimatiza sau de a evolua în acelaşi ritm şi timp în care se petrec schimbările de mediu". De vreme ce autorii au recunoscut probabilitatea existenţei unei vieţi microbiene pe alte planete, se ridică o întrebare – fundamentală: de ce refuză ei cu îndărătnicie ideea că această viaţă poate evolua către forme tot mai complexe în medii puternic diferite de cele existente pe Terra?...

ÎN CONCLUZIE, nimic nou sub Soare! În situaţia în care ştim că... nu prea ştim mare lucru despre Viaţă, mai ales despre viaţa extrapământeană, dogmatismul demn de secolele demult apuse ale evului mediu reprezintă scleroza gândirii! Şi se pare că oricâte ştim sau vom şti, din vreme în vreme, acest păcat revine întunecându-ne judecata. Să ne amintim şi de tragica istorie a lui Giordano Bruno, şi de Galilei, şi de celebrul „proces al maimuţelor" de la începutul acestui secol... Probabil că abia peste alte două mii de ani ne vom vindeca de boala de a ne socoti „etalonul" Universului. Sau poate mai devreme, dacă „alţii", veniţi din Cosmos, ne vor lecui...

planet@IT

Lansare de procesor

Intel a lansat ultimul său produs din seria Pentium III, un model ce rulează la 1,13 GHz, cel mai puternic, destinat computerelor de birou. În prima fază, acest cip va fi disponibil numai marilor firme de tehnică de calcul, iar cine doreşte să îl cumpere „la bucată" va mai trebui să aştepte câteva luni. Noul cip este proiectat pentru plăcile de bază cu Slot 1, mai precis cele cu chipset 820 sau 840, cu frecvenţa magistralei de 133MHz (noile plăci Intel chipset 815 şi 815E la 133MHz sunt destinate numai socket 370, în loc de Slot 1). Deja Dell Computers şi IBM au anunţat că doresc să includă în sistemele lor noul procesor. Seria Dimension XPS B a lui Dell îl va include într-un computer ce va mai fi echipat cu un hard-disk de 45GB, o placă video Nvidia GeForce GTS cu 64MB de DDR SDRAM, o placă de reţea 3Com 10/100 şi un monitor de 19 inci, totul la un preţ de 3799 de dolari. IBM oferă sistemul Aptiva, cu un hard-disk de 40GB, placă video Giullemot 3D Prophet cu 32MB de DDR SDRAM şi o placă de reţea-Internet Intel Any Point. Aptiva se ridică şi el la un preţ de peste 3000 de dolari. Ambele sisteme sunt echipate cu 128 MB de RDRAM, DVD-ROM şi CD Writer, placă de sunet SB Live, Windows 98 SE. Cumpărătorii trebuie să se adreseze direct la magazinul producătorului pentru un astfel de calculator.

Pentagonul a prins, în sfârşit, ideea

La Congresul anual al hackerilor, Def Con, care a avut loc la Las Vegas, Pentagonul a ţinut să aibă în mod organizat primul cuvânt şi să îi anunţe pe cei cu care se războieşc de ani de zile că are o veste bună şi una rea. S-a început cu cea rea: pedepsele pentru orice atacuri la servere, pătrunderi ilegale pe calculatoare străine sau orice alt gen de acţiune „piraterească" pe Internet vor fi mult mai aspre începând cu acest an. Vestea bună este că Pentagonul este dispus să îi aducă pe hackeri pe calea cea bună, lăsând o mică uşiţă, în spatele clădirii, pentru aceia foarte talentaţi şi pricepuţi care vor să treacă de partea binelui, în cadrul Departamentului de Apărare (DOD) al SUA. Cei care au fost deja condamnaţi pentru efracţii, cât de mici, de piraterie pe Internet, nu trebuie să se deranjeze să depună un c.v, pentru că nu vor fi admişi la interviu. Purtătorul de cuvânt al DOD este de părere că setul de „jucării" cu care este echipat Pentagonul este cel mai bun din toată lumea şi oricine ar fi fericit să lucreze acolo. 22000 de atacuri au fost detectate la adresa DOD anul trecut. Dacă se vor vota noile legi în domeniu, orice atac la adresa DOD va fi considerat atentat la siguranţa naţională, în loc de acţiune criminală.

Yahoo! a obţinut campyahoo

Pe Internet se practică tot felul de strategii, mai mult sau mai puţin ortodoxe, pentru a scoate bani aproape din nimic. Una din acestea este cumpărarea unui domeniu de web, care apoi se poate vinde cu mult mai mulţi bani. În SUA costă numai 100 de dolari un domeniu de Internet. DomainCollection a cumpărat un astfel de domeniu şi l-a numit „campyahoo.com". Yahoo! a sesizat DomainCollection de asemănarea deranjantă de nume, motivând că se poate crea confuzie, cele două situri neavând de fapt nici o legătură. DomainCollection nu a dat nici un răspuns, drept pentru care Yahoo! a dat în judecată şi câştigat. Dovada principală a fost că DomainCollection nu a folosit la nimic campyahoo.com, ci l-a ţinut doar pentru a profita la un moment dat, cu rea credinţă, de pe urma Yahoo!. Procese similare au fost câştigate şi de AT&T, care şi-a adjudecat domeniile attmexico.com şi att-latinamerica.com. Lui Global Net 2000 i-au fost retrase domeniile microsoftnetwork.com, hotmaill.com, homail.com, hotmai.com, otmail.com, hotmailcom.com, activexx.com şi atribuite lui Microsoft. (G.V.C.)

Inexplicabilul de lângă noi

CÂND OBIECTELE „SE EXPRIMĂ”

ION ŢUGUI

Evident, orice obiect „se exprimă” printr-o anumită identitate practică sau artistică, funcţională sau ornamentală. Există însă şi situaţii pe care nu le putem înţelege şi nu le putem justifica efectele mai ales acustice. Fenomenul poltergeist este bine cunoscut, dar explicaţiile parapsihologice ce-l însoţeşte pare să ne nedumerească în plus.

Mă aflam zilele trecute la Craiova. Un bărbat în puterea vârstei refuză de câteva săptămâni să doarmă în propriea-i casă. Intelectual şi circumspect faţă de „exprimarea nevăzutului”, acum doarme la o rudă pentru că acasă la el este trezit din sfert în sfert de oră de mobilierul din încăperi. De necrezut, dar aşa stau lucrurile...

Mai întâi iată povestea întreagă. Cu ani în urmă părinţii bărbatului care fuge noaptea de-acasă au dobândit un mobilier stil, de mare valoare, creat la Viena pe la începutul secolului trecut şi adus în ţară cam tot atunci. Mobilierul a aparţinut, se pare, unor olteni bogaţi. Până aici, toate sunt normale.

„Anormalul” s-a declanşat cu câţiva ani în urmă. Ce anume a provocat manifestările poltergeist în casa omului? Nimeni nu ştie. Cert este că într-o noapte, pe la începutul acestui deceniu, ai casei au fost treziţi unul câte unul de nişte zgomote ciudate. Modul de a se produce zgomotele respective nu era unul haotic, de coincidenţă. Ci ordonat, măsurat, ritmic. Deci zgomotul era produs intenţionat de către cineva. Au fost vizitaţi vecinii şi întrebaţi la ce lucrează noaptea. Nici unul nu lucra noaptea şi nu auziseră nici un zgomot...

Frecvenţa perturbaţiilor nocturne nu a mai putut fi tolerată la un moment dat şi familia a convenit ca noapte de noapte careva dintre ei să vegheze evenimentul. S-au oferit apoi să facă de gardă cu rândul. Dar trosniturile, scârţâielile, uşile grele deschise şi închise şi loviturile ritmice în masivele plăci de marmură neagră s-au exprimat fără jenă chiar sub privirile uimite ale plantoanelor!

În primăvara anului trecut soţia şi copiii au plecat la mare şi a rămas acasă singur bărbatul. Ei bine, în clipa când era pe punctul de-a adormi, era trezit de paşi prin camere, paşi grei, cu picioare parcă îmbrăcate în zale metalice. Omul aprindea luminile, se uita în jur, cotrobăia peste tot şi după ce se convingea că nu-i nimeni în casă, îl apuca râsul!

Într-o zi s-a dus la un prieten, psihiatru, să-l întrebe dacă există vreo boală psihică prin care să apară fenomenele care nu-l lăsau să doarmă. Nu, aşa ceva psihiatria nu cunoaşte, cel puţin *aşa* cum au fost descrise evenimentele. Şi, a urmat un test „de bun simţ”: au fost rugaţi doi prieteni să înnopteze în casa cu zgomote. După miezul nopţii grupul de trei bărbaţi a încercat să doarmă. Au fost treziţi toţi trei de manifestări stranii; în plus, de data aceasta în camere au început să se producă un fel de voci şi curenţi de aer fătă nici o cauză, paşii se părea că apasă podeaua mai cu nădejde, iar toată acea orchestră de voci, sunete, zgomote crea o stare de coşmar...

Până şi frecvenţa manifestărilor poltergeiste pare a fi dirijată. Ele nu apar în fiecare noapte, mai ales în ultimele luni „exprimarea” şi-a stabilit anumite zile, perioade, cicluri precise.

Ar fi multe de spus despre mobilierul propriu-zis. Valoarea lui se ridică la o cifră cu multe zerouri. Numai plăcile groase de marmură neagră, irepetabile azi, fac un cont bun în bancă. Lucrătura pieselor de mobilier este într-adevăr din inspiraţia şi lumea artei.

Iar noi ne întrebăm, cu vocea locatarului, ce spirite s-au întors în acea colecţie de artă? Cine produce acele fenomene şi evenimente acustice? Ideea „lucrăturii lemnului” a fost exclusă. Bărbatul doarme cu familia la părinţi şi aşteaptă să înceteze jocul umbrelor, să se poată odihni normal în casa lui...

Dosarul gândurilor comunicante

Un factor numit intuiţie

MIHAELA DOROBANŢU

Comandantul unei grupe de pompieri îşi opreşte brusc oamenii intraţi într-o casă în flăcări şi „îi îngheaţă” în locul unde se află. După câteva secunde un perete întreg sau un tavan se prăbuşesc. Dacă ar mai fi făcut un pas nici unul dintre ei nu ar mai fi avut nici o speranţă. Un ghid montan conduce un grup de turişti. Totul este bine, frumos, senin şi calm iar lumea este în formă. El întinde însă la un moment dat braţul şi toată lumea se opreşte. Nimeni nu înţelege de ce. După câteva secunde, ca şi în primul caz, un copac uriaş se prăbuşeşte cu un zgomot asurzitor. Şansele de a fi scăpat? Mai bine nici nu ne gândim. Intuiţii? Se poate avea încredere în ele? Cercetătorii sunt de părere că mai ales în cazul unor meserii – limită, cum sunt tocmai cele de pompier sau de ghid sau salvamont/salvamar, este chiar recomandabil să se facă. Percepţii extrasenzoriale? Nu neapărat, oricât de tentant ar fi să dăm un asemenea răspuns în cadrul rubricii noastre. Mai curând este vorba despre percepţii „inconştiente”. Iar acestea, din nou, sunt demonstrate. Nu mai vorbim de situaţiile în care mesaje care sunt proiectate pe un ecran timp de doar 0,035 secunde, 3,5 sutimi de secundă, nu doar imposibile de citit, ci chiar şi de observat, sunt percepute totuşi de creierul nostru. Dar exemplele de mai sus au o explicaţie absolut logică şi „normală”: pompierul „aude” trosnituri în perete sau în tavan, ghidul montan le „surprinde” într-un copac; este vorba de sunete care nu sunt perceptibile pentru o ureche „obişnuită” sau, putem spune, pentru urechea cuiva care nu este în situaţia de a lua o decizie vitală. Medicul care îi prescrie unui nou născut în incubator antibiotice aparent fără nici o raţiune răsuflă uşurat că „intuiţia” nu l-a înşelat nici de data aceasta şi copilul a fost salvat de la o puternică infecţie care i-ar fi pus în pericol viaţa. Cum a făcut? O comunicare specială între cei doi? Se poate să existe şi aceasta, dar o explicaţie mult mai simplă o găsim din nou în... urechea specialistului. Care de data aceasta a „descifrat” în respiraţia micuţului sunete care nu ar fi trebuit să fie şi care au declanşat în medic întreaga secvenţă a deciziei care l-a dus la hotărârea corectă.

Există la om o aşa numită „gândire lentă”. O modalitate alternativă, inconştientă, aparent fără un scop bine precizat. O gândire, am putea să-i spunem, contemplativă, asociată nu de puţine ori cu creativitatea. Iată două exemple, din cadrul chimiei şi medicinii, în care Premiile Nobel au fost explicate de câştigătorii lor în acest fel. Este vorba despre Linus Pauling, cel care a formulat teoria legăturilor chimice şi de Jonas Salk, descoperitorul vaccinului antipolio, care ar fi recunoscut că rezultatele care le-au adus cea mai înaltă distincţie ştiinţifică au fost fructul unor intuiţii provenind de la etaje ale minţii lor asupra cărora nu aveau nici un control. Şi că au avut nevoie de ani îndelungaţi de lucru „raţional” pentru a le demonstra...

Înconjuraţi de baze extraterestre

Cenzură privind OZN-urile triunghiulare

DAN D. FARCAŞ

Nicholas Redfern, în cartea sa *A Covert Agenda* (1997), estimează că probabil faptul cel mai notabil, referitor la apariţiile de triunghiuri zburătoare neidentificate, cele amintite de noi în episodul precedent, a fost interesul neobişnuit al cercurilor guvernamentale belgiene şi americane. De pildă, un document, desecretizat între timp, elaborat în martie 1990 de Agenţia de informaţii a apărării S.U.A. şi difuzat către CIA, Secretarul de Stat pentru apărare, Casa Albă, Statul Major al trupelor *Air Force* şi navale din Europa şi NATO, recunoaşte că nu există explicaţii pentru aceste observaţii.

Nick Pope a condus, între 1991 şi 1994 departamentul A2 al Ministerului Apărării al Marii Britanii, la care se examinau rapoartele privind OZN-urile. În cartea sa *Open Skies, Closed Minds* (1996), devenită bestseller, el apreciază că implicaţiile cazului belgian sunt înfricoşătoare. „O alcătuire structurată a zburat în spaţiul aerian belgian, a fost observată în mod clar de la sol şi prin radar şi a scăpat de urmărirea celor mai rapide şi mai sofisticate avioane de vânătoare pe care belgienii le posedau. În fapt, acestea s-au dovedit neputincioase. Ce s-ar fi întâmplat dacă triunghiul, ce-o fi fost el, s-ar fi dovedit ostil?”.

Tot Pope menţionează că, pe data de 31 martie 1993, deci la exact trei ani după evenimentele din Belgia, şi pe teritoriul Marii Britanii a avut loc un val de observaţii ale unui OZN imens, de formă triunghiulară, văzut minute în şir, de către sute de martori din rândul militarilor, al poliţiei etc. din foarte multe regiuni ale Marii Britanii. Obiectele nu au fost totuşi văzute pe radar. Nick Pope a aflat că în noaptea cu pricina şi în zonele respective nu fuseseră zboruri de avioane sau baloane care să explice observaţiile. Oficialităţile americane au negat că fenomenul s-ar datora unor proiecte militare secrete. E adevărat, în noaptea aceea au căzut, nu foarte departe, resturile rachetei purtătoare a satelitului rusesc *Cosmos 2238*. Dar o astfel de reintrare în atmosferă durează doar câteva secunde şi se manifestă ca o dâră luminoasă pe cer, ceea ce nu era în concordanţă cu observaţiile raportate.

În anii precedenţi, oficialităţile britanice răspundeau, sistematic, marelui public, că „OZN-urile nu sunt semnificative din punctul de vedere al apărării naţionale”. Nick Pope scria că acest val de observaţii l-a făcut conştient, pentru prima dată, că, dimpotrivă, faptul că „triunghiurile” erau capabile de toate câte s-au raportat dovedea că problema lor era „de o importanţă *extremă* pentru apărare” (subl.aut.). Recent, un responsabil cu emisiunile de ştiinţă din conducerea BBC, a dezvăluit că, la vremea respectivă, BBC a primit aşa numite „Notificări D” cerând să nu se difuzeze ştiri sau emisiuni despre observaţiile de OZN-uri triunghiulare. Notificările se refereau la observaţiile de pe valea fluviului Hudson (la mijlocul anilor ’80), ca şi la cele din Belgia (1989-1990) şi din Marea Britanie. „Notificările D” sunt emise de Ministerul Apărării al Marii Britanii şi cer ca presa să nu facă publice anumite observaţii sau informaţii implicând subiecte considerate secrete, din raţiuni de securitate naţională. Drept rezultat, BBC s-a abţinut să comenteze ştirile privind acest tip de observaţii.

S-a presupus că motivul notificării era că OZN-urile triunghiulare ar fi prototipuri experimentale secrete. Totuşi, lucrurile nu sunt atât de clare. Într-un articol recent, Nick Pope îşi exprima opinia că este foarte puţin probabil ca „triunghiurile negre” să fie proiecte militare secrete, „Capacităţile şi comportamentul în zbor al acestora sugerează că obiectele nu aparţin nici unui guvern pământean şi nu intră în cadrele tehnologiilor pământene cunoscute”. Un redactor de la revista britanică *UFO Magazine* se întreba acum două luni – „Dacă aşa numitele triunghiuri negre sunt, într-adevăr, avioane militare secrete, ce le face să plutească deasupra zonelor rezidenţiale, îngrozind de moarte populaţia? Undeva, ceva, pur şi simplu, nu se potriveşte”. Redactorul *UFO Magazine* trăgea concluzia că s-ar putea ca interdicţia din „notificarea D” să se datoreze, pur şi simplu, faptului că oficialităţilor nu le place ca marele public să ştie că alcătuiri zburătoare, de origine necunoscută, pot pătrunde, nepedepsite, în spaţiul aerian britanic.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise” în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ____, ZIUA NAŞTERII ____ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/33

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare”. Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Între scepticism şi credulitate

OPERAŢIUNEA „MASA RĂUTĂCIOASĂ”

PAUL IOAN

Pare greu de crezut, dar una din cele mai mari lovituri la adresa şarlataniei din mediile spiritiste engleze a fost dată abia acum 15 ani. Deşi încă de la finele secolului trecut fuseseră făcute numeroase dezvăluiri de escrocherii ale medium-urilor, credulitatea şi conservatorismul au rezistat, alimentând bugetele impostorilor profesionişti. Operaţiunea s-a numit „Nasty Table” (Masa răutăcioasă) şi a fost pusă la cale de inginerul Daniel Batchemoore, cu sprijinul Scotland Yard-ului. Batchemoore a inventat un dispozitiv complex, constând dintr-o masă rotundă de spiritism, prevăzută cu mecanisme pentru rotire, pentru emis sunete şi voci indescifrabile – inclusiv efectul special numit „şoaptele mortului”! – şi un sistem de „fulgere venite din neant”. Toate comenzile puteau fi date fie prin apăsarea unor butoane secrete, fie prin telecomandă. Au fost executate trei exemplare, apoi s-a declanşat delicata şi discreta acţiune de găsire a clienţilor. Cu ajutorul unor persoane ce frecventau mediile unor spiritişti, au fost atraşi în cursă trei bărbaţi „onorabili” din Birmingham, Leeds şi New Hampshire. Pentru a câştiga încrederea cumpărătorilor, vânzătorul de ocazie a pretins achitarea sumelor pe măsură ce se acumulau veniturile. Ulterior, printre persoanele care se prezentau la respectivele şedinţe de spiritism se aflau şi ofiţeri de poliţie sub acoperire.

Văzând cât de bine merge noua afacere a celor trei medium-uri, oamenii legii au aşteptat şase luni până să intervină şi să-i demaşte pe şarlatani. În tot acest timp, încasările creşteau vertiginos, frecvenţa crescând de la 2 la 5 şedinţe pe săptămână. În septembrie 1985, în aceeaşi noapte, s-a făcut demascarea prin dereglarea mecanismelor electronice... Culmea este că, după arestarea borfaşilor, s-au găsit numeroase voci care le-au luat apărarea, afirmând că strategia poliţiei a fost „dezonorantă pentru Anglia”!

Am ales acest caz şi datorită unor informaţii recente din presa noasatră, care relatează despre efecte nocive ale unor aşa-zise tratamente bioenergetice. Atenţie!, industria escrocheriilor parapsihologice nu are frontiere, iar inventivitatea impostorilor are un câmp de acţiune ce pare a fi nelimitat!

Un sprijin ecologic neașteptat

SAHARA poate opri încălzirea planetei!

PAUL IOAN

„ZĂPADĂ ROȘIE"

Astfel a fost poreclită perdeaua de microparticule adusă de vânturile acestei primăveri, dinspre Africa spre Atlantic.

Mișcări eoliene neobișnuit de puternice au fost constatate în această primăvară. Zona de pornire este reprezentată de platourile joase ale Africii. Vânturile au adus cu ele deasupra apelor oceanului Atlantic și a regiunilor de coastă un complex de microparticule minerale (praf) și organice, a cărui nuanță roșiatică este predominantă.

O nouă calamitate?

În urmă cu trei decenii, efectele ale acestor nori – detectabili în toată măreția lor doar prin sateliți – au fost negative. Poluarea atmosferică ridicată a condus la contaminarea apelor dulci și a plantațiilor, la disfuncții ale sistemelor de telecomunicații, la incidente pe aeroporturi și chiar pe autostrăzi. Unele maladii specifice Africii au fost depistate în zonele coastelor americane, iar invaziile unor insecte deloc dorite (lăcuste, albine ucigașe, țânțari etc.) au însoțit perdeaua microscopică saharianã. Era unul din primele semnale de alarmă provenite în urma masivelor defrișări, în special ale pădurilor tropicale, urmate de deșertificare. Un fenomen asemănător, numit „norul galben", se producea dinspre centrul Asiei spre Siberia, până la Cercul Polar de Nord, din aceleași motive.

Surpriză ecologică? Nicidecum. Însuși Darwin semnala, încă din 1833 (de la bordul vasului „Beagle", navigând în largul coastelor Senegalului), „praful brun-roșcat amestecat cu spuma valurilor". Antidotul? Perdeaua vegetală, spunea marele savant. Numai că astăzi, analiza temeinică a prafului saharian a condus și la o concluzie optimistă:

Aliat împotriva efectului de seră

Situat la o altitudine medie de 5 kilometri, norul de microparticule și-a dezvăluit o impresionantă gamă de însușiri pozitive, extrem de binevenite pe fundalul încălzirii globale și a descreșterii galopante a biodiversității.

1. Particulele minerale sunt alcaline. Iată de ce *aciditatea atmosferică* generată de emisiile industriale de oxizi de sulf (care se transformă în acid sulfuric și revin pe Pământ sub formă de ploi acide) *este neutralizată*, cu efecte benefice asupra covorului vegetal și ecosistemelor forestiere.

2. *Iluminarea Terrei este diminuată* prin reflexia razelor solare de către pulberea atmosferică. Cantitatea de căldură este „filtrată" și *încălzirea globalizată este redusă.*

3. *Populațiile de plancton și coloniile de organisme vegetale marine prosperă, sunt alimentate cu compuși de fier* prezenți în praful saharian, completându-se astfel un deficit periculos și favorizându-se desfășurarea unui lanț trofic (nutritiv) normal.

Chiar dacă am grupat atât de succint observațiile mai multor centre de studiu ale biosferei, putem sublinia logic și concluzia finală a ecologiștilor : norii de praf saharieni (dar și cei proveniți din deșertul Gobi) contribuie la răcirea Pământului, la stoparea creșterii temperaturii medii anuale și, într-un viitor nu prea îndepărtat, la inițierea unei noi glaciațiuni. Dar, în nici un caz, acest sprijin natural nu trebuie să ducă la neglijarea cauzelor degradării biosferei.

De ce nu poate fi încă anihilat virusul HIV?

Cercetătorii de la Laboratoarele Naționale Los Alamos – New Mexico (SUA) au publicat de curând o amplă analiză a genealogiei virusului HIV, generator de SIDA. Iată principalele lor concluzii. Acum

mai bine de un secol, virusul SIV (imunodeficiență la maimuțe, în special la cimpanzei) s-a putut transmite la om prin consum de carne infectată, dar și – ulterior – prin cultivarea vaccinului oral poliomielitic în celule renale de cimpanzei. O dată ajuns la om, virusul a început să se diversifice începând cu anii '30, ajungând ca în anii '50 să existe variantele *HIV-1 și HIV-2*. Cel mai agresiv pentru om este HIV-1, care s-a divizat în *grupele M, N și O*. Cel mai răspândit este HIV-1-M (M de la „main" = principal în engleză), care și-a dobândit de-a lungul deceniilor „strănepoți", adică *subgrupele HIV-1-M codificate de la A la K*. În SUA și Europa predomină subgrupa B, în Thailanda subgrupa E, iar în Africa devastatoarea subgrupă C. Cea mai tulburătoare concluzie a acestei diversificări genealogice a imunodeficienței dobândite la om este că atacul de anihilare trebuie făcut preferențial. Astfel un vaccin poate avea succes la subgrupa B, dar nu și la E sau C. Deci, nu se poate, deocamdată, pune la punct un antidot general pentru HIV-1-M (care afectează acum peste 50 de milioane de persoane), ci unul selectiv, pe subgrupe. *(P.I.)*

Educația fără... școală a mileniului III

MARIAN GRIGORE

Dincolo de bazele economice ale dezvoltării (dar, fără îndoială, legată de acestea), educația reprezintă un element fundamental al progresului, fiind garanția utilizării la maximum a potențialului intelectual al societății umane la un moment dat. Cine dintre noi n-a avut ocazia să se gândească ce ar fi putut ajunge cineva dintre cei cunoscuți, a cărui inteligență nativă surprinde, dacă ar fi avut și școală? Dacă acest fapt este evident pentru indivizi, este cu atât mai valabil pentru populații întregi din regiuni subdezvoltate, handicapate social de lipsa mijloacelor necesare dezvoltării unor rețele școlare adecvate. Deja tehnologiile moderne tind însă să înlăture impedimentele tehnice legate de dezvoltarea unei rețele educaționale la nivel global, unele experimente actuale, bazate pe noi tehnologii, generând scenarii ce par desprinse din literatura SF, ce își vor putea găsi împlinirea abia în viitor. Așadar, să vedem unde suntem, pentru a încerca să descifrăm unde vom ajunge, în domeniul educațional, în mileniul III.

◆ După „Revoluția Gutemberg", a tiparului, televiziunea a creat o nouă dimensiune pentru răspândirea cunoștințelor, deschizând calea mondializării difuzării informației, în timp real. Or, educația reprezintă într-o proporție majoritară tocmai un proces de transmitere a informațiilor. Transmisiile prin satelit au creat astăzi posibilitatea receptării programelor TV în orice colț, oricât de izolat, al lumii, necesitând doar o dotare minimă: o sursă de energie electrică, o antenă și un televizor. Astfel, programele teleșcoală elaborate în cele mai avansate țări de pe glob pot fi la îndemâna tuturor locuitorilor planetei. Deși, pentru moment, această „școală virtuală" este încă lipsită într-o oarecare măsură de componenta interactivă, deja este posibil un oarecare dialog, elevii putând pune întrebări la care primesc răspunsuri în emisiunile următoare (dar, când este posibil tehnic, și în direct), putând să urmărească în aceleași emisiuni și răspunsurile corecte la temele pe care le-au primit, tot televizat, pentru „acasă". Accesul la instruire școlară devine astfel într-o mare măsură o simplă problemă de opțiune și voință...

ÎNVĂȚARE

Educația este un proces care, în viitor, ar putea fi încredințat nanoroboților, apți a ne „fabrica" o personalitate enciclopedică.

◆ Apariția și dezvoltarea informaticii a adus cu sine crearea programelor educaționale de calculator, dotate cu un mare grad de interactivitate. Dacă cele mai răspândite și cunoscute sunt cele destinate învățării limbilor străine, totuși, deja, elevii pot beneficia astăzi de „meditații virtuale" pe calculatorul de-acasă, pregătindu-și materiile pentru bacalaureat sau pentru alte examene. În plus, calculatorul oferă posibilitatea adaptării procesului de învățare la ritmul, capacitatea și dorința fiecărui utilizator.

◆ Internet-ul a adus cu sine accesul nelimitat practic la orice informație (chiar și la cele secrete, dacă se dorește neapărat!), singura problemă fiind aceea a sortării și alegerii informației utile din oceanul informațional. Oricum, o mare cantitate de memorie necesară oricărui proces de învățare (memorizarea conducând, însă, și la acel „cumplit meșteșug de tâmpenie" la care se referea Creangă) este astfel transferată, din creier, către calculator. Internetul este cel care permite accesarea memoriei ori de câte ori avem nevoie și la un volum pe care nici cel mai evoluat creier nu ni l-ar permite.

◆ Toate tehnicile existente în prezent și care, fără îndoială, vor suferi dezvoltări spectaculoase în viitor, nu permit totuși un acces direct la informații, accesul fiind mediat de calculator. Fapt ce impune învățarea programului și a limbajului calculatorului, program ce ne permite decodificarea și recodificarea în sistemul propriu creierului nostru a informațiilor de care avem nevoie. Memoria calculatorului este încă o memorie externă pentru ființa umană. Nu pentru mult timp, se speră, întrucât sunt deja experimentate primele elemente ale unei conexiuni directe a creierului la calculator, deocamdată doar pentru restituirea vederii celor orbi sau a auzului celor lipsiți de acest simț. Cu siguranță vor apărea în viitor și modeme apte a conecta direct creierul la bazele de date, acestea devenind într-un fel o parte din memoria internă a utilizatorului. În paralel, vor putea fi transferate calculatorului și sarcini privind calculele de rutină, creierul eliberându-și o mare parte din capacitate în vederea folosirii la maximum în scopul prelucrării, evaluării și interpretării rezultatelor oferite de calculator.

◆ Dar adevărata revoluție în domeniul educației ține deocamdată de scenarii cu o puternică tentă SF, fiind așteptată de la... nanoroboți, acele minuscule, invizibile mașinării ultraspecializate, apte a colinda corpul uman pentru a stabili în creier interconexiuni neuronale conform unui program dat. Or, cum neurofiziologii știu, orice raționament, orice amintire sau orice altă informație stocată în memorie are loc prin crearea ad-hoc a unor anume configurații de interconexiuni neuronale. Cu ajutorul nanoroboților, omul ar fi scutit de efortul de a învăța, el fiind „fabricat" ca atare, datorită tehnologiei viitorului. Va fi bine, va fi rău? Este probabil prea devreme să ne întrebăm, răspunsurile posibile neputând depăși speculațiile filozofice.

Anatomia secundei

DRUPA 2000

ALEXANDRU MIRONOV

Tipografii lumii se întâlnesc, din patru în patru ani, la un fel de „olimpiadă" a lor – doar că „târgul tipo" se află mereu în același loc, în orașul german Düsseldorf, la doar câteva zeci de kilometri de Mainz, orașul în care inventatorul Gutemberg a tipărit prima sa carte, în al XV-lea secol al acestei ere. O Biblie, firește.

Biblia lui Gutemberg a și fost leit motivul „olimpiadei" tipografice *Drupa 2000*, desfășurată în 18 pavilioane ale Târgului-expoziție din Düsseldorf: în 17 pavilioane funcționau, pentru sutele de mii de vizitatori (!), echipamente clasice. Totul informatizat, firește, dar funcționând pe principiile ultracunoscute: tamburi, impresionare prin cerneluri, pe hârtie, file tăiate – cu rezultatul că la capătul liniei tehnice, ieșeau, în formă finită, cărți, reviste, ziare. Totul ultraperfecționat – o mașinărie gigantică, de pildă, automatizată integral, era capabilă să tipărească 100000 de cărți pe zi – o adevărată uzină.

Pavilionul XVIII a fost însă, la *Drupa 2000,* locul de revelație pentru produsul carte, cel atât de iubit de intelectualii lumii. A fost pavilionul firmei *Rank Xerox,* care ne-a arătat isprăvile de care este capabilă tehnologia *DocuTeh,* cea despre care – uimitoare coincidență! – am și scris, într-o „anatomie a secundei" de prin 1998. *DocuTeh* înseamnă cu totul altceva decât tehnologiile tipografice obișnuite, și anume, procedee prin fotografiere, fotoimpresionare. Încerc să o descriu nu așa cum funcționează, ci așa cum am înțeles că poate funcționa.

Imaginați-vă că un editor – modern, neapărat! – achiziționează drepturile de autor la una, zece, o sută, o mie, chiar 100000 de cărți. El devine astfel editor unic și va face, cu cărțile dobândite, următoarele operațiuni: 1. Le traduce în limbile de circulație universală (dar este gata, oricând, să traducă, să zicem, „Război și pace", a lui Lev Tolstoi, și în limba norvegiană, dacă i se cere); 2. tehnoredactează cărțile – pe computer, firește – în mai multe variante (pentru persoane vârstnice, de pildă, va alege un corp mare de literă, pentru a nu-și chinui cititorul); 3. propune mai multe variante de copertă și, la fel, de ilustrații interioare; 4. anunță pe *Internet* eventualii editori detailiști de ispravă; 5. așteaptă.

Ce se va întâmpla? Urmează conceptul: întâi vinzi, apoi tipărești! Un editor din Franța, de pildă, își va face socoteala, în urma unui marketing (în librării clasice, prin *Internet,* prin biblioteci publice), că are nevoie de „Război și pace", în limba lui, dar numai în tiraj de, să zicem, 300 de exemplare. Achiziționează, în consecință, cartea, tradusă în limba franceză, de la editorul proprietar al drepturilor de autor, plătește doar pentru 300 de exemplare, alege, de exemplu, variantele a patra și a opta de tehnoredactare și variantele *b, c* și *d* la coperți, primește, prin intermediul *Internet*-ului, „produsul" – sub formă de biți, plătit prin bani electronici, adică prin card – și introduce discheta cu „Război și pace" în computerul care comandă mașinăria *DocuTeh* pe care o are. Prin procedeu tipic pentru *Rank Xerox*, cartea va fi DocuTehnicizată, în cele 300 de exemplare, cu variantele cerute de cititor. Vrei *o singură carte?* DocuTeh îți tipărește doar una. Când vrei, la orice oră din zi sau din noapte, în orice *tiraj mic*. Subliniez: în tiraj mic, pentru că prețul unui exemplar tipărit prin *DocuTeh*-izare este încă mare, așa că pentru tiraje de genul celui pe care l-a atins recenta carte cu isprăvile micului vrăjitor Harry Potter (zeci de milioane de exemplare!) se face apel la mașinăria clasică tipografia-uzină mai rentabilă, deocamdată, decât procedeul Rank Xerox. Și mai făceau DocuTeh-iștii ceva, o acțiune de vis: scanau – deci copiau fără să atingă – însăși Biblia de la Mainz: un fascicul laser se plimba pe pagini, le „transvaza" pe un monitor, le corecta (!), iar plătitorul putea cumpăra, de la editorul aflat la fața locului, o copie direct de pe însuși exemplarul lucrat de primul tipograf al lumii! Consecința: orice carte sau orice document tipărit, achiziționate de editorul de pe *Internet*, devine bun palpabil, pe care orice cetățean planetar iubitor de literatură și istorie și-l poate achiziționa!

Mulțumindu-le celor de la *Rank Xerox* pentru călătoria în viitor pe care astfel am făcut-o – și pe care, în zile mai bune, o veți vedea și în emisiunea „Lumea de mâine", pe TVR2 – vă mai transmit o informație, „pescuită" la *Drupa 2000* și înviorătoare, în peisajul cu televiziuni-spălătoare-de-creiere de astăzi: în ciuda tuturor previziunilor negre producția mondială de carte crește cu 5 la sută pe an!

Progrese în tratamentul STERILITĂȚII FEMININE

În marea lor majoritate, situațiile de sterilitate feminină au drept cauze o proastă funcționare a trompelor. Este – susțin specialiștii – forma de sterilitate care are drept cauze o sumedenie de infecții, boli sexuale transmisibile, endometrite etc. Pentru a verifica posibilitatea instalării unei sarcini, până mai de curând erau cunoscute două formule: microchirurgia trompelor sau fertilizarea în vitro. Doctorul Schemoul, radiolog la Spitalul „Cochin" din Paris, a demonstrat că mai poate fi folosită o formulă mai puțin traumatizantă – cateterismul tubar. În 30 la sută din cazurile de sterilitate, sunt încriminate trompele, respectiv permeabilitatea acestora. Foarte simplă în principiu, metoda se practică numai sub control radiografic, fără anestezie și este puțin dureroasă. O mică sondă este introdusă în vagin, penetrează uterul apoi trompa considerată a fi înfundată.

Dacă practicianul întâlnește un obstacol, acesta trebuie să conducă sonda în sensul de du-te-vino, pentru a debușa respectiva trompă. Pentru a verifica faptul că trompa este liberă, se injectează un lichid de contrast, opac, sub raze X. În marea majoritate a cazurilor, intervenția durează maximum 10 minute, pacienta are ușoare dureri – ca de ciclu – și este verificat faptul că, în următoarele șase luni, 20 la sută dintre paciente au obținut o sarcină. Cifra este comparabilă cu cea dată de microchirurgia trompelor. În prezent își face loc tot mai mult însă folosirea cateterismului, această metodă atât de modernă!

Dr. VALERIU MANTA

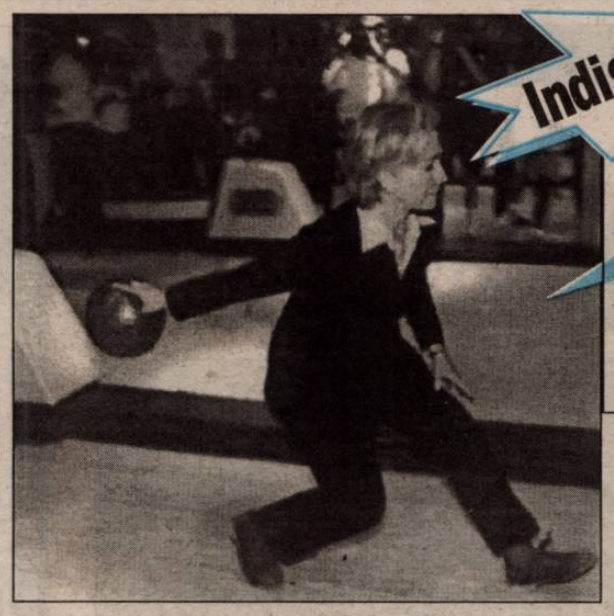

Indiscreții

În așteptarea alegerilor

Prima doamnă a Statelor Unite s-a decis să candideze pentru un post de senator. În vederea pregătirii, spun „gurile rele" care au surprins și această imagine, Hillary Clinton exersează... lovituri puternice și exacte. Deocamdată, doar la bowling...

Sly s-a decis

De această dată Sylvester Stallone s-a decis. Va juca alături de Burt Reynolds și Estella Warren în „Campionii", un film în regia lui Renny Harlin. În sfârșit, se va concretiza iubirea sa pentru Formula 1...

Ronaldo, în afaceri

Planet Hollywood a găsit un nou acționar emblematic. Este vorba despre celebrul fotbalist Ronaldo. El a deschis un restaurant în special pentru iubitorii fotbalului.

PERELE fructe-medicament

Parfumatele pere au efecte benefice mai puțin știute. Sucul lor este încărcat de vitamine și de minerale vindecătoare într-o serie de afecțiuni.

Dacă suferiți de:

TENSIUNE – consumați pere coapte, parfumate. Mâncați 3 zile pe săptămână 1-2 kg de fructe pe zi. Desigur consumați și alimentele obișnuite ale meselor zilnice, dar evitați preparatele cu carne. Mâncați 1-2 pere la micul dejun, tot atâtea seara și până la 3-4 fructe mari după masa de prânz. Tensiunea dv. se va regla la valori normale și spasmele vor dispărea.

GUTĂ – Combinați în mixer 250 g miez din pere bine coapte, cu 1 cană de lapte dulce, smântână. În timpul zilei, după mese, beți puțin câte puțin amestecul și durerile cauzate de gută, care v-au anchilozat articulațiile mari, vor ceda. Aceeași recomandare –meniuri fără carne, în zilele de tratament.

DIABET – Adunați scoarță din tulpina unui păr trecut de 5-6 ani mărunțiți-o și puneți într-o sticlă 200 grame. Turnați apoi până la volumul de 1 litru (deci 800 ml) vin negru, natural, vin care a fost clocotit 5 minute. Astupați etanș sticla și lăsați-o la loc însorit, timp de 10 zile.

Filtrați lichidul limpede și beți în fiecare zi câte 3 pahărele după ce au trecut 2-3 ore de la servirea mesei. Stările dificile, cauzate de diabet se vor rări.

DIGESTIE GREOAIE – Uscați în cuptor sau la soare coji de pere și faceți din acestea infuzie. Turnați 1 pahar de apă clocotită peste 1 lingură de coji uscate, lăsați-le să se infuzeze 15 minute, apoi beți lichidul fierbinte, neîndulcit.

ARTRITISM – Puneți într-un vas 1 lingură de scoarță de păr, mărunțită, acoperiți-o cu 1/2 litru de apă și lăsați vasul să fiarbă încet, la foc domol, timp de 20 de minute. Îndulciți lichidul cu 1 linguriță de miere, dacă nu-l suportați neîndulcit și beți-l astfel: 1 ceașcă dimineața, una la 3 ore după masa de prânz și alta seara, înainte de culcare. Circulația dv. sanguină se va îmbunătăți vizibil, cura fiind de 1 săptămână. O puteți repeta după 21 de zile.

RETENȚIE DE URINĂ – Seara, după masă, mâncați câte 1 pară cu coajă cu tot și dacă puteți chiar cu căsuța de sâmburi.

Dacă nu aveți fructe ci doar coji, pregătiți din acestea infuzie și beți-o înainte de culcare, neîndulcită. *(Dr. Valeriu Manta)*

Nevoia de EDUCAȚIE SEXUALĂ

Sexualitatea și comportamentul sexual sunt încă subiecte tabu în multe familii din România. Educația sexuală nu apare în programele școlare, iar mass-media se interesează de aceste teme doar întâmplător. Cercetările sociologice în domeniu sunt sărace, iar politicile sociale de acest tip lipsesc. Prejudecățile și temerile de tot felul îi fac pe cei mai mulți să ocolească un subiect despre care au fost învățați să se vorbească doar în șoaptă. Problemele sexuale sunt adesea trecute cu vederea în interiorul cuplurilor mature, foarte rar fiind aduse în fața sexologului.

Tinerii însă recunosc că le-ar fi util să aibă în timpul școlii ore de educație sexuală. Aceasta din cauză că foarte puțini părinți discută cu copiii lor despre probleme sexuale.

Faptul că înainte de 1990 controlul (sarcinilor) nașterilor era strict, iar posibilitatea apelării la metode contraceptive moderne aproape imposibilă, ar fi trebuit să ducă în anii din urmă, la o reacție adversă, prin folosirea tehnicilor de planning familial. Singura reacție de proporții a fost însă creșterea numărului de avorturi înregistrate. România deține în Europa, chiar și acum, recordul de decese materne; mai mult de 50% din cazurile de mortalitate maternă se datorează complicațiilor care apar la avorturi. Foarte multe sarcini sunt nedorite, foarte multe tinere – adolescente – se trezesc, speriate, în fața faptului împlinit. Lipsa de educație, ignoranța, nepăsarea pot avea consecințe dureroase. Majoritatea țărilor dezvoltate, chiar și cele care știu că se vor confrunta cu declinuri demografice serioase, își propun să perfecționeze mijloacele contraceptive pentru a le face mai sigure și mai sănătoase. În România nu există bani nici pentru lucruri mai grave, cercetarea nu dispune de fonduri în general, iar cercetare contraceptivă nu se face. Nu ne rămâne decât noua – părinți, dascăli, doctori, prieteni – să lămurim tinerilor toate problemele adolescenței – primordial cea sexuală – pentru a-i putea avea sănătoși, frumoși și deschiși spre adevărata dragoste și împlinire.

IOANA POPA

Voaletă și Dantelă Veche

Testament însângerat

24 decembrie 1888. De câteva zile se certa din orice cu Gauguin. Ba i-a aruncat cana cu absint în cap, ba s-a repezit la el cu briciul. *Vincent van Gogh* știe că acesta-i preludiul unei noi crize. Hoinărește fără țintă pe străzile pustii din Arles, apoi se decide. Închiriază o cameră de hotel și, în fața oglinzii, vrea să-i scrie un bilet de adio *Rachelei*, ultima iubită și singura care l-ar putea înțelege. Dar bruneta cu ochi verzi și sâni revărsați peste cămașa pestriță, cu nasturi inteligent lăsați descheiați, naltă și suplă ca trestia, nu prea se pricepea la cuvinte. Și Vincent își taie fără să crâcnească partea superioară a urechii stângi, o șterge de sânge și o pune în plic. Se pansează cu fâșii de cearceaf. Apoi, îmbrăcându-se, ajunge la stabilimentul prostituatelor din Rue Bout d'Arles nr.1 și-i dă Rachelei plicul trandafiriu pe care scrie: „Poftește, să-ți amintești de mine"... *Rachel „și nu se mai știe cum"* a fost singura ibovnică profesionistă din lume care a primit de la incurabilul ei iubit, drept amintire, o ureche. Nerecunoscătoare, a leșinat cu darul în mână. Disgrațiata! *(P.I.)*

Gastronomice

Din nou, câteva rețete de sezon, sugerate de doamna Chereji Clara din Vișeul de Sus.

Jumări cu vinete umplute

4 ouă, 4 vinete, 75 g unt, 2 cepe, 4 roșii, 450 g carne fiartă și tocată, 1 lămâie, sare.

Se taie vinetele în două în lungime. Cu vârful unui cuțit se face o incizie de jur împrejurul vinetelor. Se sărează și se lasă 20 minute. Se crestează vinetele, se pun câteva bucățele de unt și se dau la cuptor (încălzit dinainte) timp de 20 de minute, într-o farfurie de sticlă unsă cu unt. După aceea se scoate, cu o linguriță, miezul din jumătățile de vinete. Se prăjește ușor în unt ceapa, se adaugă roșiile curățate de coajă și tocată carnea, zeama de lămâie și miezul vinetelor. Se umplu vinetele și se pun la cuptor pentru câteva minute. Se prepară jumările din cele 4 ouă și se garnisește mijlocul fiecărei vinete.

Salată de castraveți cu usturoi și smântână

5-6 castraveți potriviți, 5 linguri de ulei, 1 lingură oțet sau zeama de lămâie, 4-5 căței de usturoi, 1 legătură mărar tocat fin, 2 linguri de apă, 1 pahar de smântână (facultativ).

Se curăță castraveții, se taie felii foarte subțiri, se sărează și se lasă 20 minute. Usturoiul se toacă foarte mărunt, se amestecă cu 2 linguri de apă și se lasă să se sedimenteze. Castraveții se storc foarte bine, se pun în salatieră, se adaugă zeama de usturoi sau chiar usturoiul dacă este bine pisat, se adaugă uleiul, zeama de lămâie (sau oțet), se sărează, se piperează, se amestecă foarte bine. Deasupra se presară cu mărar tocat. Se poate turna deasupra 1 pahar de smântână după preferință. Se poate servi ca aperitiv sau ca salată lângă carne.

Conopidă cu parmezan

1 conopidă mare, 100 g parmezan, 100 g unt, sare.

Se fierbe conopida desfăcută în bucățele, în apă cu sare, se scurge bine de apă, se pune într-o tigaie în unt fierbinte și se sotează. Se unge cu unt un vas rezistent la cuptor și se presară cu puțin parmezan ras. Se pune conopida, se presară deasupra parmezan ras, se stropește cu unt și se pune la cuptor să se gratineze. După circa 10 minute este gata și se poate servi.

Piersici umplute cu nuci

7-8 piersici, 100 g nuci, 100 g miere de albine, scorțișoară, frișcă.

Piersicile bine coapte se rup în două și se scot sâmburii. Cu scorțișoară, nuci mărunțite și miere de albine se prepară o pastă, din care se formează cu mâna bile de mărimea sâmburelui, cu care se umplu piersicile. Se aranjează piersicile umplute pe un platou și se garnisesc cu frișcă. În loc de nuci cu miere de albine, piersicile se pot umple cu nuci prăjite în zahăr ars întinse pe o scândură udată cu apă și pisate.

Prune în aluat de clătite

20 prune mari, 20 nuci sau migdale, ulei, zahăr vanilat.

Coca de clătite: 125 g făină, 1/4 l lapte, 1 ou, sare.

Se scot sâmburii prunelor printr-o mică deschizătură și se înlocuiesc cu miez de nucă sau de migdale. Se înmoaie fiecare prună în aluat gros de clătite, astfel ca aluatul să se lipească de prună. Se prăjesc în mult ulei clocotit și se scot pe o hârtie groasă. Scurse de grăsime se presară cu zahăr vanilat.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

DOCTORUL casei

Formaţi-vă reflexe contra

DURERILOR LOMBARE

Lombalgiile sunt în general provocate de un efort, nu neapărat foarte mare, poate fi şi minor, dar efectuat cu o mişcare greşită. Cauza este uzura discurilor intervertebrale. Senzaţia de durere „de coloană" sau „de spate" poate fi însă provocată şi de dorsalgii, care sunt o consecinţă a viciilor de postură, agravate de oboseală, stres, anxietate, manifestate prin contracţia musculaturii. Pentru a evita instalarea acestor neplăceri, nu-i foarte complicat să ne formăm reflexe legate de mişcări sau gesturi specifice diferitelor activităţi cotidiene.

La birou: Optaţi pentru un scaun care să susţină bine vertebrele lombare; în cazul în care nu aveţi această posibilitate, ori forma scaunului nu este ergonomică din punctul dv. de vedere, aduceţi de acasă o perniţă mai tare şi adaptaţi locul pe care vă petreceţi mai multe ore din zi astfel încât zona lombară să beneficieze de un minim de confort. Evitaţi să staţi

un timp îndelungat cu picioarele încrucişate şi obişnuiţi-vă să staţi cu tălpile la nivelul podelei. Dacă aveţi de luat de pe birou sau dintr-un raft alăturat un obiect aflat la prea mare distanţă, e de preferat să vă ridicaţi şi să-l luaţi decât să vă aplecaţi exagerat de mult înainte sau lateral din poziţia şezând.

La telefon: Evitaţi cu orice preţ să vă întoarceţi brusc sau să vă aplecaţi în lateral ca un arc pentru a răspunde la telefon. Poziţia ideală: capul drept, umerii relaxaţi.

Când spălaţi vasele: Nu vă aplecaţi prea mult înainte, peste chiuvetă. Optimă este poziţia perfect verticală, cu umerii puţin ridicaţi. Schimbaţi din când în când greutatea corpului de pe un picior pe celălalt, pentru a repartiza greutatea corporală în mod echilibrat asupra coloanei vertebrale şi a muşchilor fesieri. Acelaşi lucru trebuie făcut când o anumită activitate impune statul mai mult timp în picioare.

Când daţi cu aspiratorul: La fiecare schimbare a direcţiei de aspirat, răsuciţi-vă corpul în întregime (trunchi şi bazin deodată). În timp ce insistaţi cu aspiratul pe o zonă fixă, flexaţi uşor un picior înainte. Evitaţi rotaţiile repetitive ale trunchiului.

Când călcaţi rufe: Evitaţi menţinerea corpului într-o poziţie fixă şi gesturile repetitive. Acordaţi-vă din zece în zece minute câte o pauză. Mai puteţi folosi un taburet cu înălţime foarte mică, pe care să vă sprijiniţi în mod alternant (sau în funcţie de preferinţă) câte un picior, atunci când corpul stă mai mult timp aplecat înainte, peste masa de călcat.

În timp ce dormiţi: Obişnuiţi-vă să dormiţi pe o parte, cu picioarele uşor pliate către trunchi, eventual cu o mână aşezată sub cap. Evitaţi să dormiţi pe spate sau pe burtă, căci aceste poziţii exagerează curbura dorsală. Verificaţi salteaua, să nu aibă „valuri"; de multe ori aceasta este la originea durerilor dorsale.

La volan: Reglaţi spătarul scaunului în aşa fel încât să se formeze un unghi de 110 grade între trunchi şi coapse.

Şi două „porunci" capitale:

- Evitaţi repausul total (de exemplu, la pat) şi lipsa de mişcare (chiar şi de tipul celei minime, de zi cu zi) mai mult de 48 de ore. Opririle prea lungi din activitate sunt mai nocive decât eficace.
- Alegeţi încălţăminte comodă, măcar pentru activităţile cotidiene mai puţin pretenţioase în privinţa vestimentaţiei. Problema se pune mai ales în cazul femeilor, tentate să fie în pas cu moda, chiar dacă au probleme cu vertebrele sau cu dureri frecvente de spate. Incălţămintea ideală pentru protejarea coloanei vertebrale este cea a căror tocuri nu depăşesc 3,5 cm.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

MAREA o uriaşă farmacie

„Oceanul planetar" reprezintă, cel puţin teoretic, un rezervor uriaş de materii prime încă nefolosite de om în folosul său. Industria alimentară estimează că în mileniul următor apele mărilor şi oceanelor vor putea asigura anual cel puţin 16 kg de proteine pe cap de locuitor, la nivel planetar; industria petrolului se poate lăuda deja cu o hartă cu puncte de exploatare la mare adâncime, în străfundul apelor mărilor şi oceanelor; la fel industria de minereuri...; nu în ultimul rând, farmacologii şi terapeuţii şi-au orientat privirile către întinderile albastre, în ideea de a găsi materie primă pentru noi medicamente.

Bineînţeles, problema nu e nouă. De exemplu, untura de peşte, extrasă din masa de ţesut grăsos a morunului, a chinuit copilăria multor generaţii din urmă, ştiut fiind că aceasta este o mare depozitară de vitamină D, antirahitică. Numeroasele cercetări efectuate de-a lungul anilor şi aflate evident în plină desfăşurare şi în prezent estimează că minimum o jumătate de milion de specii de animale (peşti, moluşte, celenterate etc.) şi vegetale (alge, bureţi, ciuperci etc.) care trăiesc în mările şi oceanele lumii sunt deţinătoare ale unor principii medicamentoase de o mare varietate şi importanţă pentru viitorul sanogenetic al omenirii.

Încă din secolul trecut s-a lansat ideea că însăşi apa de mare ar fi posesoarea unor proprietăţi bactericide. Între timp oamenii de ştiinţă au făcut dovada experimentală că apa mării conţine microvibrioni, ce variază sub raport cantitativ în funcţie de topografie şi anotimp, capabili să distrugă o serie de bacterii patogene, cum ar fi Escherichia coli. O serie de alge, folosite deja în industria cosmetică şi alimentară, s-au dovedit capabile de a preveni absorbţia intestinală a stronţiului radioactiv, prin formarea în lumenul intestinal a unui gel care absoarbe pur şi simplu conţinutul în cauză şi îl elimină prin fecale, eliminând pericolul de îmbolnăvire a organismului. Alte alge, prin polizaharidele pe care conţin s-au dovedit utile în tratamentul şi profilaxia intoxicaţiilor generate de anumiţi solvenţi metalici. Un grup de cercetători bulgari au extras dintr-o specie de microalge principii active pentru cicatrizarea rănilor. Tot din alge s-au extras principii active antivirale şi antibiotice.

Virtuţi antibiotice deţine şi cephalosporina C, extrasă din anumite ciuperci marine, ce parazitează diverse alge. Dintr-o serie de peşti, în special din varietatea cunoscută sub denumirea peştele-lună, s-a extras o toxină extrem de virulentă pe care japonezii o folosesc deja ca anestezic local în special în stomatologie şi în tratamentul cancerului. Dintr-o serie de celenterate marine s-a extras o substanţă vasoconstrictoare pe care cercetătorii de la Universitatea din Oklahoma (S.U.A.) o consideră prima substanţă farmacologică capabilă să permită reproducerea pe cale experimentală, pe animale de laborator, a spasmelor coronariene care stau la baza cardiopatiei ischemice. La un alt centru de cercetare din Statele Unite, Marine Biological Laboratory din Woods Hole, s-a constatat că sângele unei specii de crab – Limulus moluccanus – conţine un principiu ce permite detectarea promptă a bacteriilor prezente în sângele uman sau în divesre soluţii ce urmează a fi perfuzate bolnavilor pe cale intravenoasă, fapt de mare importanţă, mai ales pentru îngrijirile postoperatorii şi, în ultimul timp, pentru profilaxia SIDA.

Numeroase produse marine sunt la ora actuală în faza de cercetare pentru proprietăţile anticanceroase pe care le conţin. De exemplu, extractul de Ecteinascidia turbinata se pare că are capacitatea de a inhiba proliferarea celulelor canceroase şi de a prelungi viaţa bolnavilor de leucemie. Experimentele se fac deocamdată pe şoareci.

Mare interes au suscitat animalele marine care suferă de diabet, dar care au capacitatea de autovindecare. De asemenea, coralii par să fie deţinătorii unor comori de substanţe cu virtuţi medicinale. Astfel, două varietăţi de corali (din Marea Barents şi Marea Caraibelor) pot furniza din abundenţă prostaglandine, familie de hormoni ce pot influenţa favorabil evoluţia ulcerului gastroduodenal şi a astmului. De asemenea, alte specii de corali secretă o substanţă de mii de ori mai toxică decât veninul de viperă – palicilina – care s-a dovedit utilă în prepararea unor medicamente active pentru reglarea tensiunii arteriale şi pentru tratamentul anumitor tumori canceroase. Exemplele ar putea continua, dar ideea este una singură: marea se dovedeşte o tonică speranţă pentru umanitate nu numai din punct de vedere alimentar, mineralogic sau de alt gen, ci şi din punct de vedere farmacologic. Şi, cum încă numeroase boli invalidante sau fatale nu şi-au găsit încă tratamente eficace, e vorba de boli psihice, scleroza în plăci, boli de piele, cancer, SIDA etc., nu este exclus ca tocmai această nouă ramură a terapeuticii să le găsească rezolvarea.

Sfaturile bunicii

COMPRESA CU MUŞTAR

Compresa cu muştar se foloseşte pentru activarea circulaţiei sângelui şi decongestionarea unor organe interne, dar, în acest caz, e bine să se ceară şi părerea medicului. De obicei se foloseşte făina de muştar: se amestecă câteva linguri de făină de muştar cu apă călduţă, până se obţine o pastă de consistenţa unui aluat. Se poate folosi însă şi muştar de masă, cel vândut în magazine. Pasta de muştar se întinde pe o pânză subţire, se acoperă cu o altă pânză, apoi se aplică pe piele timp de 12-15 minute, până când locul se înroşeşte. Se înlătură apoi, spălându-se regiunea cu apă călduţă şi ungându-se cu vaselină.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Adenom de prostată

VIOREL GINTU din Bucureşti – *Nu se poate spune că, în prezent, există un tratament specific al adenomului de prostată, deci cu atât mai puţin a unui medicament „anume". De altfel, tratamentele administrate au o acţiune parţial curativă, deci nu sută la sută vindecătoare; ele au de fapt rolul de a încetini evoluţia bolii sau de a atenua tulburările funcţionale. În general, se recomandă androgeni de tipul testosteronului, dar numai când diagnosticul de adenom de prostată e cert şi numai la bolnavii care sunt încă în perioadă activă sexuală. Se mai recomandă vitamina E (3 tablete pe zi, 15-20 de zile pe lună), supozitoare cu antispastice şi analgetice, acidifiante urinare per os, antiseptice urinare (albastru de metil, papaverină etc.). Pentru evitarea congestiei, se recomandă de asemenea evitarea poziţiei şezânde prelungite, constipaţia, excesul de alcool şi alimentaţie, mai ales seara. Trebuie să ştiţi că tratamentul chirurgical (şi în unele cazuri endoscopic) este singurul tratament curativ al adenomului de prostată.*

Flegmonul anorectal

NĂSTASE TUDOR din Cluj-Napoca – *Starea de disconfort din regiunea perianală (dureri în special în poziţia şezând sau la palpare, mult mai pregnante în momentul defecaţiei, precum şi senzaţia de arsură etc.) poate fi datorată unui început de abces sau flegmon, deci a unei infecţii. În această fază de disconfort suportabil poate fi vorba de o infecţie superficială, dar netratată poate evolua în adâncime, căpătând o formă profundă, cu o colecţie mare de puroi, a cărei rezolvare este exclusiv chirurgicală. În mod normal, trebuie să vă prezentaţi de urgenţă la medic, fără să mai aşteptaţi să vă împingă durerea insuportabilă afară din casă, cum spuneţi că aveţi obiceiul. Dacă e vorba de un abces sau flegmon superficial, tratamentul constă în igienă locală, băi călduţe cu muşeţel, clisme terapeutice antiinflamatorii cu antibiotice şi cortizon, pomezi antiinflamatorii şi antialgice. Dacă, în schimb, se ajunge la abces sau flegmon de profunzime, tratamentul este numai chirurgical.*

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

COMPRIMATE

În istoria medicamentului, la loc de cinste se află numele lui Galien, celebru medic a doi împăraţi tot atât de celebri (Marc Aurelius şi Septimius Sever); în secolul II e.n., acesta ţinea o farmacie pe Via Sacra din capitala Imperiului, în care prepara singur medicamentele pe care le administra bolnavilor. Galien este considerat părintele farmaciei galenice.

În evul mediu, Avicena este cel care face cunoscută lumii medicale marea tradiţie şi experienţă terapeutică a popoarelor arabe.

Marea ascensiune a terapeuticii medicamentoase începe la mijlocul secolului trecut. Începând din 1880, Magendie este precursorul, farmacologiei experimentale moderne, prefigurând încă de pe atunci industria farmaceutică.

„Negi albi" pe glandul penian

– Cititorul nostru A.P. din judeţul Prahova este speriat de apariţia unui fel de negi albi pe gland. Ce să facă? Există vreun tratament?

Formaţiunile de la nivelul glandului penian pe care le descrieţi ca fiind „un fel de negi albi" şi care se înmulţesc, par a fi aşa numitele condiloame veneriene (condiloma acuminata). Acestea reprezintă infecţii cutanate cu virusul papilomului uman, având localizare predominant genitală, leziunile îmbrăcând aspectul unor excrescenţe de mărime variabilă (de la o papulă până la o tumoră mare), acoperită cu creste dantelate şi ascuţite ce le dă aspectul de „creastă de cocoş". Culoarea este alb-rozie, consistenţa moale, uşor catifelată, cu baza de implantare mică. Excrescenţele nu sunt dureroase. La unele localizări umiditatea poate produce maceraţie şi atunci vegetaţiile pot degaja un miros dezagreabil. Netratate, se dezvoltă exuberant putând lua aspectul de tumori gigante care ridică probleme deosebite de tratament.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

La bărbat se întâlnesc mai frecvent în şanţul balano-prepuţial, pe coroana glandului, pe fren sau pe meat.

La femei sunt frecvente localizările vulvare, de unde sunt deseori invadate şi mucoasa vaginală, şi zonele perivulvare. Constituie una din cele mai frecvente afecţiuni transmise pe cale sexuală dar şi pe cale neveneriană prin contact direct.

Tratament: Electrocoagularea este indicată pentru formele de dimensiuni mari.

Pentru formele incipiente se practică aplicaţii locale cu azot lichid sau Podofilină 25 la sută sau Colchicină 0,1 la sută.

În cazurile leziunilor gigante îndepărtarea acestora se face prin excizie chirurgicală.

Pentru a fi sigur că aveţi această afecţiune este indicat să vă vadă un medic specialist şi să nu încercaţi să vă trataţi singur.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

DHEA şi MENOPAUZA

Un studiu canadian demonstrează că administrarea suplimentară de hormon DHEA ameliorează densitatea osoasă la femeile aflate la menopauză. Potrivit aceluiaşi studiu, DHEA are, de asemenea, efecte benefice asupra organelor de reproducere, fără să favorizeze proliferarea celulelor uterului, cum se întâmplă sub efectul estrogenilor. Totodată, are capacitatea de a diminua rata colesterolului, de a ameliora somnul şi de a crea o stare de optimism şi bună dispoziţie.

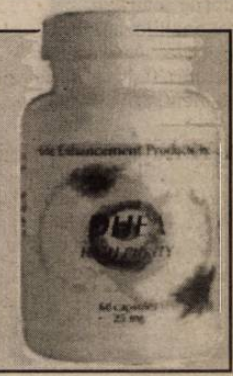

CAPODOPERE VII

TIGRUL și medicina tradițională chinezească

La sfârșit de veac, splendida felină solitară parcurge o situație de criză populațională. Acum o sută de ani existau pe Pământ peste 100 de mii de exemplare, astăzi mai puțin de 6 mii. Subspeciile caspian, bali și javan sunt dispărute. Cel bengalez, indochinez, sumatrian și siberian sunt în pericol. Marea majoritate a tigrilor lumii trăiește în 159 rezervații, din care 29 de interes mondial.

Cea mai ospitalieră țară a tigrilor este India (circa 3700 exemplare din subspecia bengaleză), și asta datorită

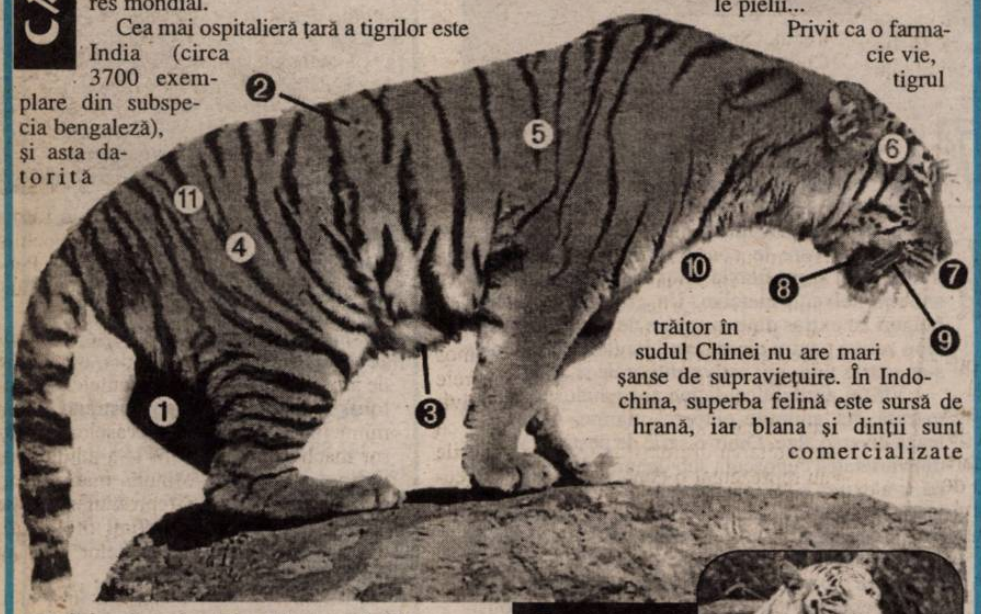

trăitor în sudul Chinei nu are mari șanse de supraviețuire. În Indochina, superba felină este sursă de hrană, iar blana și dinții sunt comercializate

tratării lor de-a dreptul „evlavioase". Un mare rol în acest sens l-a avut intervenția directă a fostului prim-ministru Indira Gandhi. Dar în sudul Chinei, respectul pentru tigru s-a transformat de-a lungul mileniilor într-un interes pur medical. Aproape că nu există element anatomic al tigrului pe care medicina tradițională chinezească să nu-l utilizeze contra vreunei afecțiuni umane. Iată, în ordinea numerelor din fotografie, câteva întrebuințări : *1. testicule*/ tuberculoză; *2. piele*/ maladii mentale; *3. grăsimea*/ hemoroizi, senzație de vomă; *4. carnea*/ tonifică stomacul, splina, contra paludismului; *5. părul* / prin ardere alungă insectele veninoase; *6. creierul*/ acnee și pareză; *7. trufa*/ epilepsie; *8. dinții*/ turbare, astm, iritarea penisului; *9. mustățile*/ dureri de dinți; *10. sângele*/ redă vitalitatea; *11. rinichi*/ debilitate; *12. stomac*/ contra durerilor de stomac; *13. coada*/ maladiile pielii...

Privit ca o farmacie vie, tigrul

Exemplar rarisim de tigru albinos bengalez, ce poate apărea unu la o mie de pui.

clandestin. Se pare că în următoarele 3 decenii, va mai fi la el acasă doar în India.

OREOPITHECUS

biped înaintea omului

O maimuță fosilă de talie mare, OREOPITHECUS, dă peste cap toate aprecierile antropologilor privitoare la mersul biped – componentă a repertoriului locomotor al strămoșilor noștri. Trăitoare acum 10 milioane de ani (deci cu 6 milioane de ani înaintea Australopitecilor, ascendenți direcți ai omului), această maimuță are scheletul asemănător cu al gibonului de azi, dar „arhitectura" bazinului este asemănătoare omului modern. Ciudata combinație, propice mersului biped, vine în sprijinul unei descoperiri și mai uluitoare. Fosila unui Morotopitehecus bishopi – maimuță dispărută acum 20 de milioane de ani – are și ea o conformație scheletică favorabilă mersului în două picioare! Practic, nu se mai poate răspunde precis la întrebarea : care hominid a mers primul? Dificultatea provine și din aprecierile procentuale ale repertoriului locomotor. Astfel, omul de azi este biped 95 la sută (restul fiind „mișcări ale fanteziei sale"), gorila este 70 la sută patrupedă și 30 la sută cățărătoare (bipedie doar ocazională), iar cimpanzeul este 50 la sută patruped, 40 la sută cățărător și 10 la sută biped. Cât la sută era biped oreopithecul? Nu se va ști niciodată, cert este că masculul – datorită îndatoririlor sale sociale – s-a „verticalizat" mult înaintea femelelor, care din prudență au rămas majoritar cățărătoare.

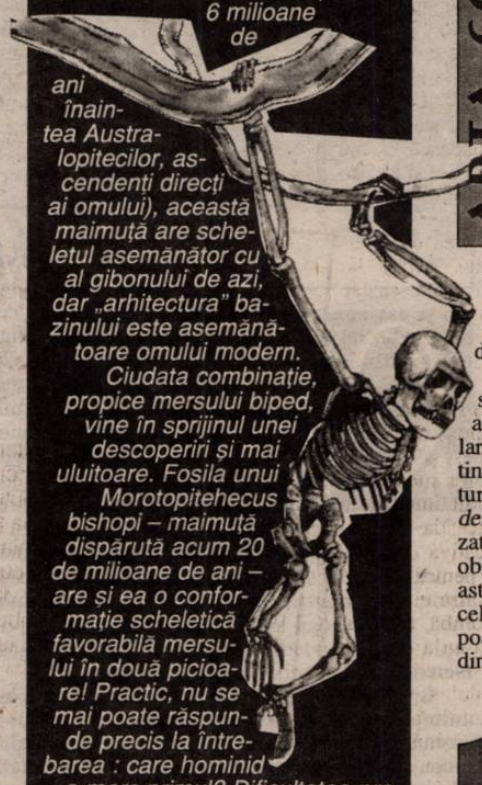

ARTA CONVERSAȚIEI

PĂSĂRILE au „vorbit" înaintea omului?

Până să ajungă să-și pună această întrebare (ușor glumeață doar în aparență), echipa neurologului american Peter Snyder a studiat peste 3 mii de exemplare de papagali, din peste 20 de varietăți. Premisa principală a investigațiilor a fost următoarea: și păsările, și oamenii au aceeași asimetrie funcțională a creierului, iar centrul vorbirii se află în ambele cazuri în emisfera stângă. Pe de altă parte, această polarizare este mult mai veche la păsări decât la om, care nu a început să articuleze sunete mai devreme de acum 300 de mii de ani.

În ciripitul păsărilor care imită spontan, fără dresaj, cuvinte – asimilând fără efort un vocabular de 10-30 de „termeni" – se disting felurite frecvențe care structurează *un discurs cu înțeles bine definit*. Tonalitățile au fost analizate și distribuite pe un portativ obișnuit, în cheia fa, obținându-se astfel propoziții distincte. Una din cele mai studiate conversații – poate și cea mai veche – este aceea dintre femele și bărbătuș. „Damele" caută să-l atragă, fiecare în felul lor, spre împerechere, iar el alege pe una singură, pe care o va urma toată viața. O discuție similară se desfășoară între mamă și progeniturile propriii, ea nelăsându-se înduioșată de chemările „înfometate" din cuiburi străine.

PRIMII LIMBUȚI. La omul preistoric, acest gen de discurs nu a putut apărea decât – susține o ipoteză recentă – după dezvoltarea corespunzătoare a canalului hipoglos. *Prin acesta circulă* fibrele nervoase ale limbii. Cu cât este mai dezvoltat, cu atât articularea sunetelor devine mai probabilă. Homo sapiens are canalul hipoglos de două ori mai mare decât al maimuțelor primate. Dar omul de Neanderthal (trăitor acum 300 de mii de ani) l-a avut mai dezvoltat decât al gorilelor sau al cimpanzeilor. Deci graiul articulat și implicit lateralizarea funcțională a creierului ar fi apărut la om în acea epocă, mult după păsări.

Concluzia lui Snyder este că unele zburătoare (papagali, grauri etc.) ar fi putut „vorbi" încă din cele mai vechi timpuri, dacă ar fi avut de la cine să învețe. Omul a învățat singur și să vorbească, și să tacă.

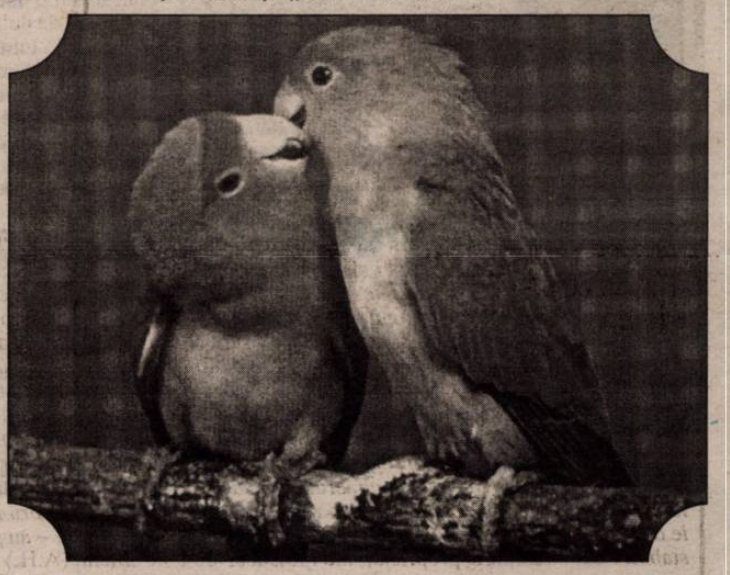

Artiști și luptători

Confruntările rituale ale bărbaților din unele triburi din Etiopia impun o primă „repriză" artistică. Coechipierii își desenează unul altuia, cu un fel de var stins, desene ce amintesc de inelele din secțiunea transversală a copacilor. Este un simbol al tăriei mușchilor și al verticalității – învingător fiind cel ce rămâne în picioare. Interesant este și faptul că nu poți participa la trântă dacă nu știi să desenezi. Bărbații se înfruntă complet goi, iar aria desenelor parcă simulează un... pudic costum de baie. Fața este și ea dată cu „cretă", pentru a-i spori încrâncenarea.

Arta și mitologia africane consideră trupul drept o expoziție vie dedicată spiritelor ocrotitoare. Această concepție este prezentă și în Etiopia adică „Țara fețelor arse de soare".

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

ARHEOLOGIA LEGENDELOR

PICTURI RUPESTRE ale uriașilor?

Mitul precolumbian al giganților din neamul *huaris* – apăruți și răspândiți din Munții Anzi – pare să fie readus în actualitate de studiul unor picturi rupestre de excepție. Este vorba de desenele (mono și policrome) din zona Munților San Francisco și a deșertului Vizcaino din peninsula California de Jos (Mexic).

Frapant este faptul că cele mai vechi desene (realizate cu 2-3 mii de ani î.Ch.) sunt și cele care reprezintă *siluete umane uriașe, de 2,5 metri înălțime*. Cu cât aceste opere de artă (declarate de UNESCO „Patrimoniu al umanității") sunt mai recente, cu atât dimensiunile lor se apropie de realitatea contemporană. Pe de altă parte, o caracteristică la fel de enigmatică este poziționarea acestor picturi la înălțimi de până la zece metri, pe pereții grotelor și ai canioanelor deșertificate.

OGLINDĂ FIDELĂ A REALITĂȚII SAU METAFORĂ. Întrebările rămase încă fără un răspuns cert se referă la controversatul raport geometric între dimensiunile animalelor (terestre și marine), reprezentate aproape de mărimea lor obișnuită, și cele ale oamenilor (a căror poziție imploratorie a mâinilor sugerează a fi șamani – preoți, intermediari ai zeilor). Să fi fost vorba, acum 5 mii de ani, de o credință, încă vie, în supremația spiritelor unor giganți, vechi colonizatori ai acelor locuri? Dacă n-ar exista uriași și în „Geneza" biblică și „Apocrifele lui Enoh", în miturile scandinave sau grecești, atunci putea spune că siluetele respective au fost deformate doar pentru a fi văzute de departe și a indica locul unor ritualuri. *Dar ele ar putea fi rezultatul venerării nu unor spirite, ci al unei populații cotropitoare mai evoluate și considerate, din acest motiv, ca fiind jumătate zei, jumătate oameni.* Astfel, talia neobișnuit de mare se referă fie la o realitate fizică, fie la transpunerea metaforică, prin desen, a

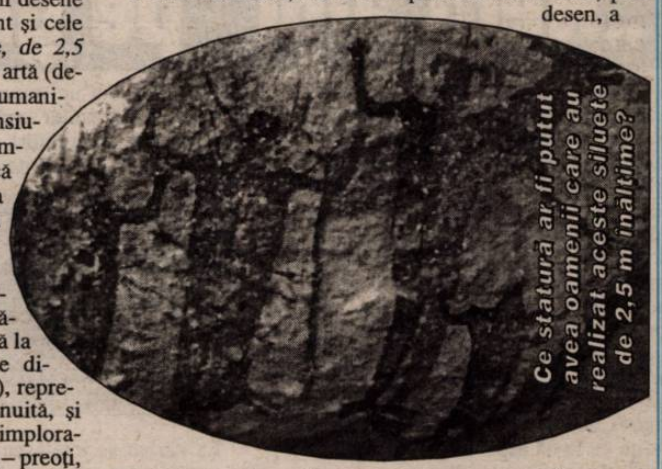

unei veneratii profunde. Dar nu putem respinge total ideea existenței uriașilor antediluvieni, căci „arheologia legendelor" ne dezvăluie mereu că imaginația înaintașilor noștri pleacă de la fapte reale.